

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DARK NIGHTS

THE DARKEST ASSASSIN

A Lords of the Underworld Novella

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

GENA
SHOWALTER

En Karanlık Suikastçı

Bir Yeraltı Dünyası Lordları Romanı

Gena Showalter tarafından

1001 Karanlık Gece

En Karanlık Suikastçı
Gena Showalter'dan Bir Yeraltı
Dünyası Lordları Romanı

1001 Karanlık Gece
Telif Hakkı 2019 Gena Showalter
ISBN: 978-1-970077-33-9

Önsöz: Telif Hakkı 2014 M. J. Rose
Evil Eye Concepts, Incorporated tarafından yayınlandı

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, yerler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kurumlarla olan benzerlikler sadece tesadüfidir.

Kitap Açıklaması

En Karanlık Suikastçı

Gena Showalter'dan Bir Yeraltı
Dünyası Lordları Romanı

New York Times ve USA Today çoksatan yazarı Gena Showalter'dan Yeraltı Dünyasının Lordları serisine yeni bir hikaye geliyor...

Fox, birçok yeteneği olan, iblis tarafından ele geçirilmiş bir ölümsüzdür.

--Portal açma yeteneği-kontrol edin

-En tehlikeli Gönderilmişleri öldürme gücü-Çek

--Onunla çıkmak isteyebilecek her erkeği korkut.

Şimdi, Güvensizlik'in bekçisi ölüm için işaretlendi, gökkuşağı rengine gözleri olan kanatlı bir suikastçı her hareketini takip ediyor ve yanlışlıkla katlettiği erkeklerin intikamını almaya kararlı. Keşke onun kıyafetlerini yırtma arzusunu kontrol edebilseydi...

Bjorn birçok komplikasyonu olan azılı bir savaşçıdır.

--Trajik, işkence dolu geçmiş-kontrol

--Zorla evlendirildiği ve yaşam gücünü tüketen bir eş-Çek

--Esrarengiz Tilki Eş için giderek artan bir arzu. Kötü bir varlığı yok etmekte hiç tereddüt etmedi.

Şimdiye kadar. Şok edici derecede savunmasız bir kalbe sahip olan sivri dilli kadın, onu hiç kimsenin yapmadığı şekilde baştan çıkarıyor ve demir kontrolünü tehdit ediyor.

Ancak kaderin kendisi bu beklenmedik çifte karşı komplo kurmuş gibi görünürken, hem eski hem de yeni düşmanlar ortaya çıkar. Fox ve Bjorn hayatta kalmak için savaşmak zorundadır.

Ve sevmeyi öğren.

****Her 1001 Karanlık Gece romanı bağımsız bir öyküdür. Yeni okurlar için yazarın dünyasına bir giriş niteliğindedir. Hayranları içinse yazarın serisinin bonus kitabıdır. Umarız her birini en az bizim kadar seversiniz.****

Gena Showalter Hakkında

Gena Showalter, büyüleyici Yeraltı Dünyası Lordları, Öteki Dünya Suikastçıları ve Savaş Tanrıları serilerinin yanı sıra üç genç yetişkin serisinin -İyilik ve Kötülük Ormanı, Everlife ve Beyaz Tavşan Günlükleri- ve son derece bağımlılık yaratan Original Heartbreakers serisinin New York Times ve USA TODAY çoksatan yazarıdır.

National Reader's Choice ve iki kez RITA adayı olmasının yanı sıra, aşk romanları Cosmopolitan (Red Hot Read) ve Seventeen dergilerinde yer aldı. Nightline'da kendisiyle röportaj yapılmış ve Orange is the New Black'te kendisinden bahsedilmiştir. Kitapları birçok dile çevrilmiştir.

Karanlık bir tarafı olan alfa erkeği ve onu dize getiren güçlü kadını konu alan bir sonraki romanı üzerinde sıkı bir şekilde çalışıyor. Gena, kurtarma köpekleri ve gelecek kitapları hakkında daha fazla bilgi edinmek için web sitesini sık sık kontrol edin. <https://genashowalter.com>

Gena Showalter'dan da

Satın almak için tıklayın

Savaş Tanrıları:

Gölge ve Buz Don
ve Alev

Yeraltı Dünyasının Efendileri:

En Karanlık Savaşçı En
Karanlık Vaat En
Karanlık Azap En
Karanlık Dokunuş
Yanan Şafak
En Karanlık Melek En
Karanlık Arzu
Güzellik Uyandı Kötü
Geceler
En Karanlık Baştan
Çıkarma En Karanlık
Teslimiyet En Karanlık
Sır
En Karanlık Yalan
Karanlığın İçindeki
En Karanlık Tutku
En Karanlık Fısıltı En
Karanlık Zevk En
Karanlık Öpücük
En Karanlık Gece En
Karanlık Tutsak
En Karanlık Kral

Original Heartbreakers:

Can't Get Enough
Can't Let Go
Nefes Almakta
Zorlanıyorum Ne
Kadar Düşersen O
Kadar Yanarsın

Ne Kadar Yaklaşırsan
O Kadar İstersin

Sıradışı Bir Kızın Hikayeleri:

Ateşle Oynamak İki
Kat Sıcak

Yazarın Teşekkürleri

1001 Karanlık Gece'deki harika hanımlara çok teşekkür ederim: Liz Berry, Mj Rose ve Jillian Stein. Dostluğunuz, desteğiniz, nezaketiniz ve iş anlayışınız kalbimi mutlu ediyor!

1001 Karanlık Geceyi Keşfedin

Keşfetmek için [buraya](#) tıklayın

BİRİNCİ KOLEKSİYON

Shayla Black tarafından [FOREVER WICKED](#)

[CRIMSON TWILIGHT](#) Yazan: Heather

Graham [TESLİM OLMUŞLAR](#) Yazan: Liliana
Hart

[SILENT BITE: A SCANGUARDS WEDDING](#) yazan Tina
Folsom

[DUNGEON GAMES](#) yazan Lexi Blake

[AZAGOTH](#) yazan Larissa Ione

[NEED YOU NOW](#) by Lisa [Renee](#) Jones

[SHOW ME, BABY](#) by Cherise Sinclair

[ROPED IN](#) by Lorelei James

[TEMPTED BY MIDNIGHT](#) yazan Lara

Adrian [THE FLAME](#) yazan Christopher
Rice

Julie Kenner'dan [KARANLIĞIN HÜZNÜ](#)

İKİNCİ KOLEKSİYON

[WICKED WOLF](#) yazan Carrie Ann Ryan

Heather Graham'dan [IRKÇI GÖZLER TUTULDUĞUNDA](#)

Kristen Proby'den [EASY WITH YOU](#)

Cherise Sinclair'den [ÖZGÜRLÜĞÜN](#)

[EFENDİSİ](#) Julie Kenner'dan [ZEVK CARESS](#)

Lexi Blake'den [ADORED](#)

[HADES](#) yazan Larissa Ione

[RAVAGED](#) yazan Elisabeth

Naughton

Jennifer L. Armentrout'tan [SENİ HAYAL ET](#) Lorelei

James'ten [STRIPPED DOWN](#)

Alexandra Ivy/Laura Wright'tan [RAGE/KILLIAN](#)

Donna Grant'tan [DRAGON KING](#)

[PURE WICKED](#) yazan Shayla Black

[HARD AS STEEL](#) yazan Laura Kaye

[STROKE OF MIDNIGHT](#) by Lara Adrian

[ALL HALLOWS EVE](#) by Heather Graham

[KISS THE FLAME](#) by Christopher Rice

[AŞKINA CESARET](#) EDEN Melissa Foster
[TEASED](#) yazan Rebecca Zanetti
[TESLİM OLMA SÖZÜ](#) yazan Liliana Hart

KOLEKSİYON ÜÇ

[HIDDEN INK](#) yazan Carrie Ann Ryan
[BAYOU'DA KAN](#) Heather Graham [MAYINI](#)
[ARARKEN](#) Jennifer Probst [ARZUNUN DANSI](#)
Christopher Rice
[ROUGH RHYTHM](#) yazan Tessa
Bailey [DEVOTED](#) yazan Lexi Blake
Z yazan Larissa Ione
[FALLING UNDER YOU](#) by Laurel Paige
[EASY FOR KEEPS](#) by Kristen Proby
[UNCHAINED](#) by Elisabeth Naughton
[HARD TO SERVE](#) by Laura Kaye
Donna Grant tarafından yazılan [DRAGON FEVER](#)
[KAYDEN/SIMON](#) yazan Alexandra Ivy/Laura
Wright [STRUNG UP](#) yazan Lorelei James
[MIDNIGHT UNTAMED](#) yazan Lara
Adrian [TRICKED](#) yazan Rebecca
Zanetti
[DIRTY WICKED](#) yazan Shayla Black
[THE ONLY ONE](#) yazan Lauren
Blakely
[TATLI TESLİMİYET](#) yazan Liliana Hart

DÖRDÜNCÜ KOLEKSİYON

[ROCK CHICK REAWAKENING](#) yazan Kristen
Ashley [ADORING INK](#) yazan Carrie Ann
Ryan [SWEET RIVALRY](#) yazan K.
Bromberg
[SHADE'S LADY](#) yazan Joanna Wylde
[RAZR](#) yazan Larissa Ione
[ARRANGED](#) yazan Lexi Blake
[TANGLED](#) yazan Rebecca
Zanetti [HOLD ME](#) yazan J.
Kenner
[SOMEHOW, SOME WAY](#) by Jennifer Probst

TOO CLOSE TO CALL by Tessa Bailey

[HUNTED](#) yazan Elisabeth Naughton
[EYES ON YOU](#) yazan Laura Kaye
[BLADE](#) by Alexandra Ivy/Laura Wright
[DRAGON BURN](#) by Donna Grant
[TRIPPED OUT](#) by Lorelei James
[STUD FINDER](#) by Lauren Blakely
Lara Adrian tarafından yazılan [MIDNIGHT UNLEASHED](#)
[HALLOW BE THE HAUNT](#) by Heather Graham
[DIRTY FILTHY FIX](#) by Laurelin Paige
[YATAK ARKADAŞI](#) Kendall Ryan
[GECE OYUNLARI](#) CD Reiss
[REZERVASYON YOK](#) yazan Kristen Proby
[TESLİMİYETİN ŞAFAĞI](#) yazan Liliana Hart

KOLEKSİYON BEŞ

[BLAZE ERUPTING](#) yazan Rebecca Zanetti
[ROUGH RIDE](#) yazan Kristen Ashley
[HAWKYN](#) yazan Larissa Ione
[RIDE DIRTY](#) yazan Laura Kaye
Joanna Wylde tarafından yazılan [ROMA'NIN ŞANSI](#)
[EVLİLİK DÜZENİ](#) yazan Jennifer Probst [TESLİM](#)
[OLMA](#) yazan Elisabeth Naughton
[INKED NIGHTS](#) yazan Carrie Ann Ryan
[ENVY](#) yazan Rachel Van Dyken
[PROTECTED](#) yazan Lexi Blake
[THE PRINCE](#) Jennifer L. Armentrout [PLEASE ME](#) J. Kenner
Lorelei James'ten [YARA SIKI](#) Kylie Scott'tan [GÜÇLÜ](#)
[DRAGON NIGHT](#) yazan Donna Grant
[TEMPTING BROOKE](#) yazan Kristen Proby
[TATİLLER TUTULDU](#) Heather Graham [KONTROL EDEN](#) K. Bromberg
[HUNKY HEARTBREAKER](#) Kendall Ryan [THE DARKEST CAPTIVE](#) Gena Showalter

Ayrıca 1001 Karanlık Gece'den:

[Evcilleştir Beni](#) yazan J. Kenner
[THE SURRENDER GATE](#) Yazan Christopher
Rice [HEDEFE HİZMET ETMEK](#) Yazan Cherise
Sinclair [TEMPT ME](#) Yazan J. Kenner

1001 Karanlık Gece Bültenine [kaydolun](#) ve
Tiffany Anahtar kolye kazanma şansını
yakalayın.

Her ay bir yarışma var!

Abone olmak için [buraya](#) tıklayın.

**Bonus olarak, tüm aboneler BEŞ ÜCRETSİZ özel kitap
indirebilir!**

İçindekiler

[Gena Showalter](#)
[Hakkında Kitap](#)
[Tanıtımı](#)

[Gena Showalter'dan da Yazarın](#)
[Teşekkürleri 1001 Karanlık Geceyi](#)

[Keşfedin Önsöz](#)
[Birinci Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Üçüncü](#)
[Bölüm Dördüncü](#)
[Bölüm Beşinci](#)
[Bölüm Altıncı](#)
[Bölüm Yedinci](#)
[Bölüm Sekizinci](#)
[Bölüm Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Bölüm Onbirinci](#)
[Bölüm Oniki Bölüm](#)
[Onüçüncü Bölüm](#)
[On dördüncü Bölüm](#)
[Onbeşinci Bölüm](#)
[Onaltı Bölüm](#)
[Onyedinci Bölüm](#)
[Onsekizinci Bölüm](#)
[On dokuzuncu](#)
[Bölüm Yirmi](#)
[Sonsöz](#)

[1001 Karanlık Gece Koleksiyonu Altı'yı](#)
[Keşfedin Daha Fazlasını Keşfedin Gena](#)
[Showalter](#)

[Gena Showalter'ın yazdığı En Karanlık Kral'dan bir alıntı](#)
[1001 Karanlık Gecenin Dünyasını Keşfedin](#)
[Özel Teşekkürler](#)

Binbir Karanlık Gece

Bir zamanlar, gelecekte.

Hikâyelere ve öğrenmeye hayran bir öğrenciydim. Felsefe, şiir, tarih, okült, aşk ve büyü sanatı ve bilimi üzerine çalıştım. Çok geniş bir Babamın evindeki kütüphanede binlerce cilt fantastik masal topladım.

Eski ırklar ve geçmiş zamanlar hakkında her şeyi öğrendim. Mitler, efsaneler ve bin yıl boyunca tüm insanların hayalleri hakkında. Ve okudukça hayal gücüm daha da güçlendi. hikayelerin içine yolculuk edebildim... aslında onların bir parçası olabildim.

Keşke öğretmenimi dinlediğimi söyleyebilseydim. ve yeteneğime saygı duymam gerekirdi. Eğer saygı duysaydım, şimdi size bu hikayeyi anlatıyor olmazdım. Ama cesaretimle hava atarken aptalca davrandım ve kafam karıştı.

Bir öğleden sonra, Binbir Gece Masalları'nı merak ederek eski İran'a gittim ve Şehriyar'ın her gün bir masal anlattığının doğru olup olmadığını kendi gözlerimle gördüm.

(Farsça: شهریار, "kral") yeni bir bakire ile evlendi ve sonra dünkü karısını başının kesilmesi için gönderdi. Yazılmıştı

Vezirin kızı Şehrazat'la tanıştığında bin kadın öldürmüş olduğunu okumuştum.

Çabalarımda bir şeyler ters gitti. Hikayenin ortasına geldim ve bir şekilde

Şehrazat'ın olduğu yerlere - daha önce hiç gerçekleşmemiş ve bugün bile açıklayamadığım bir fenomen.

Şimdi o kadim geçmişte kapana kısılmış durumdayım. Şehrazat'ın hayatını üstlendim ve kendimi korumamın ve hayatta kalmamın tek yolu onun bana yaptığını yapmak.

kendini korumak ve hayatta kalmak.

Her gece Kral beni çağırır ve ben masal anlatırken onu dinler. Ve akşam bitip şafak söktüğünde, onu nefessiz bırakan ve daha fazlası için özlem duymasına neden olan bir noktada duruyorum.

Ve böylece Kral, karanlık hikâyemin geri kalanını dinleyebilmek için hayatımı bir gün daha bağısladı.

Bir hikayeyi bitirir bitirmez. yeni bir tanesine başlıyorum... tıpkı siz sevgili okuyucunun daha önce sahip olduğu gibi

Şimdi.

"Karanlıktan korkmuyorum. Ben karanlığım." - Bjorn, Tek Gerçek Dehşet

"Karanlıkta gezinmenin en iyi yolu? Bir kılıçla." - Cellat Tilki

Birinci Bölüm

Ne yaptım ben? Ne halt ettim ben?

Görme yetisi bulanıklaşan ve kulakları çınlayan Cellat Tilki, eski, yıkık dökük tapınağın etrafında tökezledi. Burası bir savaş alanıydı. Odaklanması gerekiyordu ama... Çok başı dönüyordu.

Yakınlarda kaç düşman bekliyordu? Bir saldırıyı savuşturmayı umarak kısa kılıçlarını çılgınca salladı, metal ısıklık çaldı. Tapınağın sütunlarının yanından serin bir rüzgâr geçti, ellerini kaplayan ve kollarından aşağı damlayan ılık, ıslak kan bir anda ürpertti.

Sadece birkaç dakika önce buraya portal açmıştı ve... ve... bir tür transa girmiş ve öldürmüştü... öldürmüştü... Dudaklarından bir keder çığlığı döküldü. Gönderilmişler olarak bilinen on iblis suikastçıyı öldürmüştü. Bağlı ve tamamen çaresiz olan ölümsüzleri.

Masumlar.

Öldürmek onun için yeni bir şey değildi. Yüzyıllar boyunca insanlar hedeflerini öldürmesi için ona büyük paralar ödemişti. Fırsat eşitliğine sahip bir suikastçı olarak, yalancıları, sapıkları ortadan kaldırma şansını her zaman memnuniyetle karşıladı, Hırsızlar, istismarcıları, ve dolandırıcılar. Hatta Ve işi tamamlamakta asla başarısız olmadı. Hayır. ölü bodymeant Hayır Ödeme. Hayır Ödeme, mutluluk yok.

Para onun yaşam kaynağıydı ve hep daha fazlasını istiyordu.

Fox çocukken yoksulluğun dehşetini tatmıştı. Barınak olmadan, yırtıcılara olduğu kadarelementlerekarşı da savunmasızdınızYiyecek olmadanzayıf düşüyordunuz. Kendinizi savunamayacak kadar zayıf. Su ve temiz giysiler olmadan, insanlığınız elinizden alınırdı. Bir daha asla. O öğrenilmiş için Kaydet yedekleme para için onu Yedek para, yedek paradır.

Ancak bugün, öldürdükleri için hiçbir ücret almayacak ve kötü adamları ortadan kaldırmaktan hiçbir tatmin duymayacaktı. Gönderilmişler iyiydi. Ölümü hak etmemişlerdi. Yine de onları gördüğü anda karanlık ve sinsi bir şey onu ele geçirmişti. Saldırmıştı.

Bir şey mi? Sanki suçu nereye atacağını gerçekten merak etmesi gerekiyormuş gibi. Çok uzun zaman önce, Güvensizlik iblisi onu ele geçirmişti ve o da buna izin vermişti. Hatta onu hoş karşılamıştı. Halkı beş bin yaşına kadar yaşamıştı, daha fazla değil. Sona yaklaşırken, gerçek ölümsüzlüğü aramıştı.

Bu onun ilk hatasıydı.

İkincisi mi? Kendisini karanlık arkadaşından etkilenmeyecek kadar güçlü fikirli olarak görüyordu.

Şimdi, çılgın, neşeli kahkahalar zihninin arkasında gürleyerek düşüncelerini bozuyordu.

Fox kılıçlarını düşürdü, bir çınlama yankılandı. Hâlâ tökezleyerek ellerini yumruk yaptı ve şakaklarını yumrukladı. Nefret dolu kahkahayı durdurmak için her şeyi yapardı. Ama kahkaha durmadı. Asla da durmayacaktı. Kötülük hiçbir kurala göre oynamazdı. Yalan söylüyor, hile yapıyor, çalışıyor, istismar ediyor ve öldürüyordu; yüzyıllardır savaştığı şeylerin ta kendisiydi.

Kahkahalardan daha kötüsü, fısıltılar. İblis zehrini zihnine akıtmaktan zevk alıyordu, küçük şüpheler hızla büyük aşırı tepkilere dönüşüyordu.

Yalan söylüyor, öldür onu... Sana tuzak kuruyor, öldür onu... Onlara güven olmaz, öldür onları...

Bugün de farklı değildi. Gönderilmişler iblisleri avlar, onları öldürür.

Bir ürperti neredeyse ayaklarını yerden kesiyordu. Buraya geçit açmamalıydı. Ama sevdiği kadını klonlanmış bir tanrıdan kurtarmayı uman en iyi arkadaşı ve akıl hocası Galen'a yardım etmek istemişti. Uzun hikâye. Silahsız Gönderilmişler uzak bir köşede, heykeller gibi hareketsiz, bir tür transa geçmiş halde duruyorlardı.

Sonra bildiği tek şey... saflarında ilerleyerek her bir savaşçının kafasını kopardığı oldu. Kimse karşılık vermemiş ya da eğilmemişti bile.

Artık bana güven olmaz. İblisin fısıltıları yüzünden istemeden arkadaşlarına zarar verirse...

Dehşet onu bir anda tüketti. Hayatlarını riske atmayacaklar. Zamanı gelmişti. Galen'la beş bin yıl geçirdikten sonra, onu terk etmesi gerekiyordu.

Hıçkırmaya hazırdı, topuklarını dikti, hareketsiz kaldı, sonra görüşünü netleştirmek için gözlerini kırptırdı. Eve dönecek, çantasını hazırlayacak ve gidecekti. Sıcak bir gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. Gitmek istemiyorum.

Kollarını ortasına doladığında tapınak kristalleşti. Kan lekeli bir sunak ve altın bir taht. Mermer zeminde büyüyen ağaç. Arkadaşları neredeydi-

Sert eller omuzlarına yerleşti ve sıktı. Bir düşman mı?

Güvensizlik işini yaptı, fısıldadı: "O seni öldürmeden sen onu öldür. Onu şimdi öldür, şimdi, şimdi.

Hayır! Bir daha olmaz. Bir daha asla. Kalbi gümbür gümbür atan Fox kurtuldu ama fırlayıp gitmedi. Henüz değil. Erkeğin kimliğini öğrenene kadar olmazdı.

Döndü, sarı bukleler, bebek mavisi gözler ve tüylü beyaz kanatlar gördü. Galen! Rahatlama onu bombardımana tuttu. Kıskançlık ve Sahte Umut'un bekçisini tüm kalbiyle seviyordu.

O bulundu onu üzerinde ve bayrak taşı yollar . Antik Yunan'da, annesinin ölümünden sadece birkaç gün sonra... Daha çocuktı ve onu sokaklardaki hayatından kurtarmıştı. Sadece ona bakıp geçimini sağlamakla kalmamış, ne zaman bir sorunla karşılaşırsa ona yardım etmişti.

Bir hıçkırıkla onun güçlü ve açık kollarına atıldı. Ben mi? A ğ l a m a k m ı ? Fox ağlayan biri değildi. On kez yanlışlıkla Hallmark filmi izlemiş olması dışında. O zaman

Diğer her durumda, gözyaşları çocuklar ve soğuk algınlığı olan erkekler için ayrılmıştı. Ama yine de Galen'e karşı sümkürmeyi bırakmadı.

"Kötü bir şey mi yaptınız? Evet. Geri alabilir miyiz? Hayır," dedi ona, saçlarını nazikçe okşayarak.

"Bunu atlatacak kadar güçlü müsün? Elbette evet Cesetlerden kurtulmaları için bir ekip göndereceğim, gerçi ikimizhaberin nasıl olsa yayılacağını biliyoruz."

Oh, evet. Haber yayılacaktı. Ruhların her köşede saklanıp izliyor ve dinliyor olabileceği ölümsüz bir âlemdeydiler.

"Sen benim en sevdiğim çırağımsın ve her şeyi yapabilirsin," dedi Galen. "Korkunç bir hatanın üstesinden bile gelebilirsin."

Kalp atışı, kalp atışı, kalp atışı. "Ben... Ben senin tek çırağım." Diğerlerini kovmuştu. Gerçekten! Alevler etlerini eritirken çığlık atarak öldüler. Ne oldu? Bunu hak etmişlerdi.

Yumuşak kıkırdaması kızın saç tellerini karıştırdı. Ama sadece birkaç saniye sonra neşesi uçup gitti. "Diğer Gönderilmişler senin için gelecek. Seni bitirmek isteyecekler ama her şey yoluna girecek bebeğim. Yemin ederim."

"Gönderilmişler neden kendilerini savunmadılar, Galen? Neden?"

"Yapabileceklerini sanmıyorum. Bir çeşit büyü altındaydılar. En azından bunu hızlı ve acısız yaptınız."

Kadın geri çekildi ama adam onu bırakmamak için sıkıca tuttu. "Benimle bağlarını koparmalısın. Aksi takdirde, suç ortaklığından suçlu olacaksın ve-"

"Aptal olma. Seninle bağlarımı asla koparmayacağım."

A pang sökülmüş aracılığıyla onu Göğüs.

Çoğu düşünülen insanlar Galen a

Kötü adam, ve onlar değildi Yanlış. Yüzyıllar önce Fox ve Galen savaş adına korkunç, çok korkunç şeyler yapmışlardı. O zamanlar tek bir amaçları vardı: daha fazla para vegüçkazanmak için ne gerekiyorsa yapmak.

Sadecegüven çemberlerindeki dostları güvendeydi. Bu nedenle, hiç kimse güvende değildi, çünkü

hiç arkadaşı yoktu. Ama geçen yıl bir güven çemberi oluşturmuştu. Fox'un yoktu.

Fox hâlâ Galen'e ve sadece Galen'e sahipti ama Legion'a da sahipti - her saati onun mutluluğu etrafında dönüyordu - ve sıkı sıkıya bağlı bir savaşçı sırdaşlar grubu vardı.

Fox hiç özel birini bulabilecek miydi? Ya da bir arkadaş? istemiyorum Kendi başıma daha iyiyim. Önceki "erkek arkadaşlarına" göre - ilişkileri hiçbir zaman bir birkaç hafta-Fox nasıl sevileceğini bilmiyordu.

Galen onu kollarının arasına alırken ayaklarının dibindeki temel buharlaştı. Ardından tapınak yok oldu ve yüzlerce alet, vida ve metal levhayla tamamlanmış özel banyosu ortaya çıktı. Fox boş zamanlarında her şeyi inşa etmeyi severdi. Uzmanlık alanı robotik ve silah yapımıydı.

Birisi onları eve ışınlamış olmalı, sadece bir düşünceyle bir konumdan diğerine geçiyorlardı. Tanıdık bir nefes çekti: makine yağı, deri ve lavanta.

Arkadaşı onu ayağa kaldırdığında kulaklarındaki çınlama azaldı. Görüşü netleşti. Galen'in eşi Legion onun yanında duruyordu; sarı saçlı, koyu renk gözlü ve bronz tenli bir güzeldi. Koyu saçlı, ela gözlü, soluk tenli Fox'un tam tersiydi.

Kişilikleri de bir o kadar farklıydı. Legion şeker, Fox ise baharattı. Hiç anlaşılamamışlardı ve bu Fox'un suçuydu. Çok kabaydı, Legion'ın Galen'la paylaştığı bağı kıskandığını itiraf edemeyecek kadar gururluydu.

Yumuşak ve tatlı bir sesle Legion ona, "Senin için buradayız, tamam mı? Neye ihtiyacın varsa, biz karşılayacağız."

Suçluluk ve utanç, yeni bulduğu sakinliğini yakarak içinden akıp geçti. Haftalardır bu kıza karşı tam bir sürtük gibi davranmış, birlikte geçirdikleri her dakikadan nefret etmişti. "Teşekkür ederim Legion. Nezaketini hak etmiyorum ama... teşekkür ederim," diye tekrarladı.

"Fox, kanı duşla temizlemen gerek. Senin için iyi bir renk değil," dedi Galen. "Ve aramızdaki mesafeyi

aramızda. Şeytanlarım sana saldırmak için can atıyor." Fox'un aksine, ikibarındırıyordu ve Sahte Umut Ayrıca, Fox'un aksine Fox, o vardı değil isteyerek memnuniyetle onun karanlık yoldaşlar. O alındı ceza için Diğer savaşçılar Pandora'nın kutusunu çalmaya ve açmaya ikna ederek içinde hapsolmuş iblisleri serbest bıraktı... sonra da onları Yunanlıların kralına ispiyonladı. Kısmengururu incindiği için, Kısmen Çünkü o keçekötü hakkında ve Plan. "Lejyon mu?"

"Onunla ilgileneceğim," diye söz verdi Legion.

Galen önce Fox'un alnını, sonra da Legion'un dudaklarını öptü. "Teşekkür ederim aşkım," dedi müstakbel karısına ve odadan çıkıp kapıyı arkasından kapattı. Fox küvetin kenarına çöktü, başı öne eğikti.

Legion onun ayaklarının dibine tünedi ve elini tutarak parmaklarını birleştirdi. "Bugün yaralandığın için üzgünüm. Beni kurtarmak için tapınağa gittin ve şimdi... Üzgünüm," diye tekrarladı.

"Yanlış bir şey yapmadın." Yırtık pırtık yanıt dilinden döküldü. Gönderilmiş Olanlar çok güçlüydü; melek ordularına komuta eder ve iblisleri öldürmek için yaşarlardı. Fiziksel olarak yalan söyleyemezlerdi ve geçit açmak gibi büyülü yeteneklerden nefret ederlerdi. Belirli bir yolda ilerlemeye karar verdiklerinde, sonuna ulaşana kadar kımıldatılamazlardı. Gazabı diğer tüm türlerden daha iyi iletirlerdi. "Duş aldıktan sonra bir çanta hazırlayıp yola çıkmayı planlıyorum. Senin ve Galen'in çapraz ateşte yaralanmanıza izin vermeyeceğim."

"Hayır, hayır, hayır. Bir Gönderilmişler ordusu tarafından rahatsız edilmekten endişe etmiyorum. Sen bir Kapı Bekçisisin. Her şeyden kaçabilir, üstesinden gelebilir ve kazanabilirsin."

Doğru. Geçit bekçileri son derece nadirdi; koordinatları bildikleri sürece istedikleri zaman istedikleri yere geçit açma gücüne sahiptiler. Kimse onu yakalayamazdı, çünkü kimse ona yetişemezdi. Ancak başarı şansı olan biri varsa o da Gönderilmiş Kişi'ydi.

"Ama," diye devam etti Legion, "ruh haliniz konusunda endişeliyim."

Fox'a bir sancı daha saplandı. "Ama neden? Sana çok kötü davrandım."

Legion el sallayarak başından savdı. "Kendi gölgemden korkuyordum ve sen bana saçmalıklarımı söyledin. Sonuç olarak bin kat daha güçlüyken söylediğin sert sözlerden nasıl şikâyet edebilirim? Yani, bugün Galen'in en büyük düşmanının başını kestim. Aslında, o piçin başını iki kez kestim! Ben yeni bir kadını ve geçmişi geçmişte bıraktım. Umarım sen de öyle yaparsın. Sen harika, gizliden gizliye inek, gizli iyiliksever birisin ve seni seviyorum."

Legiondiziniokşarken "Eğlenceli şeyleri sevmenin neresi inekçe?" diye sordu.

"İnternet trollerini t

rollemekGerçek zindanlar ve

ejderhalarla Zindanlar ve Ejderhalar oynamak. Reality şovları izlemek. Ve evet, tamam, bu sezon favori dizilerimin çoğunun berbat olduğunu biliyorum, insanların kuralları çiğnemesine izin verirken izleyicilerin bunu fark edemeyecek kadar aptal olduğunu iddia etmek."

Legion sırttı, Fox'un dikkatini acıma partisinden uzaklaştırdığı için gurur duyduğu belliydi. "Belki de televizyon takıntın yüzünden biraz heyecanlanıyorsundur?"

Eğer Fox'un hayatını anlatan biri olsaydı, o piç kurusu şöyle derdi: "Her zaman heyecanlanıyor."

"Belki," diye kabul etti, ancak o zaman tırnaklarını uyluğuna batırdığını ve bir kan damlası çıkardığını fark etti. "Genelde sözde kötü adamlara hayranlık duyup onları desteklerim ve sözde iyi adamlardan nefret etmeye bayılırım. Birkaç kez, favorilerime tezahürat yapmak için canlı yayınların çekildiği yerlere bile portal açtım." Bir zamanlar tam bir komplo teorisyeniydi. Senaryolar üretmeye ve olasılıklar hakkında teori üretmeye bayılırdı. Güvensizlik'ten sonra, sadece bir şeye inanmak istiyordu, şüpheyi bırakmayacak herhangi bir şeye.

"Gemi mi? Stan?" Legion sordu. "Sen İngilizce konuşuyorsun ama ben Yunanca duyuyorum."

"Birini çok sevmek, birlikte gün batımına doğru yelken açmak istemektir. Bir stan, takipçi ve hayranın karışımıdır."

"Gördün mü! İnek." Legion dudaklarını birbirine bastırarak kahkahasını bastırmaya çalıştı. "Kaçıp gitmeni istemiyorum. Ben bunu yaşadım, yaptım ve bu şekilde yaşanmaz. Seni burada, bizimle istiyorum. Galen'le evleneceğim ve sen de benim üvey kızım olacaksın. Senin için günlük işler falan yapacağım."

"Ben de sana yemen için sihirli bir elma getireceğim," diye mırıldandı Fox.

Legion güldü. "Ben üvey anneyim. Ben sana sihirli bir elma."

Legion'un kendisini okşadığı gibi kadını okşayan Fox, "Belki de kaçmayı hak etmiyorumdur. O Gönderilmişler bir tür trans halindeydiler ve silahsızlardı, yine de kafalarını kopardım." Ücretsiz! Hayır. Yanlış. Korkunç bir bedel ödeyecekti. "Kardeşlerinin kaderi ne olursa olsun haklılar." Suçluluk ve utanç geri döndü ve iki katına çıkarak Fox'u tamamen ele geçirdi. Aptal gözyaşları aptal gözlerini yaktı. Çenesi titriyor, tuzlu damlacıklar yanaklarından aşağı dökülüyordu.

"Kendini biraz rahat bırakmalısın, Foxy. Daha yeni iblis tarafından ele geçirildin. Güvensizlikle doğru düzgün savaşmayı henüz öğrenmedin."

Bir iblisle nasıl düzgün bir şekilde dövüşülürdü? Her ne kadar piç kurusu sakinleşmiş ve şu anda uyuyor olsa da -Uyanması ve ona yeniden işkence etmeye başlaması sadece birkaç gün... saat... meselesiydi. Onun karanlık fısıltılarını nasıl susturdu? Sürekli paranoyasını nasıl görmezden geldi?

"Dahası," diye devam etti Legion, "o Gönderilmişler şehirdeki en kötü, en aşağılık Gönderilmişler olabilirdi, korkunç suçlar işledikleri için tapınağa sürülmüş olabilirlerdi."

Belki, ama muhtemelen değil. Bekle. Kaşlarını kaldırdı ve "Foxy?" diye sordu.

Legion omuz silkti. "Yeni lakaplar deniyorum. Sadece devam et."

"Elbette... Anne."

Legion'un ağzının bir köşesi seğirdi. "Kaynaksız değiliz. Bize inanılmaz şekillerde yardım edebilecek müttefiklerimiz var. Harpiller, kraliçeler ve tanrıçalar, aman Tanrım. Hepimiz sizi korumak için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

Galen ve Legion'ı tehlikeye atmasına imkân yoktu. Hayır, Fox tek başına olmayı tercih ederdi, risk altındaki tek kişi.

"Her şey için teşekkür ederim." Fox, tanışmalarından bu yana ilk kez kollarını Galen'in eşine doladı ve ona sarıldı. İlk kadın arkadaşı... hiç mi? Fox sadece soğuk değildi. Acımasız kişiliği öfkesini kabartmaya meyilliydi. "Sana yaşattığım acı için özür dilerim."

"Sana geçmiş geçmişte kaldı demiştim ve bunda ciddiydim. Artık senden özür dilemek yok. Sana ne kadar harika biri olduğunu hatırlattım ve bunda da ciddiydim. Sevdiklerine sadıksın. Bunun ne kadar nadir olduğunu biliyor musun? Güçlü ve havalısın ve ben de senin gibi olmayı çok istiyorum!"

"Hayır!" Fox ağzından kaçırdı, ardından inkârını daha düşük bir sesle tekrarladı. "Bana gibi davranma." Çoğunlukladuygusuz, istenmeyen ve başkaları tarafından hor görülen. Herkese karşı güvensizdir. "Sen olduğun gibi mükemmelsin."

"Dostum. Az önce senden bir iltifat aldım. Bugün iyi bir haber günü!" Legion yine onun dizini okşadı. Sonra Fox'a anne-ay gibi bir kez daha sarıldı ve ayağa kalktı. "Bir şeye ihtiyacın olursa seslen, tamam mı? Yakında olacağım." Kapıya doğru yürüdü ve durakladı. "Sevgi gerçekten de uğruna savaşmaya değer tek şeydir."

Legion cevap beklemeden kapıyı kapattı ve Fox'u yalnız bıraktı.

Aşk, uğruna savaşmaya değer tek şeydir.

Aşk. Henüz deneyimlemediği bir duygu.

Harika! Çenesi yeniden titremeye başladı. Soyundu, hareketleri sarsıntılıydı, sıcak suyu açtı ve

durdu. Kızıla çalan su ondan akarak giderin etrafında dönüyordu. Kurbanlarının kanı.

Suçluluk ve utanç yoğunlaştı, boğazını ve göğsünü bir galon asit içmiş gibi yaktı. Çenesi titredi ve göğsü sıkıştı. Duyguların çöp olduğuna karar verdi. IQ'sundan her zaman puan kırırlardı.

Bu durumdan bir çıkış yolu bulması gerekiyordu, bu da önce sakinleşmesi gerektiği anlamına geliyordu. Böylece Fox iyi ve kötü her duyguyu zihinsel bir kilit kutusuna doldurdu. Saniyeler içinde, tercih ettiği yöntem olan soğukkanlılığını yitirdi. Duygu yok, sorun yok demekti.

Sorunlarımın üzerine gitme ve bir çözüm bulma zamanı. Onuneliyleöldürülen on ölü Gönderilmiş. Ona birsuikastçı gönderilecekti, Legion ve Galen bu konuda haklıydı.

Muhtemelen on su gibi
Gönderilmişlerya da portal

açamazdı, bu yüzden onu yakalamakta zorlanacaklardı.

Ya o-?

A yüksek sesle kaza Sesli. A ses o
tanındı.

Birisi kapıyı tekmelemişti.

İkinci Bölüm

Kalbi hızla çarpan Fox, duş kabininden dışarı fırlamadan önce duvardaki bir dizi taşa bastı. İleride, duvarın bir bölümü açılarak bir kılıç kabzasını ortaya çıkardı. Oraya ulaşır ulaşmaz kabzayı kavradı ve silahı serbest bıraktı. Böyle acil durumlar için küçük bir bölme yapmıştı. Yeni bir yere geçit açmayı reddetti. Saldırgan(lar)ı onu takip edebilir de etmeyebilir de. Takip etmezlerse Galen ve Legion pusuya düşebilirdi. Hayır, Fox kalacak ve savaşacaktı.

Köşeyi döndüğünde altın tüyleri gördü. Oh, evet. Bir Gönderilmiş Kişi onun için gelmişti. Duygularını kilitlemiş olmasına rağmen, yeni bir duygukıvılcımlandı.

Dehşete kapıldı.

Bu herhangi bir

Gönderilmiş Kişi değildi. Elit 7'liden biriydi. Müttefikler için en iyinin en iyisi, düşmanlar içinse en kötünün en kötüsü.

Birdenbire tüm zamanlarınengüzel erkeğiyle yüz yüze geldi.

Siyah saçlar, bronz ten Gökkuşağı
gözler. Vay, vay, vay. İrislerinde

mavi, yeşil, altın ve kırmızı tonları vardı.

Dehşet kayboldu, geriye sadece huşu kaldı. Uzun beyaz bir cübbe giymiş ve alevden bir kılıç tutuyordu. Arkadaşlarını nasıl atlatmıştı, Fox bilmiyordu. Mutlaka birileri onun girişini duymuştu.

Eğer öyleyse, birinin onu kontrol etmek için gelmesinden önce bir, belki de iki dakikası vardı. Tabii Gönderilmiş Olan odasında olanları başkalarının duymasını engelleyecek bir şey yapmadıysa. Ya da o diğerlerini öldürmediyse.

Öfke onu ele geçirdi. "Arkadaşlarıma zarar verdin mi?" Soru ağzından patladı.

"Ben yapmadım."

Öfke azaldı ve bakışları buluştu, farkındalık onun göğsünün tam ortasına yumruk attı. Tüm çağlar boyunca

Hayatının hiçbir döneminde başka bir insana karşı böylesine içgüdüsel bir tepki vermemişti.

Kadın hava almak için çabalarken, adam onu santim santim takip etti. Gördükleri hoşuna gitmişti, buna hiç şüphe yoktu. Ereksiyon cüppesini! O kadar büyük olamazdı

Hayır. dildolarladolu bir paket tüp çorap kaçırmış olmalıydı. Her iki durumda da meme uçları büzüldü ve tüyleri diken diken oldu.

Yutkundu. "Sen Cellat Fox'sun." Bir soru değil, bir ifadeydi, lezzetli, çakıllı bir sesle söylenmişti.

Omurgasından aşağı yeni ürpertiler yayıldı. "Öyleyim." Neden inkar

Ö
yl "O zaman neden burada olduğumu biliyorsun."

e "Evet." Yine

mi inkâr etmek için bir neden yoktu.

? "Güzel

Bu arada, nefret ediyorum."

Ondan bir hırıltı yükseldi.

Mükemmel. Biraz daha

geri itti "Dürüst ol Beni gördüğün için görevinden pişmanlık duyuyorsun, değil mi? Vücuduma beş puan verdiğin çok açık." İçinde bulunduğu vahim koşullara rağmen Fox kendisini öldürmeye gelen büyük, kötü savaşçıya takılmadan edemiyordu... bacakları üzerinde sekse benzeyen ve sesi dünyanın en iyi ücretli telefon seks operatörü gibi çıkan bir erkeğe.

Yanaklarında pembeden çift daireler çizen bir allık.

kızarması Bir suikastçıdan Ne kadar sevimli Yine de kılıcını kaldırdı.Çocukluğunda hayatta kalmak için ne kadar mücadele ettiyse, şeytanına katlanmak i ç i n ne kadar şiddetle savaştıysa, savaşmadan yenilmeyecekti. Cezayı ne kadar hak etmiş olursa olsun.

"Yan Hiçbir şeyden pişman değilim," dedi ona "İstemsiz bir bedensel tepki hiçbir şeyi değiştirmez."

"Ya da belki her şeyi değiştirir. Her neyse, sen kimsin?"
Ve eğer pişmanlık duymuyorsa neden ilk saldırısını gerçekleştirmemişti?

"Ben Bjorn, Tek Gerçek Dehşet."

Vay, vay. Gerçekten cevap vermişti. Şimdi zihni dönüyordu. Bjorn... Fox göklerdeki, yeryüzündeki ve yeraltı dünyasındaki her büyük tür ve oyuncu hakkında zihinsel dosyalar tutuyordu. Nitelikliydi. Bjorn ve diğer iki Gönderilmiş Varlığın Galen ile birkaç kez etkileşime girdiğini biliyordu ve her buluşma Galen Yeraltı Dünyasının Lordlarıyla etkileşime girerken gerçekleşmişti. Galen'in bir zamanlar Pandora'nın kutusunu çalmaya ve açmaya ikna ettiği adamlar ve kadınlar. Bu savaşçıların her biri bir iblise ev sahipliği yapıyordu.

Aslında, Güvensizlik eskiden Baden adında bir Lordun içinde yaşıyordu. Sonra Baden vardı öldü- önce zaman- iblis yüzyıllar boyunca Dünya'da dolaşp insanlara eziyet etmişti. Sonra Galen şeytanı yakaladı ve onu Fox'a s a h i p olmaya zorladı.

Başka, başka? Bjorn'un iki arkadaşı Thane of the Three ve Xerxes'ti, bir zamanlar Lazarus adında korkunç bir ölümsüz gelip daha acımasız ve daha sıradışı bir şey yapana kadar Zalim ve Sıradışı olarak biliniyordu ve Xerxes Korkunç olarak yeniden adlandırıldı... ve bunların şu anda ne önemi vardı? Devam edelim. Üçü, göklerde popüler bir gece kulübü olan Downfall'ın sahibi ve işletmecisiydi.

Diğer Gönderilmişler bir zamanlar Bjorn'u biraz çapkın biri olarak görüyorlardı. Sonra birileri tarafından aylarca esir tutuldu ve ne yapacağı belli olmayan, intikamcı, partnerleri konusunda daha seçici, sert ve geçici olmak isteyenleri tercih eden biri olarak ortaya çıktı. Geçen yıl boyunca toplamda sıfır kadınla birlikte olmuştu. Ya da erkeklerle! Ya ilişkilerini saklamakta daha iyi hale gelmişti ya da ilişki kurmayı bırakmıştı. Çılgın bir eski sevgilinin gözüne kestirdiği herkese saldırdığına dair söylentiler duymuştu ama bu söylentiler henüz doğrulanmamıştı.

"Plan beni dövmek ve hapsetmek mi?" Fox ses tonunu sohbet havasında tutarak sordu. "Yoksa beni doğrudan öldürmek mi?"

Gözünün altında bir kas sıçradı. Adamın, kadının çıplaklığına ve kendi bakışlarına rağmen ona bakmaya devam etmesi

ereksiyon, iradesinin gücünü kanıtladı. "Kardeşlerime yaptığını ben de sana yapacağım. Bu gün benim elimle öleceksin."

Tam da şüphelendiği gibi. "Gelirken kimseye zarar verdin mi?" Eğer öyleyse, onu bugün öldürecekti.

"Ben yapmadım. Senin aksine ben masumları katletmem."

Ahh. Çok alçak bir darbe. Doğru, ama alçakça. En azından onun yalan söylediğinden endişelenmesine gerek yoktu. Gönderilmiş Olanlar sadece gerçekleri söyleyebilirdi. "Varlığımın her zerresinden nefret ettiğim bir iblisin etkisi altında olduğumu bilmeniz davama yardımcı olur mu?"

Gözleri küçücük yarıklara dönüştü. Hiç tereddüt etmeden ona şöyle dedi: "İblise kucak açtın ve şimdi de onun etkisinden mi şikâyet ediyorsun? Hayır. Hiçbir şey yardımcı olmayacak. Öldürdüğün adamlar sevilen insanlardı. Geri dönmelerini bekleyen aileleri ve arkadaşları vardı."

İrkildi, omuzlarına ağır bir yük çöktü. "Kendimi savunacağımı biliyor musun?"

"İstiyorum," dedi çenesini hafifçe eğerek.

Her ne sebeple olursa olsun, bu hareket onu bakışlarını kadının küçük ama dik göğüslerine çevirmeye teşvik etti... ve orada kaldı.

Kaşlarını ona doğru kaldırdı, adam fark etmemişti ama yeni bir ürperti dalgasıyla savaştı, adamın bakışları bir okşamadan daha güçlüydü. "Bakmayı bitirdiğinde bana haber ver. Tamam mı, delikanlı?"

"Yapacağım." Onu şok etti. Başka bir şey teklif etmedi ve gözlerini kaçırmadı.

Bu onu zihinsel veduygusaletkisiz hale getirmeye yönelik bir savaş taktiği miydi? Sanki çıplaklığı gerçekten umurundaydı. Utangaç ya da alçakgönüllü değildi ve belki biraz... onu inceleme şekli hoşuna gitmişti, sanki daha önce hiç bu kadargüzelbirini görmemiş gibiydi.

numara, hiç şüphesiz Foxklasik anlamda güzel değildi, yüz hatları böyle bir iddia için fazla köşeliydi. Ama bir duruşu olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu.

"İlk kez mi bir kızla görüşüyorsun?" İki kişi bu oyunu oynayabilirdi. Adam ne zaman baksa, kız alay ederdi.

Sonunda Bjorn dikkatini onun yüzüne verdi. İkinci kez, yanaklarında bir kızarıklık pembeleşti. "Özür dilerim. Çok hoşsunuz ve bu beni hazırlıksız yakaladı."

Gönderilmiş Kişi'den bir iltifat mı? Fox sersemledi. Boğazını temizledi. "O zaman birbirimizi öldürmeye çalışalım mı?"

Başını salladı. "Deneyebilirsin. Başaracağım."

Üçüncü Bölüm

"Ohhhhhh. Sanırım gecemizin belden aşağı konuşma kısmına geldik," dedi Cellat Fox.

Tek Gerçek Dehşet Bjorn, onun savaş duruşu almasını izledi. Omuzlar geride, omurga dik, bir bacak diğerinin önünde konumlanmıştı.

Kadın kesinlikle lakabını hak etmişti. Gittiği her yerde insanlar ölüyordu.

Onu daha dikkatle inceledi. Kabul etmeliydi ki, kadın duygusal olarak soğuk ama fiziksel olarak ateşliydi ve bu yan yana duruş onun çok ilgisini çekiyordu. Bir evre, sadece bir evre ve sadece bir yıldır seks yapmadığı için. Ya da belki de esaretinden önce seçtiği dişilerden çok farklı olduğu için. Çok sert ve kaba. Sebep her ne olursa olsun, bunun onun diri göğüsleri ve küçük, pembe meme uçlarıyla kıvrak ama güçlü vücuduyla hiçbir ilgisi yoktu... düz bir karın... uyluklarının tepesinde koyu renkli buklelerden oluşan küçük bir tutam... bir erkeğin belini sarmak için yapılmış uzun bacaklar.

Fox'un bacaklarının beline dolandığını hayal ederken, vücudundaki her kas gerginlikle düğümlendi.

Yeter artık! Söylediklerinde ciddiydi. Kızın güzelliği onu hazırlıksız yakalamıştı. Cazibesi bundan daha fazla değildi.

Bjorn bu görevi aldıktan hemen sonra, kâtiplerin yaşayan her insan ve ölümsüzü takip ettiği Kayıtlar Salonu'nu ziyaret etmişti. Her kâtip tek bir varlığın düşüncelerini, sözlerini ve eylemlerini gözden geçiriyor ve bunları bir kitaba yazıyordu. Sadece çok az kişi bu kitapları okuma iznine sahipti ve Bjorn onlardan biri değildi.

Bununla birlikte, diğer Gönderilmişlerin onun hakkında yazdıklarını ve onunla olan etkileşimlerini okumasına izin verildi. Her ayrıntı vicdanı olmayan bir katili doğruluyordu. Gerçek bir canavar.

"Bu senin için utanç verici olmaya başladı," dedi Fox bıkkınlıkla. "Kendini okşadığının farkında mısın?"

Kahretsin, kendini okşuyordu. Bunu hiç düşünmeden yapmıştı. Şimdi dondu kaldı.

Hayal kırıklığına uğrayan adam kollarını iki yanına indirdi ve dikkatini başka bir yere verdi. Banyonun dekoru kadın için mükemmel bir arka plan oluşturunuyordu; altın yüzeyler, beyaz fayanslar ve göğüslerle şık ve modern.

Göğüsleri mi? Kafasının içinde küfretti. Yine bakıyordu. Benim hatam değil. O... beklenmedik biri. Daha önce hiç bu kadar çarpıcı, dikkat çekici yüz hatları görmemişti. Bir şekilde hem inanılmaz bir gücü hem de şaşırtıcı bir kırılganlığı çağrıştıran bir yüze sahipti. Asla ama asla unutamayacağı bir yüz; iri gözleri, sivri kirpikleri ve kırmızı, dolgun dudakları vardı. Solgun ve kusursuz tenini bir parça gül rengi tamamlıyordu.

Alana'dan çok farklıydı. Yeter artık! Onu düşünme. Alana merkezli bir düşünce, utanç ve öfke dolu bir tavşan deliğine girene kadar bir diğerine ve bir diğerine yol açacaktı.

"Benimle daha iyi bir yerde savaşmayı tercih ederseniz," dedi, neden oyalamaya devam ettiğinden emin değildi, "bizi portalize etmenize izin veririm-"

"Bana izin verecek misiniz?" diye araya girdi. "Ne kadar harikasınız. Ama hayır, teşekkürler. Seni burada da başka bir yerde olduğu kadar kolay öldürebilirim."

Kendinden çok emin. Çok aptalca. Aynı şey senin için de söylenebilir. Yoksa neden hesaplaşmalarını yerini hedefinin belirlemesini teklif etsin ki?

"Çok iyi Burada dövüşürüz. " Yakın dövüş özel bir beceri seti gerektiriyordu.

Dö v ü ş ç ü ne kadar büyükse, dezavantajı da o kadar büyük oluyordu. İki yüz elli kiloluk kas gücü ve bir buçuk metre boyuyla Bjorn en büyük dezavantaj kategorisine giriyordu. Fox muhtemelen en fazla yüz yirmi beş kilo ağırlığında ve en fazla beş dokuz boyundaydı.

Yani şu anda bir avantajı mı vardı?

NeCepha

neliğindeki en iyi araç olan eğitimini bir ömür boyu sürdürdü.

"Yanlış anlama," dedi, "ama nasıl dövüşüleceğini bildiğinden emin misin? İpucu. Sayısız yolu var ama orada durup hiçbir şey yapmamak bunlardan biri değil."

Onun vücuduna olan hayranlığını görmezden gel. Yapması gereken bir iş vardı, o yüzden yapacaktı. Başarısız olmaktansa onun ölümünün hatırasıyla yaşamayı tercih ederdi. "Güle güle, Fox. Ahirette huzur bulasın." Bjorn bir savaş ığlı atarak kanatlarını iki yanına sıkıştırdı ve ayaklarının ucuna bastı.

Bir saldırı bekleyen Fox kılıcını kaldırdı. Akıllıca. O da kendi kılıcını savurdu. Metal metalle buluştu, kılıçları birbirine çarptı. Yoğun titreşimler kollarına hücum ederken, Fox diğer elinde sakladığı hançeri kullanarak onu karnından bıçaklamaya çalıştı.

Son saniyede engelledi, döndü ve ona doğru savurdu. Kılıçları yine birbirine çarptı, kızın refleksleri beklenenden hızlıydı. İkinci raunt için başlangıç zili görevi gören daha yüksek bir çınlama sesi duyuldu.

Banyoda dans ederken, çöp kutusuna, lavaboya, tuvalete çarparken havayı gerginleştirdiler. Tuvalet malzemeleri düştü, diş fırçalığı kırıldı. Duvarlardaki fayanslar çatladı.

Hayatının ağları boyunca sayısız savaşa katılmıştı. Bazıları isteyerek, bazıları istemeyerek. Bu ilk kez çıplak bir dişiye meydan okumasıydı ama (umarım) sonuncusu olmayacaktı. Manzara yenilmezdi. Yaptığı her hareket göğüslerinin zıplamasına neden oluyor ve bir bacağını tekmelediğinde, doğrudan bir para vuruşu alıyordu.

Belki de bir strateji. Bu görüntü her zaman dikkatini dağıtıyor, zihnini bulandırıyor ve onu olduğı yerde durdurarak diz kapağına bir topuk darbesi daha indirmesine izin veriyordu. Acı vuruşu

tüm bacağına yayıldı ve midesi bulandı. Yavaşladı mı? Biraz bile değil.

İyi dövüşürdü, kıvrak vücudu hızlı ve esnekti.

Zarar vermekten çekinmezdi.

Rakibininvuruşunuengelleylemediğinde gözünü bile

kırpmadı.

Ancak onungerçek yeteneği neydi? Tahmin etmek onun hamleler ve tepki vermek Buna göre, asla bir çürük ya da yüzeysel bir kesikten fazlasını almaz.

Ancak, onun hareketlerini tahmin etme yeteneği aynı zamanda en büyük zayıflığı olduğunu kanıtladı. Ne kadar hafif olursa olsun, onun kılıcını her engellediğinde dik durabilmek için muazzam miktarda enerji sarf etmesi gerekiyordu. Yakında yorulacaktı...

Bir kez savurdu... iki kez... tekrar ve tekrar, onu geriye doğru itti. Duvar onu durdurduğunda, son darbeyi indirmeye hazırlandı. Saçından bir su damlası damladı, köprücük kemiğine düştü ve meme ucuna doğru süzülerek orada asılı kaldı.

Güzel meme ucu. Mükemmel bir boğa gözü.

Sonrasında bildiği tek şey, karnında keskin bir acının patladığı oldu. Fox'un karnına sapladığı bıçağı çevirişini izlemek için tam zamanında gözlerini kırıştıtarak tekrar odaklandı. Yakıcı acı her santimini tüketti, yıldızlar görüşünde göz kırptı. Gözlerini meme uçlarından ayır! Tamam.

Ön koluna tümgücüylebir yumruk indirdi. Kemik kırıldı, hatta belki de paramparça oldu Dudaklarından bir tıslamaama kadın kılıcın kabzasını bırakmayı reddetti. Başka herhangi bir rakip bu kadar inatçı olduğunu kanıtlamış mıydı?

Kadının bu yeni dikkat dağıtma yöntemini kendisine karşı kullanacağını ve hayati bir organına saldıracağını bilen Bjorn geriye doğru çekilerek bıçaktan kurtuldu. Yaradan kan ve motor yağı kadar kalın ve siyah bir şey fışkırarak yerde birikti. Harika! Karnını kesmişti.

Kadın karşı hamleyi yapamadan, adam kanadını fırlatarak kadının ayaklarını yerden kesti. Başının arkası lavaboya çarparak yere yuvarlandı. Porselen çatladı. Adam

kılıcını bir, iki kez savurdu ama kadın sola doğru sivruldu,

bloke etti, sonra yanından yuvarlanarak geçti ve tekrar bloke ederek ayağa kalktı.

Homurdanarak onu ikinci kez geriye doğru itti. Onu ahıra hapsedecekti. Ancak, küçük cadalog onu şaşırttı. Küvetin önündeki paspasın üzerinde durduğu anda, kız çullandı ve yünü ayaklarının altından çekti.

Düşerken ayak bileklerini birbirine vurdu. Aynı anda yere çakıldılar, ciğerlerindeki hava patladı. Baş dönse de ayağa fırladı. O da aynısını yaptı. Nefes nefese birbirlerinin etrafında döndüler.

Öldür ya da öldürül. Görevini yap.

Sesi titreyerek, "Dikkatin bu kadar kolay dağılmasıydı mükemmel bir rakip olurdun," dedi.

"Daha büyük göğüslerin olsaydı beni çoktan öldürmüş olabilirdin." Yalanı bir varsayıma dönüştürmek için "belki" kelimesini eklemek zorunda Göğüsleri mükemmeldi; her santimimükemmeldi. Boş konuşmanın onu öfkeye sevk etmesini umuyordu. Duygularınız direksiyona geçtiğinde hatalar yaparsınız.

Kadın sırttı ve adamın kalp atışlarını hızlandırdı. Güzel. güzelinötesinde. şehvetli.. . Eğer on yoldaşını öldürmemiş olsaydı, bekârlık yeminini unutmaması için onu baştan çıkarabilirdi.

"Göğüslerim daha büyük olsaydı," diye mırıldandı, "beni gördüğün anda kalp krizinden öldürdün."

Haksız değildi.

Bir tür cevap vermek için ağzını açtı ama durakladı. Kulakları kıpırdadı, bir çift ayak sesi dikkatini çekti: Yatak odasına en az iki kişi yaklaşıyordu . Büyük olasılıkla Galen ve Legion.

Fox bir an için hareketsiz kaldı. "Galen geliyor." Kadından bir lanet patladı. "Ona zarar vermeyin. Ona meydan okumayın. O yanlış bir şey yapmadı."

Ne kadar değişken bir tepki. Bjorn araştırmalarından Fox ve Galen'in yakın bir ilişki içinde olduklarını biliyordu. Ama romantik bir ilişki olduğunu sanmıyordu. Galen, Fox'a karşı sarsılmaz bir

Eski bir iblis kölesinden ölümsüz bir insana dönüşen kız arkadaşına olan saplantısı. "Sana söz veriyorum. Bugün ona hiçbir zarar gelmeyecek. Tüm odanın etrafında görünmez bir abluka var. Hiç kimse, ne insan, ne ölümsüz, ne de tanrı, hiçbir şekilde giremez. Ne bir kapıdan, ne bir pencereden, ne de bir geçitten. Bir ışık bile." Yeraltı Dünyası'nda ışınlanma için kullanılan kelime.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" diye sordu.

"Bir kan bağı." Bjorn banyoya girmeden önce, yatak odasının çevresine kanı ve Yaşam Suyu'ndan oluşan bir karışım dökerek güçlü bir güç alanı oluşturdu.

"Neden-iblis," dedi, daha sözünü bitirmeden kendi sorusuna cevap verdi.

"Kesinlikle doğru." Bjorn, Fox'un kafasını çıkardığında iblis konağını kaybedecek ve yakalanıp Cehennem'e geri götürülecekti.

Silahını savurmaya başladığında, Fox yere atladı, onun yanından yuvarlandı ve banyodan dışarı fırlamak için ayağa fırladı. Aynı anda, savurduğu kılıcın momentumunu yavaşlatmak için mücadele etti... ve başarısız oldu. Kılıcın alevleri duvarda bir is çizgisi oluşturdu, yanmış sıvanın keskin kokusu havayı doydurdu.

En azından kadın onun görüş alanında kaldı. Kadın odanın ortasında durdu ve bir geçit açmaya çalıştı. Kan bağı sayesinde başarısız olunca bir lanet savurdu.

Bjorn kılıcının kabzasını bırakarak kovalamaya başladı. Bir anda alevler söndü ve silah yok oldu. Acısının artmasına ve yaralarının daha hızlı kanamasına rağmen Fox'un üzerine atılarak onu yere fırlattı. İçgüdüğü, darbenin en kötüsünü absorbe etmek için havada dönmesinde ısrar etti.

Görmezden geldiği bir içgüdü.

Bu olağan bir durum değildi ve o da olağan bir hedef değildi. Onu biraz acıdan kurtarmak sadece davasını engelleyecekti; bir sarsıntı onu bayıltabilir ve onu kurtarabilirdi

onu bastırma zahmetinden kurtulacaktı. Ve bu konuda suçluluk hissetmeyecekti. Hissetmeyecekti!

Çarptı! Yere düştüğünde ağır bir gümbürtü. Adam onun üstüne düştüğünde daha ağır bir gümbürtü. Nefes nefese kaldı ve kurtulmak için çırpındı, dirseklerini savurdu. Adam onun üstünde kaldı, farklı kısımları onun farklı kısımlarını sıkıştırıyordu. Mümkün olduğunca çabuk bir şekilde kadının bileklerini yakaladı ve kollarını arkasından sararak ellerini vücutlarının arasına zincirledi.

Adamın kanı kızın üzerine damlıyor, tenine bulaşıyordu. Müstehcen bir görüntüydü ama nedenini bilmiyordu. "Yeter, dişi. Kaybettin. Bunu kabullenme zamanı."

O bucked ile daha fazla Zorla, onu Koku vurmak Farkındalığı. Hareketsiz kaldı. Damarları ısındı, beyaz-sıcakarzu kasıklarınaetti Bu koku... inanılmaz derecedeSoğukkanlı birkatiliçin fazlatatlı.

Başını buğulandırıyor, onu şehvetli bir bulutla sarıyordu.

"Ölüm fermanını imzaladın savaşçı," dedi dişlerini sıkarak.

"Seni öldürdüğümde, ki öldüreceğim, çığlıklarını tüm dünya duyacak. Söyle bana. O zaman beni nasıl öldüreceksin?" Onu hissetmek... Beklediğinden daha yumuşaktı. Daha da sıcak.

Hayatımın sonuna kadar ereksiyon halinde olacağım.

Birden yatak odasının kapısı ortadan ikiye ayrıldı. Galen iki kısa kılıcını tutarak kapıdan içeri girdi. Fildişi kanatlı erkek görünmez enerji duvarına çarptığı anda geri sıçradı. Her geçen dakika daha da öfkelenerek kılıcını bariyeri kesmek için kullandı, lacivert bakışları sürekli Tilki'ye kayıyordu. Bir yandan da küfürler ve tehditler savuruyordu.

Sonunda Galen bakışlarını Bjorn'a çevirdi ve onun avucunu açarak kolunu uzatışını izledi. Kılıç yeniden ortaya çıktı ve alevler hızla kılıcın üzerine yayıldı. Tilki tamamen durmadan önce yavaşladı.

Devam et. Yap hadi! Ona doğru bakarken kabzayı sıkıca kavradı. Yüzüstü yatmış, nefes nefese kalmıştı, başı sağa doğru eğikti ve profilini ortaya çıkarıyordu. Çenesinde hafif bir renk değişikliği vardı, bir çürük oluşmaya başlamıştı bile. Göğsü sıkıştı.

"Ne bekliyorsun?" diye bağırdı. Ya yap ya da beni serbest bırak. Başka seçeneğiniz yok."

Yasssss. Öldürün onu! Ama... göğsü daha da daraldı, solunum yolları tılandı. Onu seven erkeğin önünde bu işi yapabilir miydi - yapmalı mıydı? Gerçekten bu kadar zalim miydi? Galen Gönderilmişler tarafından cezalandırılmayı hak edecek hiçbir şey yapmamıştı. En azından son zamanlarda.

Hayır. Bjorn o kadar zalim değildi.

Azı dişlerini gıcırdatarak kılıcı savurdu. Başını kaldırmak yerine, başparmağını kılıcın kabzasının alt kısmına sürterek bir iğneyi hapsedildiği yerden kurtardı. Sonra bileğini yarıya kadar açarak kabzanın ve geçici bir felç ilacı içeren iğnenin kadının şakağına saplanmasını sağladı.

Tüm vücudu gevşedi, gözleri kapandı.

Bir ölümsüz olduğu için normalden daha hızlı iyileşiyordu, bu yüzden hızlı çalışması gerekiyordu. Hâlâ duvara vuran Galen'i görmezden gelen Bjorn, Fox'u sırt üstü yuvarladı. Silahı bıraktı ve silah bir kez daha kayboldu. Dizlerini kadının omuzlarına bastırarak boynundaki zincirde asılı duran toz şişesini serbest bıraktı.

Kapağı açıp içindekileri avucuna döktüğünde felç ilacının etkisi geçti. Göz kapakları kanat çırparak açıldı ve bakışları bir kez daha buluştu. Şaftı zonkluyordu.

Onu yerinden kaldırmak için çaresizce kıpırdandı ve debelendi. Başarısız olduğunda, ona dik dik baktı ve bağırdı, "Yap o zaman! Beni bu ıstıraptan kurtar." Sözleri kaydeder kaydetmez gözleri büyüdü; komut onu şaşırtmıştı. Bjorn'u da kesinlikle şaşırtmıştı. "Çok uzun zamandır hayatta kalmak için savaşıyorum," dedi yumuşak bir ses tonuyla. "Yorulдум artık."

Tuhaf bir dürtüonuçarptı Alnındaki bir tutam saç nazikçe, şefkatle geriye doğru taramak için azı dişlerini gıcırdatmıştı,

Tüm gücüyle direniyordu. "Ölmek mi istiyorsun? O zaman yaşayacaksın, kısa bir süre için. Ben senin acılarından bıkana kadar."

Eğilerek tozu kadının yüzüne üfledi. Kadın öksürdü ve vücudu bir kez daha gevşeyip yere yığıldı.

Ona tekrar bakmasına izin vermedi. Gerçekten bakmadı. Onu hareketsiz yatarken görse nasıl tepki vereceğinden emin değildi. Ancak, ayağa kalkıp dolaba doğru yürürken dikkatini onun genel yönüne odakladı ve geriye doğru yürüdü. Yani o olmazdı. var için dön onun. Geri. Sadece en büyük savaşçılara yaptığı bir iltifattı bu.

Hedefine ulaştığında elini uzattı, körü körüne aradı, hâlâ dikkatini ondan ayırmak istemiyordu. Bilincini kaybetmiş numarası yaptıysa... ya da yapmadıysa ve uyandıysa, yine kavga edeceklerdi. Bir raundu daha kazanabilir miydi? Birden fazla yarası ağrıyor ve bolca kanıyordu, bu da endişe verici bir hızda kan kaybetmesine neden oluyordu.

Tereyağı yumuşaklığında bir giysiye dokunduğunda, onu askıdan çekip aldı. Bir tişört. Mükemmeldi. Şifonyere doğru yürüdü ve çoraplarla bir çift külot seçti. İpek, çeşitli renklerde. Dantel.

Bjorn, Fox'u kaldırdığı her kumaş parçasını giyerken hayal etti ve ereksiyonu daha da sertleşti. Sonunda, gözlerine uyduğu için yeşil benekli altın rengi bir tane seçti.

Bu çok saçma. Fox'a döndü ve gömleği başından çekiştirdi, sonra kollarını uygun deliklerden geçirdi. Sonra gözlerini kapadı ve külotu bacaklarından yukarı kaydırды. Ne kadar ipeksi bir ten.

Görmezden gel! Gözlerini açtı ve onu omzuna aldı, sonra Galen'in bakışlarıyla karşılaştı.

Sarışın erkek sonunda görünmez duvara vurmayı bıraktı, bunun yerine Bjorn'a suçlayıcı bir parmak doğrultmayı tercih etti. Bir uyarı.

Kan bağıını yerinde bırakan Bjorn, kendisinin ve dolayısıyla Tilki'nin ruh formuna girmesine izin verdi. Kanatlarını açtı ve

tavandan atladı, cennete uçtu. Kan, hala damlıyor... Güç, hala azalıyor...

Acısı daha da arttı. Her nedense, onun kokusunun tatlılığı zihnini uyanık ve aktif tutuyor, bu da onu Çöküş'teki arkadaşlarına ulaşmak için savaşmaya devam ettiriyordu. Oraya vardığında, yaraları sarılacaktı. Yama yapıldıktan sonra gücünü yeniden kazanacaktı.

Sonra da Fox'u öldürecekti.

Dördüncü Bölüm

Bjorn cennetin üçüncü katına doğru uçu. Birinci ve ikinci katlar bu katın üzerinde yer alıyordu ve burada En Yüce Olan, melekler ve ölülerin ruhları ikamet ediyordu. Gece çökmüştü, karanlık yoğun ve iğrençti.

Bulutlardan kaçmak için elinden geleni yaptı, çünkü Gönderilmiş Olanlarbulutların içinde yaşıyordu Sorunşu ki, göz kapakları geçen her dakika yüz kilo alıyor gibiydi. Eğer hedefine kısa sürede ulaşamazsa, kendinden geçecek ve gökyüzünden düşecekti. Bir yere çakılmak hem onun hem de Fox'un sonunu getirecekti.

Ona daha sıkı sarıldı. Kendini acıdan ve güçsüzlükten uzaklaştırmak için bagajıyla tek yönlü bir konuşmaya ev sahipliği yaptı. "Seni öldürme emri doğrudan Elit 7'nin liderlerinden biri olan Zacharel'den geldi. Emirleri tüm Gönderilmişlerin ikinci komutanı olan ve üç tür Gönderilmiş denetleyen Clerici'den aldı. Diyarlar arasında ilahi mesajlar ileten Haberciler. İblis kölelerini avlayan ve öldüren Savaşçılar. Ve en güçlü iblisler olan Yüce Lordlarla savaşıyan Elit Yedili."

Sonunda, Çöküş görüş alanına girdi. En Yüce Olan'a şükürler olsun!

Kanatlarını daha büyük bir güçle çırpı. Ölümsüzler için gece kulübü, yosunlu bir uçuşun tepesine tünemiş gerçek bir kaleydi ve her ikisi de Bjorn'un en yakın arkadaşları Thane veile sahip olduğı bir bulut tarafından sarılmıştı

Kardeşleri gibi sevdiği
erkeklerHayır,daha fazlası. Aynı ailede doğmamışlardı ama birlikte kalmayı seçmişlerdi. Bu önemliydi.

Yüzyıllar önce, tanışmadan önce, bir Elit asker onları Sapkınlığın iblis Yüce Lordu'nun izini sürüp öldürmelerine yardım etmeleri için işe almıştı. Ancak Bjorn bunun yerine Thane ve Xerxes ile birlikte yakalanıp hapsedilmişti. Aylarca süren işkenceden sonra çığlık atmadan, hıçkıra hıçkıra ağlamadan ya da

kendine ve e t r a f ı n d a k i l e r e zarar vermek isterken değişmişti. Onlar da değişmişti. Karizmatik Thane asık suratlı oldu. Enerjik Xerxes suratlı oldu KaygısızBjorn kara kara düşünmeye başladı. Kopmaz bir bağ.

Kaçışlarından bu yana geçen yıllar içinde bir birim olarak daha iyi çalıştıklarını keşfetmişlerdi Bu ikiliye hayatı pahasına güveniyorduDurum ne olursa olsun onun arkasını korudular, tıpkı onunonlarınkinikoruduğu gibi. Onları güvende tutmak için her türlü çizgiyi aşabilir, hatta düşebilir, kanatlarını, ölümsüzlüğünü ve evini kaybedebilirdi.

Ayakları çatıya değdiği anda bir baş dönmesi dalgası zihnini kapladı. Bacakları büküldü, dizleri ağırlığını taşıyamayacak kadar güçsüzdü. Kışının üzerine düştü ama bir şekilde omzunda zıplayan Fox'a tutunmayı başardı.

Dikkatli olun. Cellat Tilki adından da anlaşılacağı gibi kurnazdı. Eğer uyanır ve uyuyormuş gibi yaparsa, bunu bilmesi gerekiyordu. Bjorn onu mümkün olduğunca nazikçe - beceriksizce- göğsüne yaslayacak şekilde yeniden ayarladı. Yanağı omzuna yaslanıyor, sıcak nefesi boynunu okşuyordu. En azından şimdi, kirpiklerinin titrediğini ya da nefes alış verişinde bir aksama olduğunu fark edebiliyordu.

Arkadaşları için sesli olarak bağırarak gücü kendinde toplayamayınca, telepatik bir SOS iletmek zorunda kaldı. Tüm Gönderilmişlerin sahip olduğu bir yetenek. Çatıda. Yaralı. Yardıma ihtiyacım var.

Her ne yapıyorlarsa bırakacaklarından hiç şüphesi yoktu ve... evet. Hassas kulakları aceleyle atılan ayak seslerini algıladı. Menteşeler gıcırdadı, çatıdaki tek giriş/çıkış sallanarak açıldı. Adımlar yeniden başladı, ama daha hızlı. Sonra Bjorn gördüm Onlar. Thane ve Xerxes her ikisi de endişeli ifadeler takındılar.

Göğsü rahatlama, sevgi ve güvenin sakinleştirici karışımıyla şişti. Her şey yoluna girecekti.

onu kaybetmektense ölmeyi tercih eder, tıpkı onun da onları kaybetmektense ölmeyi tercih edeceği gibi.

Koşarak onun yanına gittiler ve Xerxes kızı almaya çalıştı. Bjorn sıkıca tuttu, homurdanarak, "Benim." Görevi.

Hedefi. Garip bir şekilde, en sevdiği anılardan biri. Çıplaklık gerekir olmak a gereklilik için herhangi bir form savaşın.

Xerxes, Thane ile birlikte Bjorn'un ayağa kalkmasına yardım etmeden önce masum bir jestle ellerini kaldırdı.

onunSilahlar. Bu getirdi geri ANILAR . Bu adamlar onu kaç kez hapse atmışlardı? yukarı ise sunan konfor ve Teşvik mi? Sayısız.

"Cesetten kurtulmamıza izin ver, dostum," dedi Thane, ses tonu şefkatliydi.

Altın bukleleri, mavi gözleri ve bronz teniyle Thane bir meleği andırıyordu. Uzun beyaz saçları, kızıl gözleri ve yaralı beyaz teniyle Xerxes bir şeytanı andırıyordu. Bjorn ortada bir yerde duruyordu, yarı melek, yarı şeytan.

Diğer Gönderilmişler onların üçlüsünün ahlaksız olduğunu düşünüyordu. Sık sık yatıp kalkıyor, ambrosia ile kafayı buluyor ve onları arayanlışı yapan herkesi öldürüyorlardı ŞeyBjorn eskiden yatıp

kalkardı.

"Ölmedi," diye itiraf etti Bjorn. "Sadece dinleniyor."

Eğer başka Gönderilmişler de orada olsaydı, protestolar ve eleştiriler çınlatırdı Eğer Gönderilmişler öfke nöbetlerine yatkın olsalardı, yumruklar havada uçuşurdu. Ve hepsini hak ederdi! Fox on Gönderilmiş soğukkanla öldürmüştü. Belki bunu yapması için para almıştı. Belki de sırtlamak ve kıkırdamak için yapmıştı Ya dayaıblis onun hareketlerini dikte etmişse? Sebep gerçekten önemli On kişi, geri dönmelerini bekleyen aileleri olan masumlardı. Şimdi ise ölmüşlerdi.

Oğullarından

aldığı tepki?

Kafa

Yaptıklarını

sallamak.

ya da yapmadıklarını kabul ettiler ve

Doğru olanı yapması için ona güvendim.

"Nasıl yardımcı olabiliriz?" Xerxes sordu. "Onu senin için öldüreyim mi?"

"Hayır!" Sözcük niyet ettiğinden daha büyük bir güçle ağzından çıktı. "Onu zindanda tutmak istiyorum. İyileştikten sonra onu öldüreceğim." Clerici'nin emirlerine karşı gelmek suçtu. Eğer öğrenilirlerse cezalandırılırlardı. Yine de iki arkadaşının da yardım teklif etmekte tereddüt etmeyeceğini biliyordu.

"Elbette," dediler hep bir ağızdan.

"Neye ihtiyacınız olursa," diye ekledi

Thane.

"Kimsenin bilmemesini sağlayacağız," diye yemin etti

Xerxes.

Bak! "Seni seviyorum," diye mırıldandı, hâlâ büyük dalgalar halinde güç kaybediyordu.

Koltuk değneği görevi gören erkeklerle birlikte kapıdan geçerek binanın üst katına girdi. Müşteriler tarafından erişilemeyen تنها bir sığınak. Kulübün kendisi sadece iki alt kattan oluşuyordu. Thane, Xerxes ve Bjorn'un burada özel sütünleri vardı. Thane ve karısı Elin en büyük olanında kalıyordu. Xerxes en iyi manzaraya sahip olanı, Bjorn ise balkonlu olanı seçmişti. Çalışanlar, müşteriler tarafından erişilemeyen alt katta yaşıyordu.

Geniş bir koridor, aynı genişlikte bir asansöre açılıyordu, her ikisi de kanatları için yeterince büyüktü. Her adımda Bjorn'un ayakları biraz daha sürükleniyordu. Yine de ilerlemeye devam etti ve asansörü aşağıya, nemli, küflü zindana doğru sürdü. Daha doğrusu Fox'un yeni ve son evine.

* * * *

Fox bir iniltiyle uyandı. Başı ağrıyordu ve sanki yedi arabanın karıştığı bir kazanın ortasındaki yapışkan maddeymiş gibi her yeri sızlıyordu. Ne oldu?

Sisli zihnine anı parçaları akıyordu... ölü Gönderilmişler... Bjorn... Acı... Karanlık. Bir nefesle, o

Sarsılarak dikpozisyonageldi ah,ah Ağrılar
daha da kötüleşti ve midesi burkuldu.

Safra yutarak hızla gözlerini kırıştırdı ve görüşü
netleşince rahatladı. Etrafını gördüğü anda rahatlama kaçtı
ve korkugeçirdi Küfve eski kan,
ufalanantaşındanyapılmış duvarları süslüyordu.

Pencere yoktu. Pencere yok. sadece ışık
dökülmüş itibaren a tekbaş üstü ampul,
toprak bir zemin, kan lekeli bir karyola ve kırık bir tuvaleti
vurgulamaktadır.

Istırap iniltileri sürekli bir akış halinde yankılanıyordu.
Atık, idrar ve metal kokusu burun deliklerini yakıyordu.
Pisliğin keskin kokusunun altında, Bjorn'un kokusunun -
yağmur fırtınaları ve boğucu yaz geceleri- bir ipucunu
algıladı. Fox derin nefes aldı, tadını çıkardı. Titriyordu. Ta ki
ondan nefret ettiğini ve onu kendi bağırsaklarıyla boğmayı
umduğunu hatırlayana kadar.

Yakınlarda ondan iz yok. Bu iyi bir şey. Onu çıplak
elleriyle öldürebilirdi.

Beni öldürmeden önce bana eziyet etmeyi mi
düşünüyor? Fox ellerini yumruk yaptı.

Gönderilmiş Olanları araştırmıştı. Ne de olsa bilgi güçtü
ve bir rakibin güçlü ve zayıf yönlerini bilmek savaşta
hayatınızı kurtarabilirdi. Şimdi ne biliyordu? Bjorn verilen bir
görevden vazgeçirilemezdi. Denemek için bir neden yoktu.

Tek yapabileceği? Portaldan uzaklaşmak, yeniden
toparlanmak ve Bjorn'la tekrar savaşmak. Bir dahaki sefere
kendi şartlarıyla.

Çok iyi. Karar verildi. Bir portal açacak ve Galen'e
dönecekti.

Fox parmak uçlarını ayırdı ve birbirine bastırdı. Uçları
ısındı ve ellerini yavaşça ayırdı. Aralarında bir kor alevlendi.
Sonra bir tane daha ve bir tane daha... Ta ki atmosferde bir
geçit yanarak başka bir dünyaya açılan bir kapı oluşturana
kadar. Ancak, sadece bir saniye sonra, neredeyse portal
söndü.

Ne. Ne. Cehennem mi? Şimdiye kadar sadece beşinci kez -şimdi altı

-Bir geçit açmayı başaramamıştı. Üç kez, kan kaybından çok zayıf düşmüştü. İki kez, uyuşturulmuştu.

Kaçmalıydı. Fox'un pek fazlayoktu. Amabu? Hapsedilmek mi? Bu büyük bir Kilitaltındayken hayatının hiçbir yönünü kontrol Kontrolün olmaması geleceğin de olmaması demektiEn azından yaşamaya değer bir gelecek.

Eğer bir geçit açamadıysa, bunun sorumlusu bir kan bağı olmalıydı. Ama bir kan bağından nasıl kurtuldu? Düşün, düşün.

Birkaç dakika tek bir mantıklı düşünce olmadan geçtiğinde, zihninin Bjorn'un yüzüne üflediği tozun etkisinden kurtulamadığı sonucuna vardı. Birazdan tekrar deneyecekti. Bu arada...

Yaraları iyileşmiş miydi? Vücudunun aşağısına baktı ve ürperdi. Şaka yapıyor olmalısın. Fox modayı hiç önemsemezdi ama hadi ama! Tangalardan nefret ederdi ama şimdi Galen'in ona şaka olsun diye verdiği bir çift tangayı ve ortasında Galen'in gülümseyen yüzünün olduğu pembe bir tişörtü giyiyordu.

Bunun için Bjorn'un ölümünü yavaş ve işkenceli yapacağım.

Alışkanlıkla hançerine uzandı. Gah! Elbette, Bjorn onu bu bok çukuruna kapatmadan önce silahla doldurmaktan kaçınmıştı. En azından iyileşme yolundaydı, kesik ve yaraların her biri onarılmıştı. Sadece kafasında bir şişlik kalmıştı.

Bjorn'un onu ne kadar kolay yere serdiğini hatırlayınca öfke ve hayranlık arasında gidip geldi. Çok az savaşçı onu bu kadar çabuk yere serecek yeteneğe sahipti. Ama sonra, başka bir savaştan yeni çıkmış, duygusal olarak tehlikeye düşmüş ve çırılçıplak kalmıştı.

Kan tadı dilini kapladı ve yanağının içini ısırıldığını fark etti. Tamam, zihninin berraklaşmasını beklemek Fox için işe yaramayacaktı. Harekete geçmesi gerekiyordu ve buna şimdi ihtiyacı vardı.

Ayağa kalktı ve bağırdı, "Bjorn! Göster kendini, seni korkak."

"Korkak mı?" Hücresinin hemen dışında cisimlendi ve bir gölge kümesinin içinden çıktı.

Ne zamandır oradaydı? Nasıl bu kadar iyi saklanmıştı? Ve onun tarafından gizlice izlendiği için ne hissediyordu? Heyecanlanmadığı kesindi. Hayır. Kesinlikle heyecanlanmadı.

"Kavga ettik," dedi. "Ben kazandım. Sen uyurken seni öldürmedim. Artık her nefesin bana ait."

Oh, adamım, iyi görünüyordu. Gerçekten iyi. Duş almış ve temiz bir bornoz giymişti. Gönderilenlerin çoğunda kumaş bol dururdu. Bjorn'un üzerindeki kumaş göğsünü ve pazularını geriye. Altın kanatları muhteşem genişlikteki omuzlarının üzerinde yükseliyordu. Bronz saç tutamları sivri uçlar halinde dışarı fırlamış, gökkuşağı gözleri kendini beğenmiş bir memnuniyetle parlıyordu. Piç herif onu tam istediği yere getirmişti.

Dişlerini gıcırdatarak, "Fırsatın varken beni öldürmeliydin. Sana bir şans daha vermeyeceğim."

Umursamaz bir tavırla omzunu kaldırdı. "Bana bir şey vermene ihtiyacım yok. Seni istediğim zaman öldürebilirim ve öldüreceğim."

Hayır, yeterince iyi değil. "Bunu yapmaya çoktan karar verdin. Bu yüzden. Devam et. Yap."

"Öncelikle, size sorularım var."

İfadesinin sonunda ses tonu sertleşti, bu da sorduğu şeyden hoşlanmayacağını bir işaretiydi.

"Benim de sana sorularım var." Kayıtsızmış gibi davranarak karyolanın kenarına yaslandı. Zamanını beklemek ve bir oyun planı bulmak için her şeyi yapardı. Mesela... onu hücrenin içine çekip kendi silahıyla öldürmek ve kaçmak gibi mi? Tamamdır!

Elbette peşinden daha fazla Gönderilmiş Varlık gelecekti ama en azından özgür olacaktı. Ama...

Bir

parçası Gönderilmiş Olan 'a zarar vermek istemiyordu. Bu yeni bir şey. Bir kuralı vardı: Her zaman seni öldürmeye çalışanı öldür. Ama

Bjorn bunu para için yapmıyordu.

İntikam. Tamam, bunu intikam için yapıyor olabilir. Çoğunlukla, türlerini mahveden kişiyi cezalandırmak için liderinin emrini yerine getiriyordu. Yani. Onu öldürmek B planı olacaktı.

Onu öldürmek istemedi. Onu ürperten ilk erkekti... hiç.

Onu arzuluyor muyum? Cinsel olarak mı?

Geçmişte, bir erkeğe açlık duyduğunda, birini seçmişti. Birlikte birkaç hafta geçirirlerdi ve o da yoluna devam ederdi. Asla potansiyel bir hedefle yatmadı ve asla bir düşmanla yatmadı.

Fox için erkekler tuvalet kağıdı gibiydi. Bir an için gerekli, ama kullanıldıktan sonra mutlulukla atılır. Birçoğu yalan söylüyor, çalışıyor ya da aldatıyordu. Kime güvenmesi gerekiyordu?

"Pekâlâ," dedi Bjorn sonunda, vurgulamak için başını sallayarak. "Yoldaşlar olarak sohbet edeceğiz... bir süreliğine. Ben soracağım, sen cevaplayacaksın. Karşılığında ben de senin için aynısını yapacağım."

Bu kadarmakulolmak zorunda mıydı? "Senin için de açıklamalarım var," dedi "Bununla başlayacağım. Galen senin ve senin gibiler için gelecek. Teker teker, hepiniz çılgın atarak öleceksiniz."

Omuz silk. "O da gelebilir ama öldürme işini o yapmayacak." Bjorn yaklaştı ve parmaklıklara yaslandı, hareketlerinin duygusallığı büyüleyiciydi.

Odaklan. Onu esir alan kişiyi daha fazla mı süzecekti? Hayır, teşekkürler. "Devam edin. Önce beyler."

"On kişiyi neden öldürdün?" Kelimeleri onunki kadar sıkılmış dişlerinin arasından geçirdi. "İlk görüşmemizde iblisin karanlık etkisinden bahsettiniz ama ben düşünce sürecinizi baştan sona dinlemek istiyorum."

Oraya gideceğini biliyordu. Ona gerçeği söylemeyi tercih etti. "10'u gördüğüm an, Güvensizlik fısıldamaya başladı. Zehir, Hatırlatma Ben ve savaşçılar vardı İblis suikastçılar, benim ve arkadaşlarım için geldiklerini ve sevdiklerimin hayatta kalmasını istiyorsam saldırmam gerektiğini söylediler.

İlk önce. Sonra bir baktım ki, Gönderilmişler ölmüş, cesetleri etrafıma yığılmış."

Kadının sözlerindeki vahşete rağmen, yüz ifadesini değiştirmediydi ya da tek bir duygu bile belirtmedi.

"Ve biliyorum, biliyorum," dedi. "Güvensizlik'i suçlayamam, çünkü içimdeki şeytana isteyerek kucak açtım." Ne o zaman, ne şimdi, ne de hiçbir zaman reddedemeyeceği bir nokta. She-ow! Başındaki yaradan keskin bir acı fışkırırken yüzünü buruşturdu.

Bjorn, Bjorn olarak, "Eğer acı çekiyorsan, konuşmamızı erteleyebiliriz" dedi.

Ondan bir nezaket, bir düşman için duyduğu endişe övgüye değer. Ama aynı zamanda yararlı. Onu kendine çekmenin bir yolunu mu bulmuştu? "Acı çekiyorum, evet," dedi. Gerçek, sadece abartılmıştı. Rolünü oynayarak şakaklarını ovuşturdu.

"Canının yandığına sevindim," diye homurdanarak umutlarını kırdı.

Sanki adam ona yumruk atmış gibi sarsıldı. Gönderilmiş Olanlar yalan söyleyemezdi. Söylediklerinde ciddiydi. Onun canının yanmasını istemişti. Onu suçlayabilir misiniz? Ona ve kendisine kızgın bir şekilde şakaklarını ovmaktan vazgeçti ve karyolaya yerleşerek olabildiğince rahatladı. "Artık gidebilirsin."

Çenesini göğüs kafesine indirdi, gökkuşağı gözleri her saniye daha da yoğunlaşıyordu. "İşlediğin suçlar için cezayı hak ettiğini düşünüyor musun?"

Ahh. Buna nasıl cevap verirse versin, sesi tam bir sürtük gibi çıkacaktı. "Ne söylersem söyleyeyim bana inanacak mısın?"

"Evet." Tereddüt etmeden teklif etti.

Neden-? Doğru ya. Gönderilmiş Olanlar başkaları konuştuğunda yalanların tadını alabiliyordu. "Neden bilmek istiyorsun? Cevap benim hakkımdaki fikrini değiştirecek mi?"

"Hayır. Fikriniz ne olursa olsun öleceksiniz."

Evet, tam da şüphelendiği gibi. "Cezayı hak ettiğime inanıyorum. Yaptığım şey kınanacak bir şeydi ve varlığımın her zerresiyle pişmanım. Ama yine de seni ve peşimden

gelen herkesi öldüreceğim."

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, sonra topuğunun üzerinde döndü ve hücresinin parmaklıklarının önünde volta attı. "Son bir sözün var mı?"

Bakışları buluştu. Yavaş ve hınzırca bir sırıtışla ayağa kalktı ve karyoladan yükselerek bir savaş duruşu aldı: Omuzlar geride, bacaklar birbirinden ayrılmış, biri diğerinin biraz önünde duruyordu. "Buraya gel ve beni yakala, koca oğlan."

Şok olmuştu, adamın gözlerinde arzu alevlenmişti, orada ve gitmişti. Bu olasılık onda da aynı tepkiyi uyandırdı. Önce inkâr edemediği bir heyecan, sonra da hayal kırıklığı...

Arzu ona göre değildi. Belli ki adamın bir savaş fetişi vardı ve her türlü kavgadan tah Yoksa sebep daha derinlerde

Hayır. Bjorn'un açısından sorumlu olan Fox'u arzulamasına imkân yoktu. Ve acı içindeydi. Yakın zamanda ailesinin on üyesine veda etmişti.

Şimdi utançtan başı öne eğikti. Neyse ki çabucak toparlandı, utancı duygusal kilit kutusuna tıktı ve bir kez daha soğudu. İşte böyle. Çok daha iyi. Soğuk tanıdıktı ve eve yeni dönen uzun süredir kayıp bir arkadaş kadar sıcaktı.

"Bir sorum var," diye homurdandı. "Neden benim suikastçım olarak seçildin?"

"Bu tür davalar için her zaman ben seçiliyorum, çünkü bir şeyin neden yapıldığıyla değil, sadece gerçekten yapılmış olmasıyla ilgileniyorum."

"Sebep önemli olmalı. Niyet de."

"Neden?"

Tüm zamanların en basit ve en karmaşık sorusu. "Çünkü... sadeceçünkü! Acı verme niyetinde olmayan biriacı verme niyetinde o l a n l a r l a aynı kefeye konulmamalıdır."

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Beni on acıya neden olmak istemediğine iknaetmeyi mi umuyorsun? Bu-
"Birdenbirehareketsiz kaldı, kasları gerginlikten şişti. Tepedeki ampul titredi, karanlık ışığı kovaladı,

Sonra ışık karanlığı kovaladı. Hücresinin hemen dışında, koridordan kalın, siyah bir bulut geçti.

Sanki büyük ve korkunç bir kötülük az önce yaklaşmış gibi ensesindeki ince tüyler diken diken oldu. Genellikle karanlıklar prensine özgü bir tepkiydi bu. "Neler oluyor?"

Bjorn'un gerginliği ikiye katlandı, sonra tekrar ikiye katlandı. Nefesleri sığlaştı. İfadesini değiştirmeden önce panik gözlerini yaktı. "Gördüğün, duyduğun ya da kokladığın her ne olursa olsun sessiz kal. Dikkatleri üzerinize çekmeyin."

Bekle. Dur bakalım. Korku mu yayıyordu?

Hayır. Asla Bu özel Gönderilmiş Kişi hiçbir şeyden korkmazdı Ama, olarak dakika kanadı içine her biri Diğer, onu merak yoğunlaştı. Cidden, ne haltlar dönüyordu?

Sizi bir şekilde kandırmayı düşünüyor. Size ne yapmanızı söylerse söylesin, tersini yapın!

Ve işte Güvensizlik, onu çılgına çevirmeye hazırdı. Fox itaat etme dürtüsüne direndi, bunun yerine dudaklarını birbirine bastırdı ve Bjorn'a başını salladı.

Onun kulaklar seğirdi, ve klik-klak . yüksek Topuk sesleri hücrenin içinde yavaş ve sabit bir hızla yankılanıyor. Tık. Tık. Tık. Tıkırtı. Birbiri ardına.

"Tsk, tsk, tsk, Bjorn." Bir kadının hafif sesi Fox'un hücresinde yankılandı. "Son bir saat içinde seni iki kez çağırdım, yine de buradasın."

Çağırılmış mı? Ne, kaltak parmaklarını mı şıklattı? O zaman sevgilisi olmalı. Ama neden bir kız arkadaşı hakkında bu kadar garip davransın ki? Ve neden Fox'un tırnakları Bjorn'un isimsiz, yüzsüz bir kadınla birlikte olduğu düşüncesiyle pençelere dönüşüyordu? Aptalca!

Sonunda konuşmacı adım adım ilerledi ve tam Bjorn'un önünde durdu. Fox hayretler içinde bakakaldı. Çok güzeldi. Tuhaf bir şekilde çekici. Melek gibi. Kısa boylu ve zayıftı, transparan eşarplardan yapılmış buz mavisi bir elbise giyiyordu. Kıvrıkcık beyaz-sarı saçları ince bir bele dökülüyordu.

bronz teni ve gece gibi siyah gözleri. Tırnakları
Gecedен daha siyah ve Tilki'nin pençeleri kadar uzun ve
keskin.

Bjorn hareket etmedi, konuşmadı. Sonra. O anda Fox
gerçeği fark etti. Bu kadından korkuyordu ama daha çok
öfkeliydi. O kadın her kimse, ondan binlerce güneşin
sıcaklığıyla nefret ediyordu.

Kadın adamın etrafında bir daire çizerek jilet gibi keskin
tırnaklarından birini göğsünde ve sırtında gezdirdi. Kan
fışkırdı ve damladı. Vay canına. Kadın adamın derisini
kesmiş ve adam da buna izin vermişti. Cidden, neler oluyor?

Davetsiz misafir Fox'a kısa bir bakış attıktan sonra sanki
hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi onu başından savdı.

Bu doğru, tatlım. Bu küçük kısrağa aldırma. Ben
sadece yeni bir tişört ve popo ipi giymiş bir mahkumum.

Kadın bir kez daha Bjorn'un önünde durduğunda,
çenesini parmaklarının arasında kavradı ve ona ters ters
baktı. "Çağırma direnecek gücü nasıl bulduğunu bilmiyorum,
ama o durur Şimdi. Ne zaman I Ara,
sen Kaç. Yoksa ben sana gelirim. Böyle bir şey
olursa, senden birini öldürürüm. Arkadaşlar. Onların
hayat olacak olmak ödeme için benim
rahatsızlığım. Anladınız mı?"

Başını sallar gibi salladı. "Senden tamamen iğreniyorum.
Artık bu şekilde direniyorum. Daha önce senin hakkında tek
kelime edemezken şimdi başkalarına senden
bahsedebiliyorum."

Davetsiz misafir gözlerini daha da kısmıştı. "Söyle," diye
tersledi.

Gözünün altında bir kas sıçradı. "Evet, Alana.
Anlıyorum," diye homurdandı, yanaklarında aşığılanmanın
pembe lekeleri yayılıyordu. "Sen çağırırsın, ben koşarım."

"İşte benim iyi oğlum." Alana onun kirli yanağını okşadı
ve geri adım atarak aralarındaki mesafeyi açtı. "Bunu
bitirmek için bir saatin var... bu her neyse
geçkalma."

Duman onu sardı ve ortadan kayboldu. Ardından, geri kalan
gölgeler de yok oldu.

Bjorn uzun bir süre öylece kaldı, nefes nefese, elleri yumruk olmuş bir halde. Fox kendini bir röntgenci gibi hissetti, görmemesi gereken önemli bir hayat olayına tanıklık ediyordu.

"Kim o?" Sözcükler kadının ağzından cılızca döküldü. Adam çenesini büktü. "O... benim karım."

Beşinci Bölüm

Bjorn, Thane ya daile karşılaşmamaya dikkat ederek yatak odasına doğru yürüdü Alana'nınonu çağırıldığınıbilselerdi endişelenirlerdi Ayrıca suçluluk duygusu içinde boğulur, onu kurtaramadıkları için kendilerini suçlardı. Kimse onu kurtaramazdı.

Alana'yla tanıştığı günü hatırladı. Downfall'a gelmiş, koca avına çıkmış kanatsız bir melek gibi görünüyordu. O zamanlar bunu bilmiyordu. İlk üç şartı neydi? Güçlü, ölümsüz ve hasarlı.

Bjorn o zamanlarkötü bir durumdaydı Birini incitmeye ihtiyaçAlanayaklaşmıştı. Flört etmişlerdi, daha fazlası değil ve sadece kısa bir süre için. Narsisizminin ciddiyetini fark etmesi uzun sürmemişti. Onu hemen terk etmişti. Ama kısa bir süre sonra, gölge savaşçılardan oluşan bir lejyonla geri dönmüştü.

Bir savaş patlak verdi, Bjorn'un mürettebatı onunkine karşıydı. Thane ve Xerxes neredeyse ölüyorlardı. Masumlar ölmüş, dünyanın en büyük kötülüklerinden biri tarafından katledilmişti. Şimdi bile bu anı göğsünü yakan bir öfkeye neden oluyordu.

Alana her şeyi Bjorn'u evlilik bağına zorlamak için yapmıştı. Ya benimle evlenirsin ya da daha fazlası ölür. Seçim senin. hepsinden sonra evlilik bağı onun sigorta poliçesiydi. Bununla Bjorn ve Alana birbirlerine bağlanmışlardı. Biri öldüğündediğeri takip ettim.

Şimdi, onun arkadaşlar yapamadım Cinayet İşkencecisini de öldürmeden.

Komik olan şey mi? Ha-ha komik değil, ama nasıl-bu-benim-hayatım komik. Bjorn'un Fox'tan nefret etmek için Alana'dan daha fazla nedeni vardı ama yine de Fox'u istiyordu. Hem de çok. Ve yine de, eğer Fox düş zamanı savaşlarından önce Downfall'u ziyaret etmişse, onu fark etmemişti. Sadece şeker gibi tatlı, melek görünümlü tiplere yönelmişti. Ama, birçok tatlı kadın gibi

Bekârlığının başlangıcından önce ne kadar çok kadınla yattıysa da, hiçbirinden memnun ayrılmamış ya da tekrarı için istekli olmamıştı.

Neden solgun, gotik tipleri tercih etmemişti ki? Fox'un açık sözlü, saçmalamayan tavrı onu daha fazlası için nefessiz bıraktı. Ayrıca, aptal bir tişört ve bir G-string içinde gülünç derecede sevimli görünüyordu.

Ağzının kenarları yukarı kıvrıldı ama sonra düştü. Fox'u arzulamamalıydı ve Alana'yı da asla istemezdi, bir kaltak ve bir parazit. Karanlık sise dönüşerek, onun bedenini ele geçirerek ve ruhunu ya da yaşam gücünü çalarak ömrünü uzatmıştı.

Bjorn kendini yatak odasına kapattı. Balkona açılan kapıları iterek açtı ve parmaklıksız kenara çıktı. Rüzgâr cüppesini ayak bileklerine doladı ve o da atladı. Düşerken... kanatlarını açıp çırparken... Bir hava akımına kapıldı ve yükseğe uçtu... daha yükseğe.

Gönderilmiş Olanlar'ın bir sırrı: Gökyüzünde, belirlenmiş bulutların içine gizlenmiş binlerce görünmez kapı vardı ve bunlar dünyanın farklı yerlerine açılıyordu. Hatta bazıları başka dünyalara, alemlere ve boyutlara açılıyordu. Bjorn bu yolu kazasız belasız geçerek yarım saatten kısa bir sürede Alana'nın inine ulaştı. Karanlık, mağaramsı bir diyar tüylerini diken diken ediyordu.

Saraya girdi. Siyah taş, gül kokulu duman ve iğrenç karanlıktan oluşan bir mağara. Taş, zehirli sarmaşığa benzer bir reaksiyona neden oluyordu: Ona sürtündüğünüzde kabarcıklar oluşuyordu. Duman gözlerini yakıyor ve burun deliklerini acıtiyordu. Karanlık sinirlerini geriyordu.

Tek ışık iki sıra meşale den geliyordu. bu meşne tutuyordu? Kargılardan sarkan erkekler ve kadınlar. Sağında ve solunda bir sıra oluşturarak bir yol açtılar.Bazı kurbanlar acı içinde inliyordu. Bazıları hiçkırıyordu. Hepsinin ayaklarının etrafında küçük bir çıra yığını vardı.

Eğer biri meşalesini düşürürse, o çirayı tutuşturur, sonra yavaşça yanarak ölür, yeniden canlanır ve sonra

tekrar yanarak ölmek. Bir ölümsüzün yaşayabileceği en acı sonlardan biri.

Her kurban bir acı ve umutsuzluk bombardımanı yansıtıyordu ve evet, tüyleri diken diken oluyordu. Bjorn varlığının her zerresiyle ölümsüzlerin acılarına son vermeyi arzuluyordu. Doğası bunu gerektiriyordu; Gönderilmiş Kişi olarak tek amacı kötülüğün kökünü kazıydı. Ama...

Buraya ilk gelişinde yardım etme dürtüsüne boyun eğmiş ve mahkûmları kazıklarından kurtarmıştı. Çabalarına karşılık Alana ona karşı savaştığı cezayı tattırmıştı: kendi mızrağında yirmi dört saat.

Tamamen iyileşene kadar haftalar geçti.

Elleri hayali kılıç kabzalarının etrafında esnedi. Onlara yardım etmeliyim.

Hayır! Hayır! Direnmeliyim. Bir planı vardı. Bir gün, Alana'yla bağını koparmanın ve hayatta kalmanın bir yolunu bulduktan sonra geri dönecekti. Bütün mahkûmları serbest bırakacak ve Alana'yı öldürmeden önce cezasını tatmaya zorlayacaktı. Ayrıca, bugün mümkün olduğunca gücünü koruması gerekiyordu.

Adımlarını hızlandırdı, kanatlarının uçları yerden is topluyordu. Alana'yla işini bitirdiğinde, Tilki'yle de kesin olarak ilgilenmeliydi.

Fox... Beklenti damarlarında dolaşıyordu. Onun tatlı kokusunu içine çekmek, vücudunun yüce sıcaklığını hissetmek ya da o büyüleyici yüz hatlarına bakmak için sabırsızlanıyordu. Onunla sohbet etmekten bile keyif alıyordu; kadının hazırcevaplığını çekici buluyordu. Ayrıca duygularını maskeleyen konusunda da yetenekliydi ve bu da onu derinlere inip umursamaz görüntüsünün ardındaki gerçeği keşfetme konusunda çılgına çeviriyordu.

Katil kadınla konuşurken sertleşmiş olması önemli değildi. Aleti onun sunduğu meydan okuma için acıyordu ama akli bunu yapmamıştı, yapmamıştı ve asla yapmayacaktı.

Dilini kötü bir tat kapladı ve kaşlarını çatı. Bir yalanın ısırtığı. Az önce kendine yalan mı söylemişti? Muhtemelen. Olabilir,

Kesinlikle. Fox'un soğukluğu Alana'nın yapışkanlığından çok farklıydı, tabii ki hoşuna gitti.

Dikkatli olun. Gölgeler Kraliçesi Alana, Bjorn'un birini çekici bulduğunu her zaman hissedirdi... ve yüzünü keserdi. Onun ruhu, bedeni ve bedeninin sahibi olduğuna inanıyordu. Ona göre başka hiç kimse onun oyuncağıyla oynamamalıydı, her ne kadar bu oyuncak onu cesaretlendirmek için hiçbir şey yapmasa da. Aslında, tam tersini yaptı. Ne zaman onu yatağına davet etse, reddediyordu. Bjorn nefret ettiği birini arzuluyormuş gibi davranmayı reddediyordu.

Adamın hoşuna gitse de, her reddediliş onu çileden çıkarmış ve utandırmıştı. Sonunda, sormayı bıraktı.

Mağarada yankılanan acı dolu bir çığlık Bjorn'u karanlık düşüncelerinden uyandırdı. Dilini ağzının çatısına bastırdı, sinirlenmişti. Dikkat dağınıklığı savaşçıların bir numaralı katiliydi.

Tekrar adımlarını hızlandırdı. Karanlık koridorun sonuna ulaştığında yüz hatlarını silmek için durakladı ve çenesini kaldırdı. Sonra Alana'nın taht odasına girdi. Buz gibi hava onu sarmaladı, nefesi yüzünün önünde buğulanarak rüya gibi bir kaplama oluşturdu. Ya da yaşayan bir kâbus. Tavandan farklı renklerde kristaller damlıyor ve meşale ışığında parlıyordu. Vay, vay. Bu meşaleler mızraklardan sarkıyordu, insanlardan değil. Üzerine rahatlatma yağdı.

Bir ordu . Gölgeler astarlı ve kireçtaşı

Duvarlar. Kraliyet kürsüsünü çevreleyen, içi motor yağına benzer bir şeyle dolu bir çukur. Ve platformun ortasında, siyah sisten bir taht.

Alana üzerine tünedi, sırtı dimdikti ve bacak bacak üstüne atmıştı. Sabırsızlıkla uzun, sivri tırnaklarını sandalyenin kollarına vurdu.

Gümüşi beyaz saçlarını pürüzlü bir yakut tacın etrafına sabitlemiş ve yakutlarla aynı tonda daha açık bir eşarp-elbise giymişti. Parmaklarının her birini mücevherli bir yüzük süslüyordu ve elmas dizileri her iki bacağından aşağıya doğru uzanarak etek benzeri bir etki yaratıyordu. Her zaman

Hareket ettikçe saç telleri ayrılıyor ve daha fazla ten ortaya çıkıyordu. Ayağında bir çift elmas terlik vardı.

Dışı güzel, içi iğrenç bir canavar.

Xerxes kıyafete ve hatta belki de kadına bayılırdı. Erkek, evcilleştirebileceği soğukkanlı ve bakımlı kadınları tercih ederdi. Yine de Bjorn, Fox'un giydiği aptal tişörtü tercih ederdi.

Onu fark eden Alana kendini beğenmiş bir memnuniyetle sıırttı. "İtiraf etmeliyim ki, itaatkârlığın senin en iyi özelliğin."

Alana'nın kürsüsünden yirmi adım ötede durdu. Gönderilmiş Olanların sevgi dolu varlıklar olması, yalnızca iblislerden, büyüden, kötü sözlerden ve eylemlerden nefret etmesi, ancak büyüden, sözlerden veya eylemlerden sorumlu olan kişiden nefret etmemesi gerekirdi. Ama... Ondan nefret ediyordu!

Bir gün, eğer nefret alevlenmeye devam ederse, Clerici ona gelecek ve bir ültimatom verecekti. Affet ve yoluna devam et ya da düş. Ve bunu yapmakta da haklı olacaktı.

Telepatik bir bağ tüm Gönderilmiş Olanları birbirine bağladı Onlاربıryaşamağacı gibiydiler. Kökler:EnYüce Gövde: Clerici. Dallar: Seçkinler 7, Savaşçılar ve Haberciler. Enfekte olmuş dallar budanmalıydı, yoksa nefret -çürük- yayılacaktı. Bjorn'un binlerce kez düşmeyi düşünmesinin nedeni de buydu.

Düştüğü anda kanatları sırtından kopacaktı.

Onun yetenek için yenilenmek olur Bitti, ve En Yüce Olan'la olan bağızayıflayacaktı

Kaçmak ve Alana'ya zarar vermek için ödenmesibüyük bir bedel. Ve bu ona zarar Bağlı bir çift olarak birine olan diğerine de olacaktı. Ama Bjorn düşerse, Thane ve Xerxes de düşecekti. Onun tek başına bir ölümlü olarak acı çekmesine izin vermeyeceklerdi.

Onların ölümüne katkıda bulunduğunu bilerek.

Hayatta kalamayacağım bir sonuç. Acı çekmeyi tercih eder.

"Benden ne istiyorsan al ve ayrılalım," diye homurdandı.

İkincisi.

Gözleri küçücük yarıklara dönüştü. "Gitmen gereken bir yer mi var, kocacığım? Belki de yapman gereken bir şey? Karından daha önemli bir şey mi?"

Fox'un açık sözlülüğünü nasıl da özlemişti. Sözlerini sakınmaz ya da olduğundan başka bir şeymiş gibi davranmazdı: Sonuna kadar bir katil. Belki de onun saldırganlığını doğru yöne kanalize etseydi-

Hayır! Yukarıdan emir almıştı, merhamet yok. Yani, bir dahaki sefere birlikte olduklarında, onu öldürecekti. Artık onun hayatı hakkında soru sormak ya da merak uyandırmak yoktu. Artık onun vücudunu ya da onu okşayıp içine girebileceği tüm yolları düşünmek yok. Artık onun kişiliğinin farklı yönlerine hayranlık duymayacaktı.

"Ve şimdi de aklın başka yerlerde," diye tersledi Alana, onun düşüncelerini paramparça ederek.

Odaklanın! Çileden Çıkarmak Onu, Yani o hız Bu birlikte. Daha sonra, her zaman yaptığı gibi eve dönecekti. Yinehemen Fox'agitmeyecekti gücü yetmeyecekti ve onun kendisini böyle görmesini istemiyordu. Ya daherhangi birinin Oözeldeğildi. Thaneve Xerxesonunla ilgilenecekti Ve her yaklaştıklarında onların üzüntülerini hissedecekti; o incindiğinde

"Ne bekliyorsun, Alana? Senieşim olarak seçmedimSeni sevmiyorum. Senden hoşlanmıyorum bile. Senin varlığın beni nefret ve iğrençlikle dolduruyor." Daha acımasız ol. Öfkeden patlamasını sağla. "Her ayrıldığımızda, senin pis kokundan bir iz kalmasın diye derimdentemizliyorum. Bunu biliyorBirlikte geçirdiğimiz zamanı bir cehennem olarak görüyorum-"

"Sessizlik!" Şimdi nefes nefese, bacaklarını açıp ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü. Zerreye ulaşmadan hemen önce gözeneklerinden siyah duman sızdı, vücudu aniden elle tutulamaz hale geldi. Bir hayalet gibi yağın üzerinde süzüldü, ancak diğer tarafa ulaşır ulaşmaz yeniden canlandı.

Ona doğru yaklaşırken kalçalarının yuvarlanışını abartıyordu. Bir erkeği tahrik etmek için cinsel açıdan müstehcen bir yürüyüş.

Vahşı. Bjorn'un itici bulduğu, cinsel açıdan müstehcen bir yürüyüş. Yüzünü buruşturduğunu gizlemeye çalışmadı ve kadının gözlerini bir kez daha kısmasına neden oldu.

Birkaç santim ötede durdu, gül ve kül kokusu ondan yayılıyordu. "Beni yemliyorsun çünkü benden korkmuyorsun. Benden korkmuyorsun çünkü seanslarımız sırasında sana karşı hep nazik davrandım. Naziklik şimdi sona eriyor. Bugün sana halkımın bir konukçudan güç çekmekten nasıl zevk aldığını göstereceğim." Bununla birlikte, ruhunu boşaltmak için onun bedenine girdi...

* * * *

Güvensizlik yeni bir kurban için yanıp tutuşuyordu. Artık fısıldamakla yetinmiyor, Fox'un kafasının içinde suçlamalarını haykırıyordu. Tek yeteneğin olan geçit açma yeteneğin elinden alındı. Bu hücrede öleceksin. Galen ölümün ve sarmalın için kendini suçlayacak. Legion ağlayacak. Senin suçun. Senin suçun. Senin suçun.

Karyolaya oturdu, ileri geri sallanırken bacaklarını çaprazladı. Önce saç tutamlarını avuçladı. Sonra çekiştirdi. Sonra şakaklarına vurdu. Piç kurusu cehennem zebanileri gibi böğürmeye devam etti. Çok geçmeden kendi yeteneklerinden şüphe etmeye başladı. Ve akıl sağlığından!

Şüpheler onu sefalet içinde tutuyordu, en sevdiği yiyecek buydu. Ne kadar çok beslenirse o kadar güçleniyordu, ta ki çok fazla şımarıp günlerce kendinden geçene kadar. Sonsuz, zehirli bir döngü.

Belki de dikkatini dağıtabilirdi? Düşüncelerini Bjorn'a doğru zorladı. Evet! Güzel yüzü onu aptallaştırmıştı. Cüppesinin altına kaç tane fazladan kas gizlemişti? Hiç dövmesi var mıydı? Mükemmellik yaşına ulaşmadan ve ölümsüzlüğünün içinde donmadan önceki yara izleri?

Sevişmeyi mi yoksa sikişmeyi mi severdi?

Oha! Bu soru da nereden çıktı? Bjorn'un bir karısı vardı. Güzel bir sarışın. Hor gördüğü güzel bir sarışın. Ama ne olmuş yani? Karısı karısıydı. Ve evet, tamam, ikisi konuştuğunda gözlerinde ve ses tonunda tiksinti belirmişti. Yine de. Onlar evliydi. Mare-reed. Azı dişlerini gıcırdattı. Bjorn'un geleceği bir başkasına aitti... Daha sert ısırıldı, dişlerinin toz haline gelmemesine şaşırdı. Piçin bir karısı vardı, bu da ilk buluşmalarında Fox'a bakmaya hakkı olmadığı anlamına geliyordu. Bugün onun siki hakkında hiçbir şey düşünmeyecekti. Ya da yarın. Boşanana kadar olmaz.

Elemeler mi? Cidden mi? İyi! Ne olursa olsun sonsuza dek direnecekti.

Yine de direnecek gücü var mıydı?

Gah! Kendine gel, kadın. O dönmeden kaç. Evet, evet. Kaç. Hücrede silah olarak kullanabileceği herhangi bir şey aramıştı ve hiçbir şey bulamamıştı. Ama. O Cellat Fox'tu ve sadece ölümü beklemiyordu.

Bu düşünceler iblisi öfkelenlendirdi ve karşıt onaylamalarını daha fazlakuvvetlehaykırdı. Onu elinden geldiğince ayarlayarakayağa fırladı ve bir tür çivi bulma umuduyla duvarları okşayarak etrafta koşuşturdu. Bulamazsa, belki bir parça sivri taşı yerinden oynatabilirdi.

Çivi yok. Taş yok. Ta ki karyolayı ters çevirene kadar. Voila! Vidalar bacakları bir arada tutuyordu. Fox yere eğildi, bacaklarına toprak taneleri yapıştı. Bir... iki... üç saat boyunca o vidalardan sadece birini gevşetmeye çalıştı. Tırnaklarından bazıları yırtıldı ve kanadı ama sonunda başardı.

Avucunun içinde duran kabarık metal parçasına bakarken içini bir zafer duygusu kapladı. Başardı !silah edinmişti. Küçük bir silahtı evet ama yine de bir silahtı

Mükemmel zamanlama. Karıştırılan ayak sesleri Ayağa kalktı ve karyolayı düzeltmek için acele etti. Bir ayağı diğerine

Oturdu, bu yüzden Bjorn başka bir sohbet için geri dönerse ayakta kalması gerektiğini hatırlaması gerekcekti. Ve neden kalbi onunla sözlü tartışmaya girme düşüncesiyle çarpıyordu ki?

Kokusu önce 'a ulaştı
geceleri Başı Yağmur fırtınalarıveyaz
 Kanı ısındı vesinir
uçları karıncalandı. Sonunda Bjorn görüş alanına girdi. Daha
doğrusu, ayakları sürüyerek tökezleyerek görüş alanına
girdi. Dik durabilmek için duvara tutundu, parmakları harca
batıyordu.

Dehşet onu yumrukladı ve nefessiz bıraktı elli kilo vermiş gibi görünüyordu! Yanakları çukurlaşmıştı, gözleri kanHayır, sadece kan çanağı değil, kanlıydı. Burnundan ve kulaklarından kıpkırmızı damlalar akıyor, terden sıırıslam olmuş teni normalden iki ton daha açık görünüyordu. İs cübbesini çizmiş ve kanatlarını tozlandırmıştı.

Fox hızla yaklaştı ve hücrelerinin parmaklıklarını kavradı.
"Ne oldu?"

Cevap vermedi. Başı öne eğik kaldı, kaldıramayacağı kadar ağır görünüyordu. Sanki uyanık kalmak için savaşıyormuş gibi gözlerini çok hızlı kırptırdı.

Bundan karısı mı sorumluydu? Yoksa çift pusuya mı düşürüldü?

Zayıflamış haliyle Fox onu alt edebilirdi, sorun olmazdı. Ama... ona daha fazla zarar vermek istemiyordu. Özgürlüğünü kazanmak için bile. Neyim var benim böyle?

Tilki'nin tam önünde durduğunda tökezleyerek durdu ve bakışlarını yavaşça kaldırdı. Hafif de olsa bu hareket ona acı veriyor gibiydi. Odaklanmaya çalışarak ağzını açtı...

"Yardım edin," diye mırıldandı. Sonra yere yığıldı.

Altıncı Bölüm

Endişe Fox'u tüketti. Bjorn'un ondan yardım istemesi, onun en büyük düşmanı...

Ölmek üzere olmalı. Aklını kaçırmış olmalı.

Harika! Endişesi daha da artarak onun intikamını almak için inkar edilemez bir ihtiyaç duydu. Gerçi, bu arzusun böylesine güçlü ve gururlu bir erkeği böylesine içler acısı bir durumda görmekten kaynaklanma ihtimali de yüksekti. Ama bu hiç mantıklı değildi! Bjorn onu öldürmeye niyetliydi. Bu yüzden ölmesi gerekiyordu. Pis işi başkası yaparsa, harika, hatta daha iyi.

Hayır. Hayır! Hayır! Kolay yol her zaman en iyi yol değildir. Ya da doğru olan. Onu iyileştir, sonra dövüş. Yapılacak akıllıca bir şey değildi ama onurluydu.

Yani daha önce onuru hiç önemsememişti. Ne olmuş yani? Nedeni ne olursa olsun, Bjorn'un ölümünü düşününce farklı parçaları paniğe kapıldı. İç huzuru için onu kurtarmalıydı.

Kararı kesinleşti ve başını değer bir şey yapamayınca, bir fark yaratacağı kesin olan tek görevi yerine getirdi. Arkadaşlarına seslendi.

"Hey! Biri yardım etsin! Kimse yok mu! Bjorn'un başı dertte. Heeeey!

Ölmesini mi istiyorsunuz?"

Hiçbir şey, yanıt yok. Ayak sesleri bile duyulmadı. "Ya da bir fark yaratmıyor," diye mırıldandı. Zindan ses geçirmez olmalıydı, çığlıkların ana eve ulaşmamasını sağlıyordu... kale? Kale mi?

Neredeydio? Cennette mi? Evet.

Muhtemelen. Söylentilere göre Bjorn ve arkadaşları birçok kez Downfall'un zindanında tutsakları saklamışlar.

Bırakın savaşçı ölsün, Güvensizlik fısıldadı. O yaşadığı sürecsiz tehlikedesiniz.

Bjorn inledi ve acı içinde kıvrandı.

İblisi görmezden gel. Hâlâ besleniyor. Durumdan, şeytandan, her şeyden ve her şeyden bıkmış bir halde Gönderilmiş Olan'ın önünde çömeldi. Yan yatmış, yüzü ona dönüktü. Büyük bir nimet. Parmaklıkların arasından bir kolunu uzattı, bir o yana bir bu yana büktü ve... temas!

Buz gibi boğazını okşayarak nabzını yokladı... İşte! Serin bir rahatlama dalgası sinirlerini yıkadı ve sıkıntısının en kötüsünü yatıştırdı. Zayıf da olsa nabzı sabit kalmıştı.

Dudakları aralandı, bir inilti daha çıktı.

"Sana ne oldu?" diye tekrar sordu.

Göz kapaklarını araladı, cam gibi irisler ve şişmiş göz bebekleri ortaya çıktı. Bakışları buluştu ve bir merhamet dalgası yükselip Fox'u sular altında bıraktı.

Merhamet mi? Onu öldürmekle görevlendirilen adama karşı mı? Bu bir ilk. Muhtemelendaha önce yaşadığı şehvet yüzünden.

Onu esir alan için şehvet. Bir ilk daha.

Biriyle yatmayalı ya da herhangi bir uyarılma hissetmeyeli yıllar... yüzyıllar... olmuştu. Ama neden o ve neden şimdi? "Neye ihtiyacın var?" diye sordu yumuşak bir ses tonuyla. Boğazında bir yumru oluştu. "Sana nasıl yardımcı olabilirim, Bjorn?"

"Yardım edin," diye yankılandı.

"Deniyorum!" Çaresizlik duygusu diğer tüm duyguları gölgede bıraktı. Düşün! Yaralarını ya da iç kanama belirtilerini kontrol etmek için cübbesini çıkaramazdı. Hücreden dışarı çıkamazdı ve ses telleri tutulana kadar çığlık atsa bile duyulmayacaktı. Onu ısıtmak için yanına bile uzanamazdı. Daha iyi düşün.

Güvensizlik fısıldadı, numara yapıyor.

Sertleşti. İblisi görmezden gel ve Bjorn'un hayati değerlerini kontrol et.

Hayati değerler. Doğru ya. Nasıl yardım edeceğini düşünürken kaçıp gittiyse.

Fox Bjorn'un bileğine yapıştı, ayaklarını parmaklıklara dayadı ve topuklarıyla iterek savaşıyı kendine yaklaştırdı... daha da yaklaştırdı. Bir nabız kontrolü daha. Aynı derecede zayıf ama hâlâ sabit. Mükemmel.

O kadar çok kan kaybetmişti ki dudakları mavi bir renk almıştı. Kan. Evet. Kaybettiklerini yerine koyması gerekiyordu. Yakınlarda başka gönüllü olmadığı için bu görev Fox'a düştü. Uzandı ve avucunuduvarından çıkıntı yapan sivri bir kaya parçasına sapladı. Kan fışkırdı; kanı boğazından aşağı akıttı.

Bekle! Elini yumruk yaparak kanı adamın ağzına damlamadan yakaladı.

Kapı Bekçileri, tıpkı Gönderilmişler gibi, kanlarını nadiren başkalarıyla paylaşırlardı. Kan her ikisi için de kutsaldı. Kan, hayat ve güç demekti.

Peki... artıları ve eksileri nelerdi?

Eksiler: O ve Bjorn, Güvensizlik'in sık sık ondan beslenmesine benzer şekilde birbirlerinden beslenirlerdi.

Eksiler: Bir ya da iki gün boyunca Bjorn onun portal açma yeteneğine geçici olarak erişebilir. Ayrıca bu süre boyunca onun zihnini de görebilir.

Profesyonel:

Pekala. Tamam o zaman. Yutkundu. Bjorn gerçekten de bu kadar az ödülle bu kadar risk almaya değer miydi?

Annesinin zamanında, Kapı Bekçileri her gün kanlarını birbirleriyle paylaşır, geçici bağları bireysel güçlerini artırmak için kullanırlardı. Çoğu zaman el ele tutuşur, bir çemberin içinde durur ve birlikte çalışarak tüm diyarları ve boyutları yaratırlardı. Ama bu bağlar, sırlar ortaya çıktıkça birçok savaşa yol açmıştı. Eğer Bjorn onun sırlarını öğrenirse...

Eğer hiçbir şey yapmazsa, adam kesinlikle ölecekti.

İçinden, geri tepti. Siktir et! Onu şimdi kurtaracak ve sonuçlarıyla daha sonra ilgilenecekti.

Fox avucunu açarak kanının Bjorn'un ağzına damlamasına izin verdi.

* * * *

Bjorn'un zihninde, ekrandaki bir film kadar canlı bir sahne canlandı. Karmakarışık siyah saçları ve iri ela gözleri olan küçük bir kızın iki taş yapının arasındaki dar bir sokakta tökezleyerek ilerleyişini izledi. Bu yapılar ona antik Yunan'da gördüğü dükkânları, kız ise Fox'u hatırlatıyordu.

Göğsü sıkıştı. Üzerinde çuvala benzeyen bir şey vardı. Kirli bir çuval. Pislik onu tepeden tırnağa kaplamıştı ve çok zayıftı. Çok zayıftı, adeta derisi ve saçları olan bir iskelet gibiydi. Teni solgundu.

O ÇIKIŞ ve sokak ve girildi bir Aşırı kalabalık pazarda satıcılar etli börekler, peynirler, kavanozlarbal, nal, cam, çömlek, balık, metaller, kumaşlar ve dahasatıyordu Sesler Latince, İyonca ve Attika Yunancası tespit etti. Kız Antik Yunan'daydı. Bir demirci, çıtırdayan bir ateş çukurunun önünde bir kılıç döverken terden parlıyordu. Bir ayakkabıcı küçük bir çocuğun ayağını ölçüyordu. Erkekler uzun yün tunikler ve omuzlarıtokalıpelerinler giyyordu Kadınlarbenzer şekilde giyinmişlerdi, kumaşlar daha renkli ve özenliydi, ayrıca birkaç santim daha uzundu. Alıcılar mallarının bedelini gümüş sikkeler ya da Drahmi.

Geçmişinden bir anıyı yeniden mi yaşıyordu?Amakızı hiçbir şekilde, hiçbir biçimde hatırlamıyordu.

İnsanlar ne zaman onu görseler, ikiyoldanbiriyle tepki veriyorlardı. Yüz buruşturma ya da fazla kişi açıkça bakıyordu, yüz hatları tiksintiyle kazınmıştı. Göğsü yine sıkıştı, ama daha sert bir şekilde, kalbine keskin bir sızı saplandı. Küçük sevgilisi bu insanların onu hor gördüğünü biliyordu ama başını dik, omuzlarını geride tutarak sinmeyi reddetti. varlığınınher santimine gurur damgasını vurmuştuBanyosunda karşı karşıya geldiklerinde tanık olduğu gururun aynısı.

Pang, pang. Bu Fox olmalı. Ama onun geçmişine nasıl ve neden bir bakış atabilirdi ki? Hayal gücü sorumlu değilse tabii. Ama neden zihni ölüm listesindeki biri için sahte, sempatik bir arka plan oluştursun ki? Yapamazdı. İlk başta şüphelendiği gibi bir anı olmalı.

Tilki etli börek satan satıcının yanına geldiğinde durakladı. Ağzının kenarından bir parça salya aktı ve elinin tersiyle onu sildi. Sancıları bir kez daha şiddetlendi. Bjorn bu kez kalbini çıkarıp kadının ayaklarının dibine sermek için can atıyordu.

Kızın takıntısını fark eden satıcı kaşlarını çattı, sanki bu anı bekliyormuş gibi beline bağlı çantasından bir çakıl taşı çıkardı ve kıza fırlattı. Taş alnına çarparak derisini parçaladı. Bir acı çığlığıyla geriye doğru tökezledi. Gözlerinin arasından kıpkırmızı bir çizgi süzüldü ve burnunun ucundan damladı.

Kendini tutamayacak kadar zayıftı, bronz bir zırh ve bir çift miğfer giyen iri yarı bir adama çarptı. Bir elinde kalkan, diğerinde mızrak taşıyordu. Bir piyade askeri.

Asker küfrederek kalkanı sırtına bağladı, sonra küçük Tilki 'yi saçlarından tutup sürükledi. Yardım çağlıkları atmasına, tekmelemesine ve yumruklamasına rağmen asker onu bırakmadı. Onu. Çoğu insanlar döndü. Uzakta, ilgisizdi. Diğerleri merakla izledi. Sadece birkaçı onun durumuna sempati duyuyor gibi görünüyordu ama kimse müdahale etmedi.

Asker dönerek onu gölgeli, terk edilmiş bir sokağa doğru sürükledi. En karanlık noktada mızrağını duvara dayadı, sonra onu duvarın yanına itti. Bir el boğazını sararak onu yerinde tuttu. Diğer elbiselerini yırttı.

Bjorn'un ağzından öfke dolu bir kükreme çıktı. Asker ölecekti!

Fox tüm gücüyle savaştı ama-

Zihni bulanıklaşarak anıyı sildi ve Bjorn bir kükreme daha çıkardı. Fox daha önce kaçmış mıydı... daha önce...?

Şiddet uygulama dürtüsünubombardımana tuttu Bir çocuğa zarar vermektense iblis işkencesine katlanmayı tercih ederdi. Herhangi bir çocuğa.

Asker insandı, bu da yüzyıllar önce öldüğü anlamına geliyordu. Kimliğini öğrenip soyunu yok edeceğim ve gezegendeki tüm izlerini sileceğim!

Bu düşünce onu şok etti. Vahşi. Acımasız. Un-Sent- One benzeri. O aile üyeleri erkeğin işlediği suçta masumdu. Bjorn yine de sakinleşmedi. Küçük Tilki başka hangi dehşetlerden kurtulmuştu?

Zihninde kalın bir gölge bulutu yuvarlanırken, Bjorn uyanmak için savaştı. Tüm gücüyle tekmeledi ve pençeledi. Sonunda gölgeler kazandı. Uykuya dalmadan hemen önce son bir düşünce beynini dağladı: Geçmiş beni kadar istismarla dolu bir kadını nasıl idam edebilirim?

* * * *

Bjorn sonunda inlemeyi ve acı içinde kıvranmayı bıraktığında, yüz hatlarına bir parça huzur geldi. Fox rahatlamış bir nefes verdi. Kanını paylaşmak işe yaramıştı! Sonunda iyileşmeye başlamıştı.

İblisten tehditler bekliyordu ama Fox'un nefesi kesildi. Mucizelerin mucizesi, Güvensizlik sessizleşti, sanki şeytan suikastçının konuşacağından korkmuş gibiyukarı.

Bjorn'la olan geçici bağlantısı için bir puan

Elinden geldiğince Bjorn'un üzerini aradı, hücrenin anahtarını, herhangi bir tür silahı ya da kendi yararına kullanabileceği herhangi bir şeyi aradı. Özgürlüğünü kazandıktan sonra geçit için bir yer arayacak, sonra da Bjorn'un arkadaşlarını onun durumu hakkında uyaracaktı. Onlar onunla ilgilenecek, kendisi de bir yerlere gidecekti. Evine değil. Fox, Galen ve Legion'ı tehlikeye atmazdı. Belki Galen'in sahip olduğu bir alt boyuta: Unutulmuşlar Diyarı'na. Bu alemde yaşayanlar dünyanın geri kalanı tarafından unutulurdu.

"Ona ne yaptın?" diye sordu erkeksi bir ses, düşüncelerini bölerek. Keskin ses tonu ona dokuz kuyruklu bir kediye hatırlattı. Hain, ölümcül ve acı veren bir silah.

Bakışlarını yukarı çevirdi ve diğer iki Gönderilmiş Olanı gördü. Hücreye doğru koş Bjorn gibi onların altın kanatları vardı ama tüm benzerlikler buradasona eriyordu.

Biraz daha kısa olan vardı sarışın Bukleler, Tabaklanmış cilt ve mavi Gözler, meşhur Thane. Bir buçuk metre kısa sayılmazdı. Daha uzun boylu olanın beyaz saçları, yaralı beyaz teni ve kırmızı gözleri vardı - çok korkulan Xerxes.

Birlikte, şimdiye kadar karşılaştığı en vahşi şiddet havasını yansıtıyorlardı. Belli ki Bjorn'a değer veriyorlardı.

"İyi olacaksın," diye fısıldadı Bjorn'a, ön kolunu okşayarak.

Xerxes önce onlara ulaştı. Elinin yerini fark ettiğinde hırladı -kükredi!- ve bileğine bir, iki kez vurdu. Kemikler saniyeler içinde çatlayıp parçalandı. Kabarcıklı bir acı koluna doğru ilerlerken, midesi ters yüz oldu ve safra akmaya başladı.

Thane, Bjorn'u kaslı kollarının arasına aldı, ardından grup hızla uzaklaştı.

Xerxes çıkışta durakladı ve omzunun üzerinden bakarak, "Eğer o ölürse, sen de ölürsün. Söz veriyorum, çılgılık atacak ve ölüm için yalvaracaksın."

Fox sessizleşmeden önce, "Üzgünüm şekerim ama onu kutusundan çıkarmadan önce kırılmıştı," dedi. Cellat'ın sadece yardım etmek istediğine onu inandırmak için değerli enerjisini harcamaya gerek yoktu.

Onlara yaptıklarından sonra, Gönderilmişler ona güvenmemeliydi. Asla. Aslında, tüm hayatı boyunca yaptıklarından sonra. Koşullar ne olursa olsun, Fox sadece bir numarayı gözetirdi. Ve, evet, tamam, iki numarayı da gözetirdi. Ama başka kimseyi değil.

Zihinsel not: Galen'e onu bağırsak hareketine benzettiğini söylemeyi unutma.

"-Beni dinlemiyor bile." Xerxes tamamen çıkmadan önce ona dişlerini gösterdi.

Fox ancak onun ayak sesleri silikleştikten sonra cebinden vidayı çıkardı. Ama ne kadar ararsa arasın, hücre parmaklıklarının hiçbir yerinde kilit bulamadı. Ya bir kapı yoksa? Bu, Bjorn'un onu içeri tıkmak için ikisini de sise dönüştürdüğü anlamına gelirdi.

Evet, bu mantıklıydı. Kapı yok, Fox gibi cimriler için çıkış yok. Gah! Geriye kaçmak için tek bir seçenek kalıyordu.

-Bjorn'un arkadaşlarını o kadar kızdırdı ki, onu cezalandırmak için hücreden çıkardılar. O zaman ikisini de etkisiz hale getirip kaçabilirdi.

Güvensizlik en ufak bir inilti çıkardı ve onun planı hakkında söyleyecek çok şeyi olduğunu ve bunların hiçbirinin iyi olmadığını açıkça ortaya koydu. Ama... şüphelerini kendine saklamaya devam etti.

Bjorn'la olan geçici kan bağımlı kalıcı bir şeye dönüştürmeyi düşünmem gerekebilir. Bağırdı, "Hey, Zerk. Yoksa sana Scars denmesini mi tercih edersin?" Neden planına şimdi başlamıyor? "Tahmin et ne oldu? Umarım Gönderilmiş Olan ölür." Xerxes onun ses tonundaki yalanı duymadı, çünkü kimi kastettiğini belirtmemiştir. Bu durumda, "Gönderilmiş Olan" kadınlara, çocuklara, azınlıklara ve hayvanlara zarar veren bir savaşçılar topluluğuna atıfta bulunuyordu.

Fox, cinsiyeti ya da türü ne olursa olsun insanlardan hoşlanmazdı ama hayvanları severdi. Aslında ismini de bu şekilde almıştı. Bir yaz, yavru bir tilkiyi tuzaktan kurtarmıştı. Haftalar boyunca her gün onunla oynamış, hatta kendi başına yaşayabilecek kadar büyüyene kadar onu beslemiş ve sulamıştı. Sonunda annesi ona Tilki demeye başladı.

Daha sonra, bir yetişkin olarak Fox, Tawny adını verdiği güzel bir Siyam kedisi buldu. Ancak çok geçmeden düşmanları küçük sevgiliyi kaçırıp işkence ettiler ve kalıntıları yatağına bıraktılar. Bu kayıptan zar zor kurtulmuştu. Bunu tekrar yaşayamazdı. Yine de bir gün emekli olacaktı.

savaştan kaçmak, yaşamak için sakın bir yer bulmak ve çılgın bir kedi kadın olmak. Bir insanın sahip olabileceği en iyi gelecek.

"Hey," diye seslendi daha yüksek bir sesle. "Eğer Bjorn ölürse, kanatlarına talibim. Birkaç kayış dikersen bir sonraki Comic-Con'da Sent One kostümü giyebilirim. Ve biri bana büyük ekran bir televizyon getirsin. The Bachelor'ın sezon prömiyerini kaçırıyorum."

Sert ve ağır, gümbür gümbür ayak sesleri. İki set. Alayları işe yaramıştı!

Kalbi kaburgalarına çarparak aceleyle karyolaya gitti ve -Hayır. Sökülmüş bacak, hatırladın mı? Doğru ya. Onun yerine köşeye oturdu ve sanki umurunda değilmiş gibi duvara yaslandı. Mükemmel zamanlama. Hem Xerxes hem de Thane geri döndü ve hücresinin önünde durdu.

Hiçbir şey söylemediler. Ama sonra, kelimelere gerek kalmadı.

Aşırı nefret ve öfke yayıyorlardı.

O izledikçe, görüntüleri donuklaştı, duman kadar önemsiz hale geldi. Yan yana, hücrenin içine süzıldüler.

Çiviledim! Kapı yok. Daha da iyisi, plan işe yarıyordu! Heyecan içine yayıldı ve bakışlarını erkeklerin üzerinde gezdirip bir silah ararken... bulamayınca **t a r a f s ı z** ifadesini korumak için mücadele etti.

"Bjorn'un ölmesini mi umuyorsun, hmm?" Thane eğilerek kadının üst kollarını mengeneyle kavradı ve onu ayağa kaldırdı. "Bunun yerine sana ölmeyi diletmeye ne dersin?"

"Bunu yapmanın tek bir yolu var. Bana bir hamle yapman gerekecek." İçgüdüleri savaşmasını ve sertçe savaşmasını gerektiriyordu. Karyolanın vidasını adamın boğazına geçirdi. Taşaklarını karnına dizle. Bir şeyler yapmasını! Ama kadın öfkesini bastırdı, adamın tutuşuna karşı sadece gönülsüzce mücadele etti.

"Ben kendimi karıma adadım. O değerli bir kadın," diye tersledi Thane. "Başka birine ihtiyacım yok, hele senin gibi birine hiç yok." Dudakları geriye doğru sıyrılarak düz inci beyazlarını ortaya çıkardı. "Belki de Elin'imi çağırmalıyım.

Tanıştırayım. Bir anka kuşu şekil değıştircisi olarak ateş onun uzmanlık alanıdır. Ben izleyip neşelenirken o sizi canlı canlı yakabilir."

Oh...kahretsin. Fox bir ürpertiyle mücadele etti. Daha önce anka kuşu şekil değıştirenlerle savaşırmıştı ama bunun tek sebebi köşeye sıkışmış olmasıydı. Kana susamışlardı ve acı eşikleri diğer tüm türlerden daha yüksekti. Onları öldürdüğünüzde, on kat daha güçlü bir şekilde hayata geri dönüyorlardı. Ama Fox'un mümkün olduğunca onlardan uzak durmasının asıl nedeni tek korkusundan kaynaklanıyordu. Canlı canlı yanmak... yine.

Annesi kazıkta ölmüştü ve Fox onu kurtarmaya çalışmış, cesurca kendini alevlerin içine atmıştı. Acı... Yaralanmamasının tek nedeni annesinin kanından bir şişe taşımış olmasıydı. Onu içmek neredeyse yanıklar kadar acı vermişti. Annesinin hayatının son kalıntıları da gitmişti.

Artık ürpermesini engelleyecek bir şey yoktu. Thane'in Fox'u değersiz bulması onu zerre kadar rahatsız etmiyordu. Hayır. Azıcık bile değil. Onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Onun fikirleri hiçbir şey ifade etmiyordu.

"Elin onu alabilir," diye açıkladı Xerxes, "ben sıramı savdıktan sonra."

Thane başını eğerek Fox'u daha dikkatle inceledi. "Bjorn'a ne yaptığını bize anlatmaya hazır mısın?"

Hâlâ arkadaşlarının berbat durumundan onun sorumlu olduğuna inanıyorlardı. Kirpiklerini kırpıştırarak ona, "Hayır ama gerçeği benden öğrenmeye çalışmana hazırım," dedi.

"O zaman başlayalım. Bir dişiyi bekletmek istemem." Fox'un kolundaki tutuşunu sıkılaştırdı ve arkadaşına başıyla onay verdi.

Diğer erkek onun arkasında hareket etti. Thane olmasaydı, onu görüş alanında tutmak için dönebilirdi. Tek yapabildiği? Azı dişlerini gıcırdatarak orada durmak.

Oluşturduğu gölgeden, Xerxes'inhavadan iki nesne ürettiğidüşündü. Neydi onlar? Bumeranglar mı? Her neyseler yarım ay şeklindeydiler. Endişe sinirlerini çiğ çiğ kazıdı. Bunlarla ne yapmayı düşünüyordu?

Bir saniye sonra boynuna soğuk ve ağır bir şey dolandı. Kulaklarına bir tür ölüm çanı gibi bir tıklama sesi geldi.

Sırtan Thane onu bıraktı ve geri çekildi, elinde bir el aynası belirdi. Yansımasına bir an baktı ve dehşete kapılmış bir şekilde yutkundu. Bir bumerang değil.

Ortasında küçük bir kanca olan metal bir kancadan ince bir zincir sarkıyordu.

Beni bir hayvan gibi yönlendireceğini mi sanıyor? Görüşünü kırmızı noktalar belirledi.

Öfkesini bastırmak artık bir olasılık olmaktan çıkmıştı. İki parmağının arasına yerleştirdiği vidayı yeniden ayarladı ve boğazını kesecek şekilde yumrukladı. Aynı anda ona tekme attı. Adam ilk darbeyi engelleyemedi ama ikincisini başarıyla engelledi ve zinciri kavrayıp çekmeye başladı. Tasma solunum yolunu daralttı ve yakalayamadığı nefesi için hırıldadı. Sonra adam kanlı vidayı kızın elinden çekip aldı.

Onu ileri doğru çekti. Parmaklıklara ulaşmadan hemen önce sise dönüştü. Ona dokunmak için arkasına uzanmadı, ama bildiği bir sonraki şey, onun da sise dönüştüğü. Duyuları düzleşmeden bir saniye önce soğuk, ağırlıksız bir his onu sardı. Bir an için hiçbir şey hissetmedi ve koklamadı. Çok garip!

Birbiri ardına hücreden çıktılar. Xerxes arkada kalmaya devam etti.

Yeniden bedenlenmek de bir o kadar tuhaftı, duyuları bir sıcaklık dalgasıyla yeniden canlanıyordu.

Zihninin arkasında yumuşak, yumuşak bir fısıltı dolaşıyordu.

Bu adamları yenemezsin. Neden deneyesin ki? Çok zayıfsın.

Çok mu zayıftı? O-

Argh! Aptal iblis. Sanırım Bjorn'dan korkusunu yenmişti. Ne pahasına olursa olsun başaracağım! Sadece doğru anı beklemesi gerekiyordu.

Diğer hücrelerin yanından geçtiler. Bazılarında mahkûmlar vardı, bazılarında yoktu. O mahkûmlar, bir an geri çekildiler.

Thane'i fark etti, ama Xerxes'i gördüklerinde sızlandılar.

Thane köşeyi döndüğünde Fox yeni koridorun sonunda bir merdiven gördü.

Şimdi!

Fox harekete geçerek zincire tutundu ve tıpkı ona yaptığı gibi çekmeye başladı. Thane geriye doğru tökezlerken Tilki yana doğru adım attı; ne yazık ki zincirin kendi ucunu düşürmemişti. Pekâlâ. Bunu ona karşı kullanacaktı.

Adam onu geçer geçmez ayağa fırladı, adamın kalçasına bastı ve bir bacağını adamın omuzlarına doladı. Aynı anda fazla zinciri adamın boynuna doladı ve sarsarak nefes yolunu kesti.

Xerxes onun bileğini tutup arkadaşından koparmaya çalıştığında, kız onun yüzüne bir tekme attı. Ayağının topuğu burnunun köprüsüyle buluştu ve kıkırdak kırıldı. Acı ve öfkeyle kükredi, ağzından ve çenesinden kan akıyordu.

Thane bir tıslamayla yumruğunu havaya kaldırdı ve geri attı. Wham. Wham. Yumruk

Fox'un yanağına, göz çukuruna ve ağzına çarptı.

Kafasının içinde bir acı bombası patladı. Gözlerinden biri şişerek görüşünü bulanıklaştırdı. Yanağı acıdı ve alt dudağı yarıldı. Amayapmadığı tek şey pes etmektir.

Ona yumruk atarak karşılık verdi, bu sırada onu kör etmek için elinden geleni yaptı ve ayaklarının topuklarını onun karnına soktu. Aynı zamanda Xerxes'i uzakta tutmaya devam

"Kendinden geç!" diye homurdandı.

Thane onu şaşırtarak dövüşmeyi bıraktı. Kadının bacaklarını kavrayarak onu omuzlarının üzerinde tünemiş halde tuttu ve geriye doğru düştü. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Bunu beklemeliydim. Yere çakıldılar. Önce kafatası, sonra Thane'in ağırlığıyla birlikte geri kalanı ona çarptı.

Ciğerleri tek bir hamlede boşaldı. Nefes almak için çabalarken, bir tükü ağızına doğru ilerledi ve

öksürdü. Tüm bunlara rağmen zinciri tutmaya devam etti. Hatta gevşekliğı kısaltmak ve onu daha hızlı boğmak için sert bir çekiş bile yaptı.

Birdenbire parmakları saçlarını taradı ve bir yumruğa dönüşerek saç tellerini çekti. Xerxes! Piç kurusu onu Thane'in altından çekip çıkardı. Artık zincir üzerindeki hakimiyetini kaybetmişti. Karşı koymaya fırsat bulamadan Xerxes bir kolunu boynuna doladı ve onu kısıvrak yakaladı.

Thane ayağa kalktı, dilini bir kesici dişin üzerinde gezdirirken ona ters ters baktı, sonra topuklarının üzerinde dönerek yoluna devam etti. Xerxes bir kez daha onu takip etti. Onu kendine doğru bastırdı, boğazını sıkın şeyi hiç gevşetmedi.

Ciğerleri yanıyor ve başı dönüyordu. Kendisinininkinden daha büyük, parmaklıksız bir hücreye girdiler; masalarişkence aletleriyle doluydu.

Bıçaklartestereler, aletler ve genellikle şiddetli ve kanlı bir sorgulamada kullanılan diğer eşyalar. Ense kökünde boncuk boncuk ter birikti, bir damlası omurgasından aşağı süzöldü. Yine de o savaştı, onu Tutsaklar onu uzun bir ahşap kirişe başarıyla sabitledi, kolları başının üzerinde sabitlendi.

Kırbaçlama direğı mi? Sırtını açıkta bırakarak kirişe doğru döndü.

Thane masaya doğru yürödü ve parmak uçlarıyla birkaç bıçağın üzerinde gezindi. Sonunda, tam da kadının şüphelendiğı gibi bir kırbaç seçti. "Bjorn tanıdığım en iyi erkeklerden biri. Hayal bile edemeyeceğın dehşet ve işkencelerden kurtuldu, yine de onadaha fazlasınıyaşatmayı mı umuyorsun?"

her kelimesinde, kötölük sesini biraz daha derinleştirdi. Xerxes'e katılarak onun arkasına "Bununödeyeceksin Cellat."

"Elbette," dedi, buadamlardan nefret ederek.

Kendinden nefret ederek. Bir kez daha bir görev hedefinde başarısız olmuştu. "Sana bir çek yazayım mı? Biri çantamı getirsin. Oh, bekle. Diğer hücremde bırakmıştım."

"Şimdi şaka yapıyorsun, ama y a k ı n d a . . . yakında yalvaracaksın. " Kırbacın dibini okşadı.

"Bahsetmeyi unuttum mu?

Kırbaç, iyileşemeyeceğinden emin olmak için infirmədē ile mi bağlanmış?"

Infirmədē. Kabus gibi bir iblis zehri. Bir tür panzehir olmadan en küçük yaraların bile iyileşmesini engelliyordu.

"Bir," dedi Thane ve kırbacını şaklattı.

Yakıcı bir acıyla ağzından bir çığlık fırladı. Mide bulantısı midesinde çalkalandı ve gözleri tekrar bulanıklaştı.

"İki." Ona tekrar vurdu. Ve tekrar. On taneye ulaşana kadar. Sonra kırbacı Xerxes'e verdi, o da kadını on kez daha kırbaçladı.

İşlerini bitirdiklerinde tişörtü parçalanmıştı, sırtı da öyle. Dizleri tutmuyordu. Tek yapabildiği direğe yaslanmaktı, omuzları neredeyse yuvalarından dışarı kayıyordu.

Sürekli çığlık atmaktan sesi kısılmıştı ama en azından yalvarmamıştı.

Xerxes onun önüne geçti, çenesini sıktı ve bakışlarını kaldırmaya zorladı. O neon kırmızısı gözler su katılmamış bir öfke yansıtıyordu. "Bjorn'a ne yaptın?"

"Ona... kocaman... bir ereksiyon yaşattım," dedi nefes nefese kalışları arasında. "Benim hatam."

Sırtındaki yaraları çekiştirerek onu itip kaktı. "Bjorn'a ne yaptın?"

Gözyaşları yanaklarını haşladı. Acı... neredeyse bir zamanlar maruz kaldığı yanıklar kadar kötüydü. Ama sessizliği seçerek dudaklarını birbirine bastırdı. Bjorn'u inciten kişinin kendisi olmadığını söyleyemezdi, çünkü bir noktada onu incitmişti, bu yüzden Xerxes yalanı tadacaktı. Şu anki en iyi şansı? Tek çaresi mi? İkiisiyle alay etmeye devam etmek ve kaçamayacak kadar zayıf olduğunu düşünerek onu kırıya bağı bırakmaları için dua etmek.

"Dürüst ol," diye mırıldandı. Derin nefes aldı, verdi. Nefes alışları yavaşladı ama çok fazla değil. "İşkence görüntülerime bakıp mastürbasyon yapacaksın, değil mi?"

Arkasından yaklaşıp kırbaçlamaya yeniden başlamadan önce yüzüne doğru tısladı...

Yedinci Bölüm

Bjorn yavaş yavaş uyandı. Önce zihnindeki ışıklar yandı. Sonra tüm dükkânlar açılmaya başladı, satıcılar mallarını satıyorlardı; anılar, farkındalık ve öfke. Thane ve Xerxes'i yakınında hissetti ve yatağının etrafında volta attıklarından şüphelendi. Fısıltılar kulaklarına ulaştı.

"Kırbaçlama", "çok ileri gitti" ve "öfke" parçacıklarını yakaladı. Alana onu kuruttuktan sonra kırbaçlamış mıydı? Belki, ama hiç acı hissetmedi.

Bjorn gözlerini kırıştırarak açarken çevresine odaklanmak için elinden geleni yaptı. odası yatak odası. Gösterişsiz mobilyalar: bir yatak, silahlarla dolu bir gardırop, bir şifonyer ve bir komidin Biblo, dekorasyon ya da fotoğraf yok. Onun yatak odası.

Oğulları dışında hiçbir arkadaşlığı, kalıcı ya da geçici sevgilisi yoktu, dolayısıyla fotoğrafa da ihtiyacı yoktu. Hiçbir hobisi de yoktu. Eğer iblisleri avlamıyor ve öldürmüyorsa, kulübü yönetiyordu. Kulübü yönetmiyorsa, Alana ile uğraşıyordu. Ne daha fazlası, ne daha azı.

Hayatı boyunca sadece bir kadını sevmişti. Sadık Leema, ailesini kurtarmak için silah seslerine göğüs gerdiğinde bu lakabı hak etmişti. Bembeyaz kanatları olan bir Gönderilmiş Kişi. Gökler ve ölümlüler diyarı arasında seyahat eden bir Elçi.

Görev sırasında tanışmışlardı. Clerici'den önceki ikinci komutan Germanus ona denizaşırı seyahat eden bir insanı korumasını emretmişti. Yolculuğa on saat kala, Leema patronundan aldığı yeni talimatlarla ortaya çıkmıştı. Leema'nın güzelliği Bjorn'u anında büyülemişti ama sıcaklığı ve nezaketi anlaşılmayı mühürlemişti.

Birbirlerine çabucak aşık oldular ve hatta birlikte yaşamaya başladılar. Mutlu olmuştu. İçerik. Sonra, iblis-

İşkence oldu.

Bjorn arşıfları yumrukladı ve geçmişinin en karanlık kısmına göz attı...

İblisler cübbesini tırmalayıp onu soyduktan sonra Thane ve Xerxes'le birlikte bir hücreye zincirlediler, onlar da çıplak ve zincirliydi. Her gün ikisi, üçüncüsünün dövölmesini ve daha da kötüye gitmesini izlemek zorunda kalıyordu. Ama Bjorn... iblisler özellikle ona takıntılıydı. Vücuduna yaptıkları şeyler.

Derisi soyuldu, santim santim.

Karnımdan organlar kesiliyor ve gözümün önünde yeniyor.

Gözler çıkarıldı ve kolyelere asıldı.

Uzuvlar kesildi, yeniden büyüdü, sonra tekrar kesildi.

Sürekli acı ve aşağılanma onu hızla insanlıktan çıkarmıştı. Zihinsel ve duygusal olarak hayatta kalabilmek için kalbinin etrafına taştan bir duvar örmek zorunda kalmıştı.

Leema yeni Bjorn'la tanışmaya hiç hazır değildi. Mutsuz, hoşnutsuz, yoğun, hırçın, patlayıcı, şiddet yanlısı ve Thane ile Xerxes'e tamamen bağımlı bir adam. Onun ıstırabını başkalarının anlayamayacağı şekilde anlıyorlardı. Dahası, Bjorn'un yokluğunda başka bir Haberci'ye aşık olmuştu. Ancak sadık nişanını kaybetmekten korktuğu için Bjorn'la kalmış ve sevgilisiyle gizlice görüşmeye devam etmişti.

İtibarı, sevdiğini ve taptığını iddia ettiğı erkekten daha önemliydi.

Kan tadı alana kadar dilini ısırđı. İkisini birlikte yakalayana kadar altı ay geçti; yatağında, Leema ve kendisinin portreleri etrafa asılmıştı. Bjorn bugün bile, erkeğı o kadar ağır dövdüğünü ve hayatta kalmak için Hayat Suyu'na ihtiyaç duyduğunu hatırladığında ürperiyordu.

Şifacılar organlarının bir karıştırıcıda daha iyi olacağını iddia etti.

Leema'ya gelince, Bjorn onu kapı dışarı etmiş, eşyalarını ve bulutunu yok etmiş, sonra da onu değıştirmek için çalışmıştı.

"Sadakatsiz" olarak tanımlanıyor.

Düştüğümde bana tekme at, ben de yükselirken karşılık vereyim.

O zamandan beri, oğulları dışında herhangi biriyle duygusal bağ kurmaktan kaçınmıştı. Ama Alana'nın gelişinden önce ara sıra yaşadığı tek gecelik ilişkiler onu hiç tatmin etmemişti. Hiçbir şey tatmin etmemişti. O zamandan beri gerçek bir tatmin ya da arzu yaşamamıştı.

"Fox," diye mırıldandı Kadının adı kafasının içinde yankılanarak diğer kısımlarını da uyandırdı. Sinir uçları karıncalanarak canlandı. Kaslar gerildi ve kan ısındı. Güzel savaşı. Suçlarıyla gözünü kırpmadan yüzleşmiş,gerçeğiaçıkça itiraf etmişti Ne kadar güçlü Ne kadar zeki DövüştüklerindeGalen ve Legion'ın güvenliğini kendininkinden daha çok önemsemişti.

Leema ve Alana'dan çok farklı.

Bjorn diledi o vardı başka bir bellek . onun çocukluğu. Herhangi bir şey. Herhangi bir şey!

Arkadaşları hemen yanına koşarak dik bir pozisyona geçmesine yardımcı oldular.

Thane ona, "Zindanda kalmaya devam edecek," dedi.

Güzel, bu iyiydi. Peki erkek neden onun bakışlarıyla buluşmak yerine başka tarafa baktı?

Xerxes, "Hain Galen cep telefonuna mesajlar ve aramalar yağıdırıyor," dedi. "Senin onun yeni evcil hayvan projesi olduğunu ve Fox'a zarar vermek için ne yaparsan yap, sana bin katıyla geri döneceğini söylüyor."

Çok korumacı. Bjorn daha önce yanılmış mıydı? İkisi sevgili miydi?

Kadın hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu. Çocukluğuyla ilgili rüyasında gördüğü anı onu kaskatı kılmıştı. Anısı . anısı.

Göğsü sıkıştı, ardından gelen sancı onu neredeyse ikiye bölecekti. Neden onun geçmişine göz atmıştı? Nasıl onun

geçmişine göz atmıştı?

Bjorn zihnini boşaltmak için derin bir nefes aldı. Bunun yerine, vücudunun ihtiyaçlarının daha fazla farkına vardı. "Galen'le sonra ilgileneceğim. Şimdi banyoya."

Alana'dan her dönüşünde arkadaşları ona yardım etmişti ve artık ne yapacağını biliyorlardı. Her erkek bir koluna yapışıp ayağa kalkmasına yardım etti. Sonra da, dizleri ağırlığını taşıyamayacak kadar güçsüz olduğundan, özel banyosuna doğru topallayarak yürürken koltuk değneği görevi gördüler.

Sesi elmas gibi sert olan Thane, "İntikamını alacaksın," dedi. "İşkenceciniz acı çekti ve çekmeye devam edecek. Merhamet yok," diye homurdandı Xerxes. "Canının yanmasını istiyorum."

"İç dostum." Thane Bjorn'a küçük bir şişe uzattı.

İçinde sadece birkaç değerli damla kalmıştı. Yaşam Suyu göklerden geliyordu. Tek bir damlası, kişiye ve duruma bağlı olarak bir şeytani vücuttan kovabilirdi. Ayrıca, kişiye ve duruma bağlı olarak, herhangi bir hastalığı iyileştirebilir ve herhangi bir yaralanmayı iyileştirebilirdi. Su ölüleri bile diriltebilirdi.

Bjorn bittiğinde.

Bunu düşünme. Şişenin fişini çekti ve dilinin üzerine tek bir damla damlattı.

Yutkunduktan birkaç dakika sonra, serin, coşkulu bir his damarlarını istila etti ve her santimini dolaştı. Birdenbire kendini içten dışa temizlenmiş hissetti. Ağzının tadı nane gibi tazeydi. Her bir kan hücresi, sanki kuvvetli bir ciladan geçmiş gibi parlıyordu. Kaslarına güç sızdı.

Şişeyi yeniden kapatıp boynuna astıktan sonra soyundu ve kendi başına duş alarak kraliçenin isini ve kokusunu teninden temizledi. Xerxes ve Thane her ihtimale karşı yanında kaldılar.

Üç kişiden birinin bir ihtiyacı olduğunda, diğer ikisi tereddüt etmeden verirdi.

Kimsenin daha iyi arkadaşları yoktu. Bjorn ikisini de çok severdi. Aklını başında tuttular, ona bakmak için bir neden verdiler

Geçmişindeki dehşete sürekli dönüp bakmaktansa ileriye bakmayı tercih ediyor.

Kurulanıp temiz bir bornoz giydikten sonra kendi başına yatağa döndü ve şiltenin kenarına uzandı.

iyileşmesürecinin soru-cevap kısmının zamanı gelmişti "Bu sefer ne kadar zamandır baygınlığım?"

"Üç gün," dedi Xerxes.

Göz kırp, göz kırp. Üç gün. Bir sonsuzluk. "Ben yokken Fox'a baktığını söyle. Onu beslediğini söyle." Hatırladığım kadarıyla aç bırakılmıştı. Tekrar aç kalacağı düşüncesi...

İkili gerilim dolu bir bakış paylaştı.

"Sana tam olarak ne yaptı?" Thane normalden daha düşük bir sesle sordu. "Alana bile sana bu derece zarar vermemişti."

"Fox değil. Alana. Çağrısını görmezden gelip Fox'a yakın kalmayı tercih ettiğimde öfkeden deliye döndü." Yeni anılar akın etti ve elleri yumruk oldu. Alana'nın onu ele geçirmek için bedenine nasıl girdiğini. Enerjisini nasıl kabaca sifonlamıştı. Kanın saniyeler içinde uzuvlarından nasıl aktığını ve hayati organlarını korumak için karnında nasıl biriktiğini. Nasıl sürekli kustuğunu ve bayıldığını. Bir bebek gibi nasıl ağladığını, ihlal duygusunun nasıl sarsılmaz olduğunu.

Bir varlık iyileşmeyi bırakmadan önce ne kadar kötü muameleye maruz kalabilir?

Jilet keskinliğinde suçluluk duygusu darbeli gelen ve Savaşçılar, 'da dehşet uyandıran bir korku Uyurken bir şey olmuştu. Korkunç bir şey. "Anlat bana," dedi.

Thane ensesine masaj yaparak, "Bundan Fox'un sorumlu olduğunu düşündük. Bunun için onu cezalandırdık, Bjorn. Ağır bir şekilde."

Kıpırdamadan durdu, nefes almaya bile cesaret edemedi. "Ne yaptın sen?" Ama o daha cümlesini bitirmeden cevabı anlamıştı. Kırbaqlama. Çok ileri. Öfkeli.

"Yere yığıldığın gün onu kırbaçladık," dedi Xerxes, şüphelerini doğrulayarak. "İnfirmədē ile bağlanmış bir kırbaça kırk kırbaç."

İnkâr, Bjorn'un kafasının içinde çılgılık attı. Gururlu Tilki, kırbaçlanmış ve iyileşemiyordu... Görüşünü kırmızı noktalar belirliyordu.

Eğlenmeli. Tam olarak hak ettiği şeydi. Ama karanlık öfke alevlendi. İşlemediği bir suç için kırbaçlanmıştı, işlediği bir suç için değil.

Thane, "Ayrıca ona yemek ve su vermeyi de reddettik," diye ekledi.

Öfke daha da yoğunlaşarak sakın yüzünü yuttu. "Ona zarar gelmesini istemedim." Ayağa fırladı ve "Tam olarak nerede o?" diye sordu.

Thanebaşınıeğdi. "İşkence için kullandığımız hücre. Bize senin ölmeni umduğunu söyledi ve biz de... tepki gösterdik. Kırbaçlamadan sonra onu kırbaç direğinde asılı bıraktık."

"Of Tabii ki, o istiyor Ben için öl." Bjorn iki adamı da şaşırtarak hırladı. "Onu öldürmeyi planlıyorum."

Kırk kırbaç. Üç gün açlık. Öfke içini parçaladı. Suçluluk duygusu da partiye katılarak yaralara tuz bastı. Genellikle, infazdan önce yaşadıkları acıyı arttırmak için sadece iblisler görevde bırakılırdı.

Fox soğukkanlılıkla on Gönderilmiş'i öldürdü. Bunu hak etmişti. Peki neden suçluluk duygusu artmaya devam ediyordu?

Bjorn bir elini yüzünde gezdirdi. "Onu görmem gerek. Yalnız olarak." Thane ve Xerxes'i gördüğünde nasıl tepki vereceğini bilemezdi. "Yaşam Suyu'nu onunla paylaşacağım."

Arkadaşları sanki bomba ihbarı yapmış gibi tepki gösterdi.

Thane başını sertçe sallayarak, "Çok az şeyimiz var ve o çok... değersiz," dedi.

Xerxes dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Şeytan tarafından ele geçirilenler, zayıflatıcı bir acı çekmeden Su'yu içemezler."

"Acı çekmek ölümden iyidir," diye mırıldandı Bjorn.

Thane kollarını iki yana açtı. "Öldürmeyi planladığın birini neden kurtarıyorsun?"

Harika bir soru. Bjorn cevabı bilmiyordu. Tek bildiği onu iyileştiremeyeceğiydi. İşlemediği bir suç yüzünden acı çekmesine izin vermek... Bir iblis kadar kötü olurdum.

Xerxes, "Bugünlerde daha fazla Su elde etmek neredeyse imkânsız," dedi. "Alana ile bir sonraki ziyaretinizden önce suyumuz biterse, nasıl iyileşeceksiniz?"

"Bir yolunu bulacağım," diye cevap verdi, ayağa kalkıp başını sallayarak.

Fox'a yardım etmeye hevesli bir şekilde kapıya doğru yürüdü.

Thane, "Elitlerin bu akşam zorunlu bir toplantısı var," diye seslenerek onu olduğu yerde durdurdu. "Axel'in bulutu, tam yedide."

Axel. Bjorn, Thane ve Xerxes kadar yanlış anlaşılmış saygısız bir Gönderilmiş Kişi. Hiçbir şeyi ciddiye almıyor, nefes alan herkesle yatıyor ve kendisiyle ortak olmak zorunda kalan herkesi kızdırıyordu. Ama etrafındaki insanları asla yargılamazdı ve Bjorn'un ona aşık olması uzun sürmemişti.

"Orada olacağım." Sonunda yatak odasından çıktı.

Yolun yarısında kol ve bacakları titremeye başladı, dizleri bükülme tehlikesi geçirdi. Bugünlerde bir damla Su artık onu tamamen canlandırmıyordu. Bir tolerans geliştirmişti ve daha fazlasına ihtiyacı vardı. Bir damla onu sadece güçlendiriyor, iyileşme sürecini hızlandırıyordu. Bu yüzden zindana doğru yürürken dik durmak için mücadele etti.

Paha biçilmez antika mobilyalar ve lüks çevre kısa süre sonra yerini bakımsızlığa ve pençe izleriyle dolu yıkık dökük taş duvarlara bıraktı. Hücrelerine sürüklenirken iblisler tarafından yapılan izler. Bjorn burnunu kırıştırdı, hava pislik, vücut kokusu ve ölüm karışımıyla doluydu.

Birisi ölmüştü. Fox gibi biri mi?

Bir köşeden kıvrıldı ve sonunda işkence odasına ulaştı.

Midesi binlerce düğüme ayrıldı. İşte oradaydı. Cellat Fox. Direktten kurtulmak için mücadele etmişti ama fazla uzağa gidememişti. Yüzüstü yatıyordu, boynuna metal bir tasma takılmıştı. Uyumasına rağmen acı yüz hatlarını buruşturuyordu.

Üç gün geçmesine rağmen sırtı...

Bjorn'un göğsünün derinliklerinde bir öfke hırıltısı yükseldi. Sırtı parçalanmıştı. Derisinden ve kaslarından geriye kalanlar çiğ hamburger etini andırıyordu. Birkaç yerde kemik çıkıntıları vardı. Tırnaklarını ısırması, ayak bileklerini parçalamış ve başparmaklarını kırmıştı.

Ellerini bağlarından kurtarmak için başparmaklarını kırıdığını şüphe yoktu. Sonra da ayak bileklerini kurtarmış olmalı.

Adam tasmayı çıkarıp onu olabildiğince nazikçe kucağına aldığı anda, açık yaralarına dokunmamaya dikkat ederek, kadın irkildi ve adamın midesindeki burkulma daha da kötüleşti. Toprakta vücudunun kanlı bir taslağı kalmıştı. Son gördüğünden en az on kilo daha hafif bir beden. Cildinin birçok yerinde kıpkırmızı çizgiler vardı. Koyu renk bukleleri birbirine karışmış ve çamurla kaplanmıştı. Üzerinden metalik bir koku yayılıyordu.

Ona burada Su verebilmeyi diledi. Katlanmak zorunda kaldığı ıstırapı hafifletecek herhangi bir şey. Ama Su ona kırbaçtan daha çok acı verecekti. İlk başta. Eğer çırpınırsa, özel banyosunda hareketlerini daha kolay kontrol edebilirdi.

Her nasılsa, Bjorn onu oraya taşıyacak gücü buldu. Evet, yol boyunca tökezledi ama onu hiç düşürmedi. Rahatlamıştı, Thane ve Xerxes gitmişti.

Yaptıkları şey için onları suçlamadı. Durum tersine dönseydi, onlardan birine zarar veren herkesi kırbaçlardı. Oğullarıma zarar veren, sonuçlarına katlanırdı. Ama onlardan memnun değildi.

Belki de kırbaçlama Fox'un on kişiyi öldürmesinin cezası olabilir? Bu ve parmaklıklar ardında on yıl? O sadece... onu öldürmek istemedi.

İşte. İtiraf etmişti. Onu öldürmenin ne yararı olacaktı ki? Neden dünyayı onun gücünden ve kurnazlığından kurtarsın ki?

Fox'u kalan tek giysisi olan tangadan da soydu. Şimdi titreyen Fox'u tuvaletin kapağına yatırdı ve yanağını omzuna yaslamasına izin verdi. Bir eliyle ensesini kavrayarak onu geriye doğru yatırdı. Diğer eliyle şişenin tıpasını açtı ve dilinin üzerine bir damla döktü. Sonra bir damla daha. Sonra bir üçüncüsünü.

Birkaç dakika geçti. Bir sonsuzluk. Gerginliğini korudu. Ya çok fazla zaman geçtiyse ve kurtarılamayacak kadar ileri gittiye? O-

Başını geriye attı, omurgası eğildi ve kulakları parçalayan bir çığlık attı. Bu çığlıklar, kas ve et birbirine geçtikçe daha da şiddetlendi. İlk yaralanmadan daha acı verici bir süreç, Fox gibi biri için çok daha kötü bir süreç. Su onu iyileştirdi, evet, ama aynı zamanda iblise de saldırdı. Güvensizlik'in acısı onun acısıydı.

Artık hiçbir yara izi kalmadığında, Bjorn'a doğru sarktı, yüz hatları sonunda rahatladı. En kötü kısmı atlatmış olmanın rahatlığıyla düğmelerle oynayarak duşu başlattı. Sonra onu kucağına aldı ve kabine taşıdı. Sıcak su ikisinin de üzerine yağdı, Bjorn'un bornozunu ıslattı ve kızın tenindeki kan ve kiri yıkadı.

Saçlarını yıkarken ve kremlerken uyanmasını bekledi, ama gözlerini bile açmadı. Vücudunun her santimini ovaladığında uyanmasını bekledi... hayır. Bornozunu çıkarıp onu kuruladığında... yine hiçbir şey olmadı.

Hala onun çıplak haline bakmıyor. Hızlı bir bakış bile atmadı.

Belki bir göz
atarım. Hayır,
hayır! Diren!

Adamın ellerinden biri kadının göğsünün yan tarafına dokundu ve adam bir iniltiyi susturmak için mücadele etti.

Devam edelim. Hâlâ uyanmasını beklerken, onu nazikçe yatağın üzerine yatırdı... saçlarını taradı... ve ona büyük bir tişört giydirdi. Kumaş küçük bedenine bol geliyordu ama

Hoşuna gitti. Çok Sevimli kadın. Ya da belki de onu kendi kıyafetleri içinde görmek hoşuna ile a İç çek,Bjorn sıkışmış ve kapakları etrafında onu. Yarı yolda kendini gülümserken yakaladı. Uykudayken öldürücü yanını kaybetmişti. Genç ve masum görünüyordu.

Aptal! Uyanma,ona saldırma ve kaçma ihtimali vardı Onu yatağa kelepçelemeliydi, bunu biliyordu. Ama...

Onu dizginlemek istemiyorum. Bu da "aptal" kelimesinin onun için fazla nazik bir tanımlama olduğu anlamına geliyordu.

Sonunda, onun yanına kaydı. Bir hata! İnleyerek yan tarafına yuvarlandı ve onunkine sarıldı. Kıvrımları... Benim sert olduğum yerde yumuşak. Fox'tan yayılan ısı onu sarıyordu. Onu kavuruyordu. Nefesini içine çekti, kadının tatlı kokusu burnuna doldu ve başını buğulandırdı.

Bjorn yüzyıllardır uyuyan bir kadını kucağına almamıştı. Leema'dan beri. Diğer herkesle birlikte, gelir gelmez kaçıp gitmişti.

Fox iç çekerek ona daha rahat bir şekilde sarıldı.

Kefalet. Evet. Hemen kefalet!

Çok geç kalmıştı. Hücreleri alev aldı, şehvet onu yakıp kavuruyordu.

İhtiyaç onu pençesine aldı ve alnında boncuk boncuk ter birikti.

Fox yüzünden değil. Son zamanlarda kendini tatmin edememişti, hepsi bu. Aylardır üzerinde baskı vardı. Herkese bu şekilde tepki verebilirdi.

Neredeyse coşkulu hisleri görmezden geldi. Dişlerini sıktı ve bir kanadını kızın altına yerleştirdi, sonra dönerek büyük kaşık oldu. Bir kolunu kadının bir omzundan diğerine geçirerek onu olduğu yerde sabitledi. Eğer hareket ederse, bunu hissedecek ve uyanacaktı. Eğer uyuyakalırsa.

Oh, kesinlikle uykuya dalacaktı.

Son üç gündür uyumuş olabilirdi ama dinlenmemişti. Sadece enerjisini yeniden toplamıştı - Fox'la ilgilenirken harcadığı enerjiyi. Şimdiden göz kapakları dayanamayacak kadar ağırlaşmıştı. Kemiklerinden, kaslarından gerginlik sızıyordu.

Bjorn direnmedi. Merak ederken kendini bıraktı: Cellat
Fox bana nasıl bu kadar mükemmel uyabilir?

Sekizinci Bölüm

Fox şaşkın bir zevkle inledi. Kırbaçlandığından beri yaşamaktan ziyade var olmuştu, acı onun sürekli yoldaşydı. Her nefes aldığı anda ya da hareket ettiğinde aptal bir bebek gibi ağlıyor, acısı daha da artıyordu. En ufak bir esinti bile ölmek için dua etmesine neden oluyordu. Yani, her gün her an ölmek için dua ediyordu. Şimdi ise kendini harika hissediyordu! Daha iyiydi. Yepyeni, içten dışa temizlenmişti.

Güvensizlik susmamıştı ama inlemek yerine konuşmayı tercih etmişti. Sanki o da acı çekiyordu. Belki de Fox uyurken yaralanmıştı? Bu mümkün müydü? Ve eğer öyleyse, nasıl?

Harika bir şekilde sersemlemiş ve fevkalade doluydu, gerindi.

Oh, mutluluk! Tek bir rahatsızlık belirtisi bile yok.

Birisi onu yatağa taşımış olmalı çünkü bebeğim, tüm zamanların en sıcak, en yumuşak çarşafında yatıyordu. Muhtemelen ipek-bulut karışımı, ve onlar inanılmaz kokuyordu. Sandal ağacı ve Bjorn gibi mi?

Kalp atışları hızlanınca göz kapaklarını kırıştırarak açtı. Ugh. Bulanık görüş. Neredeydi? Ve Bjorn neredeydi? Günlerdir ziyaret etmemişti.

Sağ tarafında bir hareketlenme oldu. Gerildi ve hızla gözlerini kırıştırarak başını kaldırdı. Sonunda görüşü netleşti. Bjorn! Buradaydı, yanına uzanmış, yumuşak, tüylü kanatlarından biri boynundan ayak bileğine kadar onu yastıklıyordu.

Bjorn'la yataktayım.

Bjorn'la yataktayız ve sarılıyoruz. Çıplak mısınız?

Kalbi hızla çarparak yorganı kaldırdı. Üzerinde bir tişört vardı ama külot giymemişti. Adamın giydiği hava ciğerlerine doldu. Dövmelerinden başka bir şey giymiyordu ve dövmeler ona çok yakışıyordu. çok iyi Bir sürü sembol ve eskidilden harfler güçlü alt bedenini süslüyordu.

Kalbi bir kez daha hızlandı ve kaburgalarına çarpmaya başladı. Daha önce hiç bu kadar güzel bir erkek görmüş müydü? Güneş ışığı onu yıkıyor, bronz teni daha önce hiç fark etmediği hafif bir sedef parlaklığıyla parlıyordu.

Büyüleyiciydi. Bazı ışıklarda rengi abanoz kadar koyu görünüyordu. Diğerlerinde ise kar kadar soluk. Uzun, kalın siyah kirpikleri her takma kirpik meraklısını kışkılandıracak cinstendi ve dudakları... dolgun, pembe ve öpülesi.

Uyarılma kıpırdandı, sıcak ve sıvı, kemiklerini eritmekle tehdit ediyordu. Farklı bölgeleri en iyi şekilde ağrıyordu. Her şeye ihtiyaç vardı.

Tekrar nefes alabildiğinde, onun erotik kokusunu ciğerlerinin derinliklerine çekti. Mmm. Zihninin etrafında şehvetli bir sis oluştu. Bekle. Kokladı. Adamın sabah nefesi yoktu. Pamuk şeker nefesi vardı.

Öyle mi yaptı? Ağzını kapattı, nefes verdi ve kokladı. Kokladı! Sanki güneş ışığı ve gökkuşaklarıyla gargara yapmış gibiydi. Ama nasıl? Neden?

Anlaşılmaz bir şeyler mırıldanan Bjorn onu daha da yaklaştırdı. Bir elini omurgasının çıkıntılarından yukarı kaydırıp ensesini okşarken bile gözleri kapalı kaldı. Kadın her okşayıştan zevk alıyordu.

Öldür onu ve git. Şimdi! O seni öldürmeden önce.

Şimdi gerilmişti, yataktan fırlamaya hazırlanıyordu. Sonra farkına vardı ve rahatladı. Aptal iblis! Belli ki, Güvensizlik beslenmeyi umuyordu, böylece güçlenebilir ve sahip olabileceği ya da olmayabileceği o gizemli yaradan iyileşebilirdi. Her iki durumda da...

Ona istediğini vermemeliyim. En son onu dinlediğimde, on kişiyi öldürdüm.

Fox'un nefes alışları sığılaştı. Tam tersine, Bjorn'a karşı daha da yumuşadı. Başka bir nedenden dolayı değil. Hayır. Tek bir sebep bile yok. Ama bu inanılmaz bir histi.

"Hiç zayıf noktan var mı?" diye fısıldadı, parmak uçlarını adamın çenesinde gezdirerek. Koyu kirli sakallar onu gıdıkladı ve

titredi. Mucizelerin mucizesi, kanı şaraba dönüştü. Hayır, şampanyaya. Hayatında ilk kez kendini sarhoş hissetti. İnsanların alkolü sevmesine şaşmamalı. Tekrar yaptı, çenesini takip etti, daha fazla baskı uyguladı ve daha fazla yer kapladı.

Çok yumuşak bir teni vardı, ama dudakları... dudakları daha da yumuşaktı.

Kadın titrerken adamın göz kapakları açıldı, gökkuşağı gözleri elmas tozuyla tozlanmış gibi parlıyordu. Nefes nefese kaldı ve elini tekrar yanına çekti. Ama adam hızla hareket etti, onun takip edemeyeceği kadar hızlıydı ve bileğine yapışarak avucunu zorla göğsüne, kalbinin hemen üzerine bastırdı.

"Neden durdun?" diye homurdandı.

Bakışları buluşup kilitlendi ve binlerce güneşin sıcaklığı onu yakıp kavurdu. Cildi kızardı ve hassaslaştı, diğer her şey farkındalığından kayboldu. Dünyası Bjorn'un etrafında dönüyordu.

"Ben...sen..." İç sarsıntısı. Akli nereye gitmişti? Sakin ol. Külotum. Ama o giymiyordu.

Dakikalarca bu cinsel a  ı d a n müstehcen pozisyonda kaldılar, ne hareket ettiler ne de bir daha konuştular. Onu öpme dürtüsü alevlendi ve onuşoke etti. O n u esir alan kişiyi öpmek mi? Hayır, teşekkürler. Yine de arzu azalmayı reddetti.

O da bunu hissetmiş olmalıydı. Bacaklarını birbirinden ayırdı ve kız neredeyse üzerine kapanıncaya kadar onu kendine doğru çekti. Gözleri! Çenesi düştü. Mavi bir gözünü, yeşil ise diğerini yutmuştu. İkisinde de kötücül, günahkâr bir parıltı vardı. Karşı konulmaz.

"Gözlerinin rengi neden değişiyor?" diye sordu nefes nefese.

"Ben bir Dread'im. En azından yarı Dehşet, yarı Gönderilmiş Olan."

Gerçek bir Dread mi? Vay canına! Bjorn'un tanımlamasındaki 'Dread'in kâbusların yaratıcısı olarak bilinen bir savaşçı ırkına gönderme yaptığını bilmiyordu. Duygusuz canavarlar o kadar acımasızdı ki tanrılar onları Olimpos Dağı'ndan kovmuştu. İçinde

başka bir deyişle: rol-modelleri! Duygularını her gömdüğünde onların tekniğini kullanıyordu.

Fox daha önce Bjorn'un dönüşümünü beğenmişti. Ya şimdi?

Aşk! Onun vahşiliği ve yoğunluğu daha anlamlıydı ve-

Avuç içi. Avuç içi göğsünde. Adamın kalbi de onunki kadar hızlı çarpıyordu. Nefesini içine çekti. Bir Dehşet'i heyecanlandırmıştı ve bu da hoşuna gitmişti, ona direnme kararlılığı bir anda parçalandı. Cinsel arzu iblisin arzularını bile gölgede bırakmış, onun fısıldadığı emirler artık hesaplama yapmaz olmuştu.

Altında uzanan erkeksi lezzetlerden oluşan bir açık büfe. Açlıktan ölüyorum.

Çekimser mi? İmkansız. Şimdiden hayal kırıklığı artmıştı.

Kesik kesik bir iniltiyle üzerine çullandı ve ağzını onunkine bastırdı. Ondan protesto bekliyordu. Bir itiş. Bir şey! Bunun yerine, ensesindeki el saçlarını avuçlamak ve onu yerinde tutmak için yukarı doğru uzandı. Sonra... ah, sonra ağzını açtı ve dilini onunkine doğru itti.

Yavaşça, durgun bir şekilde öpüştüler, daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemeyen -daha önce deneyimlediği her şeyden daha iyi- bir keşif.

Neyi sevdiğimi öğrenmek için zaman mı harcıyor? Ama, ama... Neden? Onun vücudunu kullanıp, orgazmdan sonra iyileşirken onu öldürmeyi planlamadıysa?

Böyle bir şüphenin onu kaçmaya itmesi gerekirdi. Ama şüphe olduğu kadar çabuk dağıldı. Bjorn çoğu erkek gibi değildi. Yalan söyleyemezdi ve kurnazlığa başvurmayacak kadar güçlüydü, özellikle de öldürmesi emredilen bir kadın söz konusuysa. Sanırım beni gerçekten arzuluyor olabilir.

Bu şüphe onun uyarılmasının artmasına neden oldu.

Daha fazlasını istiyorum. İhtiyacım var! Sadece öpmekle kalmadı, fethetti de, kadının kalan çekincelerini kıyma yaptı. Cidden, Gönderilmişler'in tükürüklerinde bir çeşit afrodisyak mı vardı? Göğüsleri ağrıyordu ve meme uçları

zor küçük Puan. Onun göbek titriyordu.

Onun Kontrol mü? Tamamen yok edildi.

Dilleri birbirine dolandı. Tadı az kendisi kadar güzeldi. KOKTU ve...ve...hala o

gerekli Daha fazla. Hepsi. Her şeyi. Tüm vücudu ihtiyaçla titredi. Onu acıtmıştı ve bu konuda kızgın değildi.

Fox parmaklarını adamın saçlarında gezdirdi, bir bacağını onunkinin arasına koydu ve nefesi kesildi. Sadece gömleksiz değildi, erkeği yüzde yüz çıplaktı, ereksiyonu kalesinin kapılarına saldırmaya hazır beyaz bir koçbaşıydı.

Sertleşti. Erkeği mi?

Serbest bırakılma ihtiyacı onu bunaltmış, zihnini karartmıştı. Tek yapabildiği onakarşı kıvranmaktı Kadınsı çekirdeği adamın kalçasına herdeğdiğinde bir inilti daha çıkıyordu. Zevk... çok fazla. Çok fazla. Neredeyse yetmiyordu.

Göğüslerini yoğurup meme uçlarını sıktıkça ağrılar artıyordu, önce hafifçe. Sonradaha sert.

Daha sert. İçinden titremeler geçti. Bir avucunu göğsüne yasladığında, adam daha önce olduğu gibi bileğini yakaladı. Bu kez kolunu aşağıya doğru itti.

Şaftına ulaştığında, parmaklarını tabanın etrafında kıvırdı. Merhaba! Adam büyüktü. Fark ettiğinden daha büyüktü. Kocaman! İç duvarları sıkıştı, doldurulmak için çaresizdi.

Onu okşarken, ucunda bir damla nem ıslandı. Dudaklarını yaladı, onu bir lolipop gibi yaladığını hayal etti.

Bjorn bir iniltiyle onu sırt üstü döndürdü ve kalçalarını bacaklarının arasına sıkıştırdı

Ağırlığı üzerine çöktü, onu yere mıhladı. Evet, evet!

Kanatlarını açtı. O altın tüyler odanın geri kalanını görmek istediği tek şey Gönderilmiş Olan'dı.

"Durmamı... ister misin?" diye sordu sert nefesler arasında. "Asla!"

Bir süre tereddüt ettikten sonra, bakışları onunkileri ararken, bir öpücük daha almak için başını eğdi ve onun

dilini ısırdı. Bir vuruş daha yaptıktan sonra göğüslerini bir kez daha yoğurdu ve

artan bir güçle ona sürtündü. Sürtünme... Daha derin bir temas arayışıyla onun itişlerine göre sallandı.

Yine de neden duraklamıştı? Sadece iki cevap mantıklıydı. Ya tüm gücüyle bunu durdurmak için savaşıyordu ya da onun bedenine o kadar çok şey yapmak istiyordu ki nereden başlayacağından emin değildi. İkincisinin düşüncesi bile beynini karıştıran bir zevk saldırısını serbest bıraktı.

Bir kolunu her iki dizinin altından geçirerek uyluklarını birbirinden daha da ayırdı ve ereksiyonu için daha derin bir beşik oluşturdu. Adam onun çenesini öperken, kulak memesini dişlerinin arasında gezdirirken ve göğüsleriyle oynamaya devam ederken, kadın onun altında çırpınıyor, sırtını tırmalıyor ve saçlarını çekiştiriyordu.

Gönderilmiş Bir'in yatakta bu kadar agresif olabileceğini kim bilebilirdi? Ya da onun bundan bu kadar hoşlanacağını?

Geçmişte Fox daha itaatkâr erkeklere yönelmişti. Parayı ne kadar sevse de, kontrolü daha çok seviyordu - para, hayatını kontrol altına almak için sadece bir araçtı. Ama bu... Bjorn...

Onun kontrolünü parçalamış ve kendi kontrolünü sağlamıştı. öpücüğün tonuna ve hızına karar verdi.

Vücudunun açısına ellerininyerleşimine.

Tekyapması gereken? Rahatla ve tadını çıkar.

Gerçekten tadını çıkar. Kontrolü bırakmayı tercih edeceğimi hiç bilmezdim.

Bjorn hareketsiz kaldı. Kadın itiraz edercesine inledi ve Bjorn başını kaldırıp ona baktı. Nefes nefese kalışı onunkıyla eşleşti. Adam kadının yüzünü inceledi, kadın da adaminkini. Ter alnında parlıyor ve şakaklarından aşağı süzülüyordu. Gerginlik çizgileri gözlerini ve ağzını çevreliyordu. Dudakları kırmızı, kabarık ve nemliydi.

Seksin vücut bulmuş hali gibi görünüyordu. "Neden durdun?" diye mırıldandı.

"Yapmamalıyız... biz..." Başka bir iniltiyle tekrar aşağıya daldı.

Ağızları bir kez daha buluştu. Bu sefer birbirlerini yediler, birbirlerini yuttular. Bu... o... Kadın çılgınca titredi. Daha fazla.

Sanki onun iç çığlığını duymuş gibi, bir elini onun altına soktu, kığını avuçladı ve onu daha hızlı bir ritme itti. Aynı zamanda kalçalarını öne ve arkaya, öne ve arkaya salladı, ereksiyonu tekrar tekrar klitorisine sürtündü.

Oh...oh! Zevk, kafasında tek bir düşünce kalana kadar düşüncelerini parçaladı. Çok iyi, çok iyi, çok iyi.

Sonra onu yeniden ayarladı, bacaklarını etrafına dolayarak ellerini serbest bıraktı. Adam kadının göbeğine doğru sallanmaya devam ederken onu okşadı... her yerini. İçindeki basınç artıyor, her temas noktası onu titretiyor ve nefessiz bırakıyordu. Çok şaşırtıcı, çok şaşırtıcı, çok şaşırtıcı.

Hayır. Şaşırtıcı da yeterince güçlü bir kelime değildi. Muhteşem mi? Hmm, evet.

Islak ve ağırlı bir şekilde alt dudağını dişlerinin arasında gezdirdi ve meme uçlarını birbiri ardına sıktı. Adam onun kığını sıkıca kavradı, tutuşu morarmıştı. Yarın onu hissedecek ve her adım attığında bu tek, mutlu anı hatırlayacaktı.

Bu adama	sahip olmalıydı. "Bjorn," diye
dudaklarına yapıştı.	"Daha fazlasını istiyorum... her
şeyi istiyorum	Sen-"Evlisin. Bu kelime zihnine
çarptı, vücudu buz kesti.	

Bu doğru. Bjorn'un bir karısı vardı.

Korku, Fox'un göğsünün tam ortasına yumruk attı. Onun bir karısı var ve ben onu öptüm. Zindana yaralı olarak dönmeden önce ziyaret ettiği bir karısı. Şimdi merak ediyordu. Evlenecek kadar sevdiği kadını savunurken mi yaralanmıştı? Fox kırbaçtan sonra iyileşirken karısını ziyaret etmiş miydi? Belki de arkadaşlarının neredeyse öldürmek üzere olduğu mahkûmu kontrol edemeyecek kadar doymuştu. Her iki durumda da...

Elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. Fox nasıl olur da bir an için bile olsa çiftleşmiş olduğunu unutabilirdi? "Biz

Duruyorum. Sen evlisin." Ve ben bir aptalım. Karısını bir an için bile olsa nasıl unutmüş olabilir? "Tabii boşanma sürecinde değilseniz?" Ugh. Bu umutlu ses tonu gerçekten Fox'tan mı geliyordu?

* * * *

Kontrol, yakında paramparça olacak.

Fox'un sözleri kafasında yankılanırken Bjorn hareketsiz kaldı. Daha fazlasını istiyorum... Sen evlisin... Duruyoruz.

Daha fazla. Evli. Duruyorum.

Bütün gece Fox'u kollarının arasında tutmuş, uyuyamamıştı. Ona olmasına izin verdiği şey yüzünden suçluluk ve utanç içinde debelenip durdu. İlk başta sadece onun iyileşmesini umursamıştı. Ama nefes alış veriş düzeldikçe ve kusursuz tenine renk geldikçe, düşünceleri giderek daha fazla cinselliğe dönüştü. Kız tamamen iyileştiğinde, gerçek işkencesi başlamıştı. Onun vücudunu kendi vücuduna karşı hissetmek...

Kadının yumuşaklığı adamın sertliğine karşı. Sıcağa karşı sıcak, ipeksi saçları göğsüne yayılmış ve bacakları iç içe geçmişti. Onunla yatağa girmek hayatında verdiği en iyi karar ve en kötü hataydı.

Sonunda, yine de, kendinden geçmişti... ancak kadın çenesini okşadığında uyanabildi. Bakışları buluştuğunda, arzu yeniden alevlenmişti, hem de her zamankinden daha güçlü bir şekilde. O anda, vücudunun ona olan ihtiyacına direnmek boşunaydı.

Bekar mı? Artık değil.

Şimdi, onun tadının tatlılığı hafızasına kazınmış ve ağzını doldururken... yumuşak kıvrımları sertliğine bastırırken... kadını sıcaklığı şaftını ıslatırken, ona bir daha karşı koyup koyamayacağını bilmiyordu.

Bu anı her hatırladığında, onu tekrar arzulayacağını biliyordu. Ve tekrar. Ama en kötüsü? Başka hiçbir kişinin bunu yapamayacağından şüpheleniyordu. Ne saçma bir düşünce!

Başka biri onun için daha uygun olurdu. Komodin onun için daha uygun olur.

"Bjorn," diye tekrarladiinleyerek "Herhangibir cevap ya da yorum? Soru? Düşünceler?"

Uyarılmışlık yüz hatlarını yumuşatmış ve tenini kızartmıştı. Ela gözleri dünyayı sarsan bir ihtiyaç yansıtıyor, en ilkel içgüdülerini harekete geçiriyordu Öpücüklerinden şişmiş dudakları nefes nefese kalırken ayırık kaldı.

Yüz hatları artık sadece etkileyici

değil, enfesti

de...

Öfke katmanı sıyrılmış, şaşırtıcı bir kırılganlık ve bir parça... hayranlık mı ortaya çıkmıştı? Ona karşı mı?

Hayır, hayır.

Ona tapmasına imkân yoktu.

"Alanadan vebanazorla yaptırdığı evlilikten nefret ediyorum."

Amayine de Fox' a

direnmesi gerekiyordu.şu anda içinde kabaran arzu

dalgasıyla mücadele etmek için tek bir neden bile

hatırlayamıyordu.

Düzgün

düşünemiyordu.

Düşünmesi gerekiyordu. "O Gölge Kraliçesi. Bir parazit.

Çağrılmadan ona ulaşır ulaşmaz, onu öldüreceğim." Elbette

önce aralarındaki bağı koparmanın bir yolunu bulmalıydı,

yoksa onunla birlikte ölecekti.

"Zorla mı evlendirdi? O

zaman evli değilsiniz.

Bekârsın bebeğim ve evlenmeye hazırsın."

Fox alt

dudağını ısırdı ve göğüs kaslarının üzerinde daireler çiz"Eğer

bekârlığını resmileştirmek istersen, seni karına

götürebilirim-" Dudaklarını büzdü. "Seni kraliçeye

götürebilirim. Bir çağrı olmadan. Beni özgür bırakacağına

yemin et, ben de bırakayım. Hatta onu öldürmene yardım

edeceğim."

Bağ olmasaydı, Fox'un teklifini kabul edebilirdi. Yine de cazibesi karşı konulmazdı. "O sadece bir Gölge değil; o bir Gölge Kraliçesi. Sen daha ne olduğunu anlamadan bedenini ele geçirebilir ve ruhunu emebilir. Ve seni serbest bırakmak benim cennetteki yerimi riske atmak demek. Ne uğruna? Sen Alana'yı öldürdüğünde ben de öleyim diye mi? Tekrar avlanabilesin diye mi? Başka bir

Gönderilmiş Kişiseni öldürmek için gönderilecek" Bu isimsiz, yüz­süz Gönderilmiş Kişi'ye çoktan öfkelenmiş olan adam kaskatı kesildi.

"Evet. Ne olmuş yani?"

"Yani, onlarazarar verirlerse -eğer senonlara zararverirsen- kendimi asla affetmem." Bu kadar alçaldığı veFox'u,katiliniöptüğü için kendini aff? Onu sadece öpmekle kalmamış, sevmişti de... Bu çılgınlığa bir son verme zamanı gelmişti.bedenleriniçözerek ondan ayrıldı. "Eğeracıktıysan, şurada bir ziyafet var." Ayağa kalktı ve yemek tabaklarıyla dolu bistro tarzı küçük bir masayı işaret etti. "Lütfen, yiyin."

"Neden? Yemek zehirli m i ?"

Onu öldürmeyi planladığım gün iyileştirip öpeceğimi mi sanıyor?

Yapacak mıyım?

Cevap ona çarptı, hem de çok sert çarptı. Hayır. Yapmayacaktı. Bugün onun saçının bir teline bile zarar vermeyecekti. Belki yarın da.

Göğsü rahatlamak için sıkılan Bjorn dolaba d o ğ r u y ü r ü d ü , ereksiyonu her adımda sallanıyordu, ama ona işaret ediyordu. Ölçülemeyecek kadar sinirli bir şekilde dişlerini sıktı ve bir bornoz giydi. Onu bir daha öpemeyecekti.

"Arkadaşlarım seni kırbaçladı ve tüm çektiklerin için üzgünüm Fox. Bunun olmaması gerekiyordu."

Anlıyorum." doğruldu ve başını eğdi. Koyu renk saçları öne düşerek yüzünün görünmesini engelledi.

"Yani, ziyafet bir makyaj hediyesi mi?"

Gözünün altında bir kas kıpırdadı. Onun sorusuna cevap vermeden devam etti. "Öpüşme de gerçekleşmemeliydi. Ben bekâr olmayı seçtim."

"Ne?!" Bir an için başını kaldırdı, sadece bir an için, gözleri kocaman açılmıştı. "Az önce bekâr olduğunu mu söyledin?"

"Yaklaşık bir yıldır, evet."

"Beş... yüz yıl, sekiz ay ve altı gün gittim, ama kim sayıyor ki?"

Şimdi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Cellat Fox beş yüz yılı aşkın süredir seks yapmadı mı?"

"Güvensizlik'ten çok önce güven sorunlarım vardı," dedi savunmacı bir tavırla.

Sersemletici. "Cinsel orucunu benimle, seni öldürmekle görevlendirilen erkeklerle bozmayı mı seçtin? Neden?" Fark ettiğimden daha mı çok benziyoruz?

Peki ben ne yaptığımı sanıyorum? Günahla oynamak asla akıllıca değildir. Durun!

"Hayır, bana söyleme," dedi sonra. "Geçmişimizde olanları değiştiremem ama geleceğimizde olacakları değiştirebilirim. Bir daha öpüşmeyeceğiz."

Başını yukarı kaldırdı. Aşağılanmışlık ve keder yanaklarında pembe halkalar oluşturmuştu.

Göğsü daha büyük bir güçle sıkıştı. Öyle ki, birkaç kaburgasının çatladığına yemin edebilirdi. Reddedilme de en az kırbaçlanma kadar onu yaralamıştı. Özür dilemek için neredeyse dizlerinin üzerine çökecekti.

Aptal! Bu bir numara, sadece bir numara. Ellerini yumruk yaptı. Reddedilmesini umursaması için onun fikirlerini önemsemesi gerekirdi. Umursamadı. Umursayamazdı.

Ama ya öyleyse? Ya ona karşı olan hisleri, onun kendisine karşı olan hisleri kadar karmaşık mı?

Umut çiçek açmıştı, ama soldu. Reddedilmek acı veriyordu, nokta.

Nefret ettiğiniz biri sizi reddettiğinde bile canınız yanar.

"Beni tekrar öpmek istemiyor musun? İyi," diye tersledi.

"Beni bir daha öpme İyikarar, bu arada . Dilini ısırırdım. Şimdi, tutsak rolünü oynamaktan bıktım. Ya benimle dövüşürsün ya da çekip gitmemi izlersin."

"İkisini de yapmayacağım. Seni hücrene koyacağım vebu kadar."

"Neden? Aşağılık davranışını unutacağımı ve geçici olarak seninle çalışacağımı mı umuyorsun?"

Dick işleyicisi mi? Şimdi gülmek istiyorum.

Kafanı oyuna ver. Bjorn kolunu uzattı ve elini kavislendirdi, orada bir kılıç kabzası belirdi. Parmaklarını

kılıcın etrafına kapattığında, ateş kılıcın üzerine yayıldı.
Onunla birlikte

boştaki eliyle kapıya doğru işaret etti. "Yatak odasından çık, Fox."

Fox çenesini kaldırdı ve aşağılanma ve kederin öfkeye dönüştüğü açıktı. Hayran olunacak bir başka özellik. Başka biri olsa ağlar ya da merhamet için yalvarırdı. Bu kadın son nefesini verene kadar savaşacaktı.

Yavaşça, soğıuk bir şekilde gülümsedi ve "Yap beni" dedi.

Dokuzuncu Bölüm

Bjorn hareketsiz kaldı. başka şaşırtıcı değişimin esrarengiz Tilki'yi dönüştürmesini hayranlıkla izledi. Önce yumuşak, sıcak ve muhtaçtı, sadece öpücüğünü kabul etmekle kalmıyor, ona karşı kıvranan aktif bir katılımcı oluyordu. Sonra incinmişlik, keder ve utanç yansıttı. Yüzde yüz onun hatasıydı. Ya şimdi? Sertleşmiş, soğuk ve duygusuz görünüyordu.

Ne yapmadı ki? Panik.

Artık uykulu, yeni öpülmüş ve daha fazlasına aç bir aşığa benzemiyordu. Hayır, her santimi bir katile benziyordu... yine de onu arzuluyordu. Hayır, onu daha da çok arzuluyordu.

Bjorn onun kişiliğinin farklı yönlerini ilgi çekici buluyor ve onun tekrar yumuşamasını sağlayacak kadar tensel hünere sahip olup olmadığını merak ediyordu. Kendisi yumuşamadan.

Zihni arzu, pişmanlık ve öfkeyle dolu bir mayın tarlasına dönen Bjorn odaklanmakta, doğru düşünmekte zorlanıyordu; cevaplar şu anki becerilerinin ötesindeydi. Sorular ise tamamen farklı bir hikâyeydi. Neden bir düşmanı iyileştirmiş ve öpmüştü? Neden bu öpücükten şimdiye kadar deneyimlediklerinden daha fazla zevk almıştı?

Bir daha ne zaman yapabilir?

Hayır, hayır. Kararlaştırıldığı gibi onu zindana geri kilitle. Kafanı boşalt. Sonunda doğru düşün ve yeni bir eylem planı bul. Belki onunla ilgili taze bir anısı vardır?

Gerildi. Ona ilkini anlatması gerekiyordu.

Nasıl tepki verirdi?

Bir balerin kadar zarif bir şekilde ayağa kalktı ve büyük boy tişörtünün kırıksıklıklarını düzelterek giysiye resmi bir elbise gibi davrandı. "Dürüst ol. Bana berbat bir tişörtten başka bir şey giydirirsen bana olan aşkının Ölümcül Cazibe'ye dönüşmesinden korkuyorsun, değil mi?"

Kızın kendinden emin alayları arzusunun alevlerini körükledi. "Benim bir aşkım yok-" Cümlenin geri kalanı dağıldı ve dilinde kötü bir tat bıraktı. Dudaklarını birbirine bastırdı Görünüşegöre Tilki'ye aşıktı. Bir Gönderilmiş Kişi olarak yalan söyleyemezdi. Sonunda söyleyebildiği tek şeye? "Birisikendini çok beğeniyor."

"Ne yani, şu anda giydiğin bornoz çadırını fark etmemem mi gerekiyordu?" diye alay ederek onun içindeki ayıyı dürttü. "Kusura bakma ama altına bir Shake Weight kaçırıyor gibisin."

Ağırılık sallamak mı? "Bu bedensel bir tepki," diye homurdandı. "Gerçekçi olalım."

Suçlar. Beni kilit altına almak istiyorsun çünkü arzuların için beni suçluyorsun. Seni tahrik etmeye cüret ettiğim için saldırıyorsun, sanki bir erkeğin eylemleri ve tepkileri için her zaman kadınlar suçlanmıyormuş gibi. Söyle bana, Bjorn. Bu senaryolardan hangisi senin için en iyisi? Tahrik olduğunu fark etmemiş gibi davranıyorum... ve sen beni iffetli buluyorsun. Görünüşümden hoşlandığına dikkat çekiyorum... ama ben kibirliyim. Sana beni nasıl isteyemeyeceğini açıklasam nasıl olur... böylece beni güvensiz olmakla suçlayabilirsin? Eğer bana iltifat edersen, bunu kabul edip muhtaç gibi mi görünmeliyim, yoksa bebek gibi geri mi çevirmeliyim? Seninle ya da başkasıyla kazanma şansım yok, o yüzden gerçeği söyleyeceğim. Beni istiyorsun çünkü lezzetli bir atıştırmalık gibi görünüyorum ve bunu ikimiz de biliyoruz."

O... yanılmıyordu. Sözlerindeki bilgelik onu nefessiz bıraktı. Gönderilmiş Olanlar gerçeğe tapardı ve o da az önce ona sağlıklı bir doz vermişti. "Ben... özür dilerim," dedi ve bunda ciddiye. Boşta kalan elini yüzünde gezdirdi; yorulmuştu, çok yorulmuştu. Yapacak çok şey vardı. Yapmak istemediği o kadar çok şey vardı ki.

Gözlerini kırptırdı, başını salladı, kulaklarını ovuşturdu. "Bir sanrının ortasında mıyım?" Kalçalarını kışkırtıcı bir şekilde yuvarlayarak odayı geçti, ona yaklaştı ve kendisine saldırması için cesaretlendirdi. "İnatçı, kendini beğenmiş bir pislik olan sen az önce bir numaralı hedefinden

özür diledin gibi geldi."

Adamın elinde ateşli bir kılıç varken, kadının korkusuzca, meydan okurcasına ve şehvetle vuruş mesafesinde durması... Onu etkisiz hale getirmeyi mi umuyordu? Yoksa kaldıkları yerden devam etmeyi mi umuyordu?

Şaftı her zamankinden daha sert zonkluyordu.

Eğer eline katalogdan bir kadın seçme fırsatı geçseydi, hemen şimdi, burada Fox gibi birini seçerdi. Koyu renk saçları dağınık. Güçlü ama savunmasız. Tişörtünün ve sadece tişörtünün içinde kıvrak bir vücut. Öpücüklerinden kızarmış ve kabarmış dudaklar. Burnundaki küçük çilleri nasıl fark etmemiştii? Çok güzeldi.

Göğsü sıkıştı. Sevimli mi? Hayır! O ölümcül. ve ben tetikte olmalıyım. Her zaman. "Kandırılmıyorsun. Güzel bir kadınsın ve kendine güvenin takdire şayan. Aksini asla ima etmemeliydim."

Daha fazla göz kırptı. Başını yana eğerek, "Neden beni uykumda öldürmedin? Bunun beni iyileştirmekten, kilit altında tutmaktan, D günü-ölüm günü hakkında beni strese sokmaktan daha nazik olacağını düşünürdüm - ta ki sonunda görevini yapacak cesareti bulana kadar. Ya da belki de bana sarılmakla çok meşguldün?"

"Sebeplerim kendime ait," dedi, kelimeleri sıkıştırdı dişlerinin arasından iterek. Ses tonunun sertliği ona sözlerinden daha fazlasını anlatmalıydı: Başka bir soru sormak senin için tehlikeliydi. "Uykunda ölmenin daha iyi olacağını düşünmüyor musun?"

"Tabii ki hayır. Gittiğimde, savaşta olacağım. Ölümle doğrudan yüzleşeceğim."

Ne büyük cesaret. Böyle bir cesaret. Böyle bir güç. Ona duyduğu hayranlık katlanarak arttı.

"Nasıl iyileştim?" diye sordu, ilerleyerek. "Arkadaşların beni infirmədē ile kırbaçladı. Ölene kadar acı çekmeliydim. Bana yardım etmek için bir şey mi yaptın?"

Çıldırııcı kadın. "Sebebini açıklamayacağım." Yaşam Suyu tam olarak bir sır olmasa da, Gönderilmiş Olanlar nadiren

varlığını doğruladı ya da reddetti. Şimdiden ölümsüzler, Suyun aktığı nehri avlamak ve bulmak için her gün göklerde fırtınalar estirmeye başladılar.

"Başka bir deyişle," dedi kendini beğenmiş bir ifadeyle, "evet,banayardım etmek için bir şey yaptın

Tahmin edeceğim... Hayat Suyu mu? Evet,hakkında bilgim var ödevimi yaptım. Her neyse. nedenlerinkonusunda kafam karıştı Nedengörevini tamamlamak yerine beni acıdan kurtarıyorsun?"

Çılgın, anlayışlı bir kadın. Yaptıkları onun da kafasını karıştırmıştı. "Seni öpmek beynimi uyuşturmuş olmalı," diye homurdandı. Keşke her şeyi tüketen dürtüsüne direnebilseydi. Kadının tadının tatlılığını, vücudunun kendisinininkinin sertliğine değdiğiindeki yumuşaklığını, uyarılmışlığının sarhoş edici kokusunu -baş döndürücü bir parfüm- ya da ipeksi teninin uyuşturucu sıcaklığını bilemeyecekti.

Şimdi ondan vazgeçmeli miyim?

Onun kollarında sıkıntılarını unutmuştu. Birkaç dakikalığına, uzun zamandır taşıdığı stres azalmıştı. Ama öpüşme biter bitmez o sıkıntılar ve stresler geri geldi.

"Sana öpücüğünü sormadım," diye tersledi onu. "Ama. Madem konuyu açtın, hadi yapalım. Hadi oraya gidelim. Bunu senin için açıklayacağım ve sen de iyi bir çocuk gibi dinleyeceksin, tamam mı?"

İtiraz etmesi gerektiğini bilmesine rağmen başını salladı, onun keskin zekâsının gözlemlediklerini duymak için sabırsızlanıyordu. "Devam et. Dinliyorum."

Devam etti. "Beni istiyorsun, sadece beni istemeyi istemiyorsun. Buna karşı koyamıyorsun" -vücudunun uzunluğunu göstermek için elini salladı- "ve bu yüzden beni biraz daha yanında tutmak istiyorsun."

Çenesini sıktı, kasları gergindi. Çılgın, anlayışlı, zeki bir kadın. "Soğuk, hesapçı ve işbirlikçisin ve motivasyonlarından emin olamıyorum. Hiçbir şeyi umursamıyorsun-"

"Yanlış! Eğer karakterimi kötüleyecekseniz, en azından bunu doğru bir şekilde yapın. Galen ve Legion'a değer veriyorum, kontrol bende,

para, başarı, altın, mücevher, para, zafer, silah, para ve hak edeni öldürmek." Omuzları hafifçe çökmüştü ve nedenini merak etmesine gerek yoktu. On kişiyi hatırlamıştı. Onlar hak etmiyorlardı.

Bir saniye sonra omuzlarını dikleştirdi. Onun her hareketini gözlemlememiş olsaydı, tüm bu oyunu kaçırabilirdi.

Fark ettim: O soğuk değil. Hissediyor. Sadece duygularıyla savaşıyor.

Sarsıldı, göğsü tekrar sıkıştı. Bu kez sıkışma dinmedi. Yaşadığı sürece, duygularıyla savaşan birçok insan gözlemlemişti. Hepsinin ortak bir noktası vardı; çok fazla şey hissediyorlardı. Genellikle, geçmişlerinde yaşadıkları bir tür travma nedeniyle.

Fox'un geçmişi hakkında ne biliyordu? Sadece rüyasında gördüklerini. Antik Yunan sokaklarında ne kadar süre aç, kirli ve savunmasız bir şekilde dolaşmıştı? Diğer askerler ona zarar vermiş miydi? Başka hangi dehşetlere katlanmıştı?

Bjorn kılıcın kabzasını daha sıkı sıkı. Hain Galen'in bir noktada kızı bulduğunu ve koruduğunu biliyordu. Hain olarak bilinen bir erkek kahraman olurken, ben kötü adam, onu kilit altında tutan kişi mi olacağım?

Bjorn kılıç elini açtı ve kolunu indirdi, ateşli silah ortadan kayboldu. Durumdan, Fox'tan ve kendisinden rahatsız olan Bjorn, yorgun bir şekilde içini çekti ve "Seninle dövüşmek istemiyorum Fox," dedi.

"Yani? Eğer beni kilitlemeye çalışırsan, kavga çıkar. Bu konuda Fox'un altın yıldız garantisine sahipsiniz."

"Ya sana zindana kadar yürümen için para verirsem?"

Güzel ela gözlerinde entrika parıldıyordu. "Ses tonundaki onaylamamayı duyabiliyorum, küçük çocuk. Beni materyalist olarak görüyorsun."

"Biliyorum." İnkâr etmek için bir sebep yok.

"Belki de sevdiğim insanları kurtarmamı sağladığı için maddi kazancı seviyorum. Bunu hiç düşündünüz mü? Bir taşma ile

Nakit parayla silahlar, mistik eserler, evler, yiyecekler, bilgisayarlar ve araçlar satın alabilirim - ölümsüz bir savaşta hayatta kalmak için gerekli olan her şeyi...

Bekle. Cevabını şimdiden duyabiliyorum." Onu taklit ederek ve alay ederek parmağını ona doğru salladı ve "Şimdi, Foxy, tatlım. Sadece sevdiklerine değil, herkese yardım etmek için bir kadın ereksiyonuna sahip olmalısın."

Bayan ereksiyon mu? Bu güzelliğin söylediği şeyler, onun yüksek atını bıçaklayarak öldürmenin bir yolunu buldu ve onu üzerinde duracak sağlam bir temel olmadan sersemletti. Buna değerdı. Fox hayatı daha heyecanlı kılıyordu. Tartışmaları bile eğlenceli hale getiriyordu.

Kaslarındaki gerginlik azaldı. Başını yana eğdi ve ona şöyle dedi: "Haklı bir noktaya değindiniz. Ama sanırım insanlığın temel bir kuralını unuttunuz. Nefret ettiğiniz ve ortadan kaldırmaya değer gördüğünüz herkes bir başkasının sevdiği kişidir."

Nefesi kesildi. Ses çıkarmadan ağzını açıp kapadı. Sonunda, "Sen de haklı bir noktaya değindin. Lanet olsun sana!"

Bir adım daha yaklaştı. Bunu neden yapıyorsun?

Dur! Dur! Duramıyorum. Uzak duramıyorum.

Ona doğru çekilen adam bir adım daha yaklaştı, sonra bir adım daha, ta ki bedenleri arasında sadece bir hava fısıltısı kalana kadar. Kadın sanki adamın niyetinden emin değilmiş gibi durdu ve kaskatı kesildi. Ama adam onun doğuştan gelen kokusunu içine çekmekten başka bir şey yapmayınca, aralarındaki havada farkındalık çatırdadı, tenine küçük şimşekler çaktı. İkisi de nefes nefese kalmaya başladı.

"Geri çekil, Bjorn," diye mırıldandı.

"Neden?" diye sordu, onu taklit ederek. "Benden uzaklaşacak gücün olmadığı için mi?" Benim onun için zayıf olduğum kadar o da benim için zayıf mı? Bu düşünce bile onu heyecanlandırdı.

"Çünkü bir gün beni öldürmeyi planlıyorsun ve sana güvenemem."

"Bugün bana güvenebilirsin, çünkü sana zarar vermeyeceğime yemin ederim. Tabii bana saldırmazsan ve

kendimi savunmak zorunda kalmazsam."
iyisi bir niteleyici eklemektir. "

Hayır.

Her zaman en
Ama geri çekil?
Ben biraz fazla

"Zihnen seni o tişörtten çıkarmakla meşgulüm." Daha birkaç dakika önce onun göğüslerini avuçlarının arasına almıştı. O dolgun güzellikler bir avuçtan daha fazlasıydı, sert ama yumuşaktı ve kesinlikle, tamamen mükemmeldi.

Kadın h o m u r d a n d ı . "Lütfen. Beni sadece soymuyorsun.

Ayrıca aletini garajıma park ettiğini hayal ediyorsun."

Gülümsemeye karşı koydu. Lanet olsun ona!

Bu kadından ne kadar hoşlanmasa da -hayır, bu doğru değildi. Ondan hoşlanmıyordu

Onun yaptıklarından hoşlanmıyordu. Asıl sorun neydi?Ondan olması gerekenden daha fazla hoşlanıyordu.

Onu öldürmeyeceğim-asla. Başka bir yol bulmak zorunda

Başka bir yolu olmalı. Bu kadına yardım etmek istiyordu, ona zarar vermek değil.

Gerçek aklından geçti, kamp yapmak için bir yer buldu ve bir çadır kurdu. Onu ıslak ve çıplak bir halde duş kabininden çıkarken gördüğünden beri ona karşı bir şeyler hissediyordu. O zamandan beri her etkileşim ona olan arzusunu daha da artırmıştı.

İstedikini elde etmek için herkese ve her şeye yalan söyleyen Alana'dan çok farklıydı, bu süreçte kimi incittiğine bakmaksızın. Fox, ne kadar üzücü olursa olsun gerçeği söyledi ve sonuçlarına katlandı, sadece kendini incitti. Alana sevgililerine hükmetmeyi bekliyordu. Kendi gücüne rağmen Fox, Bjorn'a isteyerek teslim olmuş ve onun tempoyu belirlemesine izin vermişti. Alana sık sık kurbanı oynar, sorunları için başkalarını suçlardı, hepsi çok adaletsiz ve çok adaletsizdi. Fox, Alana hata yaptığında, kendi zararına bile olsa bunu kabul ediyor ve bu yüzden ona hayranlık duyuyordu. Bjorn sadakatsiz bir kahraman yerine sadık bir kötü adamı kurtarmayı tercih ederdi. Aldatıcı bir müttefik yerine dürüst bir düşmanla çalışmayı tercih ederdi.

Bu vahşi güzelin erkeği için her şeyi göze alacağından, sevdiği kişiyi korumak için hayatını tehlikeye atacağından ve sonuna kadar sadık kalacağından hiç şüphesi yoktu. Alana sadece kendini önemsiyordu.

Bjorn sertleşti. Uzun vadede Fox'un adamı olmak istiyor

muyum?

"Aklından hangi düşünceler geçiyor, hmm?" diye sorarak onu şimdiki zamana geri çekti.

Sadece ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şeysin. Belki Fox'la birlikte gerçek tatmini yaşayacaktı.

Yavaşça gülümsedi, ağzının kenarları yukarı kıvrıldı. Eğlenceyle değil, hınzırcazevkle "Şu haline bakkendinle savaşıyorsun."

Ellerini yumruk yaptı. Onun sezgilerinden bahsetmiş miydi?

"Saldırmaktan kaçınırsam bugün bana zarar vermeyeceksin" diye devam etti. "Kendi isteğimle zindana geri dönmeyeceğim." Peki, bundan sonra nasıl ilerleyeceğiz? A, beni zindana geri dönmeye zorlayacak mısın, B, benimle sevişecek misin, yoksa C, gitmeme izin mi vereceksin? Birkararver SadeceA seçeneğinin s e n i hırpalayacağını bil, çünkü savaşmadan pes etmeyeceğim... ve kaçışım sırasında muhtemelen kafanı keseceğim Karar vermen için sana üç saniye vereceğimsonra kararı kendim vereceğim. Üç... iki..."

Onuncu Bölüm

"A seçeneğini mi seçtin? Ciddi misin?" Bjorn hücresinden uzaklaşırken Fox bağırdı. Her nasılsa, piç kurusu ona zarar vermeden zindana taşımayı başarmıştı.

"Gönderilmişlerle bir toplantım var," diye seslendi, asla arkasına bakmadan. "Kısa süre sonra döneceğim ve başladığımız işi bitireceğiz."

"En azından buraya bir televizyon koy. Ve bana en sevdiğim reality şovlarına giriş kartı al!"

Sessizlik. Hızlı adımlarla yürümeye başladı. Üzerinde sadece bir tişört vardı ve kendini şok edici derecede savunmasız hissediyordu. Hayır, Bjorn ve onun akıl almaz çekiciliği onu şok edici derecede savunmasız kılıyordu.

İlk karşılaşmalarında onu öldürmesi gerekirdi ama hayır, onun yerine yakalanmasına, hapsedilmesine ve kırbaçlanmasına izin verdi. Sonra da onu öptü. Bir aptal gibi! Sonra, daha büyük bir aptal gibi, kaderini belirlemesi için ona üç seçenek sundu ve kontrolü isteyerek ona bıraktı.

En büyük aptal gibi, sonraki boğuşma sırasında yumruklarını çekmişti. Şimdi, eskiden olduğu gibi aynı hücrede kalıyordu -dekorda birkaç değişiklik- Bjorn çoktan gitmişti. Çıkarken, Fox'la başladıkları işi bitirmeden önce Gönderilmişler'le buluşması gerektiğinden yakındı.

İç çekerek şiltenin üzerine yerleşti. Evet, karyola yerine bir şilte. Kirli bir çarşafı pelüş yatak takımıyla değiştirmişti. Ayrıca küçük, yuvarlak bir masanın üzerinde yiyebildiğin kadar atıştırmalık ve içecekten oluşan bir büfe hazırlamıştı. Cipsler, kurabiyeler, bir sürahi şarap, bir kalıp peynir, meyve suyu, şekerlemeler ve ekmek.

Neden ona iyi davransın ki? Ve neden yumruklarını çekmişti? Geçmişte hiçbir zaman kendini korumak için bir cinayet işlemekten çekinmemişti. Aslında,

tehdit eden herkesi öldürmüştü. Öyleyse neden şimdi ve burada, onunla, atanmış celladıyla tereddüt ediyordu? Onu bu kadar özel yapan neydi?

Hormonları çılgık attı, Cehennem-loo! Kırbaçlama için sözleriyle ve eylemleriyle özür diledi ve sorumlu olan o bile değildi. O iyi bir adam ve ahlaki pusulası çalışan biri. Bu yüzden özel biri. On çocuğa yaptıkları için hiç özür dilememiş olması...

Berbatım. Peki Bjorn ne demek istemişti, başladıkları şeyi bitirmek mi? Onunla ne yapacakları hakkındaki kavgayı mı, yoksa sevişme seansını mı?

Tüyleri diken diken oldu. Hangi seçeneğe oy vereceğimi biliyorum. Odaklan. Bundan sonra nasıl devam etmeli?

Hâlâ Bjorn'a zarar vermek istemiyordu. Ama bir öpücük daha istiyordu... bir öpücüğe daha ihtiyacı vardı. Bjorn onun motorunu çalıştırmış, sonra da ağrısını dindirmişti. Bjorn'un iri, güçlü ellerinin tekrar göğüslerinde olmasını, yoğurmasını arzuluyordu. Meme uçlarını çimdiklemesini arzuluyordu. Ağzını her santiminde hissetmek için can atıyordu. Onu sert ve hızlı mı yoksa yumuşak ve yavaş mı alacaktı? Yatakta nelerden hoşlanırdı?

İblis zihninin içinde gerinerek rahatlamaya başladı. Ya başından beri planı buysa? Seni heyecanlandırmak ve daha fazlası için çaresiz bırakmak, olası bir ilişki hakkında sana yanlış umut vermek. Sadece başka bir cezalandırma şekli.

Boğazında bir yumru oluştu. Ya Güvensizlik... haklıysa?

Şimdi midesi **b u l a n ı y o r d u** . Cephaneliğinde henüz kullanmadığı bir silah vardı. Tam olarak değilher neyse Busilah mı? Bjorn'un ona olan çekiciliği.

Bjorn'un öpücükle niyeti ve bugün onu sağ salim bırakmaya yemin etmesi ne olursa olsun, onuistiyordu.

Yaonukendisineaşık ederse?

Beklentikivılcımlandı. Heyecan da.

Eğer bir şekilde onu kazanırsadiğer

Gönderilmişlerin onun peşinden gelmesini engelleyecekti.

Çünkü onlar

onun portal açma yeteneğini etkisiz hale getirebilen tek tür olduğundan, saldırılarını durdurmak büyük bir iş olacaktı. Çok büyük!

Geçit açma yeteneğini nasıl yok ettiler?

Güvensizlik güldü, neşeyle. Sekste çok iyisin, iki pompalı bir mankafayı kendine aşık edebilir misin? Daha fazla kahkaha. Bu konuda iyi şanslar. Emin ol, bir orospuyu delirir delirmez başından savmayı sever. Ve eğer bu anlaşılmadan zevk alacağını sanıyorsan, düşündüğümünden de aptalsın.

İçimizdeki iblis çocuğu mu serbest bırakıyorsun? Git kendini yak.

Eğer şeytan Bjorn'dan başka birine "orospunun" zevkini ya da duygusal refahını umursamayan iki pompalı bir ahmak deseydi, o da aynı fikirde olurdu. Ama Bjorn hakkında böyle bir şeye inanmazdı, inanamazdı. Erkeğin çok fazla onuru vardı... en sevdiği reality şovlardaki dangalakların aksine.

Ensesindeki ince tüyler diken diken oldu ve kaşlarını çattı. Ardından, sıcaklık birkaç bin derece düştü, karanlık gölgeler kâğıt üzerindeki mürekkep gibi duvarlardan aşağı döküldü. Büyüyor, yayılıyor, daha fazla yeri kaplıyor, Fox'un hücrelerine gittikçe yaklaşıyordu.

Farkına vardığında kasları gerildi. Alana geri dönmüştü. Harika! Sadece harika. Bu eğlenceli olmalı.

Zindanın içinden bir duman rüzgârı esti ve Alana'yı ortaya çıkardı. Fox'a doğru yürüdü, ters ters bakıyordu. Transparan eşarplardan yapılmış, gizlediğinden daha fazla ten gösteren başka bir elbise giymişti. Saçlarını örmüş, sonra da çok sayıdaki örgüyü bir taç haline getirmişti. Öfke gözbebeklerini buzlandırmıştı.

Kadın hesaplaşmak için gelmişti, değil mi?

Fox bu oyunu oynamanın iki yolu olduğunu anladı. Alana'n ın gözünü korkutamayacağını kanıtlamak ya da korkuyormuş gibi yaparak Alana'yı rahatlatmak ve böylece gardını düşürecek kadar uka l a olmasını sağlamak.

"Kimsin sen ? Adın ne" diye sordu eşi.

Fox korktuğuna karar verdi. Doğru teşvikle Alana'yı onu serbest bırakmaya ikna edebilirdi...

İşte hiçbir şey olmuyor. Fox, Alana'nın yapabileceklerinden korkuyormuş gibi kollarını ortasına doladı ve geri adım attı. "Ben Fox'um. Kimse değilim."

Alana kafayı bulmak istemiş olmalı, çünkü Fox'un korkusunu bir uyuşturucugibi burundan çekti.

"Bjorn'un tahrik olduğunu hissettim ve karılık görevimi yerine getirip onun acısına son vereceğimi düşündüm. Az önceyatak odasındançıktım. Orada değildi.

Ne olduğunu tahminetmekister? Yatağında senin kokunvardı Eğer yaşamakistiyorsanbana nedenini söyleyeceksin."

Fox ellerini yumruk yaptı, öfkeden kuduruyordu. Acısına son vermek mi? Pek sayılmaz. Kaltak Bjorn'u kendisiyle yatmaya zorlamayı planlamıştı, buna hiç şüphe yoktu.

Kork, hatırladın mı? Doğru. Yüz hatlarını düzelterek mırıldandı: "Kırbaçlanmıştım... ölüyordum. İyileşmeme yardımcı olmak için beni yatağa yatırdı. Uyandım ve... Ben... Onu öptüm ama o beni itti." Gerçek. Bu onu uçurumun kenarına iter miydi?

Alana'nın uçuruma benzeyen gözlerinde öfke alevlendi. "Erkeğimi öpmeye cüret mi ettin? Tek Gerçek Dehşet Bjorn benimdir ve ben onu paylaşmam."

Keşke Fox emirle ağlayabilseydi. "Bu bir hataydı. Beni bu hücreden çıkarırsanız beni bir daha asla görmeyecek. Söz veriyorum!"

"Benim daha iyi bir fikrim var." Alana'nın burun deliklerinden siyah bir duman teli yükseldi. "Seni öldürürüm ve o seni bir daha asla görmez."

Fox, Bjorn'un Alana hakkındaki uyarısını hatırladı. Kadın bir bedeni ele geçirip enerjisini boşaltabiliyordu.

Portalları açamayan Tilki bir kez daha dezavantajlı duruma düşecekti. Ayrıca, daha önce hiç bir Gölge'yle savaşmamıştı, onlar hakkında sadece söylentiler duymuştu. İki gruba ayrılmışlardı. Lux-ışık ve Sine Lumine-ışıksız. İkincisi en nefret ettiği üç türün en kötü özelliklerini sergiliyordu: vampirler, iblisler ve

Hayaletler. Hayata aç yaşıyan ölüler mi?
Tamam. Kovan fikirli ve Parazit mi?
Kontrol et. Able için soyut hale gelir
ve Somut, Yürümek ile ruhlar ve
bedenlenmiş? Şah mat. Ve Alana onların
hükümdarıydı.

Fox ürperdi. Önemli değil. Aklımla silahlanmış
durumdayım. Bu iş bende. Rolüne sadık kalarak, "Lütfen,
bana zarar verme. Yapamam." Ugh. Çok mu abartıyorum?

Alana kendini beğenmiş bir sırtışıla kollarını iki yana açtı.
Karanlık gölgeler gözeneklerinden sızarak hızla onu bir
bulutun içine aldı ve hücrenin parmaklıklarını aşmaya çalıştı,
ancak geri sekti.

Alana küfretti ve parmaklıkların arasından tekrar
kaymaya çalıştı.

Ve yine başarısız oldu.

Yani. Hücrelere sadece Gönderilmişler mi girebiliyor?
Yeteneklerimizi nasıl yok ettiklerini öğrenmeliyiz.

Alana'nın üçüncü denemesinde, daha büyük bir güçle
geriye doğru sekti ve acı içinde bağırdı.

Gülümseme. Ağzının kenarları seğirdi.
Ciddiyim! Sakın cüret etme.

Sonunda Alana pes etti ve bir çocuk gibi ayağını yere
vurdu. "Bu iş daha bitmedi," diye homurdandı.

"Lütfen bana zarar vermeyin," diye tekrarladı Fox. "Ben
sadece zavallı bir hiçim-"

Kadın görüldüğü kadar hızlı bir şekilde ortadan
kayboldu, ondan geriye hiçbir iz kalmadı.

"-ölümünüzden zevk alan bir kadın," diye bitirdi sözlerini
daha sert bir tonla. Bjorn'un bu kadından nefret etmesine
şaşmamalı. Bir dakikalık bir konuşma, deri ve dumanın
altında gizlenmiş bir çöp torbasını ortaya çıkardı. Şımarık,
bencil, utanmaz ya da suçluluk duymayan biri.

Alana'yı öldürmek bir ayrıcalık ve Bjorn'a bir iyilik
olacaktı.

Yine de, Alana'yı neden öldürmemişti?

Sebepler ne olursa olsun, Fox'un kafasında dört bölümden
oluşan bir plan şekillendi. Bjorn'u baştan çıkarmak için
çekici davranmak. Bana aşık olmasını sağla. Karısını öldür.

Gönderilmişler tarafından affedilmek.

Yoluna çıkan engellere rağmen Fox kendini heyecanla gülümserken yakaladı. Hiçbir bölüm basit ya da kolay olmayacaktı ama lanet olsun ki eğlenceli olmayacaklardı.

* * * *

Axel'in bulutunun kapısı açıldı.

Bjorn içeri girerken Fox'u aklından çıkarmak için elinden geleni yaptı, Thane sağında, Xerxes solundaydı. Onlar gibi Axel de eski bir Savaşçıydı ve iblis ruhlu bir erkeğin göklerde büyülmüş bir bomba patlatarak ilk yedi kişinin çoğunu ve yüzlerce kişiyi öldürmesinden kısa bir süre sonra terfi almıştı.

Axel, Bjorn'a kendisini ve çocuklarını hatırlatıyordu. Tamamen evcilleşmemiş.

Madem bu kadar evcilleşmemişsin, neden Fox'a karşı güvenli davranıyorsun?

Onu düşünmüyorum. Şimdi değil.

Axel'e daha fazla odaklandı. Erkeğin siyah saçları, elektrik mavisi gözleri ve güçlü bir yapısı vardı. Pratik ve pratik olmayan şakaları eşit yoğunlukta sever, hiçbir şeyi ciddiye almaz ve her gece yeni bir ya da iki sevgiliden hoşlanırdı.

Diğer Elitlerin aksine Axel tam kanlı bir Gönderilmiş Kişi değildi. Hayır, doğru değil. Olabilirdi. Kimse ailesini tanıımıyordu. Çocukken, boyanmamış bir tuval kadar boş bir zihinle göklerde dolaşırken bulunmuştu. Büyüyünce Bjorn'un tanıdığı başka bir savaşçıya benzemişti. Düşmanı kadar dostunu da bıçaklayabilen, gizemli kökenlere sahip güçlü bir infazcı olan William the Ever Randy.

Kimse William'ın kökenini de bilmiyordu. Uzun zaman önce Hades onu evlat edinmiş ve karanlığın prensi yapmıştı. Sadece bir düzineden biri. Sahip olunacak daha kötü bir düşman yoktu.

Eğer Bjorn Fox'u öldürürse, Fox'la ittifak yapan Galen de dahil olmak üzere tüm Yeraltı Dünyası Lordlarıyla ittifak yapan William'a savaş ilan etmiş olacaktı. Ever Randy'nin bir

Müttefikleri için Zarar Yok, İstisna Yok politikası. William'ın mürettebatının herhangi bir üyesine yapılan saldırı, William'ın kendisine yapılmış sayılırdı ki bu da Bjorn'un büyük hayranlık duyduğu bir şeydi. Eğer biri Thane ve Xerxes'e zarar verecek olursa, Bjorn misilleme yapardı. Merhamet yok.

Bjorn sadece William ve Galen'in birlikte çalışmamasına şaşırılmıştı. Galen Tilki'sini geri istiyordu ve Bjorn'a her gün yeni bir tehdit mesajı gönderiyor, Downfall'a gizlice girip Bjorn'u uykusunda öldüreceğini iddia ediyordu.

Ellerini sert yumruklar haline getirdi. Onun Fox'u değil. Benimki!

Neden onu aklımdan çıkaramıyorum? Hiç şüphesiz yeni çiftleşmiş süper kötü yakında tehditlerini gerçekleştirmeye çalışacaktı. Galen olmasa bile Yeraltı Dünyası'nın Lordları ve Leydileri'nden herhangi biri.

Peki neden hala Fox'u arzuluyorum?

Thane alçak ve sessiz bir ses tonuyla, "Diğerlerinden bir iz göremiyorum," dedi.

"Ben de öyle." Bjorn buraya daha önce hiç gelmediği için bakışlarını on bin metrekarelik yapıda gezdirdi. Süslü mobilyalarla lüksün en iyisi. Hepsi görkemli bir şekilde korunmuş antikalar. Güllerle dolu sayısız kristal vazo. Som altınla çerçevelenmiş portreler. Pelüş halılar.

Bu, saygısız Axel'e hiç uymuyordu. Bebek kıyafetleri giyen doldurulmuş yol kurbanı neredeydi?

yarı çıplak Kadınlar mı? Kadınların
şişirme Bebekler, ya da sohbet
başlatıcıları?

Para düşkünü Fox muhtemelen buraya bayılırdı. Bjorn'un dekorasyona minimalist yaklaşımının onu üzdüğüne şüphe yok. Çenesini patlattı. Artık onu düşünmeyecekti.

öpüşmelerini Ya da onun kendinden geçme inilti kulaklarını doldurur kentatlı kokusu burnunu okşarken ve muhteşem tadı dilini tahrik ederken o n u n enfes bedenine yapmak istediği şeylerin uzun, çok uzun listesini

Lanet olsun! Onu düşünmek istiyordu, bu yüzden onu düşünecekti. Onun özelliklerinin üstündeki kirazları mı?

Onun

zekâsı ve kuru mizah anlayışı. Kadın, karşılaştığı her insanı ve durumu okuma yeteneğine sahipti ve Bjorn'un kendisinin bile yaşadığını hatırlamadığı bir neşeye sahipti... hiç.

Hapse atılmadan ve işkence görmeden önce bile her zaman ciddi olan oydu. Ama Fox her konuştuğunda gülümsemeye karşı koyuyordu. Kemik garajı. Cidden mi? Reality TV sevgisinden bahsetmiyorum bile. Bunları düşünmek bile ona duyduğu açlığı daha da artırıyordu, arzu bir çığ gibi içinden yuvarlanıyor, gücü ve hızı artıyordu. Kanı ısındı ve kasları gerginlikle şişti.

Arkadaşları onun beden dilini bir sıkıntı işareti olarak algılamış olmalı ki Thane ve Xerxes ellerini omuzlarına koydular.

Bir teselli jesti
güvence Onlar olabilir yüz Hiçbir şey,
olarak uzun olarak onlar birlikte kaldılar.

İçindeki gerginliğin bir kısmı dışarı sızdı.

Axel oturma odasında belirdi ve onları görünce kaşlarını çattı. "İşte buradasınız. Gelin." Ortadan kaybolmadan önce onlara el salladı.

Şaşkın ama umursamaz bir şekilde, Bjorn ve adamları mesafeyi geçtiler...

Görünmez bir eşiği geçer geçmez oturma odası gözden kayboldu. Bunun yerine, enerji duvarları olan bir kubbe onları çevreledi, diğer Elitler zaten oradaydı ve bir daire içinde duruyorlardı. Elit 7'nin her üyesi en saf altından kanatlara sahipti. En Yüce'yi temsil eden bir renk olan topaz ile süslenmiş beyaz cübbeler giiyorlardı. Ama benzerlikleri burada sona eriyordu. Birlikte, evrenin dört bir yanından gelen saç, göz ve ten renkleri, boyutları ve boylarının bir çeşitliliği vardı.

Çok inatçı Zacharel... Caly olarak bilinen zeki Calypso... ve öfkeli Ravensara vardı. Ayrıca eskiden bir Elit olan Lysander da oradaydı. Artık daha fazlasıydı. Toplantılarına nezaret edecekti.

Ta ki herkes yeni pozisyonunu ve bunun getirdiği sorumlulukları anlayana kadar.

Axel ortaya çıktı ve şöyle dedi: "Bu toplantıyı çağırdım çünkü bize bir görev verildi. Her birimiz yüz Savaşçıdan oluşan bir ordu kuracak ve Lucifer ve iblislerini öldürmek için Yeraltı Dünyasının Lordlarıyla birlikte çalışacağımız Yeraltı Dünyasına gideceğiz. Arkadaşlarımızın ölümüne neden olan bombalama olayının asıl sorumlusu Lucifer'dir. Ordusunu kuruyor ve askerlerinin sayısı her geçen gün artıyor - iblisleri, diğer ölümsüzler, müttefikler ve hatta ölülerin ruhları."

Yeraltı Dünyası'na, ölümsüz dünyanın göt deliğine mi taşınacaktı? Dehşetin buz gibi parmakları Bjorn'un omurgasından yukarı süzülürken, öfkenin bembeyaz parmakları göğüs kafesinden aşağı kayıyordu. "Bu hamle ne zaman gerçekleşecek?" Öyle ya da böyle, Tilki meselesi önceden halledilmeliydi. Öyle ya da böyle. Onu Güvensizlik sayesinde gücünün artacağı Cehennem'e götüremezdi, götürmemeliydi, götüremezdi. Diğer Gönderilmişlerin onu parçalara ayırma dürtüsüne karşı koyamayacağı bir yere.

Tabii hayatını kurtarmanın yolu onu cehenneme götürmek değilse?

Bir fikir oluştu, henüz tamamlanmadı ama üzerinde düşünmeye değer.

"On gün," diye yanıtladı Zacharel ve Bjorn irkildi.

Fikrini mükemmelleştirmek ve Fox'u kurtarmak için on gün. Onun vücuduna yapmak istediğı her şeyi yapmak için on gün. Sadece on gün. Neredeyse yeterli değil.

Lysander sanki Bjorn'un aklından geçenleri okumuş gibi, "Sanırım Cellat Fox emredildiğı gibi öldü," dedi. Ses tonu çöl kadar kuruydu.

Katı erkek, mitolojideki en kana susamış türlerden biri olan güzel bir Harpy ile evlendiğinden beri yumuşamış olsa da, yine de en ufak bir itaatsizlik karşısında patlıyordu.

"O hapsedildi," diye itiraf etti ve Thane ile Thane dışındaki herkesten hayal kırıklığına uğramış homurdanmalar yükseldi.

Xerxes. "O bir kaynak. Nadir bir Kapı Bekçisi," diye ekledi, kelimelerin dilinden çıkmasına engel olamıyordu. Başka ne seçeneği vardı ki? "Onu ordularımızı saniyeler içinde

Cehennem'e sokup çıkarmak için kullanabiliriz."

Gönderilmişlerin çoğu parlayamazdı. Genellikle uçmak zorunda kaldıklarından, ölüm kalımdurumlarındadeğerli zamanlarını boşa harcarlardı. "HattaLucifer'in evinebile girip çıkabiliriz. Geçit Bekçilerinin oraya geçebilmeleri için bir yeri görmeleri gerek Sadece koordinatlaraDahası, savaş sırasında yaralılarımızı güvenli birgeçirebiliriz." Eğer Fox'un işbirliğini kazanabilirse. Kazanabilir miydi? Ve herhangi bir pazarlığı yerine getirmesi için ona güvenebilir miydi?

Koro en azından sessizleşti, herkes onun sözleri üzerinde düşündü.

Zacharel sonunda, "Clerici ile konuşacağım," dedi. "Benden haber alana kadar Tilki'yi öldürme."

İçini bir rahatlama duygusu kapladı. Duygularının sesine sızacağını bildiği için sessiz kalarak başını sallamayı tercih etti. Bu sırada düşünceleri dönüp duruyordu.

Bir ordu toplamak için on gün. Cehenneme taşınmak için on gün. Fox'u kurtarmak için on gün.

Geçmişiyle ilgili her ayrıntıyı ve kişiliğinin her yönünü öğrenmek için on gün.

Onu öpmek ve dokunmak için on gün.

Belirlenen son tarihle birlikte aciliyet hissi onu ele geçirdi. Fox'a git. Hemen! Oraya vardığında ne yapacağını bilmiyordu. Henüz bilmiyordu.

On Birinci Bölüm

"Ne yapıyorsun?"

Bjorn'un derin, boğuk sesi sessizliği bozdu ve Fox bir lanetle ayağa fırladı. Suçüstü yakalanmıştı. Hücrenin uzak köşesinde, gölgelerin en yoğun olduğu yerde kazı yapıyordu. Planı neydi? Kapisiz kırbaçlama odasına ulaşana kadar hücrelerin altında gizlice bir tünel açacaktı. Oradan kulübe ve sonra da çıkışa doğru düz bir atış yapacaktı.

Ayak seslerini dinliyordu ve ayrıca Bjorn'un inanılmaz kokusuna dair herhangi bir ipucu için burnunu çekiyordu ama hiçbir şey elde edememişti. Şimdi, o buradaydı. Gönderdiği adam. Hayatındaki krema dolgu Twinkie. Ve tüm bu koklamalar sırasında içine ne çekmişti, çünkü, duuude. Hayat Twinkie'si mi?

Kazarken metalik bir kan kokusu ve biraz da pamuk şeker kokusu almıştı. Kan ve şeker, kırbaçlandıktan üç gün sonra Bjorn'la yatakta uyandığında tattığı karışımın aynısıydı. Neden?

Bunu daha sonra anlayacaktı. Kalbi güm güm atarak topuğunun üzerinde döndü... ve nefesi kesildi. Bjorn birkaç adım ötede duruyordu. Yani hücrenin içinde duruyordu. Heyecan sinir uçlarında vızıldadı. Bir anda teni kızardı, meme uçları büzüldü ve karnı titredi.

Yutkundu. Belki fark etmezdi.

Oh, fark etti, tamam. Göz kapakları kapandı. Dudakları sanki bir öpücüğe hazırlanıyormuş gibi aralandı ve yumuşadı. Gerginlik derisini gerdi ve kaslarını şişirdi.

İyi görünüyordu. İyiden de öte. Koyu renk saçları vahşi sivri uçlar halinde uzanıyordu. Gökkuşağı gözleri her zamankinden daha parlaktı. Bir tutam kirli sakal güçlü çenesini gölgeliyor, bronz tenine bakırımsı bir parlaklık veriyordu.

Bekle. Adam bir soru sormuştu ve kız henüz cevap vermemişti. "Açıkçası, kendime kirli bir manikür-pedikür yapıyorum. Hepsi

Öfke... Havalı çocuklar... Anladınız siz onu." Daha önce, onu kendisine aşık etmek için baştan çıkarmaya karar vermişti. Başlamak için daha iyi bir zaman olamazdı. Yaklaşıp parmaklarını yüzüne doğru sallayarak, "Sonucu beğendin mi?" diye sordu.

Yarı şakacı, yarı ciddi bir tavırla dişlerini kızın parmaklarına doğru şaklattıktan sonra şöyle dedi: "Parmaklıkların arasından kaymak, duvarların altını kazmaktan daha yüksek bir başarı olasılığına sahiptir. Kazıcıların ellerini ve belki de biraz beyinlerini kaybetmelerini sağlamak için temel boyunca kurulmuş sayısız tuzak var."

Sanki kaçma girişimi onu hiç şaşırtmamış ya da kızdırmamış gibi, sesi gayet doğal geliyordu. Bir şok daha.

Gönderilmiş Olanlar yalan söyleyemez ama yanlış yönlendirebilirler, diye fısıldadı Güvensizlik. Saatlerdir araştırıyorsun ve hiçbir şey olmadı. Şimdi dur, arkadaşlarıyla senin saflığına gülecek.

Bir iniltiyi yuttu. Güvensizlik yaralarını iyileştirmişti ve şimdi beslenmeyi umuyordu. Çok kötü, çok üzücü. Bu konuda tek bir şüphe bile duymayacaktı. Bjorn'la birbirlerini uzun süredir tanımıyor olsalar da, onun hakkında şimdiden bir sürü şey öğrenmişti. Yanlış yönlendirecek bir tip değildi. Ya da gülecek.

"Uyardığın için teşekkürler," diye homurdandı. Bekle. Onda farklı bir şeyler vardı. Aslında birkaç şey. Daha güçlü, daha keskin bir yoğunluk... ilkel bir vahşilik... külot eriten bir vahşet... İçini ılık bir ürperti kapladı. Bu değişikliklere kim ya da ne sebep olmuştu? Çünkü bir teşekkür sepeti göndermesi gerekiyordu.

"Gel," dedi elini uzatarak.

Onunkaşlarını çattı derinleştirdi olarak o
wrenched Geriye doğru. "Neden? Bugün bana zarar vermeyeceğini ya da beni bir daha öpmeyeceğini söyledin, peki benimle ne yapmayı umuyorsun?"

Gözünün altında bir kas kıpırdadı. "Sana banyoma kadar eşlik edeceğim, orada duş alacak ve temiz kıyafetler giyeceksin."

Ciddi misin? Yapmak değil ortaya çıkarmak
 senin Heyecan. "Peki. Her neyse. Her
 neyse. Israr ettiğin için duş alıp üstümü değiştireceğim.

Ne kadar iyi bir tutsak olduğumu gördün mü?" Baştan çıkarılmak için adeta yalvarıyordu. Elini tutmak için acele etti ama temas etmeden hemen önce geri çekildi. "Ama tekrar sormak zorundayım... neden?" Son oyunu neydi?

"İnfazınız geçici olarak ertelendi," diye itiraf etti.
"Nedenlerini şu ana kadar tartışmayacağım-"

"Neden ertelendi?" diye araya girdi Derinlerde
bir yerde umut şüpheyile savaşıyordu.

"-zindandan çıktık." İçini çekti ve parmaklarını birbirine geçirdi. Nasırları çok lezzetli bir sürtünme yaratarak kolundan gövdesine ve oradan da kalbine doğru bir sıcaklık dalgası gönderdi.

Sessiz kalarak ikisini de sise çevirdi, bu his eskisi kadar ürkütücüydü. Parmaklıklardan geçer geçmez serbest bırakılmayı bekledi. Bunun yerine, adam onu daha sıkı tuttu.

Üst kata çıktıklarında, boştaki eliyle bir geçit açmaya çalıştı. Her ihtimale karşı bir test. Bir kez daha başarısız oldu. Gah! Yeteneğini nasıl bu kadar kolay ve bu kadar tutarlı bir şekilde yok sayabiliyordu?

Kendisini evin içinde gezdirmesine izin vererek, bakışlarını adamın her santimetresinde gezdirdi ve çalacak bir silaha dair herhangi bir ipucu aradı. Yine, her ihtimale karşı. Ne yazık ki, eğer bir yerine hançer bağlamışsa, cüppe onu iyi saklamıştı. Ama o zaman hançere ihtiyacı olmayabilirdi. Adam havadan ateşten bir kılıç dövdü.

Adam yolu açtı, adımları kesik kesik ve aceleliydi, kısa bacakları yetişemediği için onu arkasından sürüklüyordu. "Eğer hücrenin dışındayken kaçmaya kalkışırsan...". Sesi kesildi.

"Dur tahmin edeyim," dedi alaycı bir tonla, "mümkün olabileceğini hiç hayal etmediğim şekillerde acı çekeceğim."

İnkâr etmedi, bu da ona belki, belki, muhtemelen ona zarar vermemeye karar verdiğini düşündürdü... hiç mi? Umut

geri döndü, her zamankinden daha güçlü. Muhtemelen çok güçlü. Kendini aşıyorsun.

"Eğer başarırsan," dedi, "gözlerimi Galen'e çevireceğim." Oh, bu yaktı. Ona bağırmak yerine, hiçbir şey başaramayınca konuyu değiştirdi. "Toplantın nasıl geçti?" diye sordu, aslında bir yanıt beklemiyordu. Ne de olsa bilgi güçtü ve öğrendiği bir şeyin kaçışına yardımcı olma ihtimali her zaman vardı.

"Beklendiği gibi," diyerek onu şaşırttı. "Seçkinlerin her bir üyesi yüz Savaşçıdan oluşan bir ordu kurmalı. Daha sonra Cehennem'e gitmeliyiz, orada Yeraltı Dünyası Kralları'na ve onların müttefikleri olan Yeraltı Dünyası Lordları'na yardım edeceğiz. Her iki grup da şu anda Lucifer ile savaşıyor."

Birincisi, Bjorn onu bir şekilde kullanmayı planlamıyorsa neden onunla bu kadar çok bilgi paylaşsın ki?

İkincisi, Galen Lordları ve onların çeşitli hanımlarını severdi. Aslında Galen bir Lord'du. Teknik olarak, Fox bir Leydi'ydi. Arkadaşının her savaşta arkasında azılı Gönderilmişler olduğunu bilmek onu çok memnun ediyordu.

Tabii Gönderilmişler Lordları da ortadan kaldırmayı planlamıyorsa.

İblisin kazması hedefi vurdu ve onun keyfini kaçırdı. Gönderilmişler iblislerden -saf kötülükten- nefret ederlerdi ve bunda haklıydılar, ama aynı zamanda iblis tarafından ele geçirilmiş olanlardan da hoşlanmama eğilimindeydiler. Galen'in Fox'a ihtiyacı vardı. "Beni de yanında götürmelisin," dedi Bjorn'a, ses tonundaki hevesi silmek için elinden geleni yaparak. "Ben şık bir araç için var sırasında zamanlar . savaş." O Galen ve Legion'ı bizzat koruyacaktı, tıpkı onlarınonukoruyacağı gibi. Her şey normale dönYeniden biraile olacaklardı.

Özlem neredeyse göğsünü ikiye ayırıyordu. Aile. Üzerinde durabileceği bir temel. Zor zamanlarında bir destek sistemi. Yerleşik amigokızlar.

Ücretsiz seanslarsunan, sorunlarını dinleyen ve tavsiyelerde bulunan terapistler Ne olursa olsun onu sevmek zorunda olan insanlar.

"Seninle zindanın dışında konuşmak istediğim şey savaşı." Parmaklarını rahatlatıcı bir şekilde sıktı "Liderim savaş sırasında portal açma becerilerinizi kullanıp kullanmamaya karar veriyor. Elbette bazı sorunlar var. Bizi bir tuzağa düşürmeyeceğine ya da bir şekilde bize zarar vermeyeceğine güvenebilir miyiz bilmiyoruz Peki ya iblis seni tekrar etkisi altına alırsa?"

Umut, lanet bir karnaval gezintisi gibi tekrar tekrar yükseldi ve düştü. Söylediği hiçbir şey Bjorn'u ona güvenmeye ikna edemezdi, bu yüzden denemedi bile. "Sanırım riskin ödülle değil değmeyeceğine siz karar vereceksiniz, çünkü ben yüzde yüz varım."

Omzunun üzerinden bir bakış attı, kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı, sanki kadının kolayca kabul etmesi onu şaşırtmış gibiydi.

"Ne? Sana yardım etme fikri hoşuma gitti," diye itiraf etti. "Galen ve Legion'a dayardım edeceğim," Vebir seçim hakkında konuşun gösterimiğin onu Devam et! Katil .

Lucifer Ayrıca, savaş sırasında Bjorn'a tezahürat yapma şansını çok seviyordu. Olur muydu o olmak soğuk ve metodik, veya ateşli ve öngörülemez?

Üst süitlere ulaştıklarında Thane ve Xerxes'i gördü. İkili ortak bir oturma odasında konuşuyor ve gülüyorlardı. Üç farklı koridor arasında bir ara durak. Thane bir kanepeye oturmuş, kucağına da muhteşem bir esmer tünemişti. Çok sevdiği Elin olmalı.

Kıskançlık Fox'u dürttü. Güçlü kollarıyla karısının etrafını sarmıştı. Koruyucu, sahiplenici, hayranlık uyandıran bir sarılış. Fox'un kendisi için hiç deneyimlemediği türden bir kucaklama.

Xerxes çiftin karşısına oturdu. Onu ve Bjorn'u gören üçlü sessizleşti. Kadının elinin konumunu fark ettikleri anda, havada bir gerilim oluştu.

Fox güneşli bir gülümseme takındı ve el "Selam çocuklarKarşılaştığımıza çok sevindimsiz. Haftalık kırbaçlanma vaktim gelmedi mi?"

Thane kaşlarını çattı. Xerxes dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi.

Sesi buzla kaplanmış olan Elin, "O Gönderilmişleri öldüren sensin," dedi.

Bunu asla unutamayacağım. "Yani, yeni en iyi arkadaşım olmak için listeyi imzalamayacak mısın?" Fox omuzlarını her ne olursa olsun silkti. "Hayal kırıklığımı atlatmaya çalışacağım."

Bjorn'un ağzının bir köşesi onu şaşırtacak şekilde seğirdi.

Xerxes tek beyaz kaşını kaldırarak Bjorn'a sordu: "Mahkumları kaçma girişimleri için ödüllendiriyor muyuz artık?"

Kaçmaya çalıştığını nereden biliyordu? Tabii...

Zindana kamera koymuşlardı, değil mi? Dilini ısırды, kanın tadını aldı.

"Elbette kaçmaya çalıştı," dedi Bjorn ve yine de sesi üzgünden başka bir şey değildi. "Tıpkı iblislerin tutsağı olduğumuzda bizim yapmaya çalıştığımız gibi." Başka bir şey söylemedi, sadece şaşkınlık içindeki Fox'u ikinci koridordaki yatak odasına götürdü.

Onu savunmuştu. Arkadaşlarına karşı. Bjorn, onun celladı, aslında onu arkadaşlarına karşı savunmuştu. Yapamazdı... yapmamıştı... Şok, Fox'u vahşi bir askıya alınmış animasyon durumuna itti.

Yatak odasına girdiler, eskisiyle aynı odaydı ama vay canına. Tamamen yeni mobilyalar ve tonlarca biblo vardı. Mücevherli biblolar. Saf lüks. Yatağın üzerinde yumuşak çarşaf ve pelüş bir yorgan vardı. Tarihin gelmiş geçmiş en yumuşak halısı ona yastıkların üzerinde yürüyormuş gibi hissettiriyordu. Oh, oh, oh! Artık kocaman bir televizyonu vardı!

"Bu revizyon da neyin nesi?" diye sordu, heyecanla zıplama ve alkışlama isteğini bastırarak. "Bahsettiğim tüm giriş kartlarını aldın mı?"

"Bir değişiklik istedim. Ve evet, istedim." Başka bir şey söylemedi, sadece onu banyoya sürükledi.

Başının üzerinden uzanarak kapıyı arkasından itti. Adamın göğsü kadının göğsüne değdi ve

zevk doğrudan onun çekirdeğine akıyor. Mmm. Daha fazla. Daha fazlasını istiyordu.

Temkinli ol, Güvensizlik fısıldadı. Neden sana yardım etsin ki?

Bir çeşit hile olmalı.

Evet. Kandırmaca. Hayal kırıklığı başladı. Bjorn sahip olamadığı şeyle ona eziyet etmeyi mi umuyordu? Ne yapıyorsun? İblisi dinlemek her zaman kan ve acıyla sonuçlanırdı.

Dikkatini dağıtmak için bakışlarına dikti. Vay, vay, vay
Gözlerindeki uyarılma parıltısı canlandı
ve çok daha fazlasını vaat Daha fazla ür Başka
bir zevk akışı. Tüyleri diken diken oldu.

Yanılıyor olmalı, değil mi? "Beni duş alırken izlemeyi mi umuyorsun... yoksa bana katılmayı mı?"

Kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturarak omuzlarının genişliğini ortaya çıkardı. "Hangisini tercih edersin?"

Ne!? Kalbi hızla çarpmaya başladı ve midesi gibi çırpınmaya başladı. Az önce onunla seks yapmak istediğini ima etmişti. Ona olan arzusunu kabul etmiş miydi?

Tilki yutkunarak bir çıplak ayağından diğerine geçti. Onunla yatmak istiyor muydu? Evet. Ona güvenebilir miydi? Hayır, pek sayılmaz. Onu baştan çıkarmasına yardım etme konusundaki isteksizliğini takdir ediyor muydu? Kesinlikle. Ama lanet olsun, bu değişikliğe ne sebep olmuştu? Bilmesi gerekiyordu!

"Azgın mısın ve sevişip kaçmak mı istiyorsun?" diye sordu.

"Evet?" dedi, bir ifadeden ziyade bir soruydu bu. Bir an sonra, sanki kötü bir şey tatmış gibi dudaklarını şapırdattı.

İlginç. Skor yapmak için kendine izin vermişti... peki ya sonra? "Teklifiniz hakkında ne yapacağıma karar vermeden önce bir itirafta bulunmalıyım. Aslında iki tane." Sesi titreyerek, "Bir. On'a yaptıklarım için özür dilerim. Eğer geri dönebilseydim, Galen'i tapınağa gönderir ve evde kalırdım."

Hayranlık gözlerini aydınlattı ve onu şaşırttı. "Peki ya ikinci şey?"

"Alana bugün beni görmeye geldi."

Kasları gözlerinin önünde taşlaşmış gibiydi. "Anlat bana."

Hayır. Onu kimse görmemişti. Aksi takdirde Bjornkoşarak gelirdi. "Cinsel uyarılmanızı hissetti vesizinlemeşgul olmayı umarak ziyarete geldi.

Sonraçarşafalarınızdan beni kokladı vezindanınageri döndü.çalıştı ama başa Beni öldürmek istedi."

Gözünün altındaki kas yine zıplamaya başladı, ama daha hızlı.

Ama Fox'un işi bitmemiştir. "Eğer beni savunmasız bırakırsan ve o geri dönerse..."

Gözlerini kısmıştı. "Sanırım seni yanımda tutmam gerekecek. Şimdi. Şu duş meselesi..." Ona doğru bir adım attı, ama bu çok daha fazla gibi görünüyordu. Aralarındaki mesafe oldukça daralmıştı.

Yeni bir ürperti kapladı içini. "Diyelim ki seni bana katılmaya davet ettim. Sonra ne olacak?"

Başka bir adım. "Senin üzerinde olacağım... ve senin içinde olacağım." Stronger titriyor. Baştan çıkarılmak istiyor.

Heyecandan titreyen Fox, tişörtünün eteklerini kavradı ve malzemeyi yukarı doğru çekti. Serin hava sıcak tenini okşadı. Çıplak halde çenesini kaldırdı ve omuzlarını dikleştirerek Tilki'nin ona doyasıya bakmasına izin verdi. Ve baktı da. Bakışları kızın göğüslerini bulduğunda nefesini içine çekti. Göğüs uçları sertleşti. Daha aşağıya baktı.

Kalçalarının tepe noktası arasında ısı birikti.

"Hiç seninki kadar güzel bir vücut görmemiştim," diye homurdandı. "Kıvrımların... dövmelerin..."

Orman manzaraları gövdesinde ve sırtında en önemli alanı kaplıyordu ve hepsinin ortasında bir kelebek vardı. Güvensizlik işareti. "Yeterince yakından bakarsanız, yeşilliklerin arasına gizlenmiş küçük tilkiler görürsünüz. 'Tilki' benim takma adım

annem bana küçük bir kızken verdi." Varlığının her zerresiyle sevdiği bir kadın. "O öldükten sonra, ona tekrar yakın hissetmeyi umdum, bu yüzden bana verilen ismi bıraktım."

Duruşu yumuşadı. "Peki senin adın ne?" "Hiçbir şekilde-"

"Söyle, ben de bütün gece televizyon izlemene izin vereyim." "Patlamış mısırla mı?"

"Birkaç paket patlamış mısır."

"Desdemona," diye atıldı, yanakları şimdiden yanıyordu. "Bana verilen isim Desdemona'ydı."

Gözlerini kırptırdı, başını salladı. Sonra tüm yüzünü aydınlatan bir gülümseme belirdi ve güldü. Gülen bir Bjorn...

Gözleri kocaman açılmış, çenesi düşmüş bir halde ona baktı, gözlerini kaçıramıyordu. Adam. Muhteşemdi. Muhteşemdi. Eşsizdi. Mükemmellik. Kendini, "Benim göbek adım Anastasia." derken buldu.

"Desdemona Anastasia." Şimdikahkahası gürleyerek başını geriye attı

Kapı patlayarak açıldı ve Fox'u öne doğru itti. Bjorn onu yakaladı, sertleşti ve kalkan görevi görmesi için arkasına itti.

"Dışarı," diye emretti.

"Sana zarar verdiğini sandım," dedi Thane ve sesi sarsılmış gibiydi. "Ama sen gülüyordun."

"Gülüyor," diye yankılandı Xerxes.

Ugh. İkisi de koşarak gelirdi. Ama neden onun neşesine bu kadar şaşırmışlardı ki? Onu eğlendirmeyi falan mı beceremiyorlardı? Uh... bu şimdiye kadarki en kolay iş oldu.

Her iki erkeği de görmezden gelerek Bjorn'un kışını avuçladı. Bjorn yumuşak bir nefes verdi, neredeyse bir inilti gibiydi.

Kadınsı gücün doruğunda, parmak uçlarında yükselerek adamın omzunun üzerinden baktı ve arkadaşlarına öpücüklü bir yüz ifadesi takındı.

Gözlerini kısmışlardı.

Şimdi sırtarak göğüslerini adamın sırtına bastırdı ve kulak memesini dişlerinin arasında gezdirdi. "Kurtul onlardan,"

fısıldadı. " kararımıverdim. seni duşta
yanımda istiyorum."

"Dışarı," diye tekrarladı, kelime patlamış bir bomba
gibiydi. "şimdi dışarı!"

Çift tereddüt etse de sonunda ayrıldılar. Ayak sesleri
Menteşeler gıcırdadı. Yumuşak bir
tıkırtı duyuldu.

Bjorn dönüp ona baktı. Yırtıcı ve saldırgan görünüyordu
ve kadının vücudu buna bayılıyor, onunkini arzuluyordu.

"Beni mi istiyorsun?" diye sordu.

"Seni istiyorum," diye onayladı "Vesahip olacağım."

On İkinci Bölüm

Arzu'un içinde kaynıyordu Daha önce Fox'a karşı güvenli oynayıp oynamadığını merak etmişti. Şu anda hiçbir şeyi güvenli oynayamazdı. Fox... çıplak Nefesini kesmişti. Zayıf olmasına rağmen, en tatlı kadınsı kıvrımlara ve en muhteşem kastanımına sahipti. Muhteşem bir kombinasyon... Alaca meme uçları dik göğüslerin tepesindeydi... Tutkuyla kızarmış teni burnundaki çilleri vurguluyordu... Bacaklarının arasında, koyu renk buklelerden oluşan küçük bir üçgen vardı.

Vücudu bir hazine haritasıdır; üçgen noktayı işaretler.

Dürüst olmak gerekirse, bir savaş daha olası görünüyordu. Kadının bir planı olup olmadığını merak etti: tahrik olmuş gibi davranmak ve onu yatağa atar atmaz bayıltmak. Belki de yoktur. Her iki durumda da... Parmaklarını onun kalbine sokma dürtüsüyle savaştı. Onu ıslak bulacak mıydı?

Hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim... Her şeyi riske atabilirdim.

Bu kadın için.

Bjorn bornozunu çıkarıp tüm vücudunu Fox'a gösterdi. Onun soyunuşunu izledi, cızırtılı bakışları bir okşama kadar tahrik ediciydi. Neyi beğendi-?

"Şu haline bak," dedi nefesi kesilerek. "Yürüyen bir afrodizyak."

Oh, evet. Hoşuna gitti.

Ellerini göğüs kaslarının üzerine koydu, parmak uçları göğüs uçlarının üzerinde duruyordu. Teni de bakışları kadar sıcaktı, avuç içleri silah kullanmaktan nasır tutmuştu. Her temas noktası onu çıldırtıyor, şehvetini keskinleştiriyordu.

İçinden bir inilti geçti.

"Çok fazla kas var," diye devam etti. "Ölümsüzlüğün sayesinde kalıcı yara izlerin yok, ama oh, oh, oh, burada neyimiz var?" Kaslarını salladı ve bir parmağını sallayarak vücudunun alt kısmını gösterdi. "Belden aşağınız dövmelele kaplı ve çalışma zamanına ihtiyacım var. Ekstra kredi.

Belki cevaplar da." Ses tonunda heyecan vardı. "Resim yok, sadece semboller ve yazılar var. Neden? Bunlar isim mi?"

Kesik bir baş sallama. "İsimlerden sonra bahsedeceğim. Kendimi damgalama nedenim havayı bozacak."

"Kontrpuan. Hiçbir şey havayı bozamaz."

Gerçekten mi? "Bunlar savaşta kaybettiğim kardeşlerimin isimleri. On tanesi de dahil. Halkımız için yaptıkları fedakârlıkları onurlandırmayı umuyordum."

"Tamam. Ortam mahvoldu." Başını eğdi ve ellerini kaldırarak yüzünü avuçlarına dayadı. Sonra alnını adamın göğsüne dayadı.

Bileğini kavradı, sonra iki parmağını çenesinin altında birleştirerek bakışlarını kaldırmaya zorladı. "Bakalım tahribatı giderebilecek miyiz?"

Alt dudağını dişledi ama başını salladı.

"Senin... Desdemona Anastasia'nın,"- etine kazınmış inanılmaz detaylı orman sahnesini gösterdi- "şimdiye kadar gördüğüm en seksi parça olduğunu söylemiş miydin?"

O uzun kirpikli ela gözler şaşkın bir coşkuyla genişledi. "Söyledin ama bundan sonra günde en az beş kez söylemeni bekliyorum."

"Şu andan itibaren" ne kadardı?

"Komik bir şey duymak ister misin? Şey, boo-hoo komik," diye düzeltti. "Yıllardır bana iltifat eden ilk kişisin."

Gerçekten mi? "Hayatınızdaki erkekler aptaldır."

Kibirlenerek ona şöyle dedi: "Sanırım seninle yatmak kaçınılmazdı. Çünkü sen şimdiye kadar gördüğüm en seksi parçasın. Banyoma girdiğinde, kemiklerini kırmayı düşündüm."

Yalan fark etmedi. Fox en başından beri onu mu istiyordu?

Başı döndü.

İç sallama. Konsantre olun! Birlikte olabilmeleri için önce ikisine de kuralları açıklaması gerekiyordu. Sesini sertleştirerek şöyle dedi: "Geçici bir ateşkes ilan ettik ama siz hâlâ kaçmak istiyorsunuz. Yine de size izin veremem. Bu nedenle

Benim doğrudan gözetimim altında olmadığınız zamanlarda zindana geri gönderileceksiniz. Eğer liderlerim sizi affetmeyi ve bizimle çalışmanıza izin vermeyi reddederse..." O zaman ne yapacağım? "Başka bir anlaşmaya varmamız gerekecek. Bu şartlar kabul edilebilir mi?" Lütfen, kabul edilebilir olsun.

"Bakalım satır aralarını okuyabilecek miyim?" dedi.

"Pişmanlığı önlemek için yatıyoruz, başka b i r nedenle değil ve bana karşı bir şeyler hissedeceğin konusunda umutlanmamalıyım, öyle mi?"

Anlayışlı Tilki yine iş başında. "Tam olarak-"Dudaklarını birbirine bastırdı dilini kötü bir tat kaplayınca sustu. Görünüşe göre onunla sadece pişmanlık duymamak için yatmıyordu.

Gerginlik yüklü bir duraksama günlerce, haftalarca sürmüş gibi geldi. Kirpiklerinin kalın kalkanı arasından ona bakarak sessizce sordu: "Yatak odanı beni etkilemek için mi yeniden dekore ettin?"

Evet, ama aynı zamanda onu daha rahat ettirmek için. Ancak gerçeği itiraf etmek aptallık olurdu. Sessiz kalarak duş kabinine girdi ve bir düğmeyi çevirdi, duş başlığından su fışkırdı. Buhar kabarak ona sabahın erken saatlerindeki sisi hatırlattı.

Fox onu takip etti ama şelalenin diğer tarafında durdu. İlk başta hareketsiz kaldılar, birbirlerine baktılar. Sonra bir hamle yaptı ve suyun içinden uzanıp ellerini kanatlarının üzerinde gezdirerek tüylerini karıştırdı.

Zihni bir anlığına mutluluk tarafından yutulurken, içinden bir inilti daha çıktı.

"Söylentilere göre Gönderilmiş Kişi'nin kanatları erojen bir bölgeymiş," dedi büyülenmiş gibi bir sesle.

"Doğru duymuşsun." Emin olamadığı gerçeği... "Daha önce benim gibi biriyle hiç birlikte olmadın mı?"

"Hayır. Sen benim ilkimsin."

Ve sonuncusu. Bu sahiplenici düşünce onu olduğu yerde sabitledi. Sahiplenici, evet, ama aynı zamanda karanlık. Eğer liderleri

onu kurtarmak yerine bitirecek, onun son şeyi olacaktı.

Göğsü o korkunç sıkışma hareketini yaptı.

"Bu arada," dedi alaycı bir gülümsemeyle, onun düşüncelerini karıştırarak. "Seks yapmadan beş yüz yıl geçirdim diye beni memnun etmenin kolay olacağını sanma." Suyun altına girip saçlarını ıslatırken, tenindeki kirler de yıkandı. "Kendimi tatmin etme konusunda gerçekten iyiyimdir."

Bu görüntü... Bir ağız dolusu hava emdi. Fox, çıplak ve yatakta, klitorisini çalıştırıyor ve parmaklarını olabildiğince derine sokuyordu.

Bu görüntü sonsuza dek zihnine kazınacaktı. "Bunu yaparken seni izleyeceğim. Daha sonra."

"Oh, yapacaksın, değil mi?" diye mırıldandı.

"Yapacağım." Hiçbir şey onu durduramazdı. "Ve her saniyesini seveceksin."

"Bu düşün her saniyesini sevmemi sağlamaya ne dersin? Göz göze gelmeyi bırakıp sevişmeye başlayalım."

Evet! Tatmin içinden akarak, kalan tüm direnci aşındırdı. Onu kalçalarından kavrayarak etrafında döndürdü ve omurgasını göğsüne bastırarak geriye doğru çekti. Bir yıldır bekârdı, her yeni dokunuş bunaltıcıydı. Çok fazlaydı ama bir şekilde yeterli de değildi.

Dudakları doğrudan kızın kulağının üzerinde gezinirken, "Benim cesur küçük cadalom zevklerini seviyor," diye fısıldadı.

"Öyle, gerçekten öyle," diye cevap verdi gırtlaktan gelen bir sesle. Adam kıs kıs güldü, sonra işe koyuldu, saçlarını şampuanladı ve bakım yaptı. Sonra da ellerini sabunla köpürterek kızın geri kalanını yıkadı. O kadar yumuşak ama bir o kadar da güçlüydü ki. Çok mükemmeldi. İhtiyaç onu tamamen tüketene kadar her temas noktası şehvetini artırdı. Şaftının başında bir damla prekum parlıyordu.

"Ne yazık ki," dedi, "sana gelmeden önce yıkandım. Beni yıkayabilmen için tekrar duş almamız gerekecek."

"Anlaştık." Onun her dokunuşuna eğildi, göz kapakları ağırlaştı ve kapandı, dudakları ayrıldı. Ereksiyonunun etrafına sarılmasını istediği dudaklar... Kısa süre sonra nefes nefese kalmaya başladı.

Bjorn uzun yıllar boyunca Thane ve Xerxes dışında herhangi biri tarafından dokunulmaktan nefret etmişti. İçindeki azabı anlayabilecek tek insanlar onlardı, çünkü onlar da bu kâbusu yaşamışlardı. Tekrar insanlarla temas kurmayı arzulamaya başladığında, zevk değil acı vermek istemişti ve suçluluk duygusu onu diri diri yemişti. Burada, şimdi, Fox'la, zarar vermekten zevk alması gereken kadınla, sadece zevk almak istiyordu. Ben bir çeşit kafayı yemiş biriyim.

Belki de bazı kısımları nihayet iyileşmişti?

Tekrar sarsıldı. Eğer sadece duygularını manipüle etmek için onunla birlikte olmayı kabul ettiyse... Kaskatı kesildi. O yaraları tekrar tekrar taşıyacağım. "Daha önce, cinsel orucunu neden benimle bozmaya karar verdiğini bana söylememeni söylemiştim. Şimdi bilmek zorundayım."

"Çünkü senden hoşlanıyorum, tamam mı? Sen tanıdığım en harika adamsın."

Yine yalan söylemediğini fark etti. Hayretler içindeydi, şaftı o kadar büyük bir güçle atıyordu ki, boşalabileceğinden korktu. En muhteşem kadının onu en muhteşem erkek olarak görmesi... Bundan daha güzel bir iltifat olabilir miydi?

"Zaten temizsin," dedi, ses tonunda beklenti çatırdıyordu, "öyleyse seni kirletmeye ne dersin?" Döndü ve kollarını onun boynuna doladı. Büyümüş göz bebekleri. Taklit edemeyeceği bir tepki. "Ellerimi üzerinde gezdirmek istiyorum."

Kontrol yıpranıyor.. Su damlaları kirpiklerine yapıştı. Coşku yanaklarını kızarttı. Bacaklarını ayırmamak ve içine dalmak, gücünün her zerresini gerektiriyordu. Ne kadar sıkı Ne kadar ıslak? "Arzu ettiğin her yerime dokun" Başparmağının ucunu dudaklarının arasındaki dikiş boyunca ovuşturdu. "Bizim için hiçbir şey tabu değildir."

"Bildiğim iyi oldu." Kız onun içinde eridiği tümseme neredeyse adamın aklını başından alıyordu. "Sanırım dudaklarınla başlayacağım."

Kadın parmak uçlarına yükseldiğinde, adam da başını eğdi. Ağızları buluştu ve adam açıldı, kadının dilinin itişini kendi diliyle karşıladı. Öpüştüler, öpüştüler ve öpüştüler, tüm düşünceler boğuldu, sıcaklık ve özlem dalgaları onu sular altında bıraktı.

Bjorn onu geriye doğru yürüttü ve duvara, daha doğrusu etrafına sardığı kanada bastırarak üşümemesini sağladı. Saçlarından bir tutamı avuçladı ve başını daha da geriye eğerek öpücüğü derinleştirdi. Boştaki eliyle kızın dizinin altını kavradı ve bacağını kaldırdı. Ayağını yanlarındaki bankın üzerine koydu ve bacaklarını açarak onu kendisine açık bıraktı.

Titreme onu sarstı. Bir çılgınlık onu ele geçirdi, onu teşvik etti. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Şimdi! Onu daha sert, daha hızlı öptü. Yavaş, uyuşturan bir keşiften vahşi, kötü bir yiyip bitirmeye. Tırnaklarını omurgasına geçirip onu daha da yakına çekmek için kıcını kavradığında, öpüşmenin hızı bir kez daha arttı.

Yer değiştirdiğinde, aletin ucunu kadının göbeğine değdi.

Kadın ağlamaklı bir inilti çıkardı ve adam tısladı, kanı kaynıyordu. Kaynıyordu. Alnında boncuk boncuk ter vardı. Bu kadına hayal bile edemeyeceği kadar ihtiyacı vardı. Hırıltılargöğsündesüzülüyordu Bir kadının tepkilerinden hiç bu kadar zevk almış mıydı?

"Sen"-her şey-"enfessin." Ağrıyan boynunu kadının bacaklarının arasına yerleştirdi. Aynı anda göğüslerini avuçladı. Etlerini yoğurdu, meme uçlarını sıktı, boynundan aşağıya doğru yalayıp emdi ve dilini hızla atan nabzının üzerinde gezdirdi.

Nefesleri sığlaştı. Kalçalarını yuvarladı, aradı -Daha samimi bir temas. "Bjorn. Mmmm. Çok uzun zaman oldu... Daha fazlasını istiyorum... ihtiyacım var!"

Daha fazla. Evet. Bu kadar uzun süre zevk almadan yaşadıktan sonra gerçekten daha fazlasını kaldırabilir miydi?

Yapmalı. Bu kadına doyamıyordu. Sersemlemiş bir halde dizlerinin üzerine çöktü, meme uçlarını yalayıp emdi.

aşağı inerken. Alaca inciler onunla alay etti ve onu kışkırttı. Sonra karnının ortasından aşağıya doğru ateşli bir yol öptü, göbeğinin etrafında bir daire yaladı ve daha aşağıya... daha aşağıya doğru kemirdi. Sonunda dizlerinin üzerine çöktüğünde, başını kaldırıp bakmak için durakladı, cennete açılan yeni kapısından ziyade onun tamamını görmek istiyordu.

Sırılsıklam olmuş simsiyah saç telleri ona yapıştı. Su damlacıkları kabaran göğsünden aşağı süzülüyor, eskisinden birkaç ton daha koyu olan kabarık meme uçlarına takılıyordu. Omurgası kemerli, başı gerideydi. Karnı titriyordu. Ayağı hâlâ bankın üzerinde durduğu için cenneti net bir şekilde görebiliyordu: şişmiş, muhtaç küçük klitorisi ve kadınsı bir balla parıldayan pembe kıvrımları.

Açgözlülükle dudaklarını yaladı. Sonra da onu yaladı. Bir homurtu kaçtı, gözleri teslimiyetle kapandı. Hayatında hiç bu kadar tatlı bir şey tatmamıştı. Çılgına dönmüş, başka bir örnek için zaten çaresizdi, daha büyük bir gayretle başladı, yaladı, emdi, kemirdi. Seksi taklit ediyordu.

Adamın dili kadının kalbine girdiğinde yumuşak çığlıklar onu telaş içinde bıraktı. Ona başka bir şeyle de nüfuz etmek istiyordu. Bir şey Daha büyük. Daha sert. O
özlem ve duyu Ama yine
de, iki aşık arasında yaşanan duygusal serpintiyi kaldırabileceğinden emin değildi.

-Henüz. Her seferinde bir adım atacağım.

Omurgasını daha belirgin bir şekilde dikleştirdi, göğüslerini yukarı kaldırarak ona daha iyi erişim sağladı. Uyluklarının iç kısmını sıyırdı, sonra kıcının kıvrımını avuçladı. Mükemmel bir avuç.

Kadının tüyleri diken diken oldu, bu da adamın memnuniyetini körükledi. Benim güzelliğim de daha fazlasını arzuluyor. Onun çekirdeğine doğru ateşli bir yol izledi... ve bir parmağını onun sıcaklığına soktu. Islak sıcaklığa.

"Evet!" Adam parmağını geri çektiğinde kadın "Hayır!" diye bağırdı. Kalçalarını oynatarak körü körüne adamın elini aradı.

Ne coşku! Çok talepkâr! Onun tepkilerini severek,

parmağını bir kez daha içine soktu ve bir saniye daha ekledi

Bu sefer onu gererek. Çok sıkı. Çok sıcak. Çok ıslak, damlıyordu. İç duvarları parmakların etrafında sıkıştı, ondan başka bir çığlık patladı, bu daha yüksek, daha uzun, neredeyse bir çığlık.

Boşalma dürtüsü yoğunlaştı, baskı arttı. Hayır, hayır, hayır. Önce Fox. Sonra ben. Onun üzerinde çalışırken, klitorisini sertçe emdi. Nefes nefeseyken ona, "Hiç bu kadar tatlı bir şey tatmamıştım." dedi.

Nefes nefese kaldı, sonra bir kez daha haykırdı. Daha sert emdi.

"Bjorn!" Tilki dilinin ucuna geldi.

On Üçüncü Bölüm

Fox'un içinden bir orgazm geçti. Çok iyi, çok iyi, çok iyi. Kasları kasıldı. Kan damarlarında hızla akarken ısındı. Zihni bulutların arasında yükseldi ve aniden becerilerinin ötesinde eksiksiz bir düşünce oluşturdu.

İblis sessizleşti ve kadın onun da orgazm olup konuşamadığını ya da kadının memnuniyetinin onu bastırıp bastırmadığını bilmiyordu.

Zirveden inemeden, yeni bir şehvet dalgası içine çöktü ve tatminini sadece hoş bir anı haline getirdi. Sanki hiç boşalmamış gibi hissediyordu... hiç. Kemikleri titriyor, daha güçlü ağrılar onu rahatsız ediyordu.

Doldurulması gerekiyor. Bjorn tarafından, sadece Bjorn tarafından. Konuştuğunda dinleyen ve sırf bir kadından geldiği için bilgelikle asla savaşa girmeyen güçlü bir Gönderilmiş Kişi. Düşmanına -en azından ortadan kaldırılması gereken bir hedefe- saygılı davranan biri. Asla yalan söylemedi ve her zaman dostlarına sadık kaldı. Bir kez bile onun duygularından uzaklaşma alışkanlığından şikâyet etmedi. Öfkesini kontrol eder, sürekli sakin bir görünüm sergilerdi. Temelde, onun hayat planları için pimi çoktan çekilmiş, yürüyen, konuşan bir el bombasıydı. Ama...

Onun sekse hazır olduğundan emin değildi. Kendisinin de sekse hazır olduğundan emin değildi. Bjorn yüzyıllardır ilk sevgilisi olacaktı. İyi ya da kötü, sonrasında ona bağlanmış hissedecekti. Şimdiden oral seks ona karşı şefkatli hissetmesine neden olmuştu. Ve aşırı yapışkan. Asla onun yanından ayrılmak istemiyordu.

Etrafını saran buhar, rüya gibi bir pus yaratırken o düzeltildi. Çiy Damaları parlıyordu üzerinde onun derisi. Gerginlik yüz hatlarını sıkılaştırdı, nefes alışları düzensizleşti.

Muhteşem altın kanatları geniş omuzlarının üzerinde yükseldi.

kenarları suda parıldayan kemikli bir maddeyle çevriliydi.

Merakla, parmak uçlarıyla çıkıntının izini sürmek için uzandı. İlk temasta nefes nefese kaldı. Kadın inledi. Çelik gibi sert ve bembeyazdı.

Kadın geri çekildiğinde, adamdan saldırganlık fışkırdı. Gözleri... Fox ürperdi. O çok güzel ve eşsiz gökkuşağı gözleri cinsel açlıkla parlıyordu.

Kadın onu izlerken, adam dilini alt dudağının üzerinde gezdirerek onu tekrar tattı.

Sıcak. Gibi. Cehennem gibi. Fox cesur bir iki hamleyle adamın ensesini kavradı ve onu yana doğru döndürdü. Dizlerinin alt tarafı bankın kenarına çarptı ve koltuğun üzerine düştü. Hiç vakit kaybetmeden dizlerinin üzerine çöktü ve kendini onun güçlü kalçalarının arasına yerleştirdi.

Ondan şok ve heyecan yayılıyordu. İkisini de çok iyi taşıyordu. Çok, çok iyi.

Uzun bir süre düşündü. Kucağına tırmanıp kendini onun devasa shaftına mı sokacaktı, yoksa onu emecek miydi? Sonunda yavaş, hınzır bir gülümseme takındı ve mırıldandı, "Dilini kırbaçlama zamanı bebeğim."

Heyecanlı havası daha da yoğunlaştı. Aynı zamanda bir rahatlama ve hayal kırıklığı da sezdiğini düşündü. Kendisi gibi o da seks yapmak istiyor ama buna vereceği tepkiden korkuyor olmalıydı.

Kesinlikle fark ettiğimden çok daha fazla birbirimize benziyoruz.

Titreyerek daha yakına eğildi ve dilini önce bir meme ucunun, sonra diğerinin üzerinde gezdirdi. Parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi ve tellerini sıktı. Yapmadığı şey, baskı uygulayarak başını eğmeye zorlamaktı. Hayır, oh hayır, sanki onu bırakmaya dayanamıyormuş gibi sadece ona sarıldı.

Hain kalbi bir kez daha çarptı. Bana değer vermeye başladı, değil mi?

Çok sevinmişti. Hayır, dehşete düştü. Hayır, sevindi. Ahh! Son derece dehşete düşmüştü. Sırf hapisten ve ölümden kurtulmak için kazanmayı ve kalbini parçalamayı planlayan Fox'tan daha iyisini hak ediyordu. Bjorn kendini kurtaracaktı.

Onu Survivor tarzı cennetten sürgün ederse ya da The Bachelor'daki gibi ona bir gül vermeyi reddederse. Daha da iyisi, Big Brother'daki bir rakip gibi onu evden atsaydı...

Cidden, ayrıldıklarında Bjorn'un yepyeni güven sorunları olurdu.

Suçluluk duygusu onu buz kesti... ta ki arzularının sıcaklığı onu eritene kadar. Ağzı onun için sulanan Fox, genişçe açıldı ve onu emdi.

Kükreyerek kalçalarını savurdu ve uzun aletini kadının boğazının derinliklerine gönderdi. "Özür dilerim, özür dilerim," diye mırıldanarak gevşedi.

"Öpücüğümün tadını çıkardığın için üzülme." Aşağı indi. Yukarı.

Tekrar aşağı O kadar büyüktü ki çenesini gerdi.

kadarsıcaktı ki dilini yaktı O kadar tatlıydı ki ona sabahgüneşhatırlattı Veevet,

tamam, sabah güneşinin Tadına bak, ama

Hayır diğer kelimeler düzgün

tarif edildi Isı, ışık ve mükemmelliğin birleşimi. Şu anda dünyası onun etrafında dönüyordu.

Kadın hızını artırınca, adam bir dizi küfür savurdu. "Sakın durma. Lütfen, cadaloz, durma."

Asla! Ama durakladı. "İçimde olmayı mı tercih ederdin?"

"Evet. Hayır." Bir eliyle yüzünü ovaladı. "Evet mi?"

Kesinlikle hazır değil. "Yakında," diye yemin etti

Veaz önce ona dişi tilki anlamına gelen bir başka kelime olan vixen mi demişti? Aşk!

İlk başta, bir elini ağzının hareketini takip ederek shaftının üzerinde kullanırken, diğer eli testisleriyle oynadı. Ancak, onu ne kadar çok emerse, kendi uyarılması da o kadar güçlendi. Sonunda, elini vücudundan aşağı kaydırmak için testislerini serbest bıraktı ... ve iki parmağını sıırılsıklam kanalına batırdı.

O parmakların içinde olması sadece daha fazlasına, daha fazlasına, daha fazlasına olan ihtiyacını artırdı, tatmin sadece ulaşamayacağı bir yerde dans ediyordu.

Bjorn kızın saçlarını sıkıca kavrayarak başını kaldırdı. "Erkeğin için o kadar açsın ki, bir saat bile bekleyemiyorsun.

ikinci orgazm?"

Adamın gösterdiği huşu, onu tekrar emerken inlemesine neden oldu. Onu emdi... kendini parmakladı... her an patlayabilirdi, doruğa ulaşma ihtiyacı zaten onu pençeliyor ve kemiriyordu.

"Eğer beni elinle bitirmezsen, cadaloz, gırtlığından aşağı fışkırtacağım."

Sevgi sözcükleri onu uçurumun kenarına itti. Zevk üzerine çöktü ve onun şaftının etrafında çığlık attı.

"Fox!" diye bağırdı, kadının doruk noktası onunkini teşvik ediyordu. "Geliyorum. Geliyorum!" Söz verdiği gibi, tatminini kızın boğazından aşağı boşalttı.

Yuttu, hayır, her damlanın tadını çıkardı. O kazanmıştı o.

İkinci yüksekliğinden indiğinde, nefes nefese ve titrerken, bir kırılmanlık duygusu duygusal kilit kutusunu parçaladı. Birden kendini iç zırhı olmayan, çırılçıplak soyulmuş bir sinir gibi hissetti. Ya da krema dolgululu bir Twinkie gibi. Yine de yaptıklarından pişmanlık duymuyordu. Ya da yapmadıklarından.

Bu tek seferlik bir anlaşma değildi. Tekrar birlikte olacaklardı; bunu biliyordu. Bu tür bir istek bir karşılık gerektiriyordu.

Kendini toparlamak için bir dakikaya ihtiyacı olan Fox, onun kucağına süründü ve yüzünü boynunun çukuruna gömdü. Bekle. Yaptıklarından pişman mıydı? Onun cazibesine karşı koyamadığı için onu suçlar mıydı? Ona duyduğu arzuyubirzayıflıkşüphe Amabir dakika diğerine geçerken rahatlamıştı, bir koluyla onu kendine yakın tutuyor, diğeriyile saçlarını okşuyordu.

Sonunda ayağa kalktı, hâlâ onu kollarının arasında tutuyordu. Onu kabinden dışarı taşıdı, serin hava nemli tenini öptü ve tüylerini diken diken etti. Adam onu dengersiz bacaklarının üzerine koyarken titriyordu. Onu tutarak önce onu, sonra da kendini kuruladı.

Zihnidönmeye başladı "Beni zindana geri mi götürüyorsun?"

Ağzını açtı. Kapadı. Açtı. Kapadı. Hiç ses çıkmadı.

Henüz karar vermemişti, ha? Vites değiştirdi -şimdilik. "Giysiye ihtiyacım var," dedi ona, rahat ve kaygısız bir hava yansıtmaya çalışarak. "İyi olanlardan."

"Kaçışınıza yardım etmek için, değil mi?" Bir kez daha, bu fikirden rahatsız olmuş gibi görünmüyordu, sadece gerçekçiydi. "Bunu inkâr etme. Ben de bir zamanlar tutsaktım ama beni tutsak edenler iblislerdi."

"Esaret esarettir, ev sahibi kim olursa olsun." Yine de onun iblislerin elinde acı çekmesi düşüncesinden hoşlanmamıştı. Ya da herhangi birinin! Katlanmış olması gereken dehşet...

"Haksız değilsiniz."

Gah! Bu kadar makul olmak zorunda mıydı? "Ama çektiğiniz acılar için üzgünüm. Her gün her dakika kaçmak için savaştığınıza şüphe yok."

"Ben yaptım."

"Peki neden aynı şeyi yaptığım için beni azarlıyorsun?"

Kaşları çatıldı. "Seni suçlamıyorum. Yaptığınız şeyi neden yaptığınızı anlıyorum."

Harika! Harika! Daha makul. Ve bu hoşuna gitti, her saniye daha da hoşuna gidiyordu. Bu hızla gidersem, yarın geceye kadar aşık olacağım. "Çıplak kaçmakla ilgili bir sorunum yok, bebeğim." Gerçek. "Beni gördün, değil mi? Herhangi bir tanığa iyilik yapmış olurum."

Ağzının köşesi seğirdi. "Ne demek istediğinizi anlayamadım."

Akıllı adam. "Yani, herhangi bir kaçış planının önüne geçmek istiyorsan, taleplerimi karşılamak zorundasın."

Sertleşti ama "Peki bu talepler neler, hmm?" dedi.

"Başlangıç olarak, bir cep telefonuna ihtiyacım var. Galen ve Legion çok endişelenmiş olmalılar."

Ve daha da sertleşti. "Sizin adınıza Galen'le temasa geçeceğim."

"Yeterince iyi değil."

"Ve yine de olabileceği kadar iyi." Bjorn onun elini tuttu, daha önce de yaptığı bir Şeydi bu. Bu kez parmaklarını birleştirdi, sanki esirini yöneten bir tutsak değil de birlikte çalışan ortaklar gibiydiler.

Kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı.

Ona dolaba kadar eşlik etti, burada bir bornoz giydirdi ve ona temiz beyaz bir tişört ve -sürpriz, sürpriz- i amaşının popo ipi olan bir tanga hediye etti.

Normalde aptal bir tanga giymektense klotsuz gezmeyi tercih ederdi. Ama. Son ifte verdiği tepkiyi hatırladı ve Bjorn'u bir başkasıyla kışkırtmaya ve baştan çıkarmaya karşı koyamadı.

Bekle. Aklına bir düşünce geldi ve ürperdi. "Tangayı nereden buldun? Çünkü eğer bana başka birinin i amaşını verirsen ve ben de klotlu cırcır böceğine yakalanırsam, seni kendi bağırsaklarınla boğarım!"

Homurdandı. "Senin için alışveriş yapması için bir Downfall çalışanını gönderdim. Her kıyafet yeni."

O homurtu... son derece sevimli. Ama, gah! şu anda ona ciddi ciddi ay gözüyle bakıyor olmalı. Onun için ne kadar utanç verici.

Ya sizin oyun kitabınızdan bir şema aldıysa ve şimdi sizi kendisine aşık etmeyi umuyorsa, böylece ne isterse yapacaksınız?

Gününü mahvetmek için her zaman Güvensizlik'e güvenebilirdi. O şeytanı görmezden gel ve yapabiliyorken Bjorn'un tadını çıkar. "O alışveriş listesine tam olarak ne yazdın?"

Adamın ağzının bir köşesi yine seğirdi ve kadının kalbi kt küt atmaya başladı. "Listede tek bir not vardı - i çamaşırları, iki alt notla birlikte."

"Dur tahmin edeyim. Seksi ve şeffaf mı?"

"Ve seni bir nesne gibi mi hissettirecek? Hiç de değil.'dan mümkün olduğunca az malzeme istedim.

Bilirsin, rahat etmen için. Ve havadar, böylece aşırı ısınmazsın."

Bir kahkaha yükseldi. Onun bu şakacı, alaycı yanını daha önce hiç görmemişti. Bunun için yaşıyorum!

Bir anda hareketsiz kaldı, nefes bile almıyor gibiydi. Ona huşu içinde mi bakıyordu? Bu her neyse, havanın farkındalıkla çatırdamasına neden oldu. Her nefes için çabaladı.

Güvensizlik tısladı. Ne kadar aptalsın! Seni sonra öldürsün diye onunla şimdi mi yatmak istiyorsun? Kaçın! Ya da acı çek-

Kapa çeneni! Eğer korkup kaçsaydı, neler olabileceğini asla bilemeyecekti.

Oh...kahretsin. Ne olabilirdi ki? Ondan kaçmayı hiç planlamamıştı, değil mi? Gerçekten planlamamıştı. Sadece onunla bir şeyler yapmak için bir bahaneye ihtiyacı vardı. O bir aptaldı.

Sanki bir ilişkiyi yürütebileceklermiş gibi. İçten içe, kabul etse de etmese de, hatta fark etse de, bir parçası halkına verdiği zarardan dolayı ona sonsuza dek kızacaktı. Ve onu istediği kadar ona kızan bir adamla asla mutlu olamazdı. Uzun vadede değil. Bu yüzden yapabiliyorken onun tadını çıkarmalı ve kalbini korumak için daha iyi bir iş çıkarmalıydı. Artık yumuşamak yok! Ve belki de seks yok, nokta. Ama orgazmlar iyiydi. İyiden de öte.

Her neyse. Onu hapsetmemeyi kabul etmedikçe ve edene kadar, isteyerek onunla kalacaktı. Ne de olsa Gönderilmişlere bir borcu vardı. Eğer biraz şans verilirse, savaşları sırasında onlara yardım edebilirdi.

Kararını verdi ve tangaanın içine girerek kumaşı bacaklarından yukarı çekti. Bjorn'un göz bebekleri büyüdü, dudaklarından bir hava püskürdü. Vay, vay. Şu andan itibaren, onu tangaların bir numaralı hayranı olarak düşünün.

"Dürüst ol," dedi ve gömleğinin eteklerini yakasından geçirerek yarım bir tişört oluşturdu. Sonra muhteşem poposunu sergilemek için döndü. "Bu külot popomu harika mı gösteriyor... yoksa muhteşem mi?"

Duman ve çakıl gibi bir sesle, "İnanılmaz derecede muhteşem. Eğer işe alacak yüz savaşımla olmasaydı -bana unutturduğun bir şeyi- seni yatağa atar ve ikinci raunda geçerdim."

Onunla gitmeyi isteme. Sakın buna cüret etme. Onun yerine, iltifatını nezaketle kabul etmek için ağzını açtı. "Neden sana eşlik etmiyorum?" Ahh!

Ayağına bir çift sandalet geçirirken "Çıkabilirsin," diye teklif etti. Bu onaylamaya bir uyarı ya da otuzun eşlik etmemesi... "Ama bugün dışarı çıkmıyorum. Sadece isimlerin olduğu bir sürü kitabı karıştırıyorum."

Fox ilk iki kelimesinde takıldı, b i r çok yumruğu, bir huşu tekmesi ve bir çift heyecan jab-jab'ından sonra sersemledi. "Bunu doğru anladığımdan emin olmak istiyorum. Yarın beni halka açık bir yere götürmeyi planlıyorsunuz, burada yanınızda Gönderilmişlerle sosyalleşeceğim. Bir daha dönmek üzere portaldan uzaklaşmayacağıma güveniyor musun?" Bu kaleden ayrıldıktan sonra yeteneğini yeniden kazanacak mıydı?

"Senive seçtiklerini tehlikeli bir bölgeye ışınlayıp bırakmayacağım konusunda bana güvenVe madem portallardan bahsediyoruz, neden burada bir portal açamıyorum?"

"Sana güvenmiyorum, hayır. Seni test ediyorum. Arada fark var." Saçının bir tutamını parmaklarının arasında ovuşturarak sıkıştırdı. "Testimden çıkarsan sonuçlarına katlanırsın. A al ve güvenimi kazan."

Yani... bir oyun. Eğlenceli! "Oh! Seni uyarmalıyım. Sen beni test ederken, ben de senden ücret alacağım. Yanınızda kaldığım için günlük bir ücret ve açtığım her portal için bir ikramiye bekliyorum. Arkadaş ve aile indirimim sekiz saatlik vardiya başına on bin dolar. Dolayısıyla bana bir vardiyada yirmi bin dolar borçlu olacaksın. Bahşış bekliyorum."

Ağız seğirmesi yeniden başladı ve lanet olsun, muhteşem bir manzaraydı. "Aşık indirimi almıyor muyum?"

"Belki daha fazla koyarsan."

Twitch, twitch.

"Ayrıca," diye devam etti, "seni de test edeceğim." Yanağını okşamak için onun kişisel alanına girdi. "Bana seni terk etmem için bir sebep verme ve - spoiler uyarısı - seni terk etmeyeceğim. Bana bir sebep verirsen sonuçlarına katlanırsın. Yani, mallarıma erişemezsin."

"Öyle mi?" Bileğini kavradı, onu vücudunun sert çizgisine doğru çekti ve kolunu arkasına doğru zorladı. Kadının omurgası eğildi ve göğüslerini adamın göğsüne yasladı. "O zaman bir oyun oynayalım mı? Sen beni cinsel olarak baştan çıkaracaksın, ben de seni baştan çıkaracağım. Kendini tatmin etmeden ilk pes eden kaybeder. Kazanan onun bir nimetini alır-"

"O," diye araya girdi. "-
onun seçimi. Anlaştık
mı?"

Bjorn, onu baştan çıkarmak için
elinden geleni yapıyor... Fox, onu
baştan çıkarmak için elinden geleni
yapıyor...

Ellerini onun her yerine koyacak ve en müstehcen şeyleri söyleyecekti, hepsi bir oyun adına... Evet, lütfen. Beni de yaz. "Oyununu kabul etmeden önce, ödeme planımı kabul etmelisin."

Kaşlarını kaldırdı. "Paraya ve kontrole bu kadar mı aşıksın?"

"Saçmalama. Paraya ve kontrole her şeyden daha çok aşığım." Neden inkar ediyorsun?

Kızın şaşkınlığı karşısında, adamın ifadesi yumuşadı. Kulağının arkasındaki bir tutam saç şefkatle düzeltti. "Pekâlâ. Ödeme planınızı kabul ediyorum. Ama bu gece çalışmama yardım etmelisin."

Göğsü sıkıştı. Neden yumuşamıştı? Neden en büyük ödül için pazarlık yapmaya çalışmamıştı? Sebep her ne olursa olsun, bu onu daha çok sevmesine neden olmuştu. Bekle. Aklına bir düşünce geldi. "Çalışmak için ayakkabılarını mı giyiyorsun?"

"Yaptım. Yakında duş alacaksın ve bir düşmanın seninle savaşmak için kapıyı ne zaman kıracağını asla bilemezsin."

Homurdandı. Sonra elini uzattı ve "Bir anlaşmamız var"

dedi.

Bölüm On Dört

Bjorn bütün geceyi Fox'la geçirdi. Önce masasında ders çalıştılar, sonra da yatağa girip yan yana uzandılar. Mesafesini korudu, eğer en ufak bir temasları bile olursa yine pes edecek olanın kendisi olacağından emindi. Onun için gerçekten işkence gibi bir deneyimdi. Hayatının en iyi ve en kötü gecesi idi.

Bir o yana bir bu yana dönüp durdu, uyarılmanın ve uyuklarken çıkardığı seslerin eziyetine katlandı. Nefes nefese inlemeler, yumuşak mırıltılar ve hırıltılı solumalar. Birkaç kez uykusunda konuştu bile... Bir bağlam içinde tekrar duymak isteyeceği aptalca şeyler. Mesela: Devam

Ve: Bir dolarım yok. Bir kuruşum bile yok.

O zaman da kıkırdamıştı, şimdi de kıkırdıyor. Onun para sevgisini takdir etmeye başlamıştı; özellikle de duygularını bastırdığı zamanlarda insanlara ne kadar değer verdiğini göstermenin bir yoluydu bu. Eylemlerinin onun adına konuşmasına izin veriyordu. Onun vekaleten hayatta kalma zihniyetine hayranlık duyuyordu; arkadaşlarını korumak onun için kendini korumaktan daha önemliydi. Bjorn'un bu konuda hoşlanmadığı şey neydi? Her şeyden çok sevdiği kişi. Galen. Erkek, Bjorn'un hücrelerini ölüm tehditleriyle havaya uçurmaya devam etti.

Thane'e göre Galen dün gece Downfall'da ortaya çıkmıştı. Eğer Bjorn da orada olsaydı, yumruk yumruğa gelirlerdi. Ve Fox'un kanatlı sarışının yanında yer alacağından hiç şüphesi yoktu. Bjorn yanağının içini ısırды, kanın tadını aldı.

Onun uyuyan haline baktı ve zihinsel kaosu yatıştı. Nasıl olmuştu? Kız onu nasıl bu kadar güçlü etkilemişti? Fox'u arzuluyordu, sadece Fox'u. Başka hiçbir şey yapamazdı. Başka hiç kimsenin tadı bu kadar tatlı olamazdı ya da ona bu kadar mükemmel uyamazdı, sanki sadece onun için yaratılmıştı. Hayatının tamamlanması için umutsuzca ihtiyaç duyduğu eksik yapboz parçası. Ama bu olamazdı.

Doğru. İkisi asla uzun vadeli bir iş yapamazdı.

Fox gerinmeye başladığında yatak sarsıldı. Kollarını başının üzerine koydu, sırtını kamburlaştırdı. Yakında uyanacak mıydı? Heyecandan gerildi.

Gözlerini açtığında bu heyecan daha da arttı, sonra sarsılarak ayağa kalktı. Onu belinden kavrayıp kendine doğru çekmemek için tüm gücünü kullanması gerekti. Buruşuk siyah saçları, sonsuza dek rüyalarında göreceği enfes bir yüzü çerçeveliyordu.

"Günaydın," dedi. Yatak başlığına yaslanmıştı, çarşafı beline kadar kıvrılmıştı. Üzerinde ne bornoz ne de tişört vardı, göğsü açıktaydı... ve kendini onun için esnerken yakaladı. Cadalozunu ilk hamleyi yapmaya teşvik etmek için her şeyi yapardı, böylece bahsi kazanabilirdi.

Kızın pazarlıklarını hatırladığı anda anlamıştı. Yanakları kızardı ve gözleri kısıldı. Parmak uçlarını göğüslerinin arasında gezdirdi ve "Günaydın bebeğim. İstedğin bir şey var mı? Bir doruk noktası alana bir bedava kampanyası yapıyorum."

Çelikten daha sert ateş etti. "Ne tesadüf. Ben de aynı spesiyalde çalışıyorum."

Güldü, sesi uykudan boğuk boğuk çıkıyordu. Neden ellerini kendine saklamayı içeren bir bahse girmişti ki? Artık bekâr değildi, seçtiği partneri Fox'la her şeyi ve her şeyi yapmayı arzuluyordu. Temas ve birliktelik için can atıyordu. Yani, evet, şansı varken onun içine dalmalıydı.

Onun içine girmeliyim.

Gözlerini ovuşturdu, sanki dünyanın her yerindeki her sorun ondan kaynaklanıyormuş gibi ona ters ters baktı, sonra tökezleyerek yataktan kalktı. "Bugün gündemde ne var?" diye homurdandı.

Sabah insanı değil miydi? Yoksa onun kadar muhtaçtı da bunu mu saklamaya çalışıyordu? Gülümsemesini bastırmaya çalıştı, sonra da

kaşlarını çatmamak için kendini zor tuttu. Neden onun kişiliğinin her yönünü bu kadar çekici buluyordu?

"Yüz kişilik ordum için toplamayı umduğum Gönderilmişlerle buluşmalıyım."

Yüz ifadesinden endişe okunuyordu. "Doğru."

Bu endişe... Onun kendisini zindana geri koymasını bekliyordu. Yapmalıydı. Yapması gerektiğini biliyordu. Yine de onun ait olduğu yerde, yanında olmasını tercih ederdi.

Benim tarafım mı? Benim tarafım mı? Bu düşünce onu panikletmeli, aklını başından almalıydı! Bunun yerine, sanki dünyadaki en doğal düşünceymiş gibi başını salladı.

Güne hazırlanırken, dişlerini yan yana fırçalarken, birlikte duş alırken, kıyafetlerini değiştirirken, neredeyse hiç konuşmadılar ve neredeyse hiç dokunmadılar. Ama. Baştan çıkarmak için kelimeler ve dokunuşlar gerekli değildi. Kadının adama bakışı... adamın da ona bakışı hararetli olmalıydı. Kalbi hızla çarpıyor, geri kalanı aşırı ısınıyordu.

Baştan çıkarma neredeyse fazla cazip geldi.

Çıplak bir halde, adamın kendisi için getirdiği giysileri karıştırdı. Eğildi. Sırtını dikleştirdi. Göğüslerini zıplattı. Tüm bunlar olurken, eşofman ve mont giyerken saunaya girmiş gibi terledi. Sonunda siyah bir atlet ve ona uygun bir deri seçti.

Gotik şıklık onun için iyi bir görünümdü. Hem de çok iyi.

Kimi kandırıyordu? Her şey ona yakışıyordu.

Ne zaman o örgülü onu Saç, gotik şekil değiştirmiş mitolojik savaşçı tanrıçaya dönüştürdü ve tahrik oldu. Hiç kimse bu kadar sert ama narin, bu kadar çekici görünmüş müydü? Bu kadar büyüleyici?

Lanet okudu. Onun görünüşü hakkında şiirsel sözler söylerken, hangi iç çamaşırını seçtiğini gözden kaçırmıştı. Bir tanga daha mı, sadece onu uçurumun kenarına itmek için?

İçinden bir inilti kaçtı. Eğer bu düşünce tarzını sürdürürse, bir bornoz çadırı durumuyla uğraşmak zorunda kalacaktı. Sadece... geçen her saniye onu daha çok arzuluyordu. Onunla temas kurmaya ihtiyacı vardı.

Bir yıl boyunca yakınlığın tüm yönlerine direndim. Şimdi esirim olmadan bir gün bile geçiremiyor muyum?

Ona dokunmayın. Onu öpme. Bahsi unutma. İlk hamleyi o yapacaktı, lanet olsun. Yapacaktı!

Belki de ona ne yaptıklarını hatırlatırsa, daha fazlası için yalvaracaktı? "Duşta yaptıklarımız..." diye başladı.

"Hayır!" Elini adamın ağzına bastırmak için koştu. Temas! Sonunda. "Kazanan ilan edilene kadar bu konu hakkında konuşmayacağız."

Yeterince adil. Adil olmayan neydi? Onun vücudu. Eğer onun aklını karıştırmak için giyinmişse, görev tamamlanmıştı.

Keşke misyon tamamlanmış olsaydı. İnsan umut edebilir.

Yatak odasının çevresine çizdiği kan ve Su çizgisini gizlice bozarak yatak odasının etrafındaki kan çizgisini yok etti. Artık Fox bir geçit açabilirdi, sorun yoktu.

Sözünü tutacağına güvenerek hata mı yapıyordu? Bunu zaman gösterecekti.

Bileğini kavradı, avucunu öptü ve ısırды, sonra kolunu indirerek ağzını serbest bıraktı. "Sana bir hediyem var," dedi komodinden kadife bir çanta çıkararak. Şimdi bana karşı koymaya çalış, cadaloz.

Çantayı temkinli bir şekilde kabul etti, ancak içindekileri çıkarıp taktığında heyecanlandı - kulübün hazine odasından seçtiği bir dizi silah. Ortasından küçük, mücevherli bir hançer sarkan bir kolye, bir çift çivili kolluk ve elektrikli bir yakuttorkubizzat seçmişti. anlık temas birinin içini kızartabilirdi.

"Sana saldırmamdan korkmuyor musun?" diye sordu, kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı.

"Değişkenler yanlışsa bir test gerçek bir test değildir." Başını eğdi ve bakışlarınınonadikti "Bana saldıracak mısın?"

"Hayır!"

"Diğer Gönderilmişlere saldıracak mısın?" "Hayır," dedi dişlerini sıkarak.

Sırf tersini yapmak için ona, "O zaman iyi bir küçük cadaloz ol ve tam olarak bu koordinatlara bir portal aç," dedi. Göklerdeki bir alt alemin enlem ve boylamlarını saydı. Bazı Savaşçılarla buluşmak için iyi bir yerdi çünkü hiçbir yere çıkmıyordu. Eğer Fox geri dönerse, hiç sorun olmazdı.

Gözleri şaşkın bir heyecanla açıldı. Ama bir sonraki konuşmasında huysuz bir ton kullandı. "Bilgin olsun, bu cadaloz bir daha onu küçümsersen halına işeyecek ve cüppenini parçalayacak."

Sırıttı, kadının tepkisi hoşuna gitmişti. Kadın kimseden bir bok almıyordu.

Kız onu tersledi ve adamın sırtışı daha da genişledi. "Sinirlenmeyi reddettiğin zaman çok sinir bozucu oluyorsun," diye mırıldandı boynunu döndürüp kollarını sallayarak. Parmaklarını birbirine vurdu, uçlarından kıvılcımlar uçuştı. Kıvılcımlar havada bir delik açarken dişlek bir sırtış yayıldı. Bu delik büyüdükçe büyüdü ve diğer yere açılan bir kapıya dönüştü.

Onun yeteneklerine ve kullandığı saf güce -büyüye-hayret ediyordu. Gönderilmiş Olanların büyüyle ilgili her şeyle nefret dolu bir ilişkisi vardı, bu onların bedenleri için bir zehirdi.

Büyülü kapıdan geçerken, derisine binlerce iğne batıyor gibiydi. Büyünün etkileri. O ve Tilki, her yönde kabarık beyaz tepelerin olduğu çok sıcak ve çok soğuk bir bulut diyarına girdiler. Evet, hava hem sıcak hem de soğuktu. Bu imkânsız bir olguydu ama yine de gerçektir. Bjorn, Thane ve Xerxes sık sık burada antrenman yaparlardı. Eğitim sırasında koşullar ne kadar berbat olursa, sonrasında o kadar iyi dövüşürdünüz.

Bjorn, yanında Fox olduğu halde ilerlemeye devam etti. Bir kaçma girişimi bekliyordu ama Fox ona hiç saldırmadı ya da kaçmadı. Elbette kadın da onun beklediği hiçbir şeyi yapmadı.

Solunda, buluttan bir iblis fırladı. Çatal dilli, her birinden iki pençe çıkan, pullu bir canavar.

ve yüzündeki yaralardan irin damlıyordu. Muhtemelen bir Savaşçıya eziyet etmeyi umarak buraya saklanmış biriydi. Ya da belki de eğitim sırasında kullanılmak üzere tasarlanmıştı.

Her iki durumda da iblisler cehennemin dışında katılma yeteneğine sahipti; bu seferki de somutluğunu sonuna kadar kullandı ve çifte pençelerini Bjorn'un şahdamarına geçirdi.

Temastan önce piçi geri püskürtmek için kanadını savurdu. Ama artık çok geçti. Pençeler etini parçalamaya hazır bir şekilde alçalmaya devam ediyordu.

Fox iblisin saldırı hattına doğru dönerek Bjorn'a kalkan oldu ve hançerini piçin boğazına sapladı. Bjorn tek bir yara bile almadı. Fox da öyle.

İblis nefesini tutamayarak yere düşerken, siyah kan fışkırdı. Bjorn Fox'u yana çekerek asitten çok daha aşındırıcı olan maddeyle temastan kaçındı. Sonra da yaratığın işini bitirmek için ateş kılıcını avuçladı.

Bunu yaptıktan sonra şaşkınlıkla Fox'a döndü. "Beni yaralanmaktan kurtardın."

"Biliyorum. Bu sana bir on bin dolara daha mal olacak."

Tatlı tatlı gülümseyerek cüppesindeki kanlı hançeri temizledi. Adam onun gözlerindeki dolar işaretlerini neredeyse görebiliyordu ve kendi gülümsemesiyle bir kez daha savaştı. "Yani, sen bir korumasın hem de bir baş belası. Bildiğim iyi oldu."

Bu kadınla ne yapacaktı?

* * * *

Bjorn elli asker topladı, Fox ise onun yanında hareketsiz ve sessiz duruyordu. Savaşçılar ona nefret ve tehditle bakıyordu ve ruh hali kararmaya devam ediyordu.

Neden sorular sormadı ya da her bir birey hakkındaki düşüncelerini paylaşmadı?

O gece adam yatağın bir tarafında, kadın da diğer tarafında uyudu. Konuşmadılar, dokunmadılar ya da

birbirlerini cinsel olarak baştan çıkarıyorlardı. Duyguları çok sert ve hamdı ve güneşin doğuşuyla da düzelmliyordu.

Yine de, yataktan çıktığında, sanki yüzlerce kilo yükten kurtulmuş gibi hissetti. Hayran olduğu güzel bir kadınla yatmıştı. Sahip olmak için yanıp tutuştuğu, kıvrak zekâsıyla onu gülümseten ve Thane ile Xerxes kadar arkasını kollayan biriyle. Fox bugün affedilebilirdi. Şikayet edecek neyi vardı ki?

Yatak odasının penceresinden süzülen parlak güneş ışığı, hâlâ yan yatmış ve gözleri kapalı olan Fox'u yıkıyordu. Şaftı onu doldurmak için can atıyordu.

Bir delikanlı gibi titreyerek parmak uçlarını kızın yanaklarında gezdirmek için uzandı ama temas etmeden önce elini geri çekti. İlk dokunuşta iradesi kırılacak mıydı?

Fox dikleşirken yatak aniden zıpladı. "Ne oldu? Sorun ne?" diye sordu ve yastığının altına uzandı.genellikle nerede tutuyordu? "Seni

Alana mıçağırdı?"

Soruyu kendisine yönelttiğini fark etmesi bir anını aldı. Ona doğru bakmamıştı ama onun farkında olmaya devam ediyordu... en tatlı gelişme.

"Hiç çağrı olmadı." Alana her çağırışında iki ya da üç hafta bekler, böylece onun gücünü yeniden kazanmasını sağlardı.

Yine de, Alana dün gece onun uyarıldığını hissetmiş olmalı. Şu anda bile tahrik olduğunu hissediyor olmalı. Belki de kendi kendini tatmin ettiğine inanacaktı. Eğer gerçeği öğrenirse.

Göğsünde hırıltılı bir homurtu yükseldi. Eğer Alana Fox'a zarar verirse, Bjorn...o...

Yumruklarını sıktı. Hiçbir şey yeterince karanlık görünmüyordu.

Düşüncelerini elindeki konuya yönlendirmeye zorladı. "Bugün başka toplantılarımız da var."

İnledi. "Hasta olduğumu söyleyebilir miyim? Dün senin yanında durdum ve sessiz kaldım. Herkesin bana hançer gibi baktığını ve beni öldürmeni umduğunu fark etmediğimi sanma.

izlediler. Ve şikayet etmiyorum. Bunu hak ediyorum. Onlara kötülük yaptım ve bunu telafi etmem gerekiyor."

İlk kez bir şeyleri telafi etmekten söz ediyordu ve lanet olsun ki adam bir yüz kiloluk yükü daha sırtından atmamıştı.

"En azından senin varlığın Güvensizlik'i biraz susturuyor," diye homurdandı, sonra gözlerinden bir tutam saçı üfledi.

İçinden bir memnuniyet dalgası süzüldü.

Böylece tipki onun kendisine geçmişle ilgili yardım ettiği gibi, o da ona Güvensizlik konusunda yardım etmiş oldu. "Hiçaşık oldun mu?"

Konunun aniden değişmesi sarsıcı oldu ama kelimeleri geri almadı.

"Hayır," diye cevap verdi, hiç vakit kaybetmeden. "Sen mi?" "Bir keresinde. Adı Leema'ydı ve beni başka bir erkek."

"O zaman o bir aptal." Fox omzunu sıvazlamak için uzandı. Korktuğu gibi, temas kararlılığını neredeyse yok ediyordu. İddialarını nasıl kazanacaktı ki? Kontrol kayıyor... "Sen tanıdığım en iyi insansın."

Huşu ona öyle sert vurdu ki nefesi kesildi. On kelime ama hayatını derinden etkiledi. Fox onda gerçek bir değer buldu. Onda.

Eğer şu anda bu yataktan çıkmazsa, hiç çıkamayacaktı. Onu soyacak, altına sıkıştırarak, bacaklarını ayıracak ve sonunda, kutsanmış bir şekilde içine dalacaktı.

İlk hamleyi o yapmalıydı. Kendi seçtiği bir nimeti alacaktı ve arkadaşları için ikinci bir şans talep etmek istiyordu, buna ihtiyacı vardı. Onlar hayatının bir parçasıydı... ama Fox da öyleydi. Üçü barışmak zorundaydı.

Bu kadını kırmak zorundaydı. Çok yakında!

* * * *

Yedi gün daha geçti, ama Fox asla kırılmadı.

Bjorn'un ikinci gün hissetmeyi beklediği hayal kırıklığı mı? Şimdi onu acımasızca rahatsız ediyordu ve kadının ondan ne gibi bir lütufta bulunmayı umduğunu merak ediyordu. Özgürlük mü?

Pang. Sekiz günü uykusuz geçirmişti. Bir öpücük, bir okşama ya da bir orgazm olmadan sekiz gün. Zevk almayı ve vermeyi bir uzuv kadar özlemişti.

Şaşırtıcı bir şekilde, ona güvenmeye başlamıştı. Kaçmak için hiçbir girişimde bulunmamıştı ve ona bir kez bile saldırmamıştı. Bunun yerine, sanki ondan gerçekten hoşlanıyormuş gibi onu korumuştur.

Öyle mi yaptı?

Önemli değil. Odaklan. Yapması gereken bir işi vardı. Ve Galen'e iyi olduğuna dair mesaj atmasına izin vererek onu davranışları için çoktan ödüllendirmişti.

Bu odaklanmak mı? Elimizdeki konuya odaklanmak. Doğru. Bjorn şimdiye kadar doksan yedi Savaşçı toplamıştı. Üç tane daha ve Yeraltı Dünyası'na bağlı ordusunu tamamlayacaktı.

On iki kişilik bir grup şimdi onun önünde durmuş, konuşmasını dinliyordu. Adil olacağım ama talepkar olacağım... ihanetin hiçbir türüne müsamaha gösterilmeyecek... yükselme fırsatı...

Leemaizleyiciler arasında bir yer işgal ediyordu Bjorn Elit'e terfi ettiğinde de Savaşçı'ya terfi etmişti. Başkalarını davet etmişti ve onlardan biri de Leema'yı davet etmişti.

İki kez sohbet etmek için onu kenara çekmeye çalışmıştı. İlkinde adam onu nazikçe yüzüstü bırakmıştı. İkincisinde ise daha sert davranmış. Söylentilere göre kısa bir süre önce eşiyle ayrılmışlardı. Kadının aşklarını yeniden alevlendirmeyi umup ummadığını merak etti.

Bu konuda ne hissetmeliyim? Bilmiyordu.

Ne biliyordu? Bakışları kaç kez ona dönerse dönsün, vücudu etkilenmemişti. Bu da onu şaşırtmıştı. Kız zerre kadar değişmemişti. Aynı solgun saçlar, aynı altın rengi ten. Aynı ışıltılı mavi gözler ve dolgun, pembe dudaklar. Aynı kısa ama kıvrımlı vücut, büyük göğüsler ve geniş kalçalar. Bir zamanlar onu tüm dünyadaki en güzel kadın olarak görmüştü. Ya şimdi? Güç, hayranlık ve sakinlik yayan Fox'la kıyaslanamazdı.

Genellikle bando için ayrılan kürsünün üzerinde yükseliyordu, Fox da her zamanki gibi onun yanındaydı. Thane ve Xerxes bu sabah erkenden Savaşçıları seçmeyi bitirmişlerdi ve Fox'un yanında yer aldılar. Onu dikkatle izliyorlardı ama her zamanki kötü niyetleriyle değil. O-

Konuşmasını bitirdiğinde çelik gibi sertleşti ve Fox parmak uçlarında yükselip kulağına fısıldadı, "Sarışın neden bakışlarıyla seni soyuyor?"

"Eskiden onunla çıkardım" diye fısıldamadan önce sabır diliyormuş gibi burnunun kenarını sıktı.

"Ne!?" diye ağzından kaçırdı. "Ciddi misin?"

Başını salladı, sonra konuşmasına devam

Erkeklerin yarısı kadınların tamamı Fox'a bakış üstüne bakış attı. Bazıları düşmanlıkla çatırdadı, diğerleri meraklayandı. Bazıları şehvetle yanıyordu. Öfkenin ilk kıvılcımlarını göğsünü dağladı.

Sonunda Bjorn bir kolunu onun beline doladı ve onu önüne çekerek görsel bir hak iddia etti. Biraz kendini beğenmiş ve çokça seksi bir şekilde arkasına yaslandı ve rahatladı.

Şimdi herkesin gözler genişledi, ve kalabalık agape. Gözlerinde şehvet olan erkekleri işaret ederek, "Sen, sen, sen ve sen gidebilirsiniz. Acele etmenizi öneririm."

Bu dört erkekler kaldı içinde yer, çatık kaşlı ve etrafına bakınıyor, belli ki kafası karışmış.

"Benim wo-tutsağıma böyle bakıp ödül alamazsın," diye homurdandı. Kalabalık bir Gönderilmişler topluluğunun ortasında neredeyse Fox'tan kadını olarak mı bahsedecekti? Bunun bir önemi var mıydı? Uyanık olduğu her saniyeyi onu soymayı düşünerek geçirdiğine göre, Tilki onun kadını sayılırdı.

"Kendini tekrar etmesi mi gerekiyor yoksa kafa kesmeye başlamam mı gerekiyor?" Thane rahat bir ses tonuyla sordu.

O ve Xerxes gölgelerin arasından çıktılar, iki tehditkâr güç kulesi. Dörtlü ayağa fırladı ve gece kulübünden koşarak çıktı.

"Sen, sen ve sen de gidebilirsiniz," dedi Fox, sonra dikkatini Bjorn'a çevirdi. "Onlara en az bir düzine kez gizlice yaklaşıp boğazlarını kesebilirdim. Dikkatleri çok kolay dağılıyor ve savaşta size pahalıya mal olacaklar."

Mükemmel bir nokta. Dörtlü, Fox'u uyarmasını bekliyormuş gibi ona baktığında, üçlüyü de kapı dışarı etmekte tereddüt etmedi.

Leema ayağa fırladı, sandalyesi arkasından kaydı. "Şu anda birlikte vakit geçirdiğin türden biri mi? Neden onunla ilişki kuruyorsun, Bjorn? Sen bundan daha iyisin. Onun on insanımızı öldürdüğünü biliyorsun, değil mi?" Sesi öfkeyle çatırdıyordu. "O aşağılık, iğrenç bir pislik ve bunu hak ediyor-"

"Yeter!" diye kükredi.

Fox gerildi, ancak bir saniye sonra gevşedi. Bunun ne anlama geldiğini biliyordu ve bu onu çileden çıkardı. Muhtemelen incinmekten kaçınmak umuduyla soğuk davranmıştı.

"On kişiyi öldürdü," diye herkesin duyması için hırladı. "Varlığının her zerresiyle pişmanlık duyduğu bir şey. Anladığım bir şey var. Ben de geçmişte ayırım gözetmeksizin öldürdüm, sadece savaş sırasında değil. Pek çok tür beni yakalayıp cezalandırmaktan zevk alırdı. Benim de yaptığım bir şey için onu nasıl hor görebilirim?" Bugün Leema'nın gibi sorulara hazırlıklı gelmişti. cebini karıştırdı ve onküçük çakıl taşı çıkardı. Gönderilmişler'in el kitabındaki bir oyunu kullanarak çakıl taşlarını kalabalığa fırlattı. "Hayatında hiç hata yapmamış olanlar, lütfen Cellat Fox'u ilk taşılayan siz olun."

Sessizlik. Ona doğru tek bir taş bile fırlatılmadı.

Bjorn çenesini kaldırdı. "Şimdi bana sevmesi gereken erkeği aldatıp aldatmadığını sorun."

Utanç Leema'nın yanaklarında iki kırmızı nokta oluşturdu. "Ben... sen..."

"Gitmeni istiyorum." Leema'dan nefret etmiyordu ama ona karşı sevgi de beslemiyordu. Artık beslemiyordu. Ona kötülük yapmış, onu aldatmıştı.

çok daha merhametli olabilirdi ama o artık hayatına devam ediyordu. Yine de Fox'un canını yakmıştı ve nedense bu ayrıntı onun öfkesinin pimini çekmiş, bombayı patlatmıştı. "Gidebilirsin. Şimdi."

Çenesi düştü, ona bakakaldı. "Ama. Ama-"

Bjorn onu görmezden gelerek, yeni kurulmakta olan ordusunda en çok işe yarayacağını düşündüğü askerleri işaret etti ve böylece görevini tamamlamış oldu. Seçilmeyenler kulüpten aceleyle çıktılar - Leema hariç herkes - diğerleri geride kaldı. "Evinize gidin ve toparlanın," dedi onlara. "Yarın, Cehennem'e hareket ediyoruz."

Daha sonra seçilenler aceleyle ayrıldı, ancak Leema hala Bjorn, Fox, arkadaşları ve kulüp çalışanlarıyla birlikte geride kaldı.

"Sanırım Leema gitmeden önce bizi sevişirken izlemeyi umuyor? "

Fox döndü ve başını

Bjorn'un omzuna yasladı. Bir eliyle Bjorn'un saçlarını itti

Diğer eliyle de kanatlarının kenarlarında gezindi.

Bir iniltiyi yuttu, hisler çıldırtıcıydı. Direnci kırılmaya başlamıştı. İlk hamleyi yapmak gerçekten o kadar kötü bir şey miydi? Yani bahsi kaybedecekti. Ne olmuş yani? Eğer özgürlüğünü isterse, ensesine gizlice bir GPS çipi yerleştirebilirdi. Dangalakça bir hareket etti ama en azından nerede olduğunu her zaman bilecekti.

Hayır, hayır. Bununla savaş. Seni o kadar çaresizce arzulamasını sağla ki, geçmişini düşünemesin.

Kavrayışını onun kışını kavrayacak şekilde alçaltarak başını eğdi ve sessizce ona "Senin içinde olmak istiyorum" dedi.

Nefesi kesildi ve sarsıldı. Elleri hareketsiz kaldı, tırnakları adamın kafa derisine ve tüylerine battı. Kollarında tüyler diken diken oldu, geri kalanı da onun içinde erirken sıvıya dönüştü. Boynunun dibindeki nabız, mini bir kalp atışı gibi hızlandı.

Onun sözlerine verdiği tepkiyi görmek, arzusunun ateşini körükledi.

Sabırsız bir huff onu günümüze geri getirdi. Hâlâ dinleyicileri vardı. Doğru ya. Eski sevgilisi

ona itaat etmemeye ve yerinde kalmaya karar vermeden önce aşılayıcı bir açıklama yaptı.

Leema mesajı alıncaya kadar ona ters ters baktı, çenesini kaldırdı ve tepinerek binadan çıktı. Gidişi onu hiç tatmin etmemişti. Ama suçluluk da hissetmiyordu. Gerçek şu ki, Fox'a dokunmadan edemezdi. Eğer diğerleri izlemeye dayanamıyorsa, gidebilirlerdi.

Önüne geçti, parmak uçlarında durdu ve sözlerini kulağına döktü, Fox fısıldadı, "Bana doğru bastırılmış bir ereksiyonun var. Bunun beni senin et kalkanın yaptığına eminim."

Ağzı yarım bir gülümsemeye kıvrıldı. Söylediği şeyler onu eğlendirmekten asla vazgeçmiyordu. "Özür dilerim. I-"

"Hayır, yanlış anladınız. Hoşuma gidiyor." Ona doğru eğildi. "Hoşuma gidiyor."

Rüyasında kullandığı kelimelerle aynıydı. Belki de rüyasında Bjorn'u görmüştü?

Bu fikir bile onu heyecanlandırmıştı.

"Ayrıca," diye ekledi kaşlarını sallayarak, "bir hesaplaşmanın zamanı geldi. Güvenli oynamayı bırakmalı ve kazanmak için oynamaya başlamalıyız, anlıyor musun?"

Kıkırdadı, sesi paslanmıştı. Fox hayatına girmeden önceki kadar paslı değildi. Geçtiğimiz hafta boyunca, ondan herkesten... daha fazla gülümseme ve kahkaha koparmıştı. Hiç olmadığı kadar. Ancak şimdi, eğlence şehvetin gölgesinde kalmıştı, vücudu onun için yanıyordu.

"Anlaştık," diye mırıldandı. Fısıltıyla ekledi: "O halde teslim olup misafirlerimizden kurtulmaya ve yatak odamıza koşmaya hazır olduğunu kabul ediyor musun?"

Yatak odaları mı? Bu sözcük onu duraksattı. Onun odası ne zaman onların odası olmuştu?

Dudaklarını yaladı ve "Teslim oluyor musun?" dedi.

O...yaptı. Bjorn, Cellat Fox'a sahip çıkmadan bir gün daha hayatta kalamazdı. Benim! Benim olanı alacağım. Sonunda.

Evet,. Yakında onun sıcak, ıslak çekirdeği tarafından eldivenlenecekti.

Sonunda gerçek tatmini tadacaktı. Buna ihtiyacı vardı. Ona ihtiyacı vardı.

Başka kimse yapamazdı. Şimdi olmazdı. Hiç mi?

Parmak uçlarını Fox'un kalça kemiği boyunca gezdirdi ve çocuklarına, "Fox'la konuşmak istediğiniz bir şey yok mu?" dedi.

"Var." Thane çenesini kaldırdı ve bir adım öne çıktı. "Sizikırbaçladığımız için özür dileriz. Bjorn için yaptıklarınız... Size ne kadar teşekkür etsek azdır."

Xerxes başıyla onayladı. "Onu hiç bu kadar hafif ya da özgür görmemiştik. Bunun için sonsuza dek desteğimize sahip olacaksın."

Fox ona karşı ürperdi, sonra sustu. Kendisine zarar veren erkeklere karşı yumuşamaktan kaçınmak için -yine- duygularını gömdüğünden şüpheleniyordu. Bu bir savunma mekanizmasıydı ve kalbini acıtiyordu.

"Seni affetmeyi düşünecek," dedi ona göz kırparak, "yüz bin dolar karşılığında. Her birinizden."

Yüzlerce Gönderilmiş'in önünde onu savunması hiç bu kadar hoşuna gitmemişti ve bunun nedenini merak etmesine gerek yoktu. Onun çıkarlarını desteklemesi hoşuna gitmişti, kendi başının çaresine bakmayı tercih ettiğinde savunulmak hoşuna gitmişti. "Bu şimdiye kadar birinin bana söylediği en tatlı şey." Gözleri yaşarıp genişlerken, kalbinin üzerine bir yumruk bastırdı. Duygularını gömmeye devam edemeyecek kadar hayranlık ve hayranlık duyuyor muydu?

"İmzanıza ihtiyacım var," diye seslendi garsonlardan biri. Bellorie, Thane'in en sevdiklerinden biri ve Elin'in en iyi arkadaşıydı. Tüm garsonlar onun en iyi arkadaşlarıydı, bu da Thane'in ve dolayısıyla Bjorn ve Xerxes'in kadınları canları pahasına korudukları anlamına geliyordu.

"Tahmin et ne oldu? Sen benim yeni en iyi arkadaşımsın," dedi başka bir garson. Becerikli.

Üçüncüsü, Octavia, bir şişe viski kaptı ve herkese içki doldurdu -yanlış, sadece kendisi için; viski kullanmamıştı.

bir shot bardağı, şişeden direkt içmişti.

Bjorn'un bir yanı oyalanmak, Fox'a arkadaşları ve çalışanlarıyla dost olma şansı vermek istiyordu. Çok saygı duyduğu insanlarla. Ayrıca herkese Fox'u daha yakından tanıma şansı vermeyi umuyordu. Onu seveceklerdi. Sevmelilerdi. Ama sekiz gündür şehvetle yanıp tutuşuyordu ve havadan sudan konuşma düşüncesi... Dilimi kesmeyi tercih ederdim. Ama Fox'u kazanmak için diline ihtiyacı vardı. Bugün. Şimdi.

Başarısız olma. Ateşi yükselt. "Özür dileme işi bittiğine göre Fox'la konuşmam gereken bir şey var. Bize izin verirsiniz..."

Fox'u götürürken çığlıklar yükseldi, herkes farklı cesaretlendirmelerde bulundu.

"Evet, bebeğim. Eminim iyi bir tartışma yaparsınız."

"Bu sohbete ucunda bir yarık olan ten rengi bir megafon da dahil olacak mı?"

"Eğer oda sallanıyorsa, çaldıkları botlar değildir."

Kahkahalar çığlıklara katıldı ama Bjorn bunu fark etmedi bile.

Beklenti onu tüketti.

On Beşinci Bölüm

Cinsel hünerleriyle yanan Bjorn yatak odasının kapısını açtı ve Fox'u içeri davet etti. Tilki kararsız bir şekilde olduğu yerde kalakaldı. İkisinden biri bahsi kaybetmek üzereydi. Ne kadar azgın olursa olsun, ne kadar azgın olursa olsun, kaybedenin... davul zurna lütfen... kendisi olacağından şüpheleniyordu. Cellat Fox.

Sekiz gün. Sekiz gün boyunca bu adam için -onun kirli öpücükleri ve her dokunuşu- artan bir yoğunlukla acı çekmişti. Her gece onun erkeksi kokusunu içine çekerken onu hayal etmişti. Her gülümseyişinde gökkuşağı gözlerinin parlamışını izlemişti. Birbirlerine yapabilecekleri her şeyin hayaliniYapmadıklarını mı? Kuralları çiğnedi. Kendini boşaltmak yok. Neredeyse sürekli olan baskıvücudunuhissininbir kanalı haline getirmişti. meme uçlarıkarın Zayıf dizler Ham, ilkel arzu damarlarında dolaşüyor, doruğa ulaşmayı talep

Onu da bu kadar güçlü etkiledi mi?

Fark eder mi? Sen onun için geçici bir fantezisin. Yeni bir fetih, kolayca sahip olunan, kolayca unutilan. Bir şaka. Gelecek yıllar için bir eğlence kaynağı. Devam et. Onunla seks yap. Aşık ol. Başına gelecek tüm kalp ağrılarını hak ediyorsun.

Ouch. Güvensizlik şahdamarına saldırdı. Fox kollarını ortasına doladı ama bu hareket ona yardımcı olmadı. Kendini hiç bu kadar savunmasız hissetmemişti.

Sonunda, titreyerek Bjorn'un yanından geçti. Yol boyunca elini Bjorn'un cüppesine , daha doğrusu cüppenin altındaki ereksiyona değdirdi. Adam bir nefes çekti;

kadın bir kahkaha attı, sinirleri yatışmıştı. Gerçekten de onu güçlü bir şekilde etkilemişti. Al bakalım, Güvensizlik. Bu önemli!

Bu gece Fox ve Bjorn birlikte olacak, bir hafta süren eziyete son vereceklerdi... tabii ki içlerinden biri kırıldıktan sonra.

Yatağın ayak ucunda durdu, sonra dönüp ona baktı. Nereden başlamalıydı? Onu nasıl kıracaktı? Şimdiye kadar denemek için pek bir şey yapmamıştı. Çünkü kazanırsa, isteyebileceği tek bir gerçek nimeti olacaktı -bırak gideyim- ve onu terk etmeye hazır değildi. Aptal kız.

Bakışları onunkilere yapışmış halde kapıyı kapatıp kilitledi, sonra sinsice yaklaştı. Ve kadının sinirleri bir kez daha gerildi. Gözlerinde yırtıcı bir kor parıldıyor, vücudunun her bir santimetresine kararlılık damgasını vuruyordu.

"Kıyafetlerini çıkar," diye homurdandı, alçak, boğuk kelimeleri kulaklarına sızarak onu saran hisleri güçlendirdi.

Bjorn'un Fox'u ilk kıldığını görün. Hayırhayır

İnanılmaz bir

seksapeli vardı... ama onun da vardı. Gömleğinin yakasıyla oynayarak mırıldandı, "Kıyafetlerimi çıkarmaktan mutluluk duyarım. Sen yenilgiyi kabul eder etmez."

"Kıyafetlerin sende kalsın o zaman. Benimkiler de sende kalsın." Bronz tenini ve şişkin gücünü gözler önüne seren bornozunu yırttı, sonra giysiyi ona doğru fırlattı. "Sadece iki kelime söylemen yeterli, teslim oluyorum. Sonra bunların hepsi senin olacak." İnanılmaz formunun her santimini göstermek için elini salladı.

Onu istiyorum. Ver onu bana!

Uzaklara bak, uzaklara bak! Benim kişisel Temptation Island'ım dışında herhangi bir yere.

Gururu, acı sona kadar cazibesiyle savaşmasını gerektiriyordu. Her nasılsa, Fox iradesini toplayıp şöyle dedi: "Karşı teklif. O iki küçük kelimeyi söylersen bunların hepsi senin olur." Atletini ve sütyenini yukarı çekerek botlarını tekmeledi. Derisini ve külotunu titreyerek çıkardı.

Birdenbire ikisi de çıplaktı ve aralarında sadece birkaç metre vardı. Adamın nefesi kesilirken kadının nefesi kesildi, adamın görüntüsü kadının zihnindeki tüm devreleri uçurdu. Ötesinde

Güzel. Bu hızla gidersem, birkaç dakika içinde kaybedeceğim.

"Bence kuralları değiştirmeliyiz," diye ağzından kaçırdı. "Aynı anda hamle yapmayı kabul ediyoruz. O zaman ilk orgazm olan kaybeder ." Ve aynı anda kazanan.

"Anlaştık," diye atıldı, sanki kadının her an fikrini değiştireceğinden korkuyormuş gibi.

Daha fazla zaman kaybetmediler. Kız adamın ağzının kenarına bir öpücük kondururken, adam kızın kavradı.

saniye sonra kız havada süzülerek yatağın üzerine indi. Fox zıplarken güldü, bu kahkaha gerçekti ve şampanya kadar sarhoş ediciydi. Kabul et, Bjorn'un arzusu başını döndürüyordu.

Onu yere yatırmak için yatağın üzerine atladı. Karanlık ama şakacı, hınzır ama tatlı, ona baktı. Kahkahası bir anda söndü ve yutkundu. Adam hiç bu kadar vahşi görünmemişti.

Değilsadece Güzel. Büyüleyici. O sahip olunan Bu an.

Bu yolda ilerlemeye devam ederseniz size de sahip olur. Aptal Güvensizlik! Bunu benim için mahvedemeyecek.

Fox hiçbir zaman, hiçbir nedenle kontrolü isteyerek kimseye devretmemişti. Şimdi, Bjorn'un da öyle olup olmadığını merak ediyordu. Alana'yla olan ilişkilerini görmüştü ve yakalandığından bahsetmişti. Kontrole ihtiyacı olabilirdi.

Ama. Benim için her zaman bir "ama" vardır. İç çekti. İlişkileri düzensiz bir zeminde başlamıştı. Onu öldürmeye kararlı bir şekilde hayatına girmişti. Yeteneğini yok etmiş, onu hapsetmiş ve kırbaçlanması için tuzak kurmuştu. Peki ona ne yapmıştı? Halkından on kişiyi öldürmek dışında tabii ki.

Bahsi kazanmak onları sonunda eşit seviyeye getirebilir.

Bir dakika diğerini kovaladı, ikisi de başka tarafa bakmıyordu. İkisi de bir hareket yapmıyordu. Adamın ona bakışı...

Sanki dünyanın en güzel kadınıymışım gibi. Sanki ben... özelmışim gibi. Aptal kalbi gökkuşağına benzer bir şeyle doldu, neredeyse patlayacaktı. Hiç kimse için özel olduğundan emin değildi... hiç.

Zaman geçtikçe göz kapakları arzuyla daha da kapanıyor ve kadının ona dair farkındalığı daha da artıyordu. Çenesindeki koyu renkli kirli sakal ellerini çağırıyordu. Bir dokunuş... belki iki. Kaslı göğsü ağzını çağırıyordu. Bir tat... başlamak için. Ereksiyonu ellerini ve ağzını çağırıyordu.

Adam beni kandırıyor.

Şehvet içini ve dışını ısıtıyordu. Kanı kaynamaya başladı, buhar yayılıyordu. Bu buhar içinde basınç oluşmasına neden olarak nefesini kesiyordu. Bu sırada Bjorn nefes nefese kalmıştı.

Bir farkındalık onu sarstı: O benim ve zamanın geri kalanında paylaşmayacağım.

Oh, onun kendisine ait olduğunu biliyordu. En azından kısmen O sadece yapmamıştı. bilinen o planlı üzerinde tutmak sonsuza dek.

Sırf kaçmak için onun kalbini k a z a n m a y a c a k t ı ve geçici birdüzenlemeyle yetinmeyi reddetti Onunla değil Onun kalbini kazanmak istiyordu çünkü... çünkü... Yap. Söyle. Çünkü onunla büyük bir aşk yaşıyordu. İşte. Yaptı, söyledi, düşünceye hayat verdi, şüphelerini silip süpürmesi için bir fırsat verdi.

Düşüyorum. Düşüyorum. Onun gibi sert düşüyorum. Onu bugün, yarın ve ondan sonraki her gün istiyordu. Uzun vadeli, bebeğim! Heyecan kabardı, içinden taştı.

Diğer Gönderilmişlerin sana nasıl baktığını gördün.

Onlar seni asla onaylamaz. Seninle birlikte olmak Bjorn'u sürgüne gönderir. Senden nefret edecek ve haklı olarak.

En berbat olan neydi? Piç kurusu haksız değildi. Dişlerini sıkı.

İfadesi beklenmedik bir şekilde yumuşayan Bjorn, başparmağının ucunu kızın alt dudağında gezdirdi.

"Güvensizlik

Benden uzaklaşman için en iyisi bu, değil mi?"

"Evet," diye mırıldandı. Onun ruh halindeki değişikliği hissetmiş olması, ondan daha çok hoşlanmasına neden oldu. "L" harfine henüz hazır değildi.

Henüz! Henüz mi? Asla aşık olmayacağım. Aşık olmayacağım! Kabul edilebilirdi. Peki ya aşk? Hayır. Düşüncesi bile onu panikletiyordu. Aşk acıya ve hayal kırıklığına davetiye çıkarıyor, diğer kişiye sizin üzerinizde güç veriyordu. Duygusuz haline dönmeyi tercih ederdi.

Bir tutam saç alnına dökülmüştü, koyu renk saç telleri bronz teniyle şaşırtıcı bir tezat oluşturuyordu. Kız saç tutamını düzeltme arzusuyla boğuşurken, adam, "Şu iblise bir ders verelim. Sana her saldırdığında, biz de ona zevkle karşılık vereceğiz, ki bu onun kesinlikle nefret ettiği bir şey."

Snort. Tricky Sent One, durumu kendi lehine çevirmeye çalışıyor. "Mükemmel plan. Önce beyler," diye alay ederek dizini vücudunun yan tarafına sürttü.

İşte böyle. Neşeleri kaçtı, vücutları daha fazla görmezden gelinemeyecek kadar ağrıyordu.

"Sen tüm yaratılıştaki en zarif yaratıksın," diye homurdandı "Dıştannarin ama içten sert, çelişkili ve ilgi çekici bir kombinasyon. Beni çıldırtıyorsun"Nefes alışverişleri hızlandı. Onun için yanıp tutuşurken,

"Bütün haftaseni böyle üzerime tünemiş hayal ettim.

Göğüslerimle oynuyorsun, meme uçları mı çimdikliyorsun ve parmaklarını içime sokarak beni daha büyük bir şeye hazırlıyorsun, çok daha büyük..."

Bir iniltiyle başını eğdi. O da bir iniltiyle kendi başını kaldırdı. Dudakları ortada buluştu, dilleri birbirine çarptı. Öpüşmede nazik ya da geçici hiçbir şey yoktu. Keşfetmek yoktu. Sadece şiddetli, durdurulamaz bir ihtiyaç vardı. Birbirlerini yuttular. Kadın onun için nefes alıyordu, o da kadının için.

Bir tutku şimşek hızıyla yayıldı ve hücrelerini ısıttı. Bu olmadan nasıl bu kadar uzun süre yaşamıştı? Kalamazdı

Hala, cinsel organını onun şaftına sürüyordu. Oh, mutluluk! Her temas noktası içinden yeni bir şok dalgası gönderdi. Kısa süre sonra her düşüncesi bir sonraki vuruşun etrafında dönmeye başladı.

Bağımlısı oldum. Bunu günde en az üç kez istiyorum!

Boynundaki nabızı okşadı, basınç artıyor, serbest bırakılma ihtiyacı her şeyi tüketiyordu. Yine de ona karşı nazik olmak için çok uğraştı. Pençelemek yok. Isırmak yok. Eğer ona acı verirse, suçluluk duygusu onu mahvedecekti. Alana'yla yaşadığı onca şeyden ve tutsaklığından sonra sadece zevki hak ediyordu. Ama...

Birlanetimırıldandı. Etoburlukdireksiyona geçti ve her düşüncesini üç sonuçtan birine yönlendirdi. "Evet. Lütfen. Daha fazla."

"Daha fazla. Her şeyden. Her şey." Dudaklarını öpmek için başını kaldırdı. Dilleri tekrar tekrar birbirine dolandı.

Tırmalama yok mu? Isırmak yok mu? Asla olmaz. Tırnaklarını adamın kafa derisinde gezdirdi, sonra kanatlarının ortasından geçirdi ve sonunda sivri uçlarını kışına batırarak onu daha da yakınına çekti. Evet, evet! Hayır! Adamın ereksiyonu arzusunun merkezine çarparak neredeyse onu doruğa çıkaracaktı. Dayanmalıydı. Dayanmalıydı!

Nefes nefese tısladı.

"Özür dilerim," diye mırıldanarak tırnaklarını kurtardı. Çarşafı yumrukladı. "Seni incitmek istememiştim."

"Zarar görmedim." Yüzünü onunkinden ayırırken hırıltılı bir homurtu yükseldi ve Güvensizlik'ten gelen itirazları bastırdı. "Onları yerine koy."

Onlar mı? Tırnakları mı? "Hayır. Direnmeliyim." Gah! Zihni bomboşken düşüncelerini söylüyormuş gibi geliyordu. Ama geçmişte birlikte olduğu erkeklerin hiçbiri Bjorn kadar güçlü ya da yoğun değildi. Onun tutkularının mükemmelliğini tattıktan sonra, başka bir erkeğin bunu yapabileceğinden şüpheliydi. "Sana zarar verebilirim," diye açıklamaya çalıştı nefes nefese kalışları arasında.

"Bana verdiğin tepkileri seviyorum. Onları kazanmayı seviyorum. Yap

beni böyle bir mutluluktan mahrum bırakma."

Sevgili adam. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi? Ben bir üst seviye kız arkadaşım ve sen bana borçlusun." Fox bir kez daha tırnaklarını onun kışına batırdı. Bacaklarını onun beline doladı ve ayak bileklerini kilitledi. Kulak memesini dişlerinin arasına aldı ve fısıldadı, "Artık sana olan tepkilerimle savaşımayacağım. Teslim olacağım. Eğer benim için bir şey yaparsan."

"Ne olursa," dedi. "Teslim olan ben olacağım."

Neredeyse gülümsüyordu. Neredeyse. "Becer beni, Bjorn. Lütfen."

* * * *

Bjorn'un alnında boncuk boncuk ter vardı, Fox'un sözleri zihninde yankılanıyordu. Kasları gerginlikten düğümlendi ve kalbi kaburgalarına çarptı. Altında gelmiş geçmiş en seksi kadın yatıyordu. Karmakarışık siyah saçları narin yüz hatlarını çerçevesliyordu. Hatta bir tutam meme ucunun etrafında kıvrılmış, bakışlarıyla peek-a-boo oynuyordu.

O arzunun vücut bulmuş halidir.

Öptü ve göğüslerine giden ateşli bir yolu yaladı, saç tutamını yoldan çekti ve meme ucunu sertçe emdi. Sırtını eğdi, bir mutluluk çığlığı havaya doldurdu. Daha sert emdi. Ancak kız çırpınıp tutarsızca mırıldandığında diğerine geçti ve onu da aynı sertlikte emdi.

Düşünemiyorum, düşünemiyorum. Bahsin bir önemi kalmamıştı.

Hiçbir şeyi bu kadar umutsuzca istememişti.

Kanatlarını çırparak Fox'u yatağın üzerinden kaldırdı. İkisini de ters çevirdikten sonra, Fox onun üzerinde dinlenirken o da bir yastık yığınının üzerinde dinlendi. Göğüsleri zıplayarak Fox'un kalçalarına sarıldı ve sıcak, sırılıslam seksini onun ereksiyonuna yasladı.

Yüzünde şefkatli, hoşgörölü, heyecanı ve beklentisi hissedilir bir ifade ile ona baktı.

Kalçalarını çevirip onu gıcırdatmaya başladığında, zevk ve acı çarpışarak onu çılgına çevirdi. Bunun için çok uzun süre beklemişti.

Bir nefes daha tısladı ve hareketsiz kaldı. Onu beklemişti. İçten içe, olağanüstü birinin geleceğini, onun sunduğu parlak geleceğin geçmişi gölgede bırakacağını biliyordu -umuyordu-. Kâğıt üzerinde Fox öyle biri olmamalıydı. Ne kadar farklı olsalar da birbirlerini deli etmeleri gerekirdi. Bunun yerine, Fox onu daha iyi yapıyor, hayatının her yönünü tamamlıyordu.

"Bjorn," dedi usulca, ama sonra sustu. Adamın yüz ifadesinde fark ettiği duygu her neyse -yanan şehvet mi? Çılgınca bir ihtiyaç mı?

"Evet, cadaloz. Evet." Kanatlarını onun etrafında kıvırdı, uçları sırtını okşadı.

Titreyerek, inleyerek parmak uçlarını her ikimemeucunun etrafında gezdirdi "Bebeğim doruğa ulaşmayı ne kadar Boyundan aşağı kayar kaymaz boşalacak mısın?"

Evet! Hayır. Hayır. Belki mi? Tüm gücüyle savaşıyordu. "Hadi öğrenelim." Ama önce onu hazırlaması gerekiyordu.

Onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladı. Vücutları arasında gözle görülür bir boşluk gördüğü anda, bir parmağını onun kalbinin derinliklerine daldırmak için aşağı uzandı. Düzensiz bir çığlıkla başını geriye attı ve omurgasını eğdi. Saçlarının uçları adamın kalçalarını gıdıklıyordu.

Parmağını içeri ve dışarı, içeri ve dışarı hareket ettirirken, iç duvarları onu sıktı. Bir sonraki içe doğru dalmada, bir saniye daha ekledi. Kızın nefesi kesildi; bir iniltiye dönüşen bir nefes. Adam ikisini birlikte makaslayarak onu gerdi. İçeri, dışarı. İçeri, dışarı. Adam onları her geri çektiğinde kadın kıvranıyor, onları kovalıyor, daha fazlası için can atıyordu.

Adını tekrar tekrar haykırmaya başladığında, adam üçüncüyü sıkıştırdı. Daha güçlü bir şekilde nefes aldı, kalçaları sarsıldı. Tek yapabildiği? Güç için dua etmek. Çok iyi. Çok fazla. Yeterince değil. İçeri, dışarı. Beyaz sıcak. Islak. Sırılsıklam. İçeri, dışarı. Kadınsı bal elini ıslattı.

Cadalozunun ona cevap verme şekli.

Asla yetmeyecek.

Bir elini göğsüne, sonra diğerine vurdu. Sonra tırnaklarını adamın karnına geçirerek saatlerce hayran kalacağı sekiz mükemmel iz bıraktı.

Fox'a yalan söylememişti. Acıyı seviyordu. Onu düşüncenin ve mantığın ötesine ittiğini, hislerinin kölesi haline getirdiğini bilmek hoşuna gitmişti. Onun üzerinde iz bıraktığını bilmek hoşuna gitmişti. Damgasını.

Kadın hiçbir şey saklamıyordu ve bu hınzır, vahşi, sınır tanımayan arzusunun hayatında eksik olduğunu fark etti.

Tercih ettiğini düşündüğü o yumuşak, nazik kadınlarla yattığında elde etmeyi umduğu her şey. Titreyerek, daha hızlı nefes alarak başını kaldırdı.

Fox'un meme uçları nemli, kırmızı ve kabarıktı. Tutkulu kızarıklığı derinleşmişti ve göz bebekleri şişmişti. geri dönüşü olmayan bir noktaya ulaştı.

Ona ihtiyacım var. Şimdi. "Benim için hazır mısın, vixen?" Lütfen, benim için hazır ol.

Sesi titreyerek, "Lütfen! İlk gelen ben olacağım. Geleceğim. Sadece gelmemi sağla!"

Onu doyurmaya yönelik kışkırtma, onu kızdırma dürtüsünden daha baskın çıktı. Kontrolünü kaybedince onu ikinci kez dizlerinin üzerine çöktürdü. Şaftını girişine yerleştirip iç halkayı bir inç kadar geçerken gözbebekleri genişledi ve o ısıltılı elanın daha fazlasını kapladı.

Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. O zevk! Ve sadece ucunu sokmuştu. Derine soktuğunda ne olacaktı?

Henüz değil, henüz değil. Kadın izlerken, adam parmaklarındaki özü yaladı. Yine gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Çok tatlı!

Daha da ıslandı. Daha sıcak. Adamın cüssesi yüzünden, kadın adamın boyundan aşağı kaymadı. Adam çok büyüktü ve kadın da çok dardı. İnanılmaz derecede sıkı. Dişlerini sıktı, boşalma dürtüsü onu boğuyordu.

Parmaklarını kadının iç bacaklarında gezdirerek t ü y l e r i n i diken diken etti. "Hazır mısın

daha fazla?"

"Mmm." Alt dudağını çiğneyerek kalçalarını deneysel bir şekilde yuvarladı. Bir nefes. Bir inilti. "Evet, lütfen. Daha fazla! Şimdi, şimdi, şimdi."

Onu belinden kavrayan Bjorn ayaklarını şiltenin üzerine koydu, dizlerini büktü ve kalçalarını kaldırdı. Yavaşça, uzunluğunu daha derine zorladı, onu kazığa oturttu. Daha derine. Daha da derine. Kabzasına kadar sokmamak sahip olduğundan daha fazla güç gerektiriyordu ama bir şekilde bunu başardı.

Kadın her santimini kabul ettiğinde, adam durdu ve kadınınistilasınaalışmasına izin verdi Adamın içinde gerginlik vardı. Şakaklarından ve sırtından ter damlıyordu. Titriyordu.

"Bana ne zaman... hazır olduğunu söyle," diye homurdandı.

Deneme yaparak hafifçe yükseldi, sonra yavaşça yere eğildi. Tekrar. Sonra tekrar. Bu onun için saf, kesin bir işkenceydi ama yine de her saniyesine bayılıyordu. Sonunda, "Ben hazırım!" diye bağırdı.

Bekle, bekle, bekle. Bu iyi hissettirdi. Çok iyi. Her zamankinden daha iyi. Neden?

Farkına vardı ve irkildi. "Çekilmem gerek.prezervatifkullanmıyorum.Hamileliği riske atmamalıyım" Çekilebilir miydi? Her hücresi bir protesto çığlığı attı.

"Hayır! Kal! Seni buraya daha yeni getirdim. Bir an için bile olsa gitmene hazır değilim." Bacaklarını onun etrafında kilitledi. Ne yaptığını anlaması sadece bir kalp atışını aldı. Kilidi açtı ve fısıldadı, "Beni bu şekilde hamile bırakamazsın. Sonra açıklarım. Lütfen, Bjorn."

Ona sahip olmak için yalvarışını duymak.

Bjorn homurdanarak kendini tamamen serbest bıraktı. Adam yukarı doğru itti ve kadın kendiniaşağıyaçarptı. Bir an için yıldızları gördü ama hareketsiz kalmadı.

Hayıryatak başlığıduvaraçarparak kadının içine girdi. Girip çıktı. Daha hızlı. Daha sert. Gir

Kadının iç duvarları onu sıkıca kavıyor, shaftını ısı ve uyarılmayla çevreliyorduİçeri-dışarı, içeri-dışarı.

Daha hızlı.

Çok uzun zamandır arzunun bıçak sırtında poz veriyordu. Şimdi ise tutku ona hükmediyordu. İki parmağının arasında küçük tomurcuğunu çalıştırırken başparmağını klitorisinin etrafında dolaştırmak için aralarına uzandı.

Sonra. O an. Fox başını geriye attı ve çığlık attı, iç duvarları onun uzunluğunun etrafında kenetlendi.

Bir sonraki an, Bjorn tavana doğru kükredi ve kadınının içine beyaz-sıcak tatmin fışkırtıp durdu.

On Altıncı Bölüm

Fox'un kalbinin sakinleşmesi ve nefes alışının yavaşlaması için saatler geçti. Hiçbir zaman sarılıp yatan biri olmamıştı ama her dakikasını Bjorn'un yanına sokularak, tırnaklarını göğsüne gömerek geçiriyordu. Avını elinde tutmaya niyetli bir avcı gibi. Bjorn parmaklarıyla onun saçlarını taradı. Askıya alınmış bir birliktelik ve bağlantı anı seksten daha tatmin ediciydi. En az onun kadar tatmin edici.

Neredeyse tatmin edici. Gerçekten yakın bir ikinci.

Sessizlik hüküm sürmeye devam ederken, Fox'u endişe sarmıştı. Bjorn'la son kez meşgul olduklarında Gölgeler Kraliçesi onun uyarıldığını hissetmiş ve peşine düşmüştü. Alana bugün de onun tahrik olduğunu hissedecek miydi?

Eğer sürtük geri dönerse, Fox geçit açmadan onu öldürebilirdi. Mükemmel bir umut ışığı. Belki Fox ve Bjorn Alana'nın işini bitirmek için birlikte çalışabilirler. Ne de olsa birlikte öldüren çiftler birlikte kalır.

Bjorn'la kalmak istiyorum.

Az önce yaptıkları şey... Dünyayı sarsan, dünyayı değiştiren. Adam onun vücuduna tapmıştı. Bir sonraki dokunuşundan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Başka bir canlıya hiç bu kadar yakın hissetmemişti. Şimdi, bu his olmadan yaşayabileceğinden emin değildi.

Aptal! Sana daha önce de söyledim, ama tekrar söyleyeceğim, çünkü senin cılız beynin gerçeği hesaplayamıyor. Liderleri senin gibi bir günahkârı asla affetmeyecektir. Zamanı geldiğinde, Bjorn sana saldıracak.

İblis zehrini fısıldadı ve midesi asitle doldu. Belki de her ihtimale karşı Bjorn'la arasına biraz mesafe koymalıydı. "Sanırım bahsin galibini ilan edemeyiz. Bir foto finişte geldik."

"Sanırım eşitliği bozmak için tekrar seks yapmalıyız," diye alay etti.

Dalga geçiyorsun. Şimdi. Kalbi sıkıştı.

Kaşlarını çattı ve sanki kalbi de sıkışmış gibi göğsünün ortasını ovuşturdu. "Alana tarafından çağrılıyorum."

Mesafeyi korumakla ilgili tüm düşünceler yok oldu.

deneyeceğini biliyordum. Kaltağın böyle bir şey Midesişimdi kaynayan bir yahniymiş gibi asidi karıştırarak çalkalanıyordu, Fox"Bana koordinatlarını ver Onu birlikte öldürebiliriz.

Bugün!Lütfen, Bjorn." Avuçlarını düzleştirdi, biri diğerine karşı, bir çan kulesi oluşturdu. "Lütfen, lütfen, lütfen."

Ağzını bir kez açıp kapadı. İki kez. Üç kez.

Sonunda, "İlk konuşmalarımızdan birinde Alana bana Lucifer'in cariyesi olarak Cehennem'de yaşadığını söyledi," diye karar verdi.

Ne!? "Karanlıklar Prensi, Hades'in evlatlık oğlu, Randy William'ın kardeşi Lucifer'den mi bahsediyoruz? Yoksa tüm zamanların en kötü ismiyle sıkışıp kalmış zavallı bir piçten mi?"

"Karanlıklar Prensi." Bjorn, Fox'un bir tutam saçını tutup kaldırdı ve ucunu yanağında gezdirdi. "Yüzyıllarını aldı ama sonunda ondan kaçtı. Hiçbir sebeple Cehennem'e dönmeyeceğini iddia ediyor."

Fox kız kodunu biliyordu, bu da Alana'nın yemininin çevirisini bildiği anlamına geliyordu. Bu sürtük cehennemde kocasının peşine düşecekti. Çenesini sıkarak, "Söylediği her şeye inanıyor musun Ofalana?" dedi.

Kaşlarını çattı. "Ofalana mı? Bu ne anlama geliyor?"

Damızlık Kızın Öyküsü'nde cinsel boyun eğdirmenin inceliklerini açıklamak yerine, "Senden hiçbir şey istemedim, Bjorn. En azından önemli bir şey."

"Biliyorum. Sen sormuyorsun. Talepte bulunuyorsunuz."

"Şikayet mi ediyorsun?" diye sordu tek kaşını kaldırarak. "Hayır,cidden. sen misin? Belkibana en kötü özelliklerimi içeren bir liste verirsin, ben de üzerinde çalışırım."

"Yanlış anladın." Bjorn onu ters çevirdi, ağırlığıyla üzerine yerleşti ve sözel ishal akışını durdurdu. "Sana teşekkür ediyorum. Sosyal işaretler benim yeteneğim değil ve senin açık sözlülüğün beni rahatlatıyor."

Saçlarını kabarttı, umursamazmış gibi davrandı. Bu arada kafasının içinde bir fangirl gibi ciyakladı
Pek çok

insan rahatlığın değerini görmezden geldi, onu "sıkıcı" olarak nitelendirdi. Ama Fox değil. Hayatınızın büyük bir bölümünde rahatsız olduğunuzda, bulabildiğiniz her türlü güvenliğe, güvenceye ya da teşvike sarılırsınız.

"Sanırım birilerinde ciddi bir Foxitis vakası var ve ben bunun için buradayım." Flörtöz olmaya çalışıyorum - muhtemelen ürkütücü olmayı başarıyorum -
-Kırpıklarını ona doğru savurdu. "Bana ordun konusunda güvendir. Alana'nın koordinatları konusunda da bana güvenirsen, bunu yaptığına memnun olmanı sağlarım."

Bjorn derin bir nefes aldı, sonra sonsuza kadar tuttu. Yavaşça nefes verdikten sonra ona, "Ben sadece Alana'yla evli değilim," dedi. Utanç sesini kaplamıştı. "Ona bağlıyım; yaşam gücüm onunla bağlı."

Bu kabul kirpiklendi gibi a kırbaç-ve
Tilki "Yani Alana sadece
birkaltağ değil. Odüpedüz bir POS." Hiç şüphe yok
ki kraliçe, Bjorn'un arkadaşlarının kendisine
yapılan kötü muamelenin intikamını almasını önlemek
için bu bağ zorlamıştı. "Ben bir Kapı
Bekçisiyim, Bjorn. Bunun ne anlama geldiğini biliyor
musun?"

"Sadece herhangi bir yere portallar açabilirsiniz."

Bundan çok daha fazlası vardı. Saçlarının uçlarıyla oynayarak, "gezegenindeki herkesten daha fazla dünya, alem ve boyut ziyaret ettim Bu dünyalardan biri de Phantasia Vatandaşları hayalet gibi. Vücudunuzun içine ulaşarak mistik bağları gevşetebilir, çözebilir ve çıkarabilirler, sonra da geride kalan hasarı onarabilirler."

Gözleri büyüdü. "Ruhunu ameliyat etmek gibi."

"Kesinlikle. "Elbette tehlikeler vardı, ama ödüller

risklerden çok daha ağır basıyordu. "Sorun şu ki, zaman geçiyor

Phantasia'da farklı. Orada bir gün geçirmek bize burada on yıla mal olur."

Hayal kırıklığı yüzünün her çizgisine kazınmıştı. "Düşmeye razı olmadığım sürece, Yeraltı Dünyası'ndaki savaş bitene kadar on yılımı ayıramam."

Bjorn, bir Düşmüş Olan...hayır. Hayatta olmaz. Koşullar, ölümsüzlük, kanatlar ve mümkün olduğunca çok iblis öldürme misyonu nedeniyle kardeşlerinden yoksun bir hayat sadece tatminsizliğe ve pişmanlığa yol açardı. "O zaman bugün Alana'yı ortadan kaldıralım ve sen de hemen bana bağlan." Yanakları alev alev yanıyordu. "Ya da herhangi birine! Kimi tercih edersen. Kabul edecek birini." Ugh. Bjorn'la kalıcı bir bağ mı kurmak istiyordu? Belki de. Belki de istemiyordu. Yeni bağ ona yeni bir güç aşılayacaktı. Teorik olarak. "Ama bu seçenek çok daha tehlikeli. Evlilik bağı ne kadar uzun süre devam ederse o kadar güçlenir. Yenisinin eskisi kadar güçlü olmasına imkân yok. Yine de inatçı ve güçlüsün ve şans senden yana." Yine, teoride.

İfadesi umutlu ile umutsuz arasında gidip gelirken yana kaydı. Şaftı bacaklarının arasına sürtünerek karnına, göğüslerine ve zihnine bir zevk mızrağı gönderdi. Bu sırayla. Mmm. Odaklan!

"Neden bana bu şekilde yardım ediyorsun?" diye sordu, kaşları çatılmıştı.

Onun bakışlarını tutarak, başka tarafa bakmayı reddederek, "Senden hoşlanıyorum. Seninle olmaktan hoşlanıyorum ve seninle olmaya devam etmek istiyorum. Ayrıca, yaptıklarımı telafi etmek için her şeyi yapmayı planlıyorum. Burası başlamak için iyi bir yer."

Onun Özellikler yumuşadı. Onun vücut yumuşatılmış. Eğlencelibölgesidişında her yerde. "Affedildin, cadaloz. Tanıştığımız gün neyi hatırlayamamışım? hatalar. Ve sadece Çünkü sen memnuniyetle İblis yaptığınız seçimden memnun olduğunuz anlamına gelmez. Ondan nefretOnunla her gün savaşıyorsunuz Kendinden öğreniyorsun hatalar ve iş için yapDaha iyi. Tobe Daha iyi.

Sadece çok az kişinin yapabildiği bir şey. Siz bu nadir azınlıktan birisiniz ve bu övülmeli, cezalandırılmamalı."

Gözleri sanki o-hayır gibi yanıyordu. Olamaz. Bir hanım evladı gibi gözyaşı dökmesinin imkânı yok. "Beni öldürmen söylenirse ne olacak?"

Sertleşti ama "İnfazınız durdurulacak. Bunu biliyorum."

"Ama ya değilse?" Gönderilmiş Olanlar inatçıdır. "Bir B, C ve D planına ihtiyacım var." Ayrıca bir E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X ve Y planından da zarar gelmezdi. Bir kız çok dikkatli olamazdı. Ve evet, Z'yi bilerek atlamıştı. Bir harf olarak Z berbatı. Alfabemi bitirmek mi? Git kendini becer.

Bjorn'un çenesinde bir kas sıçradı. "Benimle sadece seni güvende tutacağımdan emin olmak için mi yattın?"

Ugh. Bir gün. Yakında bir gün, umarım onun hakkında en kötüsünü değil de en iyisini düşünür. "Hayatta kalmak için seninle yatar mıydım? Evet." Hızla hareket ederek bir yastık kaptı ve adamın yüzüne vurdu. "Ama yapmadım. Seni herkesten çok istedim. Bana inanmadığını biliyorum -henüz- ama seni kandırmıyorum ve sana ihanet etmeyeceğim."

Zıplayan kasları giderek yavaşladı ve ağır bir nefes verdi. "Sana güveniyorum Fox. Sadece kendi hayatım için değil, aziz dostlarımla hayatları için de. Kendi sözlerine kulak ver ve bana ihanet etme." Sonunda sesi sertleşti.

"Sana ihanet etmeyeceğim," diye tekrarladı ve bunda ciddiye. "Dün gecedan sonra, gıpta ile baktığım Asla Zarar Verme listemde bir yer kazandın."

Adam sırtı, bu görüntü onu neredeyse mahvedecekti ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Fikrini değiştirebilirsin. Sana daha önce söylemeliydim. Özür dilemeliydim. Ama Alana'nın ziyaret ettiği gün, geçmişinden bir anı gördüm. Nasıl ya da neden olduğundan emin değilim."

Bunu biliyordu. Boğazında bir yumru oluştu. "Ne gördün?"

"Küçük bir kızdın, aç ve kirliydin, sokaklarda dolaşıyordun. Bir asker seni karanlık bir sokağa sürükledi ve elbiselerini yırttı." Dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırdı, siyah gözbebeklerine yayıldı ve gökkuşağını sonsuz bir uçuşuma dönüştürdü.

Değişim şaşırtıcı ve vahşiydi, "Gerçek Dehşet" ile ilgili hiçbir şey yoktu. İlkel arzulardan ve ham ihtiyaçlardan bahsediyordu, her duygusu açıkça yükselmişti.

"Sonra ne olduğunu gördün mü?" diye sordu.

Adam başını sertçe salladı.

"İstediyini yapamadan onu öldürdüm. Çocukken bile portalları açabiliyordum. Bu konuda çok iyi değildim, çok güçlü de değildim ama strese girmediğim sürece yapabiliyordum. O gün stresliydim, belli ki, ama ayak bileğinin etrafındaki küçük bir tanesini açıp kapatmayı başardım ve tüm ayağını kestim. O acıyla çığlık atarken kılıcını aldım ve kafasını kestim. O benim ilk cinayetimdi."

"Aferin kızıma." Bjorn başını eğerek onun alnından öptü. "Peki, anıyı nasıl gördüm?"

"Seni kanımla besledim." Adam sarsılınca hemen ekledi: "Alana'yla görüşmenizden yeni dönmüştünüz ve inanılmaz acı çekiyordunuz. Kanım süper güçlüydü ve yaklaşık yirmi dört saat boyunca daha hızlı iyileşmene yardımcı oldu. Hafıza bir yan etkiydi."

Kadın konuşurken, adam gözlerini kızın ağzına dikti, gözbebekleri gittikçe daha da ısınıyordu. Alçak ve gırtlaktan gelen bir sesle, "Yani kanından daha fazla tüketirsem anılarını daha fazla mı göreceğim?" dedi.

"Doğru." Bekle. "Anılarımdan daha fazlasını görmek ister misin?"

"İstiyorum." Vurgulamak için başını salladı. "Benim için bir gizem olarak kalacaksın ve tüm sırlarını öğrenmekten zevk alacağım."

Bjorn, onun ilgisini çekti. Onun! Titredi. "Ben bir şekerçi dükkânı gibiyim. Seçkin bir müşteri kitlesine açık, bazen tatlı, bazen turta - sadece ne istediğinize bağlı - ve her zaman kalp hastalıklarının önde gelen nedeni

ölümsüzler." Kulağının memesini hafifçe çimdikledi. "Bana her şeyi sorabilirsin."

Rahatça gülümsedi, artık seğirmiyordu. "Seks yapmadan önce bana hamile kalamayacağını söylemiştin. Bu nasıl mümkün olabilir?"

Aklında seks vardı, değil mi? Oh, evet. Aklındaydı. Vücudu onunkine sarıldı ve her tepkisini hissetti. Adam sertleşti; kadın yine titredi.

"Kapı bekçileri yılda sadece bir kez doğurgan olurlar," dedi, "ve bir seferde sadece dört hafta boyunca. Neslimizin tükenmek üzere olmasının nedeni bu olabilir. Başka sorunuz var mı?"

"Şu anda değil. Aklımda... başka şeyler var." "Mesela?" diye sordu.

"Cehenneme taşınmamız gibi."

Onun devam etmesini bekledi. Devam etmedi. Önce suratını astı. Sonra onun altında kıpırdandı. İşte başlıyoruz. Nefesini içine çekti.

"Hepsi bu mu?" diye sordu, alaycı ve baştan çıkarıcı bir tavırla. "Aklından başka bir şey geçmiyor mu?"

Göz kapakları ağırlaştı, gözlerinin üzerine çöktü. "Belki de ben... vücudunun benimkini sarmaladığını hissediyorum..."

"Şışt. Çok konuşuyorsun." Gülümsemeye karşı koyarak parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Ağızlarımız için daha iyi bir kullanım alanım var."

* * * *

Ertesi gün

Fox'un omurgasından aşağı bir ter damlası süzüldü. "Demek burası Cehennem," diye mırıldandı. Ya da daha doğrusu, Cehennem'deki on bölgeden biri.

Bugün erken saatlerde Bjorn ondan tam da bu noktaya bir geçit açmasını istemişti. Askerleri teker teker içeri girmiş. Sonra Thane'in. Sonra Xerxes'in. Geçidi saatlerce açık tutmak zorunda kalmıştı, bu onun için bir ilkti.

Bjorn onun yanında kalmıştı. Sonlara doğru o kadar bitkin düşmüştü ki, Bjorn onu ayakta tutmak zorunda kalmıştı. Sonunda ona geçidi kapatmasını emretti. Kadın itiraz etmişti. Savaşçıların son bölümü geçememişti ama o ısrar etmişti.

Sonra tartışma sona erdi... çünkü yorgunluktan bayılmıştı... sadece tamamlanmış bir kulübenin içinde, tek başına, bir notun yanında uyandı.

Geçidiniz sayesinde Cehennem'e ilk varan biz olduk. Bölgeleri biz seçtik ve sana teşekkür borçluyum.

Bunu döner dönmez vereceğim... ve sen çıplaksın.

E

ğer bunu okuyorsan, dışarıda bir yerde askerlerimin yerleşmesine yardım ediyorum. Güvenlik nedeniyle, olduğun yerde kalmanı istiyorum. Lütfen. Sevgiler, Bjorn.
Not: Silahlarınızı aldım.

Omuzları çökmüş bir halde iç geçirdi. Ona güvenmiyordu ve bunu anlıyordu ama bu yine de karnına inen bir yumruk gibi acıtıyordu. Ona hiç güvenecek miydi? Gelişmekte olan ilişkilerinden utanıyor muydu? Ya da belki sadece Fox'un kendisinden? Belki de akranlarının onu önemseydiğini bilmesini istemiyordu?

Bu da acıttı. Aslında, bu daha çok acıttı.

Dışarı çıktı, esinti bunaltıcı ve kükürt kokuluydu ve çevresini inceledi. Bu bölge Yeraltı Dünyası'nın dokuz kralından biri olan Hades'e aitti. Oğlu Karanlık William, nam-ı diğer Her Daim Randy, Külot Eritici ve karanlığın prensi, sık sık burada, kükürt ve altından yapılmış devasa bir kalede kalırdı. Hayallerimin evi. Arka bahçede, yine kükürt ve altından yapılmış, tahtalarla çevrili bir ahır vardı.

Yüzlerce Gönderilmiş Kişi ahırın etrafına kulübeler inşa ederken, fısıltılar çoğaldı. Sonunda William'ın genç bir kadını ahırda kilitli tuttuğu sonucuna vardı. Bazıları onun hayallerin ötesinde bir güzelliğe sahip olduğunu iddia ediyordu. Diğerleri ona sade diyordu. Bazıları mavi saçlı olduğunu söylüyordu. Diğerleri pembe ya da beyaz diyordu. Bazıları kahverengi gözleri olduğunu söyledi. Diğerleri yeşil ya da mavi dedi. Herkes onun bir şey olması gerektiği konusunda

hemfikirdi.

Her gece yeni bir sevgili seçmeyi seven Randy'yi takıntı haline getirmek için özel.

Belki de içeride birden fazla kadın vardı? Öyle ya da böyle Fox bunu öğrenecekti. Doğru fiyat karşılığında kadını/kadınları serbest bırakacaktı... ve kadının/kadınların tutumuna bağlı olarak ya onu/onları William'a geri satacak ya da ona/onlara eşlik edecekti-

Hayır, hayır, hayır. Dur! Fox buraya Bjorn için gelmişti, iş için değil. Ayrıca, ona borçluydu. Hem de çok. Onun hayatını kurtarmak için savaşıyor, itibarını tehlikeye atmıştı. Şu andan itibaren, onun hareketleri onun üzerinde bir yansıma olacaktı. Uslu durmak zorundaydı.

Kalan araziye incelerken kararlılık kalbine kök salmıştı. Duman ve is zemini kaplamıştı. Havaya kendiliğinden ateş püskürten ve bölgeyi fırına çeviren bir zemin. Çevrede tek bir bitki ya da ot bile yoktu. Hiçbir yaşam belirtisi yoktu, nokta. Tabii arazinin etrafında saklanıp Gönderilmişleri gözetleyen iblisleri saymazsa.

Birdenbire ensesindeki ince tüyler diken diken oldu ve kaşlarını çatı. Sanki izleniyormuş gibi hisseden Tilki etrafı taradı, işte oradaydı. O adam. O küçük tüyler adeta titreşiyordu. Beyaz altın rengi örgüleri ve ona uygun teniyle, tanışmış olsalardı hatırlayacağı farklı bir görünüşü vardı. Bu da tanışmadıkları anlamına geliyordu. Ancak onun adını duyduğu belliydi. Yüz metre ötede durmuş, sanki kedisini öldürmüş gibi ters ters bakıyordu.

Kendime not: Bir kedi almalıyım. Bir kedi almayı çok istemesine rağmen, Tawny ile yaptığı hatayı tekrarlamayı reddediyor, bir düşmanın sırf ona zarar vermek için hayvana saldıracağı korkusuyla yaşıyordu. Ama artık Bjorn'la birlikte olduklarına göre, evcil hayvanı yirmi dört-yedi Sent One korumasına sahip olabilirdi.

Bekle. Bjorn ile birlikte miydi?

İlişkileri hakkında hiç konuşmamışlardı. Adamın onu cinsel olarak arzuladığını, onunla eğlendiğini biliyordu.

Ayrı oldukları zamanlarda onu, onun kendisini düşündüğü gibi düşünüyor muydu? Düşünmeli.

Geçmişte yaptıkları için onu gerçekten affetmiş miydi?

Elbette. Aksi

takdirde, onunla yatmazdı. Değil mi

?

Doğru. Öte

yandan, onu savunmasız bırakmıştı, peki ona gerçekten ne kadar değer veriyordu?

Bir savaş suçlusuyla çıktığı için patronlarıyla başı derde girer miydi? Muhtemelen. Ona birazcık bile aşık olmuş muydu? Lütfen, lütfen, lütfen.

Şimdi tam olarak neredeydi? Onu özlüyorum.

Ugh. Ne tür bir romantik ezik olmuştu?

Çarpan ayak sesleri onu zihinsel Q'dan çekip aldı ve

A. Ve ardından gelen acıma partisi. Ona ters ters bakan erkek, Savaşçılar, malzemeler ve kulübelerden oluşan denizin üzerinde tehdit saçarak tepindi. Beyaz-altın kanatlarının uçları yere sürtünerek is topluyordu.

Bir yanı onunla yüzleşmeyi arzuluyordu. Ama... ya on kişiden biriyle akrabaysa? Öfkesini kusmak için bir şansı hak ediyordu ve o da hıncı hak ediyordu. Diğer yanı ise Bjorn'un isteklerini yerine getirmesini ve olay çıkarmamak için içeri girmesini istiyordu. Eğer adam ona bir yumruk atarsa, engellemek ve karşılık vermek zorunda kalacaktı. Adam yaralanabilirdi ve Bjorn'un yanlıklar çetelesine ekleyeceği on birinci bir zayıfatı olurdu.

İç çekerek bir, iki, üç adım geri gitti. Açık kapıyı geçtikten sonra tekmeleyerek kapattı. Şimdi ne olacaktı?

Kulübede oturma odası, küçük bir mutfak, bir banyo ve ikinci bir özel banyosu olan bir yatak odası olmak üzere üç oda vardı ama çok az mobilya vardı. Oyuncular için sadece iki koltuk, birden fazla yayın hizmetinin programlanmış olduğu bir televizyon ve bir yatak.

Kalbi hızla çarpıyordu. Sandalyeleri ve televizyonu onun için mi almıştı?

Benden utanmasına imkan yok. Fox bir kulaktan diğerine sırttı. Belki de Big Brother'ın eski bir sezonunu yeniden izler, sonra da biraz internet trollüğü yapardı. Cehennemde wi-fi bulabilir misin?

Eğer değilse, evine hızlı bir portal açabilirdi; burada büyümlü tellerle inşa ettiğı ve her zaman, her yerde, her şeye güç verebilen bir anten saklıyordu. Hem neden anteni getirmiyordu ki? Başka şekillerde de işe yarayabilirdi.

Sorun: Bir portal açmaya çalıştı ve başarısız oldu.

Fox dilini dişlerinin üzerinde Bir kez daha Bjorn onun yeteneğini boşa çıkaracak bir şey yapmıştı, bu da ona düşündüğündendaha az güvendiğı anlamına geliyordu

Bir başkayürek yumruğı. Ama yine de anlıyordu. Gerçekten anlıyordu Ve savaşıacağını kazanmak için çok savaşıacaktı. Vazgeçmek bir seçenek değildi. O-

Kapı açıldı, beyaz altın saçlı adam içeri girdi. Harika! Bjorn sağ olsun, ne silahı ne de geçit açacak bir yolu vardı. Hayat ne güzel değil mi?

Fox'tan gözlerini ayırmadan kapıyı tekmeleyerek kapattı ve tüm kabini salladı. Her iki elinde de birer hançer tutuyordu, metaller ışıktaki parlıyordu.

Kalp atışları hızlandı ve omurgasından aşağı bir tedirginlik hissi yayıldı. Çenesini kaldırdı ve omuzlarını dikleştirerek soğukkanlılığını korudu. Savaşmanın en iyi ve tek yolu.

O seni öldürmeden önce onu öldürmeliyim, diye fısıldadı Güvensizlik.

Dişlerini sıktı. On kişiyle yüzleştğinde iblisin söylediğı şey tam olarak buydu.

Onu görmezden gelin! Söylemesi yapmaktan daha kolay. Küstahça sordu, "Satışımı duydun ve koşarak mı geldin? Keşke bir arkadaşını da getirseydin. Sınırlı bir süre için, bir şaplağ fiyatına iki şaplağ veriyorum!"

Öfke yüzünü beneklendirdi. Sanırım ona Bay Öfke diyeceğim.

Hançerinin ucunu ona doğrulttu. "Bjorn gibi onurlu bir erkeğı canını bağışlaması için nasıl ikna ettin bilmiyorum ama bunun bir önemi yok. Seni durduracağım ve bir gün bana teşekkür edecek."

Bay Rage ona doğru hamle yaptı ve hançerleri ona doğru savurdu.

Fox geriye doğru sıçrayarak bir darbeden kaçındı. Ancak

evin düzenine alışık olmadığı için dizlerinin arkasını

ve düştü. Lanet olsun! O daha zıplayamadan Bay Rage kanatlarını açtı ve döndü.

Temas. Yanağında keskin bir sızı patladı ve çenesinden aşağı kan damladı. Farkına vardı: Tüylerinin altında sert, jilet gibi keskin kancalar saklıydı ve az önce onların yeteneklerinin tadına bakmıştı.

Tekrar döndü, hiç şüphesiz onun savunmasız boğazına bir kanca geçirmeyi planlıyordu. Refleksleri yerindeydi, sandalyenin kolunu çekti ve geri çekildi. Kanca yüzünü yarım santimle ıskaladı. Aynı anda bir avuç tüy yakaladı ve çekti.

Adam uludu. Kadın sıırttı.

Bacaklarını tekmeleyerek adamın gövdesini çiviledi. Adam kamburlaşırken hava ciğerlerini güçlü bir şekilde terk etti. Kadın onun çenesine vurdu. Adam acı içinde böğürdü ve geriye doğru tökezledi. Kadın ayağa kalkarken, adam sandaletli ayaklarını ahşap zemine dayadı ve ona bir hançer fırlattı.

Acı dolu bir nefes dudaklarını ayırdı, bıçak köprücük kemiğine saplanmıştı. Titreyerek, midesi bulanarak bıçağı çekip çıkardı. Ah, ah, ah. Adrenalin dalgasına rağmen, acının ıstırap verici olduğı kanıtlandı. Görüşünde siyah noktalar belirdi. Göğsünden aşağı sıcak bir kan nehri akıyordu. Bıçak birkaç santim aşağıya isabet etseydi, kalbini yarabilirdi.

Zorla sıırttı. "Silah için teşekkürler."

Öldürün onu. Ya şimdi öldür ya da öl.

Evet. Hayır! Sadece bayılt onu. Ne yaparsan yap, sakın Gönderilmiş Olan'a zarar verir.

Kükreyerek ona doğru atladı ve ölümcül bir dans başladı. Adam vurdu, kadın engelledi. O vurdu, adam engelledi. Yetenekli olduğunu öğrenmesi uzun sürmedi. Onun hayatını sona erdirmeye dürtüsü güçlendi ve her düşüncesini bulandırmaya başladı. Ama yine de direndi. Bjorn bu adamı tanıyor ve seviyor olabilirdi. Eğer onu öldürürse, Bjorn'u kaybedebilirdi. Sağlamayı başardığı azıcık güveni de kesinlikle kaybederdi.

Onu kaybedemem. Kaybedemem. Henüz değil. Bay Rage'in yeteneğini ona karşı kullanmaya karar vererek, bilerek onun yere inmesine izin verdi.

bir darbe. Hançeri karnına saplandığında, kazandığını düşünerek sırttı.

Sanki birazcık iç vücut süslemesi onu öldürecekmiş gibi. Aptal, onun tarafını korumasız bırakmıştı. Dönerek hançeri adamın boğazına sapladı.

Gözleri irileşti, yanaklarının rengi soldu. Yarayı kavramak için diğer bıçağı bıraktı, ağzını açıp kapadı ama nafile. Bir ölümsüz olarak çok çabuk iyileşirdi, bu yüzden orada durmadı. Yumruk, yumruk

-Gözlerini kararttı. Umarım şişerek kapanırlar. Yumrukla burnunu kırdı. Yumrukla ciğerlerindeki havayı bir kez daha boşalttı.

Yine yakalayamadığı nefesi için soluk soluğa kaldı. Arkasından dönerek bacaklarının arkasına bir diz attı ve onu yüzüstü yere çarptı.

Öldürün onu!

"Hayır!" Bjorn'un bir keresinde kılıcının kabzasını onunkine çarpıp onu bayılttığı gibi, o da Bjorn'un beline sarıldı ve hançeri kaldırıp kabzasını onun şakağına saplamayı düşündü.

Sonra, o salladı-

On Yedinci Bölüm

On Dakika Önce

"Karar verildi." Açıklama Zacharel'den geldi.

"Bana kararı söyle." Bjorn adamın yepyeni kulübesinin içinde volta atıyor, sandaletli ayakları neredeyse zeminde delikler açıyordu. Zacharel ve karısı Annabelle yakınlarda oturuyordu. Annabelle kocasının kucağına yaslanmış, bir kâse patlamış mısır yiyordu. Kısa bir süre önce, siyah saçlı güzel kız, bir iblis lordu ailesini öldürdüğü ve suçu üstlendiği için bir akıl hastanesine kapatılmıştı.

Evlenmeden önce Zacharel'in demir yumruğu vardı. Bir kuralı çiğnerseniz, suratınızı dağıtırdı. Evlendikten sonra, erkeğin hala demir bir yumruğu vardı, sadece ipek bir eldivenle kaplanmıştı. Bir kuralı çiğnerseniz suratınızı dağıtırdı ama artık sonrasında kendini kötü hissediyordu.

Zacharel oflayıp pufladı. "Üzgünüm Bjorn, ama Fox'un infazı emredildiği gibi gerçekleşecek. Güneş batmadan önce onun kafasını koparacaksınız."

Kalbi çarpan ve kaburgaları kanayan Bjorn aniden durdu.

Patronunun işi bitmemişti. "Onun kafasını koparacak ve bu kampın dışında bir mızrağın ucuna takacaksınSonsuza dek, bir uyarı olarak hizmet edecek. Gönderilmişlere saldır ve acı çek." İnkâr kafasının içinde çığlık attı. Arzuladığı kadının,arzuladığı kadının,ihtiyaç duyabileceğini düşündüğü kadının başını kesmek mi?

"Neden?" diye sordu, ama zaten cevabı biliyordu. Sadakati test ediliyordu.

"Bu bilgiye sahip değilim." Erkek kollarını Annabelle'e doladı, sanki Annabelle'in ölmesinden korkuyormuş gibi

"Kadınla ilgilenmek için geldiğinizi biliyorum ve yakında çekeceğiniz acı için gerçekten üzgünüm" dedi.

"Eğer teselli olacaksa-" diye başladı Annabelle.

"Seni orada durdurmama izin ver. Öyle değil," diye hırladı Bjorn, odağını Zacharel'den ayırmadan. "Fox bizim için bir tehdit değil. Yaptıklarından pişmanlık duyuyor ve bize yardım etmek için çabalıyor."

"Yine de."

Tek bir kelime. Bir ölüm cezası. Bjorn küfrederek kulübeden çıktı. Beyaz sıcak nefesi burun deliklerini ve ciğerlerini yaktı.

"Bjorn," diye seslendi Zacharel kapı aralığından. "Seni koruyan ve para için sana ihanet edecek bir kadın için seni seven, arkanı kollayan ve her zaman senin iyiliğini düşünen insanlara sırtını dönme."

Zacharel'in şu anda yaptığı gibi, kaç kez önyargılar yüzünden kör oldum?

Savaşçılar dört bir yanda kulübeler üzerinde çalışmaya devam ediyordu. Çekiş sesleri, kalp atışlarının incoşkulu bir film müziği oluşturunuyordu Bjorn'un yoluna çıkacak kadar aptal olan herkesbiçildi.

Fox'un bir parçası bu sonucu hissetmiş olmalı. Bjorn'u uyarmaya çalışmış, onun en iyisini umduğunu görmesini sağlamaya çalışmıştı. Şimdi...

Fox'un kafasını kesmek mi? Asla! Bu testi geçemediğinde, ki geçecekti, görevi başka bir Gönderilmiş Kişi alacak ve Bjorn bir Mahkeme ile karşı karşıya kalacaktı - eylemlerinin yargılanması ve ardından cezalandırılması. Belki de uzaklaştırma alacaktı. Ancak Fox'u yeni suikastçıdan aktif bir şekilde koruduğunda -ki koruyacaktı- bir sonraki cezası sürgün olacaktı.

Onu seviyor muyum? Bir zamanlar uzun vadede asla birlikte olamayacaklarını düşünmüştü ama burada, şu anda onsuz bir hayat hayal edemiyordu. Onun kişiliğinin her yönünden zevk alıyor, vücudu hakkında hayaller kuruyor, fanteziler kuruyor ve onunla vakit geçirmeye bayılıyordu. Kadın onun güvenli sığınağı haline gelmişti. Birlikte olmadıkları zamanlarda onu özliyordu.

bir uzuvdan daha fazlası. Ona bir daha asla sarılamayacağım düşüncesi... onun tatlı kokusunu asla içime çekemeyeceğim ya da onun esprilerini duyamayacağım düşüncesi...

Pekala o zaman. Yapacaktı; düşecekti. Fox'u güvende tutmak için her şeyi yapardı! Bir plan

Fox konuşup işbirliğini kazanacaktı Thane ve Xerxes Sebeplerini açıklayacak ve arkadaşlarına onutakip etmemeleri için yalvaracaktı. Her zaman ikisinin de kendisiyle birlikte düşmesini beklemesine rağmen onları nasıl durduracağını bildiğini düşünüyordu - onlara içeride askerlere ihtiyacı olduğunu hatırlatacak, Fox'un yeri hakkında diğerlerini yanıltacak ve ona karşı herhangi bir stratejiyi dinleyecekti. Sonunda, o ve Fox kaçacaktı.

Ve sonsuza kadar mutlu yaşar mıyız?

Bjorn, Fox'la paylaştığı kulübeye girdiğinde onun bir Gönderilmiş Kişi'yi yere serdiğini ve hançerini ölümcül bir darbe indirmek için kaldırdığını gördü. Şok edici dehşet onu daha da yaklaştırdı. Kadının bileğini kavrayarak onu durdurdu.

"Silahı bırak," diye emretti, bileğinin sıkarak. Çok

Daha sonramoracaktı, ama onun önemli olmasına izin veremezdi Bu kadına aşık olmaya karar Onun hayatını kurtarmak için sevdiği her şeyden vazgeçmeye niyetlenmişti... sırf daha fazla Gönderilmiş'i öldürebilsin diye.

Yapmadı... yapamadı... Görüşünü kırmızı noktalar kapladı ve ateş ciğerlerini yaktı. Kaynayan kan kaslarına hücum etti ve kaslarının şişmesine neden oldu. Güvenime olabilecek en kötü şekilde ihanet etti.

"Yap şunu!" diye bağırdı. "Ben senden almadan önce silahı bırak."

Fox bağırdı. Şok geçirmiş gibi görünerek elini açtı. Hançer vınlayarak yere düştü ve ağır bir gümbürtüyle yere indi. Yumuşak ama düzensiz bir sesle kekeledi, "Onu öldürmeyecektim, sadece bayıltacaktım. O bana saldırdı."

Hiçbir yalanın tadına bakmamış olmasına rağmen ona inanmadı. Bir yalanın tadını yok etmek için gerçeği söylemenize gerek yoktu; sadece bir gerçeği söylemeniz

yeterliydi. Herhangi bir Şey hakkında. Onun zihninde,

"o" ve "o", iğnelediği erkekten ziyade herhangi birine atıfta bulunabilir.

"Hiçbir Sent One benim gözetimimdeki birine saldırmaya ve zarar vermeye cüret edemez," diye homurdandı. Güvensizlik onu daha önce olduğu gibi saldırmaya itmiş olmalıydı. Yani, ona güvenilemezdi. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman. Pang.

"O yaptı," diye ısrar etti. "Yaralarım kanıt değil mi?"

"Sen saldırdığında karşılık verdiğinin kanıtı bunlar!"

"Yemin ederim, beni takip etti-"

"Yeter!" Bjorn onu amaçladığından daha büyük bir güçle Gönderilmiş Olan'dan uzaklaştırdı ve kadın tökezleyerek kışının üstüne düştü. Kalbini sertleştirdi ve erkekte nabız olup olmadığını kontrol etti. İşte! Üzerine serin bir rahatlama dalgası yayıldı. Nabız biraz hızlıydı ama sabitti. "Yaşıyor."

"Biliyorum! Bundan eminim."

Yalanı tatmasını engellemek için başka bir yanlış yönlendirme! "Buradaki son oyununuz nedir?" diye tersledi doğrulurken. "Cesedi saklamayı mı düşündün? Ordumu içeriden yok etmeyi mi?"

Uzun bir süre ağzı açık bir şekilde ona baktı. Gerçekle boğuşmaya devam etti. Bu kadına nasıl güvendiği ve onu nasıl savunduğu. Onunla birlikte olmak için her şeyi riske atmaya nasıl karar verdiğini. Bildiği hayata veda edip yeni bir gelecek kurmak için. Acı...

Sen bir aptalsın!

Sonunda ayağa kalktı ve kollarını ortasına doladı.

Başını eğdi ve omuzlarını içine çekti. Yüz hatlarındaki tüm duygular birbiri ardına silindi. Şok geçti.

Endişe gitti. Kalp ağrısı, korku ve öfke gitti, gitti, gitti.

İçini daha keskin bir sızı kapladı. Birdenbire ne kadar kırılgan görünmüştü. Ne kadar kırılabilir. Savunmasız. Sanki parlak zırhlı bir şövalyenin gelip onu hak etmediği kötülüklerden kurtarması için dua etmişti ama onun yerine şövalye ona saldırmıştı. Başka bir aldatmaca!

Öfke bir virüs gibi içine yayıldı, ıstırap da hemen arkasından. Öfkesini kendisi kadar Fox'a da yöneltti. Hapsedilip işkence gördüğünden beri ilk kez Thane ve Xerxes dışında birine karşı gardını düşürmüştü. Ve bu da benim ödülüm.

Daha iyi bilmeliydim.

İç organları paramparça olmuş, geleceği sefalet bataklığına saplanmış bir halde tökezleyerek geri çekildi, Fox'tan uzaklaştı. Kalbi tekrar tekrar kaburgalarını yumrukluyor, her atış bir öncekinden daha acı veriyordu.

Kollarını açarak ona doğru bir adım attı. Adam homurdanarak kadının ellerini savuşturdu.

Yüz hatları acıyla buruşmuş, gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Fox, ağlıyor... İçinde yavaş yavaş bir yumuşama fark etti ve kalbini ona karşı çevirmek için daha fazla savaştı, onu başka bir ihanete hazırlamasın diye.

Bir başkası. İhanet. Kelimeler kafasında yankılandı. Kükreyerek döndü ve duvara bir yumruk attı, bir, iki ... Bir tahta çatladı, kıymıklar her yöne uçuştı. Parmak eklemleri yarıldı, kandamlıyordu.

Acı hiç hissedilmedi, adrenalini çok

"Senin için her şeyi riske attım" diye hırladı.

"Her şeyi!"

Ağzını açıp kapattı.
sesNefes nefese kalışlarının gücü.

Duyulan tek

"Kendini savunmayacak mısın?" diye alay etti. "Kendi gözlerimle gördüğüm şeyi yanlış anladığıma beni -yine- ikna etmeye çalışmayacak mısın? Yoksa yalanlarının tadına bakacağımdan mı korkuyorsun?"

"Yapma bunu," diye fısıldadı. "Lütfen, bunu yapma. Bana bir şans verin."

"Şimdi de yalvarıyor musun?" diye mırıldandı. "Ne kadar lezzetli." Dilini iğrenç bir tat kapladı. Yalan söylediği için onu suçluyorum, sonra da kendiminkini mi söylüyorum? Ellerini yumruk yaptı.

Kadın irkildi, sonra sessizliğe gömüldü. Neredeyse duvarda yeni bir delik açacaktı. Ona bağırmasını istiyordu, buna ihtiyacı vardı. Ya da ona hakaret etmesini. Bir şey yapmasını! Onu uçurumun kenarına itecek ve ondan nefret

etmesini sağlayacak herhangi bir şey.

Neden ondan nefret etmiyorum?

Onu öldürmesi gerekiyordu. Onu öldürmeyi istemesi gerekiyordu. Yaşadığı sürece, ona üçüncü... dördüncü... yirminci bir şans verecek kadar aptal olabilirdi. Ama yine de bunu istemiyordu. Onun başsız bedeninin isle kaplı toprağa can suyunu akıttığı düşüncesi onu neredeyse yok ediyordu. Konu Fox olduğunda, hiçbir zaman mantıklı davranmamıştı. "Başka bir şey söylemeyecek misin? Pekâlâ. İkimiz adına da konuşacağım. Sen ve ben mi? İşimiz bitti."

Bir kez daha irkildi. Acı gözlerinde parladı ama sadece bir anlığına... Diğer tüm duygular gibi o da silindi gitti. Yanaklarından renk süzüldü. "Ne kadar aptalım Seninle ilerleme kaydettiğimi sanmıştım ama bana hiç güvenmedin, değil mi? Bir kere bile. Azıcık bile. Bana asla güvenmeyecektin. Tam olarak değil."

Silip atamadığı tek bir duygu vardı: Acı...

S

özcüklerini birer silaha dönüştürüyordu.

Bjorn bir küfür yuttu. O sıcak, alaycı Fox'u geri istiyordu. Onun felaketi olan kadını. Hayır, hayır. Sakın yumuşama! "Haklısın," diye hırlamak için ağzını açtı ama sözcükler dilinde can verdi. Doğru bir çıkarım içermeyen bir yalan oldukları için mi? Belki, belki de değildi. Çünkü onun korkunçluğuna rağmen yine de ölmesini istemiyordu.

Ama ona bir saniye daha bakmaya dayanamadı. Kalbinin ve zihninin içine davet ettiği iblis, birlikte huzur bulmalarına asla izin vermeyecekti ve şimdi onu görmek ruhunu parçalıyor, ona olabilecekleri hatırlatıyordu.

"Tanıştığımız gün yapmam gereken şeyi yapacağım.

Öldüreceğim-" Kelimeler yine dilinde can v e r d i .

"Öldüreceğim-" Lanet olsun ona! "Seni cezalandıracağım ve Gönderilmişler neşelenecek."

Yapardı. Kılıcını sallayacak ve kafasını koparacaktı. Bedenini yakacak, kül oluşunu izleyecekti. Onu bir daha asla göremeyecek, onunla konuşamayacak, ona dokunamayacak ya da öpemeyecekti. Bir daha asla onun içine giremeyecek, gece boyunca ona sarılamayacak ya da uyandığında onu kucağının çemberinde korunaklı bulamayacaktı.

Bjorn saçlarından tutamlar kopardı, duvarı yumrukladı, parmak eklemlerini yeniden kırdı ve bir ayağını pencereye vurarak camı kırdı. Görevini yapsa da yapmasa da onu sefalet bekliyordu. Sadece sefalet. Bana ihanet etti. Bunu hak etti.

Beni bir kadınla tanıştıran kadını gerçekten öldürebilir miyim?

Memnuniyet mi?

"Beni öldüreceksin," dedi.

Yap. Yapma. Yumuşat. "Yapacağım." Yapacak mıyım?

Kendimden nefret ediyorumşimdiden. Kalan zamanımda da kendimden nefret edeceğimBazen fedakarlık yapmak gerekir.

Gözleri acıdı ve sulandı. Gözyaşları yüzünden değil.

Hayır!

Ağlamayı reddetti. İhanete uğradım. Hak etmişti.

Fox'tan tepki gelmedi. Ona baktı, her geçen saniye daha da soğuklaşıyordu. Kendi sefilliğiyle, kişisel savunma mekanizmasıyla uğraşmak zorunda kalmamak için duygularından arındığına şüphe yoktu. Sadece kendisinin de aynı şeyi yapabilmesini diledi. Ya da nefes alabilmeyi. Umutsuzca nefes almaya ihtiyacı vardı. Neden nefes alamıyordu? Nefes veremiyor? Nefes al, lanet olsun! Göğsü yanıyor.

"Bir gün, yakında bir gün, bu ana pişmanlıkla bakacaksın," dedi ona, görünüşte sakın ve kararlı. "İlişkimize otopsi yapacaksın ve bizi zehirleyenin sen olduğunu anlayacaksın. Bu günü tekrar tekrar yaşayacaksın ve hançeri onu bıçakla öldürmeme değil, kabzasıyla bayıltmama izin verecek şekilde tuttuğumu fark edeceksin. Etrafa soracak ve bu adamdan, her kimse, uzaklaştığımı ve iznim olmadan beni kulübeye kadar takip ettiğini keşfedeceksiniz. Benim büyüme kapıldığına inanmış ve ölümümün seni özgür bırakacağını ummuş. Benden özür dileyeceksin, çünkü evet, hala hayatta olacağım, ama çok geç olacak. Şu andan itibaren, ben çoktan hayatıma devam ettim."

Sözleri ona bomba gibi çarptı ve nefes nefese kaldı. Güvensizlik'ten bir iki numara öğrenmiş, beni manipüle

etmeye çalışıyor. Ama o etkilenmeyecekti.

Öfkesi gittikçe artıyordu. Onunla ne kadar çok gerçek paylaşırsa, yalanlarına o kadar kolay inanacağını düşündü. Yanılıyordu! Şüphesiz bildiği tek şey neydi? Ona şimdi inan, sonra acı çek.

"Bu. Bu. Hak edilmiş." Gözleri yarıklara kadar kısılmış olan Bjorn kolunu uzattı. Parmaklarıyla bileğini kelepçeledi, sonra da onu kulübeden dışarı sürükledi. Soğuk bir sıcaklık yerini erimiş bir sıcaklığa bıraktı. Saniyeler içinde ter derisini parlattı.

İşçilerin kulübelerini inşa ederken çıkardıkları sürekli patlama, patlama, patlama sesleri kulaklarını tırmalıyordu. Taze keresteler havayı kokluyor, kükürt ve sülfürün korkunç kokusunu kovalıyordu.

Bir grup kulübenin, erzak yığınının ve Gönderilmişler'in arasından manevralarla geçerken, Fox'un ayaklarını sürüyerek ya da elini kolunu sallayarak kurtulmaya çalışmamasına şaşırdı. Hayır, gözyaşlarından arınmış buz gibi ela gözleriyle bakışlarını dik tuttu. Hatta sırtı bile.

İçinden hırıltılar yükseliyor, öfkesi yeni bir platoya ulaşıyordu. Ne cüretle sırtırdı? Ve lanet olsun, neden bununla savaşıyordu? Tanıştıkları andan itibaren hayatta kalma modundaydı. Burada, şimdi, sanki adam kalbini kırmış gibi davranıyordu.

Anahtar kelime: hareket.

Hak etmişti! Ayaklarını daha güçlü bir şekilde yere vurdu ve Tilki'yi daha sıkı kavradı. Onu gören herkes anında tanıdı. Bakışlar, alaylar ve küfürlerle karşılaştı. Onu karşılayanları görmemesine imkân yoktu; yüksek sesle ve gururla bağırıyorlardı. Bjorn'un göğsünü yeni sancılar kesti. Yine de nefes almakta zorlanıyordu.

Birisi Fox'a küçük bir taş fırlattı ve omzunda bir yara açtı. Seçkin Gönderilmişler gülerken, kızılık zaten lekeli olan gömleğini ıslattı. Diğerleri tezahürat yaptı.

Bjorn aniden durdu, taşı alması için Fox'u serbest bıraktı ve ardından taşı sorumlu kişiye fırlatarak iki gözünün ortasına çiviledi. Erkek yere yığıldı, zaten baygındı.

Kahkahalar kesildi. "Başka kimse var mı?" Bjorn böğürdü. "Tutsağıma zarar vermeyeceksin. Anladınız mı?"

Gönderilmişler denizinde bir kargaşa. Fısıltılar kulaklarına ulaştı ve "Ever Randy", "öfkeli" ve "biri ölecek" gibi ifadeler algıladı.

Bir patika açıldı ve evet, Ever Randy William görüş alanına girdi. Uzun boylu, kaslı, siyah saçlı ve mavi gözlüydü ve neredeyse b a k ı l a m a y a c a k kadar güzeldi. Her iki koluna da rünler kazınmıştı; hafifçe kalkık, girdaplı desenler büyüğü emmesi için etine dövmeyeyle işlenmişti.

Bjorn geçtiğimiz yıl boyunca William'la birkaç kez karşılaşmıştı. Erkeği sinir bozucu derecede saygısız, kibirli ve kendi ittifakı dışındakilere güvenmeyen biri olarak bulmuştu. Kimse bu kadar kendine hizmet eden biri değildi ve William burada, şimdi, görevde bir adam gibi görünüyordu. Onun yoluna çıkacak kadar aptal olan herkes bir kenara atılıyordu.

Fox'u almaya mı gelmişti?

Asla! Hırıltılar yeniden başladı, Bjorn'un göğsünün derinliklerinde gümbürdüyordu. Onu benim soğuk, ölü parmaklarımdan çekip alması gerekecek. Onun eski hayatına dönmesine, benim sağlığıma gülerek sonsuza dek mutlu bir hayat sürmesine izin vermemin başka bir yolu yok.

William, Bjorn ve Fox'un birkaç santim ötesinde durdu. Bjorn kaşlarını çatı. Erkek her zamankinden farklı bir enerji yansıtıyordu karanlıktı . Çok Ve saf kötülük O elektrikli maviler nefret ve öfkeyle parlıyordu, daha önce Bjorn'a hiç yöneltmediği duygular. Neden şimdi?

"Eğer benim bölgemde kalmak istiyorsan, kızı bana vereceksin," diye hırladı William. "Lysander ve Zacharel ile çoktan konuştum ve kalan günlerinde onun bakımını üstlenebileceğime karar verdiler. Onu bana ver. Şimdi."

Hayır. Hayır! William isteyen herkesle yatan bir playboydu. Eğer Fox'u baştan çıkarırsa.

O mutlu hayatı yaşayacaktı. "Hayır," diye tersledi. Bjorn, Fox'un mutlu olmasını istemiyordu. Ağzındaki kötü tadı görmezden gel. Hiçbir anlamı yok. "Sana saygı duyuyorum

William. I-" Sessizleşti

karnına keskin bir ağrı saplandı. Kafası karışmış bir halde yere baktı.

Kan. Çok fazla kan. Beyaz cübbesini ıslattı.

Plop. Bağırsakları yere saçıldı.

William sırttı. Piçin elinde bir hançer vardı; Bjorn'un karnına sapladığı bir hançer. Yalnızca Bjorn'un kulakları için konuşarak, "İzin istemiyordum, Gönderilmiş Bir. Onu alıyorum, bu süreçte kaç kişi ölmek zorunda olursa olsun."

Seyirciler hiçbir şekilde, hiçbir biçimde tepki vermedi. Az önce ne olduğunu anlamamışlar mıydı? Bıçaklanmayı bir şekilde kaçırmışlar mıydı?

Fox da fark etmemiş gibiydi, ta ki Bjorn'undikkatiniçekmek için elini omzuna koyana kadar

Temas ettiği anda zihninde bir şalter atmış olmalıydı. Yarayı fark etti ve çığlık atarak kendini William'ın üzerine attı.

İkili birbirlerine acımasızca yumruk, tekme ve yumruklar savurarak yere yuvarlanırken, Bjorn'un bacakları tutmaz oldu ve acısı katlanarak arttı. Dizlerini vurdu, sonra da devrildi. Çok sersemlemişti. Uzuvlarından akan kan, sıcak tutmak için hayati organlarının etrafında toplanıyordu.

Farkında ve aktif kalmak için mücadele etmesine rağmen, siyah noktalar görüşüne tecavüz etti. Kanı aside dönüştü ve anladı. Bıçak zehirlenmişti.

William her ne planladıysa, bu hiç kimse için iyiye işaret değildi, Fox için bile. Belki de onu portal açma becerisi için kullanmayı umuyordu?

Hayır, hayır, hayır. Benim tutsağım. Benim tutsağım! Başka hiç kimsenin onu kullanmaya ya da zarar vermeye hakkı yoktu. Onu kurtarmalıyım. Kurtarmalıyım.

Bjorn'un zihnini saran karanlık, onu tekmeleyerek ve çığlık atarak derin, derin bir uykuya sürükledi.

On Sekizinci Bölüm

Fox, kendi bağırsaklarıyla çevrili bir şekilde yerde baygın yatan Bjorn'a dönmek için çaresizce William'ın tutuşuyla mücadele etti. Onu yok etmeyi planladığı düşünülürse, alkışlaması gereken bir gelişmeydi bu.

Bu bilgi hâlâ içini parçalıyordu. En azından Güvensizlik sessizliğe bürünmüştü, nedense Ever Randy'den korkuyordu. Bu bir ilkti.

Bjorn başarabilecek miydi? Atlatmak zorundaydı. Onu seviyordu ve-

Vay be. Nefesini içine çekti. Onu seviyor muydu?

Küçük bir ışık parıltısı zihnindeki gölgeleri kovaladı, gerçek aniden netleşti. Seviyordu. Onu seviyordu. Daha doğrusu eskiden seviyordu. Bugün yaptığı her şeyden sonra, onu her düşündüğünde duygularını kapatmayı planlıyordu. Ya da onu gördüğünde. Ya da onunla konuştuğunda. Böylece onun için bir daha asla üzölmeyecekti. Ama...

Acı çok güçlüydü ve geçmiyordu. İçini kemiriyordu. Bugün sevgilimi ve en iyi arkadaşımı kaybettim. Ve onun en iyi arkadaşığıdı, değil mi? Ya daöyleydi.

Onunla sohbet etmekten, onunla uyumaktan ve onu gülümsetmekten zevk alıyordu. Şimdi gözyaşları gözlerini yakıyordu.

Tamam, Yani, belki o anahtar kapalı onu Yarın duygulara kapılacak ve o zaman soğuk, çorak varlığına geri dönecekti. Bugün, aşık olmanın sonuçlarını asla unutmayacağından emin olarak sefaletinin içinde yuvarlanacaktı.

William onu sımsıkı tuttu ve göz kırptı; kızın nefesi kesildi, çenesi gevşedi. Burası da neresi? Ürkütücü derecede karanlık, binlerce mini ateş çukuruyla aydınlatılmış. Her bir alev kümesinin içinde bir insan ruhu vardı. Yanık et kokusu havayı doyuruyor, burun deliklerini yakıyordu. Öğürdü.

Zincirlerle bağlanmış ve sırtüstü yere yatırılmış bu

ruhlar acı içinde kıvranıyordu. ılık üstüne ılık

Ara sıra iniltiyle bölünen kulaklarına saldırdı. Etrafındaki herkes yardım için yalvarıyordu.

"Burası da neresi?" diye mırıldandı.

Şimdiye kadar gördüğü en şeytani sırıtışını ortaya çıkardı, her santimiyle karanlığın prensi "Bu alana baharat rafı diyorum. İnsan yaşamları boyunca bu insanlar bana hizmet etmeyi seçtiler. Öldüklerinde benim mülküm oldular ruhları olarak asla ölmezler ve asla küle olmazlar. Alevlerin sıcaklığını ve acısını hissederler. Sonra, ne zaman canım ruh yemeği istese"- kendi şakasına kıs kıs güldü-"lezzetli bir ya da iki tane seçerim."

Soulfood. Pek çok açıdan iğrenç bir referans. "İnsanları mı yiyorsun?" Boğazında bir yumru oluştu ve yutkundu.

"Diğer şeylerin yanı sıra," diye şarkı söyledi.

Fox, Galen'le birlikte Yeraltı Dünyası'nın Lordlarını ziyaret ettiklerinde William'la biraz vakit geçirmişti. Karanlık William onu kızdırmış ve eğlendirmişti ama hiç bu kadar iğrendirmemişti. Bir şeyler değişmişti. Eskisi gibi bir adam değildi.

"Beni burada mı tutacağını sanıyorsun?" Kadın kurtulmaya çalıştı ama adam pençelerini bileğine daha da geçirdi. Ya öyleydi ya da pençeleri uzamıştı. Uçları kemiğe gömülürken irkildi.

Fox kasıklarına diz çöktüğünde, onu isteyerek serbest bıraktı. "Seni küçük orospu," diye homurdandı ve ona ters bir yumruk attı. yanak.

Başı yana doğru savruldu, acı beyinde patladı. Dilini kan kapladı ve içinden güçsüzlük aktı. Her parmağında bir yüzük vardı ve bir ya da hepsi -Bir çeşit toksin almış olmalı. Çok hızlı kan kaybediyor. Çok zayıf.

"Geçit Bekçisi yeteneklerini kullanmaya karar verene kadar seni burada tutacağımı biliyorum. Yeraltı Dünyası Kralları ve onların Gönderilmiş Olan müttefikleriyle olan savaşımı kazanmama yardım edeceksin ya da çektiğin acıyı her geçen gün daha da arttıracam."

Doğrulama: Bu William değildi. William Krallara yardım etmişti. Fox'un zihninde şüpheler dans etti, ardından William'ın kardeşi Lucifer hakkında duyduğu söylentiler geldi, bir tür büyücü, illüzyonlar yapmak ve herhangi bir zamanda herhangi birine dönüşmek için büyü kullanan...

Sonunda, idrak doğdu. Dehşet de öyle. "Sen Lucifer'sin," diye homurdandı. "Yok Edici, Aldatma Kralı, Karanlıklar Prensi, Karanlık Olan, Şeytan ve İblis.

"Ding, ding, ding." Gözlerinin önünde adamın görünüşü değişti. Koyu renk saçları açıldı. Mavi gözleri karardı. Bronz teni altın rengine dönüştü. Bir melek kadar güzeldi - bir yalan.

Midesi bulanınca tökezleyerek geri çekildi ve aralarına mesafe koydu. Ya da bunu denedi. Ayağı bir dizi prangaya takıldı ve yere düştü. Lucifer onu takip etti, belli ki onu oraya zincirlemek niyetindeydi. O şeytani, şeytani gülümseme...

Adam menziline girer girmez, karnına bir tekme attı. Zayıf olduğu için çok az hasar verdi. Daha da kötüsü, adam çok az bir çabayla kızın bileğine yapıştı ve güldü.

Bacaklarını ayırıp kalçalarının tepesine tekme atarak rahmine acı verici titreşimler gönderirken daha sert güldü.

"Sen bana diz çöktürdün, ben de sana tekme attım.

Kıs. Bana yaptığın her şeyi ben de sana yapacağım, ama daha kötüsünü."

"İzin verdiğin için teşekkürler, pislik." Güç rezervini kullanan Fox patladı, kadın onu yere serene kadar tepindi ve tekmeledi.

Yerde yuvarlandılar ve kendilerini alevler içindeki bir hapishanede buldular. Yakıcı acı! Dayanılmaz bir ıstırap! Sol tarafındaki et kabarıp eridi ve görüşünde yıldızlar göz kırptı. Adam etkilenmedi, yumruk, yumruk, yüzünü yumrukladı. Gözlerinden biri şişerek kapandı. Dudağı yarıldı, ağzına kan doldu. Daha fazla yıldız görüş alanını kapattı.

Hadi, hadi! Bitir işini! Bir sonraki hamlesini yaptı. Son saniyede kendini yana attı. Havaya vurdu, onun

Momentum onu ileri itiyordu. Her nefes için savaşıyor, her hareketi bir işkence dersi olan Fox, boş hapisaneye doğru sürünerek ilerledi ve zincire tutundu. Kızın umduğu gibi, adam da onu takip etti, onu ters çevirdi, dizlerinin üzerine çöktü ve bacaklarını sıktı. Onun açısından tam bir hataydı.

Zinciri bir kırbaç gibi kullandı -fikir için teşekkürler Thane ve Xerxes. Zincirin halkaları Lucifer'ın boynuna dolandı. Çek. Onu yüzüstü yere düşürdü. Lucifer kendini toparlamadan önce pranganın ucunu zincirin kendisine bağladı, halkaları birbirine sabitledi ve Lucifer'in kayarak kurtulamayacağından emin oldu; bir anahtar kullanması gerekecekti. Muhtemelen cebinde olan bir anahtar.

Zaman onun arkadaşı değildi. Git! Şimdi, şimdi, şimdi. Geçit açmak için yeterli gücü var mıydı?

Fox ayağa kalkıp hızla uzaklaşırken, parmak uçlarını birbirine bastırdı. Kıvılcımlar tutuştu. Her zamanki kadar çok değildi ama onu başka bir yere götürecek bir portal açmaya yetti. Rahatlama onu bombardımana tuttu. Nereye gitmeliydi? Hayır, kime gitmeliydi? Çok kolaydı. Galen'e, onu seven ve ona güvenen adama. Endişeden aklını kaçırdığına şüphe yoktu. Bjorn'u bir daha asla görmek istemiyordu. Ona en çok ihtiyaç duyduğu anda sırtını dönmüş, onun hakkında en kötü şeylere inanmayı seçmişti. Ama. Her zaman aptal bir "ama" vardır. Önce Bjorn'u tekrar görmeliydi. Son bir kez. Onu Lucifer hakkında uyarmalıydı.

Karar verilmişti o zaman. Uyarıyı yapacak, sonra da gidecekti. Sonsuza kadar.

* * * *

Bjorn tanıdık seslerin zihnini işgal etmesiyle kendine geldi. Thane, "Artık Su'nun dışında," diyordu. "Bir sonraki

Alana'nın onu çağırdığı zaman..."

"Bugünün geleceğini biliyorduk," diye yanıtladı Xerxes, endişeli sesi sertleşerek. "Her sifon çekişinde Alana ondan daha fazlasını çekti. Su olmadan, o

bir sonraki ziyarette hayatta kalmak. Etrafa sordum ama kimse elinde kalan az miktardaki suyu paylaşmak istemiyor."

"O halde Alana'nın ona olan bağına ona zarar vermeden koparmanın bir yolunu bulmalıyız. Geçmişte denediğimizi ve başarısız olduğumuzu biliyorum ama bir yerlerde bir şeyleri atlamış olmalıyız."

"Cehennemde kaldığı sürece, kadın ona yaklaşmayacaktır."

Onu inini ziyaret etmeye de zorlayamaz."

Ayak sesi duyuldu. Biri yanağını okşadı. Gözlerini kırıştırtarak açtığında Xerxes'i yanında buldu. Thane yatağın kenarına tünemişti.

Bjorn bakışlarını bir o yana bir bu yana çevirdi ama çevresi ona yabancı geldi. Cehennemde bir kulübede ya da göklerde bir bulutta değildi ama... Gönderilmiş Varlıkların ordularının tıbbi acil durumlar için inşa ettiği bir odada mıydı? Steril bir ortam, her tarafa dağılmış tıbbi ekipmanlar.

Bir sedyenin üzerinde yatıyor, yüksek oksijenli havayı soluyordu. Odanın diğer tarafında başka bir hasta uyuyordu. Tanıdığı biri... kim, kim?

Cevap ona çarptı ve kaskatı kesildi. Savaşçı Tilki öldürmeye çalışmıştı.

Fox... Anılar ona saldırdı. Onun ihaneti... William'ın saldırısı... Sancılar yeniden başladı ve göğsünü yırttı.

"Ne zamandır baygındım?" diye sordu, sarsılarak doğruldu. "Fox nerede?"

Arkadaşları volta atmayı bırakıp onun yanına geldiler.

Thane ona, "Yaklaşık on iki saattir dışarıdaydın," dedi.

Xerxes, "Fox'un nerede tutulduğunu bilmiyoruz," dedi.

"Özür dilerim, Bjorn."

On iki Foxoniki saattirWilliam'la birlikteydi, Bjorn'un bağırsaklarını deşen erkekle Ellerini yumruk On iki saattir nerede olduğuna dair hiçbir ipucu yoktu.

Bundan önce Bjorn, o piçin onu korurken öleceğine dair hayatı üzerine bahse girebilirdi. Himayesi altındaki insanları koruduğunu kanıtlamak için her şeyi yapardı. Ya şimdi? Hissettikten sonra

Adamdan yayılan tüm o kötülük, Bjorn'un ona zarar vermekten zevk alacağına inanmasına neden oldu.

Xerxes, "William'ın saldırısının gerçekleştiği çevredeki herkesi sorguladık," dedi. "Kulübendeki Savaşçı ile bile konuştuk. Görünüşe göre, seni onun etkisinden kurtarmak için Fox'u öldürmeye karar vermiş. Şu anda yatağına kelepçelenmiş durumda. Onu senin için kurtardık. Diğer herkes William'ın sen düşer düşmez Fox'u kaçırdığını iddia etti. Kimse onu nereye götürdüğünü bilmiyor ama evinde onsuz görülmüş. Aslında içeride başka bir kadın daha var."

Çılgılık atarak ölecek! Sonra Xerxes'in konuşmasının geri kalanı kaydedildi ve Bjorn Foxdoğruyu söylemişti. Gönderilmiş Olan'a **y a p t ı ğ ı** şeyi kendini savunmak için yapmıştı. Ve ben onu bunun için cezalandırdım.

Kim cezayıdahahak ediyordu? yanlışı düzeltmeyi uman Gönderilmiş Kişi mi, yoksa onun güvenine ihanet eden Bjorn mu?

Ona bunun olacağını söylemişti. Hatta gerçeği anladıktan sonra ne olacağını da söylemişti. Adamın onu nasıl geri isteyeceğini ama kadının barışmakla hiç ilgilenmeyeceğini.

Panik onu pençesine aldı. Ona haksızlık ettim. Ona çok büyük haksızlık ettim ve şimdi o öldü. Eğer o yapmış olsaydı, eğer onun cinayetini işleyip sonra da gerçeği söylediğini öğrenseydi... Kendimi asla affetmezdim.

"Kimse William'ın seni neden bıçakladığını ve ondan neden kaçtığını anlayamaz," dedi Thane, kaşları birbirine çatılmış bir halde.

"Öğreneceğim. Cevap ne olursa olsun, onu cezalandıracağım." Midesi bulan ve çılgına dönen Bjorn bacaklarını sedyenin üzerine attı. Onu bulmalı, özür dilemeli ve affedilmesi için yalvarmalıydı.

Xerxes onu rahatlatmak için omzunu tuttu. "Dinlenmeye ihtiyacın var. Bize ne yapılmasını istediğini söyle, biz de icabına bakalım."

"Hayır, bunu kendi başıma yapmalıyım." Bu karmaşanın yaratılmasına yardım etmişti ve bunu düzeltecek kişi de o olacaktı.

Thane'in gözleri "Onu seviyorsun." sorudan ziyade bir ifade. "Ona karşı hislerimi itiraf etmeden önce Elin'in bana yaptığı gibi o da seni çıldırtıyor, sinirlendiriyor ve kızdırıyor ama yine de sarılmayı tercih edeceğin başka kimse yok, değil mi? Görmeyi ya da konuşmayı tercih edeceğin başka kimse yok Seni gülümseten ve güldüren başka kimse yok."

Evet! "Onu sevemem. Gerçekten değil," diye mırıldandı başını sallayarak. "Bana ihanet ettiğine inandığım an, bir parçam onu idam etmenin iyi bir fikir olduğunu düşündü. Aşık bir adam dışisine güvenirdi."

"Hâlâ duygularıyla savaşıyor bir adam değil," dedi Thane.

"Bjorn. " Xerxes onunomzunusıvazladı. "Seni bu kadınla birlikte izledim. Seni çok iyi yönde değiştirmiş. Gülüyorsun ve gülümsüyorsun. Her güne heyecanla başlıyorsun. Artık sabahları korkmuyorsun. Büyüdün. Bugün geri adım attın. Yarın daha iyisini yapacaksınız."

"Yarın değil. Şimdi. Onu bulmalıyım" Sonra, Bjorn'u geri alsa da almasa da, Zacharel'le konuşacaktıOn pisliği yapmıştı, evet, ama bu suçun cezası zaten kırbaçlanmış, zehirlenmiş, bıçaklanmış ve taşlanmış olan Fox'a değil, Güvensizlik'e aitti.

Zacharel hâlâ Fox'un ölümü konusunda ısrar ediyorsa, Bjorn kefarete talep edebilirdi. Nefesini içine çekti. Evet. Evet! Evet! Suppono talep ederek, Fox'un vekili olmak için yasal bir hakka sahip olacaktı. Onun adına cezayı kabul edebilir ve başka hiçbir Gönderilmiş Kişi'nin bu suç yüzünden ona zarar vermemesini sağlayabilirdi... asla. Bjorn ölmüş olacaktı ama Fox özgür olacaktı.

Belki de onu seviyorumdur.

"Peki ya William?" Thanesordu. "şey yapmasına bile şaşırdım. Kendi tutsağıyla dikkati dağılmıştı." "Dikkati dağılmadankalmalıydı Yaptıkları yüzünden William bugün ölüyor."

Şaşırtıcı derecede sağlam bacaklara kavuştu. Ağızındaki taze ve temiz tada bakılırsa, arkadaşları ona Yaşam Suyu'nun son damlalarını yedirmişti. William'ın yaptığı işkencelerden kurtuldu. Pang.

Bjorn binadan çıktı, sıcaklık onu sarmıştı. Ter boncuk boncuk akıyordu. Hâlâ kulübelerini inşa etmekte olan Gönderilmişler denizinde ilerledi, her adımına bir tehdit eşlik ediyordu. Thane ve Xerxes onun yanında yer aldı. William'ın kalesine doğru ilerlerken Bilge Savaşçılar yolundan çekildiler. Ordusunun birkaç üyesi onu fark etti ve alaya katılmak için koştu.

"Ne yapıyoruz biz?" diye fısıldadı içlerinden biri diğerine.

"Fark eder mi? Liderimiz savaşırsa biz de savaşıyoruz."

Girişi hiçbir muhafız kapatmamıştı ve kapılar kilitli değildi. Bjorn hiç duraksamadan içeri girdi ve geniş bir fuayeye girdi. Hızlı bir göz gezdirmeyeyle içeriinin düzenini ve önündeki engelleri not etti. Her ikisi de altın telkari ile kaplı siyah-beyaz karo zemin. Cehennemdeki bir savaşı tasvir eden duvar resminde muhtemelen bir yerlerde gizli bir geçit vardı. Her renkten güllerle dolu kristal vazoların bulunduğu bir yan masa.

William'dan ya da burada tuttuğu kadından iz yok.

İki hançerini avuçlayan Bjorn -Fox'un yerini bulana kadar ateş kılıcını kullanmayacaktı- dolambaçlı

birmerdivendenyukarı çıktı.

Yolun

ortasındaseslerdikkatiniçetti. Biri erkek, diğeri kadındı, ikisi
de nefes nefese Gerildi Kadının tınısını

tanıyamadı. Yine de hızını artırarak yaklaştı.

Kapalı ve kilitli kapıya ulaştığında kapıyı çalmaya zahmet etmedi. Hayır, kapıyı tekmeleyip içeri girdi ve bağırdı: "William! Bugün suçlarının bedelini ödeyeceksin."

Yataktaki siyah saçlı erkek, yanındaki kadınla aynı anda irkilerek doğruldu; göğsüne bir çarşaf sıkıştırmış, narin görünümlü bir güzeldi bu. Saçları gökkuşağı rengindeydi - hayır, saçları gümüşü beyazdı. Bu değişiklik onu şaşırtmıştı. Kahverengi teni sanki elmasla tozlanmış gibi parlıyordu.

Toz. Tırnakları siyah pençelere dönüştü. Gotik bir peri masalı Barbie'sinin hayata gelmiş haliydi.

Rahatlama öfkeyle savaşıyordu. Fox, Randy ile aynı yatakta değildi, rahatlamıştı. Fox burada değildi, nokta-öfke! Rage kazandı.

"Komodinimde bir silah var," dedi çıplak William kadına. "Eğer biri sana bakarsa, ona Sunny Lane spesiyalini ver."

Şeker kadar tatlı bir sesle, "Suratına bir kurşun mu demek istiyorsun?" diye sordu. Hınzır, hınzır bir gülümseme belirdi; Bjorn'un yüzüne doğru bir gülümseme. "Mükemmel bir fikir."

William ayağa kalkarak Bjorn'a, "Yatak odamdan çıkmak için üç saniyen var, yoksa acı çekeceksin. Üç. İki."

Bjorn olduğu yerde kaldı, içinden öfke fıskırıyordu.

"Pekâlâ," diye hırladı William. "Acı çekiyorsun."

Kadın, "Axel ile aranızda büyüyen bağı arkadaşlarını öldürerek lekelemeyin," diye seslendi. "Sadece biraz şaplak at."

Oh, evet. Axel ve William. Ahlaksız dünya, kısa süre önce itiraf ettikleri aile bağlarıyla ilgili haberlerle çalkalanıyordu. William dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi ve Bjorn verdi "Hangi suçlardan bahsediyorsun?" O zaman kadının sözleri etkili olmuştu. William, bir prens Karanlık, Axel'i gerçekten önemsiyordu, Gönderilmiş Olan'ı.

"Sanki bilmiyorsun!" Diğer Gönderilmişler -onu en iyi tanıyan Thane ve Xerxes hariç herkes- onun arkasında sıralandı. "Geri çekilin," diye tersledi onları. "William benim." Sonra bir savaş çılgılığı attı.

Diğerleri onun geri çekilme emrini görmezden geldi. Ya öyle ya da onu duyamayacak kadar savaşın sıcaklığına kapılmışlardı. Ateşten kılıçlarını çağırdılar ve ileri atılarak hep birlikte karanlık prene saldırdılar.

Bjorn geri çekildi. Emre itaatsizlik edersen acı çekersin. Bu yüzden William'ın bu Savaşçılara değerli bir ders vermesine izin verecek, sonra da harekete geçecekti.

William homurdanarak bir giysi yığınının üzerinde duran iki hançeri aldı. Darbeleri engelledi ve kesti

onun yolunu açtı. Engellendi. Engellendi. Kesildi. Sonra da Gönderilmiş Olan'ı gözünden bıçakladı. Tüm bunlar olurken prensin içinden Bjorn'unkine çok benzer bir öfke yayılıyordu. Derisinin yüzeyinin altında şimşekler çakıyor, sırtından duman kanatları yükseliyor ve tırnak yataklarından pençeler uzanıyordu.

William şimdi Bjorn'a, "Ne yaptığımı düşünüyorsun, söyle bana," diye hırladı.

"Cahil numarası yapma." Savaşın sıcaklığı onu ele geçirirken adrenalın Bjorn'u tepeden tırnağa kavurdu. Geri çekilmeyi boş ver. Başka bir Gönderilmiş Olan'ı yolundan iterek William'ın üzerine atladı ve kesmeye başladı. Bıçaklardan biri William'ın yanağına saplandı, kan damlıyordu ama piç sırtıyordu. İkinci bıçak da aynısını yaptı ve POS daha da sırttı.

Bjorn engellenmiş a Karşı saldırı. William Muhtemelen tipik bir Gönderilmiş Kişi gibi dövüşmesini bekliyordu ama öyle olmadı. Hayır, hayır. Gerçek bir Dehşet gibi dövüştü; gözlere, boğaza vekasıklara Karanlık Prens'in dövüşme şeklinin aynısı.

Şaşırtıcı bir şekilde, erkek aldığı darbeler kadar çok darbe indirdi.

William bir darbeyi engelledi, döndü ve duvardaki portreye bir hançer fırlattı. Bıçak resme saplandığı anda yerden sivri uçlar fırladı. Birden fazla Gönderilmiş Kişi bu sivri çıkıntılara basıp devrildi, şok ve acıyla inlediler.

Tıslayan Bjorn, daha fazla saplanmaktan kaçınmak için kanatlarını kullandı. Kanatlarının devasa boyutları sınırlı alanla birleşince aleyhine işlese de havada asılı kaldı. Hâlâ ayakta olan Savaşçılar da onu takip etti.

Savaşçılardan biri dikkatini yataktaki kıza yöneltmek gibi bir hata yaptı. William onu yakaladı ve boğazını kulaktan kulağa kesti, ardından kanlı hançeri portreye fırlattı. Bu kez yatak posterinden iki kısa kılıç fırladı.

William kabzaları avuçlayarak bir, iki, üç Gönderilmiş'i bıçakladı. Cesetler yere düştü. Kan fışkırdı... her yere.

Tüm bu yıkım, peki ne için? William Fox'u neden kaçırmıştı? "Bunu ödeyeceksin." Bjorn havada döndü ve kanatlarını açabildiği kadar açtı, altın tüylerinin arasından kemik bir kanca çıkmıştı.

Erkek hızlı hareket ediyordu, Bjorn'un daha önce dövüştüğü herkesten daha hızlıydı ama yeterince hızlı değildi. Bir kanca William'ın yanağını keserken, diğeri onu geriye uçurdu. Bir duvara çarptı.

İki dişi Gönderilmiş Varlık'tan biri William'a doğru koştu. Ya da denedi. Gümüş saçlı kadın silahını kaldırdı ve doğrulttu. Bum! Dişi yere yığıldı.

Diğer iki Gönderilmiş çoktan ayağa kalkmış olan William'a doğru koştu. Alçaldı, pençelerini önce birinin, sonra diğerinin üzerinde gezdirdi. Onlar da acı içinde kıvrandıkları yere yığıldılar.

Başkaları da prene yaklaştı ve aynı muameleyi gördü.

"Yürü William!" diye seslendi yataktaki kadın. "Bunu yapabilirsin, bebeğim!"

Onun tezahüratlarından güç almış gibi görünen William, vücudunu diğer adama doğru fırlatan Bjorn'a bir dirsek attı. "Bana ne yaptığımı düşündüğünü söyle, yoksa iyi davranmayı bırakırım."

"Bana onun nerede olduğunu söyle!" Bjorn'un sözleri dokuz kuyruklu bir kedi gibi saldırdı.

Kes, savuştur. "O kim?"

Kesik, kesik. "Sanki bilmiyorsun!"

"Bilmiyorum." William dumanlı kanatlarını çırpı, zıpladı ve Bjorn'un burnuna bir tekme savurdu. Kıkırdak kırıldı ve kan fışkırdı. William yere düşmedi, hemen değil, ama havada kalarak bir başka Gönderilmiş Kişi'nin gözlerinin arasına bir hançer savurdu.

Erkek yere yığılırken, William bedeninin arkasında bir geçit açarak Gönderilmiş Olan'ın geçmesini sağladı... ve doğrudan William'ın önünde yeniden ortaya çıktı.

Diğer tek kadın Savaşçı kılıcını William'a savurma aşamasındaydı ve hızını durduramadı. Kılıcı Gönderilmiş Olan'ın içinden geçti ve bağırsakları dışarı döküldü.

Ne yaptığını anlayınca kılıcını bıraktı ve dehşetle ağzı açık kaldı. William adamın bedenini ona doğru fırlattı ve onu uzaktaki duvara çarptırdı.

Yatakta yatan kadın, "İşte alacağın bu," diye seslendi.

Bjorn ayakta kalan son adamdı. O ve William havada birbirlerinin etrafında döndüler.

"Söz konusu kadının Cellat Fox olduğunu tahmin ediyorum," dedi erkek.

Adının böyle saygısız bir tonda söylendiğini duymak Bjorn'un öfkesini daha da alevlendirdi. "Onu bıçakladığını ve yakaladığını gördük." Bjorn bir hançer savurdu, sonra bir tane daha, William önce engelledi, sonra savuşturdu.

"Ben değil." Salla. Parry. "Ben bir kadını bıçaklamadım. En azından bugün değil."

Mobilyalara çarptılar, sehpaları ve sandalyeleri devirdiler. Vazolar parçalandı, cam kırıkları uçuştı.

Bjorn kaşlarını çattı ve homurdandı, "Birbirinize bu kadar benzediğiniz için Axel'i suçlamayı mı umuyorsun?"

"Bana benzemek için şekil değiştiren Lucifer olduğuna şüphe yok," diye homurdandı William. "Tıpkı bana saldırmak için Axel'e dönüştüğü gibi."

"Yalan söylüyorsun!"

"Sık sık. Ama düşün, seniaptal TümGönderilmişlerin yalanları tatma yeteneği vardır. Şu anda ne tadıyorsun?"

Gerçeği tatmıştı ama bu gerçeği tattığı anlamına gelmiyordu. Ama yine de Bjorn durdu ve hançerlerini indirdi. Ya Lucifer Fox'u alsaydı? O zaman burada değerli zamanımı boşa harcamış olurudum. Lucifer'ın en iyi yaptığı şeyi yapmak için kullanabileceği zaman: tecavüz ve işkence.

Kusma dürtüsü geri geldi. Lucifer merhamet göstermezdi; sakat bırakır ve öldürürdü. Yaş, cinsiyet ve tür onun için hiç önemli değildi.

Bu odada yaratılan katliama bakarken Bjorn'un içi soldu. Beyaz saçlı kızıla göz göze geldiğinde daha da soldu. Kız yatağın kenarında durmuş, şimdi bir tişört giymiş, ona cinayet bakışları atıyordu.

"Bana her şeyi anlat," diye tersledi William, yere eğildi ve bir çift deriyi öyle bir çekti ki, kemerini yırttı.

Önsezi, aciliyet ve panik içinde boğulan ama onların yardımına ihtiyaç duyan adam itiraf etti: "Yapmıştım. Onu yakalamıştım. Fox benim tutsağımdı." Acı sözlerini kapladı. "Benden kaçtı. Sen-Lucifer ortaya çıktı, Bjorn'un içini boşalttın ve onunla birlikte ortadan kayboldun."

William elini yüzünde gezdirdi, yorgun görünüyordu. "Sunny'den özür dile ve Fox'u öldürmeyeceğine yemin et, ben de Fox'u geri alman için sana yardım etmeyi düşüneyim."

Fox'a ulaşma ihtiyacı artarak onu tamamen ele geçirdi. Çılgınca, "Sizi korkuttuğum, yatak odanıza zarar verdiğim ve erkeğinizi tehdit ettiğim için özür dilerim," diye geveledi.

Gözlerini kısmıştı. "Bu ne cüret!? Ben asla korkmuş."

Bjorn tekrar William'a dönerek, "Fox'u öldürmeyeceğime dair yemin edemem. Onun ölüm emrini bizzat Clerici verdi. Ama önce seninle konuşmaya gelmeden onu öldürmeyeceğime yemin ederim." Ya da hiç. Dişlerini sıktı. "Anlaştık mı?"

Erkek, sert ifadesini korumak için mücadele ediyor gibi görünüyordu ve gülmemek için dilini ısırılmış bile olabilirdi. Neden gülsün ki? "Pekâlâ. Anlaştık."

"Lucifer'in nerede saklandığını söyle bana-" Bjorn'un kulaklarıDışarıda bir kargaşa duydu, ses penceredeki bir çatlaktan Fox'un adınıduyduğunuKalbi dört nala atarak dışarıya bakmak için koştu Birbaktı ve dehşet buz gibi parmaklarınıomurgasındananaşağı süzdü.

Kanlı, yaralı bir Tilki sürünerek kampa giriyor, ona yardım etmeye çalışan herkese küfrediyordu. "Boş ver."

Bjorn yatak odasından aceleyle çıktı, kadınına ulaşmaya kararlıydı.

On Dokuzuncu Bölüm

Her geçen saniye daha da telaşlanan Bjorn, giderek büyüyen Gönderilmişler kalabalığının arasından ite kaka ilerledi. Sanki En Yüce Olan göklerden inip askerleri süpürmüş gibi, Kızıl Deniz gibi ikiye ayrıldılar ve Fox'a giden bir yol açıldı.

Bjorn onu gördüğü anda daha fazla şok, öfke ve dehşet onu bıçakladı ve içini parçaladı. Vücudu kontrolsüzce sarsıldı. Hâlâ ayakta duracak gücü kendinde bulamamıştı; sadece sürünebiliyordu. Gözlerinden biri şişerek kapanmış, yüzünün geri kalanına kan bulaşmıştı. Saçları da dahil olmak üzere vücudunun sol tarafı kavrulmuştu. Her bir saç teli, ucu mum olarak kullanılmış gibi görünüyordu.

"Fox!" İşte o anda gerçekona öyle bir çarptı ki neredeyse devrilecekti Daha önce hiç yaşamadığı bir berraklık anıydı.

Sadece bu kadına değer vermiyordu ve duygularıyla savaşıyor, korkununeylemlerinibelirlmesine izin veriyordu. Amakorku yalan söyler ve yok eder. Korku asla kimseyi doğru yöne götürmez. Korku insanı aptal yerine koyar ve umudu acımasızca öldürürdü. daha önce ona saldırmasıyla aynı sebepten Asla geri alamayacağıbir hata Tek yapabileceği bunu düzeltmek için savaşmaktı. Çünkü onu varlığının her zerresiyle seviyordu.

Benim kadını. Benim kadını! Asıl şaşırtıcı ifşaat? Cellat Fox'u kendi hayatından daha çok seviyordu ve gerekirse onun için seve seve ölebilirdi.

rtık korkunun direksiyona geçmesine izin her şeyialıponu kaybetmekten endişe et ihanet ve acı içinde Artık değişime direnmeyecektiFox'u sevse de kaybetmese de ihanet ve acıyla yüzleşecekti çünkü hayat acıydı ve neden savaşsındı ki?

Halihazırda yaşadığınız hayat mutluluktan ziyade sefaletten ibaretken değişmek? Bjorn'un değişime ihtiyacı vardı.

Fox'a ihtiyacı vardı.

Onsuz bir gelecek hayal edemiyorum. Sözcükler, kemiklerinde katılaşmadan önce tüm tutkusu ve ateşiyle zihnine sızdı. Ben. Seviyorum. Onu. Onu seviyordu ve başka hiç kimseyi sevmediği ya da arzulamadığı şekilde onun yakınlığını arzuluyordu. Onu sadece gülümsetip güldürmüyordu; her öpücüğü ve okşamasıyla aklını başından almıyordu; onu sadece cesaretlendirmiyor ve ona yardım etmiyordu. Hayır, onu şimdi ve burada demirleyerek geçmişin dehşetini önemsiz hale getirdi. Onun sayesinde bir sürü nimet onu bekliyordu.

Çaresiz için Dokunmak ve tutun Onu,
için beg Bağışlanmak içindaha da
yaklaştı Yarı yoldadalışa geçti vezeminde
Kızın yanında, ağzından şu sözler
döküldü: "Buradayım, cadaloz, buradayım" onu
kollarının arasına aldı. Beyaz gözyaşları yanaklarından
"Sana ne yaptı?"

Sesi zayıf ve titrekti, "Beni baharat rafı olarak adlandırdığı ruhlar mezarlığına zincirlemeyi planladı.

Reddettim Dövüştük Kaçtım
Sadecedokunmabana" Kucağından kıpırdandı ve
her biri bir öncekinden daha yüksek olan binlerce protestoyu
bastırdı. "Sana William'ın William değil Lucifer
olduğunu söylemek için buradayım. Bu kadar. Şimdi
gidiyorum. Eğer beni durdurmaya çalışırsan... beni
durdurmaya çalışma, Bjorn."

Sanki kadın onu bıçaklamış gibi irkildi. Bir konuşmanın sonucu hiç bu kadar önemli olmamıştı. Vazgeçmek onun için bir seçenek
"Siz gelmeden birkaç dakika önce gerçeği öğrendim Uyanır uyanmaz William'a, gerçek William'a gittim Dövüştük-" Şu anda önemli değildi. Bjorn'un çok dar bir zamanı vardı.

-Özür dilemek, yalvarmak, onu kazanmak için ne gerekiyorsa yapmak için. "Gitme. Lütfen gitme. Bilmem gerek..." Ne, ne? "Lucifer öldü mü yoksa peşinde mi?"

"Ölmedim. Belki benim izimdedir. Emin değilim." Şakaklarını ovuşturdu. "Onu zincirli bıraktım ama henüz kaçmadıysa bile her an kaçabileceğinden şüpheleniyorum."

"Onu nerede bıraktığınızı hatırlıyor musunuz?" Lucifer zincirlendiyse, onu öldürmek için bundan daha iyi bir zaman olamazdı.

"Nefes alacak gücüm bile yok."

Başka bir sızı, bu seferki daha güçlü. "Çok üzgünüm, cadaloz. Seni baygın bir Gönderilmiş Kişi'nin üzerine çömelmiş, silahını hazır tutarken gördüm ama sana güvenmeliydim." Kelimeleri herkesin duyabileceği şekilde yüksek sesle söyledi. "Sen-"

"Seni orada durdurmama izin ver," diye tersledi. "Sen ve ben bir şey yapmıyoruz. Buraya seni uyarmaya geldim, başka bir şey için değil. Gitmemi istemiyorsan beni öldürsen iyi edersin, çünkü beni hiçbir şey durduramaz."

Zaman penceresi kapalı, kilitli ve Paniği yeniden dirilmiş, onu bir kez daha pençesine almıştı. "Beni Phantasia Diyarı'na götürmen için sana ödeme yapacağım. Fiyatını söyle." Arkadaşları için on yıllar geçse de, Yeraltı Dünyası'ndaki savaş onsuz devam etse de, Fox'a sahip olacaktı.

"Hayır, teşekkürler İlgiilenmiyorum
Hiçbirpazarlığa yer bırakmadı.

Paniği keskinleşti. "O zaman beni Alana'ya götürmen için sana para vereceğim." Kadını öldürecek ve Fox'u bir daha asla tehdit etmemesini sağlayacaktı. Bu sırada ölürse, öldü. Artık güvenli oynamak yok. Öyle yaptığında sonunun ne olduğuna bak. "Yaralarını tedavi edeceğim ve sen dinlenirken seni koruyacağım."

"Hayır." Yine hiçbir nitelime yapmadı. Gözlerini kısarak dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Kendimi tedavi edebilirim. Sadece Galen'e dönecek gücü elde edene kadar takılabileceğim bir yere ihtiyacım var."

Pang, pang, pang. "Kulübemizde istediğin kadar kalabilirsin. Lütfen, Fox. Eğer beni orada istemiyorsan, içeri girmeyeceğim. Dışarıda kalacağım ve senin açık iznin olmadan kimsenin girmemesini sağlayacağım. Sadece güvenli bir yerde olduğunu bilmem gerekiyor."

ona ölümcül bir bakış fırlattı. Kızsendeleyip bayılmak üzereyken, adam onu kucaklayıp ayağa kaldırdı. Bir kez daha, Gönderilmiş Olanlar ayrılarak bir yol açtılar. Toplantılarına katılmamış olan Savaşçılar ona kocaman gözlerle ve açıkcağızlarla baktılar. Utanmadan çenesini kaldırdı.

Thane ve Xerxes, kendisine karşı hareket etmeyi düşünen herkesi durdurmaya hazır bir şekilde en önde duruyordu.

Bjorn bu ikisi için Yüce Tanrı'ya nasıl da şükretmişti. Hayatının en kötü deneyimi en iyi dostluklara yol açmıştı. güzel büyüyor gelen bir şey İğrenç. Fox'a da aynen böyle olmuştu. Çirkin bir durum enfes bir aşk. İddialarını eylemle kanıtlama zamanı gelmişti.

"Bu Cellat Tilki, bir zamanlar halkımızı için bir kaçaktı," diye seslendi yürürken. "Pek çoğumuz gibide savaşın sıcaklığına yenik düşerek masumları öldürdü. Bizden farklı olarak, bunu aynı anda Güvensizlik İblisi ile uğraşırken yaptı.

O zamandan beri suçlu için kırk kırbaç yedi, kırbacın ucuna infirmadē bağlandı. Lucifer'den de dayak güvensizliği ve ihanetinden bahsetmiyorum "Onu öldürme emri iptal edilmezse - emir iptal edilmeli Aksi takdirde düşecekti Onu bir kez hayal kırıklığına uğratmıştı ama bir daha asla.

Cadalozun güveni tutmak için her şeyi yapardı "Onu seviyorum ve onu hayatım pahasına koruyacağım. Ona zarar vermeye kalkışırsan, bu yaptığın son şey olur."

Nefesini içine çekti. "Yalan söylüyorsun. Beni sevemezsin." "Sevebilirim. Seviyorum. Ve seveceğim. Sonsuza kadar."

Kadın yavaşça nefes verdi ve adam umutlanmaya başladı... ama kadın yine konuşmadı.

"Ben de Fox'u hayatım pahasına korurum," diye açıkladı Thane. "Ona karşı yapılan bir saldırı bana karşı yapılmış demektir."

"Tilki'yi hayatım pahasına korurum," diye seslendi Xerxes, yumruğunu kalbinin üzerine vurarak. "Ona karşı bir saldırı bana karşı bir saldırıdır."

En değerli arkadaşlarım. Yürümeye karar verdiği yol ne olursa olsun onu destekleyeceklerini biliyordu ama bu... bu çok daha ötesine geçti.

Bjorn bir sonraki sözlerini çok daha yumuşak bir ses tonuyla doğrudan Fox'a yöneltti "Seni seviyorum Fox"

Duygularını saklamaya çalışmadı ifadesini gizlemedi ya da yeni gardlar almadı çünkü onun bir kez daha reddedeceğinden korkuyordu. Eğer onu reddederse, reddetmiştir. O da buna göre davranacaktı. Onun nasıl tepki vereceğı, nasıl ilerleyeceğini belirleyemezdi ve belirlememeliydi de... Eğer onu elinde tutmak istiyorsa -ki umutsuzca istiyordu- her şeyi riske atması gerekiyordu.

Risk yoksa, ödöl de yok.

"Mizah anlayışını seviyorum," diye devam etti, hâlâ yürüyordu. "Korkusuzluğunu seviyorum. Aklını ve vücudunu seviyorum. Dürüstlüğünü ve sadakatini seviyorum, her ikisi de nadir ve değerli bir ödöl. Gücünü seviyorum ve kırılganlığını seviyorum. Her şeyini seviyorum ve sana davranış şeklimden ve hissettirdiklerimden nefret ediyorum. Sen beni yücelttin ama ben seni yıktım."

Sessiz kalmasına rağmen, sarsıntılar onu adama karşı sarstı. Kulübeye ulaştığında, omuzlayarak içeri girdi ve onu yataklarına taşıdı. Mümkün olduğunca nazik bir şekilde onu yatağın üzerine yatırdı ve yorganın altına soktu. Çok uzun sürerse gitmesini söyleyeceğinden korkarak banyoya koştı; yüzündeki... yakasındaki... kollarındaki isi ve kanı nazikçe silmek için bir havlu alıp ıslattı. İtiraz gelmeyince, bakımını bir üst seviyeye taşıdı ve saçlarının uçlarını düzelitti. Uyandığında yanık saç kokusunu duymasını ve olanları hatırlamasını istemiyordu. Kadın yine itiraz etmedi.

Kızın kesiklerinden birinin açıldığını ve kan aktığını fark ettiğinde, damlacıkları olabildiğince nazikçe topladı. Onlarla ne yapacağını biliyordu. Onun yanına yatmak için her uzvunu koparabilecek olmasına rağmen, kenarda durup ona, "Şimdi gideceğim ama

Yakın. Bana ihtiyacın olursa sadece bağırmam yeterli, koşarak gelirim." Durakla. "Çok özür dilerim, cadaloz. Sana yaptıklarımın... yapmayı düşündüklerimin... hiçbir mazereti yok. Eğer geri dönebilseydim... eğer kendi kışımı tekmeleyebilseydim... çok üzgünüm," diye tekrarladı.

Ona bakarak itiraf etti: "Benim hakkımda neden kötü düşündüğünüzü anlıyorum. Ama çok acımasız ve soğuktun, benden ayrılmaya ve hatta ölmeme izin vermeye hazırdın. Bu beni suçlamalarından ya da kırbaçlanmamdan çok daha fazla incitti."

Göğsü sıkılaştı, solunum yolları daraldı. "Sözlerimden ve davranışlarımdan hayatımın sonuna kadar pişmanlık duyacağım ama bunu telafi edeceğim. Bir şekilde. Son nefesimi verene kadar durmayacağım. Sen inanılmaz bir kadınsın ve seni seviyorum. Sana daha önce göstermedim ama şu andan itibaren göstereceğim." Dizlerinin üzerine çöktü. "Bir daha asla geçmişteki acıların algılarımı renklendirmesine izin vermeyeceğim. Bir daha asla bana hissettirdiğin şeylerden korkmayacağım. Bir daha asla senden şüphe etmeyeceğim."

"Söylemesi kolay.

Yapması daha zor"

Daha fazlasını söylemek için ağzını açtıysa dudaklarını hızla ince bir çizgi haline getirip onu serbest bıraktı ve sırtını göstererek yan tarafına yuvarlandı. Hak etmişti. "Yorgunum. Şimdi uyuyacağım."

Kalbi ağırlaştığında, iki hançeri ona en yakın komodinin üzerine yerleştirdi, onun kendini güvende hissetmesini istiyordu. Topladığı kan damlalarını da kan hattına ekledi ve "Evin etrafında bir kan hattı var. Işınlanmanı engelleyen şey buydu. Ama şimdi karışıma senin kanını da eklediğime göre, güçlerin sana tamamen geri dönecek."

Gözleri irileşti. Başka bir şey söylemedi, sadece sundurmaya doğru yürüdü ve kapının önünde yerini aldı.

Busavaşı

kaybetmişEvet.Kötü bir şekilde. Bir sonrakini de kaybedecek miydi? Muhtemelen öyle. Vazgeçecek miydi? Asla! Bir oyun planı hazırlayacaktı Öyle ya da böyle, Fox'u geri kazanacak ve daha önce hiç beklemediği mutlu sona kavuşacaktı.

* * * *

Bağırışlar Fox'u uyandırdı. Nefes nefese kalarak dik bir pozisyona geçti. Kendini toparlaması bir anını aldı. Kulübedeydi... Bjorn'a döndükten sonra... Lucifer tarafından kaçırıldıktan sonra... işlemediği bir suçla suçlandıktan sonra. Gözyaşları gözlerini yakıyor ve görüşünü bulanıklaştırıyordu. Ugh! Ne zaman böyle bir bebek oldum ben?

En azından bağırışlar kesilmişti. Belki de rüya görmüştür?

İç çekerek geriye doğru yattı ve yastıkların üzerine uzandı. Gümüşü ay ışığı odanın tek penceresinden sızıyordu. Tekrar uyuması imkânsızdı, zihni çok aktif, duyguları çok hamdı. Duygusal kilitlenmeye gitmeliydi ama... acıyı kucaklamak istiyordu. Belki o zaman akıllanır ve hâlâ havadan daha çok arzuladığı Bjorn'a geri dönmeyi reddederdi.

Onu sevdiğini iddia etti. Onu! Onunla ikinci bir şans istediğini iddia ediyordu ve sanki onunla birlikte olmaktan gurur duyuyormuş gibi duygularını akranlarının önünde açıkça kabul etmişti. Sanki bir Gönderilmiş Kişi ve şeytan tarafından ele geçirilmiş bir suikastçı gelmiş geçmiş en tuhaf çift değilmiş gibi.

Yine de ona bir şans daha vermeli miydi? Adam onu gerçekten seviyor muydu, yoksa ona davranışlarından dolayı kendini suçlu mu hissediyordu? İki zıt kutbun birlikte tatmin edici bir hayatı olabilir miydi?

Aptal olma. Sana asla güvenmeyecek. Yine incinirsin, ama daha kötüsü olur.

Aptal Güvensizlik! Beynine biraz zihinsel camsil sıktı ve her düşüncesini sildi. İşte o zaman vücudunun farklı yerlerinde küçük ağrılar ve acılar belirdi. Hiç şüphesiz birkaç kırık kaburgası, zedelenmiş bir karaciğeri ve böbrekleri ve kırılmış bir bileği vardı. Neyse ki epeyce iyileşmişti.

"Benimle geleceksin, Bjorn." Alana'nın sesi pencereden içeri sızdı. "Direnmeyi aklından bile geçirme. Ben

bir ruh hali."

Fox'u korku sardı. Bağırışlar. Bağırışlar ondan gelmişti. Farkına vardı: Kaltak Cehennem'e gelmişti. Bjorn'u inine geri götürmeye hazırlandı, şüphesiz yaşam gücünü tekrar tüketmek için. Ve Alana'nın sesi ne kadar kızgın çıkarsa çıksın, muhtemelen öncekinden daha fazlasını alacaktı. İyileşecek miydi?

Önzezi ensesini diken diken etti. Onunla gitmesine izin veremezdi. Bu sefer olmaz.

Kalbi küt küt atan Fox ayağa fırladı ve dolaba koştu. Bir noktada, Bjorn kulübeye dönmüş ve üzerini değiştirmiş olmalıydı. Artık yanmış, duman kokulu kıyafetlerini giymiyordu. Üstüne pembe bir atlet, altına da mahrem bölgesini örten bir çift boxer . botlar ve Döndü, arama için a Silah, herhangi bir silah. İşte! Bjorn'un komodinin üzerine bıraktığı hançerler. Onları aldı ve aceleyle ön kapıya gitti.

Bjorn'un ses Sesli at Sonuncusu. Aksine Alana, ılımlı bir ton tutturdu.

"Seninle gelmeyeceğim Alana. Hayatım pahasına sana güç sağlamayacağım. Kocan gibi davranmayacağım, değilim. Bir bağı zorladın ve şimdi bunun bir parçası olmak istemiyorum. Senden öğreniyorum. Beni her yönden eğlendiriyorsun. Kimsenin içi bu kadar çirkin olamaz. Dürüst olmak gerekirse, sana dokunmaktansa ölmeyi tercih ederim. Aramızdaki bağı bitirmek için ölmeye hazırım."

Bjorn, ölü... Hayır, hayır, hayır! Şu anda araları pek iyi değildi ama Fox onun ölmesini istemiyordu. O istedi... o istedi...

Argh! Artık ne istediğini bilmiyordu. Önce o şefkatle Yıkanmış onu Vücut, Saçlarını özenle kesmiş ve onu affetmek için savaşacağına söz vermişti, onu hayatından çıkarmaya hazırdı. Şimdi onu kaybetme düşüncesi onu paniğe sürüklüyordu.

Ya birlikte tatmin edici bir hayatları olsaydı?

Güvensizlik fısıldadı, yapamazsın.

Fox arşaflları yumrukladı. Çok uzun zamandır ya şeytanı dinlemiş ya da onu görmezden gelmek için mücadele etmişti. Bugün, karşılık verdi. Üzerinde durduğum doğruluk temelini çatlatmak için yalanlarını söylüyorsun, parçalanacağımı garanti ediyorsun. Bjorn her zaman doğruyu söyler. Eğer bu işi yürütebileceğimizi düşünüyorsa, ona güvenmeyi seçiyorum.

Sadece kendinizi acıya ve başarısızlığa hazırlarsınız...

Hayır. Kendimi aşka ve neşeye hazırlıyorum. Alana kokuşmuş botu alacaktı. Ve bir gün, Güvensizlik de öyle olacaktı. Fantomları Bjorn'u kraliçenin bağından arındırmak için kullanmayı düşünmüştü. Ya onları Güvensizlik'ten arınmak için kullansaydı? Ya da ilgilenen Yeraltı Dünyası Lordlarından herhangi birini?

İblis panikledi ve zihnini tırmalamaya başladı.

Sırttı. Başka birine bağlanırsa hayatta kalacak ve uzun zamandır umduğu gibi Kapı Bekçisi ölümünden kurtulacaktı.

Bjorn benimle bağ kurmak isteyecek mi?

"Kız yüzünden," diye tısladı Alana, Fox'un düşüncelerini bölerek. "Bunu onun için yapıyorsun."

"Ondan uzak duracaksın!" Bu kez sesini yumuşatmamıştı. Hayır, öfkesinin yüksek sesle ve net bir şekilde çınlamasına izin vermişti.

Fox, kadınsı gücün kendisine akın etmesiyle neredeyse halının üzerinde eriyecekti. Oh, evet. Bu adam onu seviyordu ve onunla bir gelecek arzuluyordu. Onunla bağ kuracaktı. Ve ben de onun parlak zırhlı şövalyesi olacağım!

Nasıl devam etmeli? Dikkatli! En sağlıklı halimde değilim. Düşün! Oraya gidip Alana'ya saldırmaya başlamalı mı? Sonra ne olacaktı? Genellikle Fox bir hamle yapmadan önce bir hedefi günlerce, haftalarca takip ederdi; kişilikleri, alışkanlıkları, sevdikleri ve sevmedikleri hakkında ne kadar çok şey bilirse, başarı olasılığı o kadar artardı. Ama günün sonunda, her zaman elindekiyle yet Peki. Alana hakkında ne biliyordu?

Başka bir deyişle, bu sefer neyle çalışması?

Alana bencil, açgözlü ve muhtemelen bir. Diğer
insanların yaşam güçleriyle hayatta Gölgeler
Kraliçesiydi-

Bu! Anahtar buydu. Cevap Fox'u aptalca tokatladı.
Gölgelereşittir karanlık. Ya Fox Alana'yıkarolmadığı bir
diyara hapsederse? Dişi güneş ışığında
zayıflarsa, Bjorn da zayıflayacaktı ama Alana'nın
müdahalesi olmadan Phantasia'ya gitmek için zamanı
olacaktı.

Bunu yapma, diye yalvardı iblis. Kazanmak için
çok zayıfsın. Alana seni öldürecek, sonra da Bjorn'u.
Pek sayılmaz.

Ama onu
durdurmak için her şeyi söyler. Git şeytan
çıkar.

Fox olabildiğince sakın ve sessiz bir şekilde ön kapıyı
açtı ve açık çerçeveye doğru eğildi; döşeme gıcırdayarak
çabalarını boşa çıkardı. Hem Bjorn hem de Alana dönüp ona
baktılar.

Çenesini kaldırdı. Dikkatinin dağılmasını istemediğinden,
Bjorn'a "Üzgünüm bebeğim ama bu seni incitecek" derken
onun bakışlarından bilerek kaçındı. Sonra kaşlarını çatarak
bakan Alana'ya baktı ve soğuk bir şekilde gülümsedi.
"Merhaba ve hoşça kal. Seni tanımak hiç hoş değildi." Bunu
söyledikten sonra hançerlerden birini fırlattı. Hedef:
Alana'nın kalbi.

Yirminci Bölüm

Fox'un hançeri havada vınlıyarak ilerledi. Bjorn olayları hayretler içinde izlerken zaman ağır çekimde akıp gitti. Bıçak Alana'nın kalbinin tam ortasına saplandı. Aralarındaki bağ sayesinde acı göğsünde patladı. Yıldızlar gördü.

Alana çığlık attı ve tökezleyerek geri. Fox hiçbir şeyi kaçırmadı. O açıldı a portal arkasında ve Kadın. Ne yazık ki, Alana durdu sadece önce o içinden geçti... ta ki Fox ona doğru atılana kadar, ikisi birden cehennemden çıkıp güneşli birdüzlüğe Yumruklar ve dirsekler savurarak yerde yuvarlandılar. Durur durmaz Fox bıçağı Alana'nın vücudundan geçti. Yaradan fışkıran siyah kan hızla kraliçenin gövdesini ıslattı.

Parlak güneş ışınları Alana'nın cildini kabarttı. Ve Bjorn'unkini. İçinden zayıflık akıyordu; Alana'nın içinden akan zayıflığın aynısı, ama onunki çok çok daha kötüydü. Aralarındaki bağ onun gücünden daha fazlasını çalmak için kullandı.

Hâlâ gerekli enerjiye sahipken, telepatik olarak arkadaşlarına bağırdı. Thane! Xerxes! Sana ihtiyacım var. Geleceklerdi. Bunu biliyordu.

Dizlerinin bağı çözülmek üzereyken bile geçide doğru sendeledi. İki kadın ayağa kalktı, dövüş devam ediyordu olmadan Durun. Daha fazla yumruklar ve Tekmeler. Hançerler ve pençeler kesildi. İkirakip de geri adım atmadı, homurtular ve iniltiiler çınladı.

Alana, Fox'un savaş becerilerinin onda birine bile sahip değildi. Her zaman ele geçirme ve boşaltma yeteneğine güvenmiş, savaşmayı öğrenmeyi reddetmişti. Bu yüzden, indirdiğinden daha fazla darbe aldı ve Bjorn her birini hissetti. Ama umurunda değildi. Alana'nın yenilgisiyle sonuçlandığı sürece acı çekmekten mutluluk duyacaktı. Sorun şu ki, Fox onun kötü durumunu fark etti ve herhangi

bir atış yapmadan önce tereddüt etmeye başladı.

Bjorn sevindi. Onunla hala bir şansım var!

Ne yazık ki Alana da Fox'un tereddütünün nedenini fark etti ve homurdandı, "Beni ne kadar incitirsen, Bjorn'u da o kadar incitirsin. Şu anda sanki binlerce küçük asker damarlarında dolaşıyor ve her şeyi kesip biçiyor gibi hissediyor. Panik zihnini buz gibi bir sisle sarıyor olmalı..."

Fox, "Kesik başını ona gösterdiğimde beni affedeceğinden eminim," diye karşılık verdi.

"Seni aptal!" Alana bir yumruk attı ve ıskaladı. "Ben ölürsem, o da ölür."

"Bugün seni öldüreceğimi kim söyledi?" Fox alçalarak, kraliçenin bacaklarını birbirine vurmaya istencesine kolunu savurdu. Bunun yerine hançerini Alana'nın ayak bileklerine sapladı ve kaval kemiğindeki atardamarı kesti. "Belki aklımda başka bir şey vardır..."

Baldırına bağlı kılıftan hançeri çıkarmak için eğildiğinde baş dönmesi neredeyse onu deviriyordu. Derin nefes al. Dur, dur. Yavaşça nefes verdi. Güzel, bu iyiydi. Baş dönmesi nişan almasını sağlayacak kadar azaldı. Hançeri fırlattı ve bıçak Alana'nın boğazına saplandı.

Alana'nın nefesi kesilip sendeleyerek geri çekilmesiyle Fox bir inkâr çığlığı attı. Şimdi ciğerlerini doldurmakta zorlanan Bjorn yere yığıldı. Hırıltıyla soludu, vücudu yakıcı bir acıyla sarsıldı. Bayılamam. Uyanık kalmalı! Eğer Fox'un ona ihtiyacı varsa...

Bir savaş çığlığı atan Fox, Alana'ya daha güçlü bir şekilde saldırdı, cehennem gibi agresif ve bunun için daha seksi. Hızlı hareket ediyordu. Hançerlerini savurdu. Dilim, dilim, dilim. Omuzlarında, karnında ve kalçalarında beliren yeni kesiklerden ve yarıklardan kan damlıyordu. Havasız kalan Alana ayak uyduramadı ve bir kayaya takıldı. İvmesini durduramayınca düştü.

Tilki onun üstüne atladı. Bir, iki hareketle kraliçenin iki omzuna da birer hançer saplayarak onu yere yapıştırdı. Kaltak sırtını eğip çığlık atarken, Fox

"Bjorn ile aranızdaki zorunlu bağ ortadan kalkana kadar seni bu sürekli güneş ışığı diyarında hapsedeceğim."

Hayır. Kesinlikle olmaz. Bırakın Phantasia'da geçirmek zorunda kalacağı yılları, Alana'nın bir dakika daha yaşamasına izin verilemezdi. Çok fazla risk vardı. Eğer kaçır ve Gölge savaşçılarından oluşan ordusunu çağırırsa, Fox hayatının geri kalanında -ne kadar sürerse sürsün- tehlikede olacaktı.

Gölge savaşçıları şimdi neredeydi? Neden onunla birlikte değillerdi, onu korumuyorlardı? Hatta Bjorn'un inine yaptığı son ziyaret sırasında neredeydiler?

"Bırakın beni!" Alana bağırdı. "Bırakın beni!"

Tilki onun çırpınan bedeninin yanında durdu. Gücünün son damlasını dişlere doğru sürünmek için kullandı. Onu yakından görür görmez, Tilki sadece yaralı hayvanlardan duyduğu hırıltılı bir ses çıkardı.

"Oh, Bjorn. Çok özür dilerim." Sesi suçluluk duygusuyla doluydu ve Bjorn bundan nefret ediyordu.

"Utanmana gerek yok, cadaloz. Bu senin hatan değil."

"Ben... Ben seni seviyorum Sana zarar vermemek için elimden geleni yaptım." Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. "Şimdi morarmış, kırılmış ve kanıyorsun."

Oh, evet.

Onabirşans daha verecekti

Birbunu hafife almayacaktı

Onu

seviyordu Onu. Bu bilgi onun eminliğini bir kat daha artırdı. doğru şey yapıyordu. Defalarca onu incitmişti ama şimdione bildiği tek yoldan yardım edecekti. Sonsuza dek mutlu bir yaşamı hak ediyordu ve bunu elde etmesi için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

"Ben de seni seviyorum, cadaloz. Her zaman ve sonsuza dek."

Alana kıpırdamadan durdu ama soluk soluğa nefes almaya devam etti. Bjorn ve Fox'un arasına baktı, öfke yanaklarını alacalandırıyordu. "Aşk mı?" diye alay etti.

Kalçasına doğru manevra yaptı, kollarını kaldırdı ve elinde ateşten bir kılıç belirdi.

"Ne-ne vardır sen ne yapıyorsun?"
Alana talep edildi Şimdi. "Bjorn,
bunuyapma. Beni öldüreceksin, ama kendini de
öldüreceksin."

"Bunu yapmayacaksın," diye bağırdı Fox, bileğine
yapışarak. "Yapma bunu. Lütfen bunu yapma!"

Benmecburum. Başka yolu yok. "Bana
askerlerinin nerede olduğunu söyle" diye Alana'dan talep etti.

"Onlar vardır üzerinde onların yol Burada." o
söyledi Onu, ve neşeyle güldü. "İlk ölen senin
fahişen olacak!"

Diline kötü bir tat doldu. Bir yalan. Bir yalan söylemişti.
Gözleri irileşti. "Seni kurtarmaya gelmiyorlar, bu da demek
oluyor ki ya hapsedildiler ya da öldüler." Başka hiçbir şey
onun kölelerini uzak tutamazdı. Tabii... "Onları sattın. Onları
Lucifer'a sattın... ne için? Cehenneme bir bilet almak için.
Hayır. Fox'un kaçırılmasını ve öldürülmesini satın aldın."

Bakışları ondan başka bir yere kaydı ve o da anladı.

Fox'a zarar vermek için kölelerini satmıştı. Onunla işi
bittiğinde kılıcını daha yukarı kaldırdı ve vurdu, ateşli kılıç
Alana'nın boynundan geçerek kafasını kopardı.

Şimdi, Fox yaşayacaktı.

Alana'nın bedeni gevşerken, Bjorn'un dünyası karardı.
Yüzüstü yere düşmeden önce aklından geçen son düşünce:
Buna değermişti.

* * * *

Fox bir çığlık atarak kendini Bjorn'un vücuduna attı ve
nabzını yokladı. Nabız oradaydı ama dayanılmaz derecede
zayıf ve endişe verici derecede yavaştı.

Thane ve Xerxes hızla geçitten içeri girdiler.
Arkadaşlarının etrafına çömelmiş, panik, korku ve öfke
saçıyorlardı.

Thane, Bjorn'un ağzına boş bir şişeye benzeyen bir şey
dayayarak açıkladı: "Axel adında bir Gönderilmiş Kişi'den tek
bir damla Yaşam Suyu satın aldık. Bize çok pahalıya mal
oldu."

Düşüş ama Bjorn'u kurtarmak her şeye değer. Bu düşüş Bjorn'a birkaç dakika kazandıracak... belki."

"O halde onu kurtarmak için birkaç dakikadan az zamanım var," dedi Fox, sakın kalmak için elinden geleni yaparak. Sadece, onu kurtarmak zorundaydı. "Yeni bir bağa ihtiyacı var. Ben gönüllüyüm. Ama uyanması ve bana sonsuz sadakat yemini etmesi gerekiyor." Güvenliği garanti edilemezdi -bağ onu kurtarmak yerine onu öldürebilir, böylece onu da öldürebilirdi- ama denemezlerse kesinlikle ölecekti.

Yanağını okşadı. Adam uyanmayınca, tüm gücüyle ona bir tokat attı...

Gözlerini kırptırarak açtı ve bakışları buluştu.

Evet

! Gözleri buğulanmıştı ve odaklanamıyordu ama uyanmıştı ve önemli olan tek şey buydu.

"Hey, bebeğim," dedi usulca, çenesini okşayarak. "Alana öldü ve sen de ölüyorsun." Gerçeği saklamak için bir neden yoktu. "Aramızda bir bağ kurmalıyız. Kurtulacaksın-"

"Hayır." Adam başını savurdu ve kadın geri çekildi, sersemlemiş ve incinmişti, yarası ruhunun derinliklerindeydi, her ne kadar bir parçası reddedildiğinden şüphelenmiş olsa da.

"O zaman sana başka birini bulacağım. Sen bana kimi istediğini söyle, ben de ona portaldan ulaşayım," diye atıldı. Ölmektense onsuz yaşamayı tercih ederdi. "Unutma, zamanlama çok önemli."

Hayır, hayır, hayır, diye bağırdı iblis. Zihninde sinsice ilerliyor, pençeleri beyninin derinliklerine batıyor, kanını çekiyordu. Bir Gönderilmiş Kişi ve iblisin ele geçirdiği bir suikastçı mı? Bjorn onu kötülüğe bağladığın için seni asla affetmeyecek.

Oh, kahretsin. Bjorn iblisin ele geçirdiği bir kadına bağlanırsa ne olacağını hiç düşünmemişti. Evet, şeytanı ortadan kaldırmayı umuyordu. Ama... ya bağlandığı için ona kızmaya başlarsa?

"Başka bir kadın... istemiyorum... Seni istiyorum... ama eğer... biz... bağlanırsak... ve ben ölürsem... sen de öölürsün." Soluk soluğa nefesler arasında konuştu. "Sana

zarar vermektense... ölmeyi tercih ederim."

Eriyor. Bu. Bu aşktı. Kalan tüm acılar soldu, yeni gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Ölmeyeceğiz, bebeğim." Tik tak, tik tak. O birkaç dakika hızla tükeniyordu. "Bu sefer bana güven." Elini tuttu ve sıktı, sonra avucunu gözyaşı lekeli yanağına yaslamak için kolunu kaldırdı. "Güven bana," diye tekrarladı. "İblis tarafından ele geçirilmiş biriyle bağ kuracağını biliyorum ama bunu yürütmenin bir yolunu bulacağız. Ben de düşünüyordum. Belki sana bağlandığımda Güvensizlik benden uzaklaştırılabilir - hayır, boş ver. O zaman hayatta kalmak için senin ölümsüzlüğünden faydalanmam gerekecek ve seni Alana'nın yaptığı gibi kullanmayacağım." Hayal kırıklığı artmıştı.

"Seni istiyorum... benden çekmeni... sana hizmet etmek istiyorum..."

Erime Daha hızlı. Daha hızlı adam kim nefret etti Riskler teklifini düşünüyor muydu? Bana olan sevgisinin bir başka örneği! "Benden şüphe ettiğin için seni affettiğimi bilmeni istiyorum. Hâlâ birbirimizi öğreniyoruz. Ayrıca tüm iş modelimi değiştireceğimi de bilmeni istiyorum

Gönderilmişler'in resmi Bekçisi olmak istiyorum... ve ara sıra iblisleri öldürme işini almak istiyorum." Bjorn ve ordusuna yardım etmeyi çok seviyordu ve bunu tekrar tekrar yapmayı dört gözle bekliyordu.

"Ama seni... riske atmayacağım," diye devam etti, sanki o hiç konuşmamış gibi.

Fox soldu. Alana'nın aksine, bu bağı ona zorla kabul ettiremezdi. Kelimeleri isteyerek söylemesi gerekiyordu. Ama ona hiçbir şekilde baskı yapmak istemiyordu. Peki, nasıl devam etmesi gerekiyordu?

"Sen bu kadını seviyorsun, o da seni seviyor." Thane'in derin sesi havlamadan çok ısırmayla çınladı. "Seni kurtarmak istiyor. Bu yüzden ona izin vereceksin."

"Bunu yapacaksın, Bjorn," diye emretti Xerxes. "Yoksa Thane ve Elin'in kalbini kırarak seni ahirete kadar takip ederim."

O anda Fox, kendisine yaptıkları korkunç muamele için çifti affetti. Onlar her zaman Bjorn'un iyiliğini düşünmüşlerdi ve bunun için onları suçlayamazdı.

Bu, kırbaçlanma konusunda onlara sonsuza dek eziyet etmesine engel olur mu? Azıcık bile değil.

Bjorn cevap vermek için ağzını açtı ama kelimeler hırıltılı bir öksürüğün arasında kayboldu. Bir ölüm hırıltısı. Göz kapakları kapandı ve başı yana doğru kaydı.

Onu kaybediyorum. Fox, Bjorn'a tekrar reddetme şansı vermedi. Panikle, Bjorn gözlerini tekrar açana kadar yanağına bir tokat attı. "Arkadaşların konuştu. Bunu sen yapıyorsun, Bjorn." Sonra avucunun ortasını kana buladı. "Hayatımı ve geleceğimi sana adıyorum, Tek Gerçek Dehşet Bjorn."

Kadının şaşkınlığı ve sevinci karşısında, adam tereddüt etmedi. "Hayatımı... ve geleceğimi... sana... Cellat Fox'a adıyorum." Hâlâ nefes nefeseydi ve sesi gittikçe daha da kısılıyordu.

Kendi avucunu kesecek gücü olmadığı için Xerxes onun yerine k
Fox parmaklarını
Bjorn'unkilerle birleştirerek kanlarını karıştırdı, ardından kanayan ellerini Bjorn'un ağzına koyarak kanın boğazından aşağı damlamasını sağladı. Aynı şeyi kendisi için de yaptı ve metalik damlaları yuttu.

Törenlerin en güzeli ya da en şıkı değildi ama hızlı vesüssüzdü. Onun tercihiydi .

"Daha fazla bir şey mi olması gerekiyor?" diye sordu çocuklara. Daha önce hiç bağ kurmamış olan-

"Sadece bekle," dedi Thane. "Kan isabet eder etmez-"

Sırtını eğerek başını geriye attı ve çığlık attı. Acı! Bjorn'un vücudundaki her yarayı hissetti ve ah, o bundan nasıl kurtulmuştu? Çırpındı. Çok fazla, çok fazla.

İblis sustu, sanki ağzı kapatılmış gibiydi. Susturulmuş muydu?

Düşünceleri karardı, karanlık zihnini sardı. Birinin onu güçlü kollarına aldığını düşündü.

ve onu alıp götürdü... aynı kişinin onu yumuşak bir yatağa yatırdığını düşündü O zamana kadar acı azalmaya başlamıştıÇevresinin daha fazla farkına vardı. Thaneonu taşımıştı ve Xerxes de şimdiyanında yatBjorn'u taşımıştı. Onun özü zihnini ve kalbini doldurdu Hayır, onun tamamı onun tamamını doldurdu. O artık Fox değildi. O artık Fox ve Bjorn'du. Onun kendisine duyduğu büyük aşkı hissetti ve bu aşk saf, değerli ve her şeyi tüketen bir aşktı.

"Kalp atışları her geçen saniye daha da güçleniyor," dedi Xerxes, rahatladığı her halinden belliydi.

"Onunki de," diye yanıtladı Thane.

"İkisi de iyileşecek ve her şey yoluna girecek."

Gülüştüler, bu da onu gülümsetti. Fox gözlerini kırpıştırarak açtı. Bjorn'un inşa ettiği kulübe. Tam olarak ana yatak odası, tek kapı kapalıydı. Thane ve Xerxes'ten hiçbir iz yoktu. Ama, ama... az önce buradaydılar.

Bjorn tahmin ettiği gibi onun yanında yatıyordu ve o da gözlerini kırpıştırarak açtı. Bakışları buluşur buluşmaz birbirlerine saldırdılar, sarıldılar, öpüştüler, ağladılar.

"Çok üzgünüm, cadaloz. Çok özür dilerim. Seni incittim-"

"Çok hızlı bir şekilde çok fazla şey bekledim ve-"

"Hayır, hayır, sen yanlış bir şey yapmadın. Ama ben yaptım. Bana en çok ihtiyacın olduğu anda senden şüphe ettim."

"Neden tüm sorunlarımız için Alana'yı suçlamıyoruz, hmm?" Ona doğru kıvrıldı, taptığı bu adama yapıştı. "Seni seviyorum, Bjorn."

"Ben de seni seviyorum, cadaloz. Hem de çok." Parmak uçlarıyla kızın omurgasındaki çıkıntıları okşadı. "Her zaman ve sonsuza dek."

"Her zaman ve sonsuza dek," diye yineledi, patlamalarından bu yana ilk kez gerçek bir gülümseme ile.

İlişkileri sarsıntılı başlamış olabilirdi ve bir sürü hata yapmış olabilirlerdi ama tüm bunlar boyunca Bjorn bir teselli, güç, eğlence ve şehvet kaynağı olmuştu. Sonsuza kadar da teselli, güç, eğlence ve şehvet kaynağı olacaktı.

Elit onun yanındayken, gelecek çılgın bir yolculuk olacaktı ve her anı dört gözle bekliyordu.

Sonsöz

"Hoş geldiniz, hoş geldiniz." Fox geri adım atarak kamarasının açık kapısından dışarı çıktı. Şu anda Bjorn'la paylaştığı kulübeden. Onların evi. Clerici, Zacharel, Thane ve Xerxes'in tam onayıyla resmen taşınmıştı. "Sadece bir saat geciktin."

"Beş dakika geciktik," dedi Galen.

"Hayır. On dakika erken gelmezsen, beş dakika geç kalırsın. Ama bir dakikadan fazla gecikersen bir saat gecikmiş olursun. Hesaplar tutuyor." Fox kirpiklerini kırıştırdı, şeker ve baharat gibiydi.

Arkasındaki Gönderilmişler güldü. Artık onu seviyor sayılırlardı. Ne de olsa Lucifer'la dövüşmüş ve kazanmıştı ve diğerlerini onun hilelerine karşı uyarmıştı. Temelli yenilmiş miydi? Hayır. Ama başarı şansları artık daha yüksekti.

Galen ve Legion kulübenin içine girdiler, ona sarıldılar ve onun yanında kalan Bjorn'a odaklandılar. Onu görüş alanında tutmayı seviyordu. Görünüşe göre, koca adam sevdiğinde seviyordu. Onu canı pahasına koruyordu, tıpkı onun da kendisini koruduğu gibi.

Pandora, Baden ve karısı Katarina'nın yanı sıra çok sayıda Gönderilmiş Kişi ve bir avuç Kral gibi Yeraltı Dünyası'nın Lordları ve Leydileri buradaydı. Eski dostlar gibi kaynaşıyorlardı ve Fox bunun her saniyesine bayılıyordu.

Bana bir bak. Bir çeşit göz alıcı Yeraltı Dünyası hostesi. "Hey, sen," diye seslendi, William the Ever Randy'yi göstererek. Gerçek William'ı. "Yaptığım motorlu baltayı yere bırak. Bjorn için."

"Kabul ediyorum, teşekkür ederim," dedi William utanmadan, baltayı takım elbise ceketinin altına sokarken.

"Sen," diye tükürdü Galen Bjorn'a ve onun dikkatini tekrar girişe çekmeye zorladı.

"Evet, ben," dedi Bjorn başını sallayarak, sadece bir gerçeği ifade ederek.

Fox eliyle bir gülümsemeyi bastırdı. "Bjorn beni kaçırmasını fazlasıyla telafi etti." Erkeğinin kaslı göğsünü okşadı. "Sizi evimize davet ettim çünkü baltaları gömmenizi istiyorum ama birbirinize değil."

Legion Galen'e dirsek attı ve Bjorn'a elini uzatmak için onun önüne geçti. Bjorn kabul edince onu sırt üstü çevirerek yere düşürdü. Sonra ellerini birbirine sürterek işini iyi yaptığını gösterdi ve kulübenin derinliklerine doğru yürüdü. "Fahişe rezervleri var mı? Açlıktan ölüyorum."

Fox bu kez gülümsemesini gizleyemedi. "Ordövrlerim ambrosia katkılı viskiden oluşuyor ve ister al ister alma gibi çökmekte olan notalar içeriyor." Bjorn'un ayağa kalkmasına yardım etti.

"Bunu yapacağını biliyordum," diye mırıldanarak bir kolunu Fox'un beline doladı ve Fox kahkahalarla güldü.

"Elbette yaptın, bebeğim." Adamın şişkin pazularını okşadı, belki biraz sıktı ve alt dudağını ısırıldı. Hızlı bir sevişme için gizlice kaçabilirler miydi?

İki adam bir kez daha karşı karşıya geldi. Hayır. Şipşak yok.

"Fox'a çocukken baktığınız için teşekkür ederim," dedi Bjorn ve akıl hocasını açıkça şoke etti. "Yıllar boyunca onun için yaptığınız her şeyi bana anlattı ve size borçluyum."

Ne!?

Galen gözlerini kıstı. "Bana teşekkür etmenin seni gazabımdan kurtaracağını sanma. Beni endişelendirdin ve bunun için

."

Fox, Legion'ın Bjorn'a yaptığı gibi kolunu savurdu ve Galen'i başının üzerine çevirdi. Şimdiye kadar sahip olduğu babaya en yakın şeye baktı. "Beni Legion için endişelendirdin. Bjorn da seni benim için endişelendirdi. Ödeştiniz. Şimdi öpüşüp barışalım ve aileye hoş geldin partisini başlatalım."

Şaşırtıcı bir şekilde Bjorn Galen'in ayağa kalkmasına yardım etti ve Galen de ona izin verdi. İkisi de itiraz etmedi.

"Bitirmeme izin vermedin. Şimdi, o zaman. Dediğim gibi," diye devam etti Galen ses tonunda bir homurdanmayla, "bunun için hayatının geri kalanında Fox'la uğraşmak zorunda kalacaksın, seni zavallı enayi."

Gözlerini devirdi ve Bjorn sırttı. Gerçekten sırttı.

"Yapmak zorunda değilim," dedi adamı. "Ben yaparım."

Ve işte bu, onu bu kadar çok sevmesinin nedenlerinden biriydi. Parmak uçlarında yükselip onun yanağına bir öpücük kondurdu ve fısıldadı: "En iyi hayatı yaşayacağız bebeğim."

"Bunu biliyorum. Seninle daha azına sahip olamam." Sonra onu hızlı ve emin bir şekilde öptü ve kadın seyircileri unuttu. Ta ki seyirciler tezahürat yapana kadar.

O ve Bjorn öpüşmeyi bırakıp gülmeye başladıklarında, kalbi memnuniyetle kabardı. "Parti çok eğlenceliydi," diye seslendi, "ama artık bitti. Herkes gitsin. Bjorn ve benim yapacak işlerimiz var."

Diğer herkes de güldü ve birbirleriyle konuşmaya devam etti. Fox ve Bjorn oldukları yerde durmuş, arkadaşlarının etkileşimini izliyordu. Asla arkadaş olmaması gereken iki grup, şimdi dünyanın en büyük kötülüğünü alt etmek için birlikte çalışıyordu.

Başını Bjorn'un omzuna yasladı. "Bana bunu hediye ettiğin için teşekkür ederim." Kendine ait bir aile.

"Benim için zevk, aşkı. Seninle olmak benim için her zaman bir zevktir."

SON

* * * *

Ayrıca 1001 Karanlık Gece ve Gena Showalter'dan [En Karanlık Tutsak](#)'ı keşfedin.

1001 Karanlık Gece Bültenine [kaydolun](#) ve
Tiffany Anahtar kolye kazanma şansını
yakalayın.

Her ay bir yarışma var!

Abone olmak için [buraya](#) tıklayın.

**Bonus olarak, tüm aboneler BEŞ ÜCRETSİZ özel kitap
indirebilir!**

1001 Karanlık Gece Koleksiyonu **Altı'yı Keşfedin**

Daha fazla bilgi için [buraya](#) tıklayın.

[DRAGON CLAIMED](#) by Donna Grant
Bir Karanlık Krallar Romanı

Carrie Ann Ryan'dan [Mürekkebe Küller](#)
Bir Montgomery Mürekkebi: Colorado Springs Romanı

[ENSNARED](#) yazan Elisabeth
Naughton Bir Ebedi Muhafızlar
Novellası

[EVERMORE](#) Yazan Corinne
Michaels Bir Kurtuluş Serisi
Romanı

[İNTİKAM](#) yazan Rebecca Zanetti
Karanlık Koruyucular/Asiler
Novellası

[ELI'S TRIUMPH](#) Yazan Joanna
Wylde Bir Reapers MC Novellası

Larissa Ione tarafından [CIPHER](#)
Bir Demonica Yeraltı Dünyası Romanı

[MACIE'Yİ KURTARMAK](#) Susan
Stoker Bir Delta Gücü
Kahramanları Romanı

[BÜYÜLENDİ](#) yazan Lexi Blake
Bir Efendiler ve Paralı Askerler Romanı

[GELİNİ AL](#) Carly Phillips'ten Bir
Şövalye Kardeşler Romanı

[INDULGE ME](#) by J. Kenner
Bir Stark Sonsuza Dek

Novella

[KRAL](#) Yazan: Jennifer L. Armentrout
Kötü Bir Novella

[SESSİZ ADAM](#) yazan Kristen
Ashley Bir Rüya Adam
Novellası

[ABANDON](#) by Rachel Van Dyken
Bir Sahil Resimleri Romanı

[AÇIK KAPI](#) Yazan Laurelin Paige
Buluntu Bir Düet Novella

[CLOSER](#) yazan Kylie
Scott Bir Stage Dive
Novellası

[SOMETHING JUST LIKE THIS](#) by Jennifer Probst
Bir Stay Novellası

[KANLI GECE](#) Yazan: Heather
Graham Bir Avcı Krewe Novellası

[TWIST OF FATE](#) by Jill Shalvis
A Heartbreaker Bay Novella

[SİZİ ZEVLİNDİRMEKTEN DAHA FAZLASI](#)
Shayla Black Kelimelerin Ötesinde Bir
Novella

[WONDER WITH ME](#) by Kristen Proby
Seattle'da Benimle Bir Novella

[EN KARANLIK SUİKASTÇI](#) Gena Showalter
Yeraltı Dünyasının Lordları Romanı

Ayrıca 1001 Karanlık Gece'den:
J. Kenner tarafından [DAMIEN](#)

Daha Fazlasını Keşfet Gena Showalter

En Karanlık Tutsak: Yeraltı Dünyasının Lordları Romanı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın.

Yüzyıllardır, Hain Galen Yeraltı Dünyası'ndaki en nefret edilen ölümsüz olmuştur. İyi bir sebeple! Kötü çocukların bu kötü çocuğu yalan söylemiş, çalmış, aldatmış ve hiç düşünmeden öldürmüştür. Kıskançlık ve Sahte Umut iblisleri tarafından ele geçirilen Galen, her zaman tek bir amaç için yaşadı: her şeyi yok etmek.

Sonra onunla tanıştı.

Eski iblis, insan femme fatale'e dönüştü - Legion Honey - Galen'ı öldürmeye çalıştı, ama onun yerine bekaretini bıraktı. Aralarındaki cızırtılı bağdan korkarak kaçtı... ve sonunda cehennemde kapana kısıldı, işkence gördü ve en kötü şekilde istismar edildi. Şimdi özgür ve kendi gölgesinden korkan bir kabuk.

Galen'in Legion'a olan açlığı daha da artmıştır. Şimdi kaybedecek hiçbir şeyi olmayan savaşçı, bir zamanlar içinde yanan ateşi yeniden alevlendirmesine yardım etmelidir. Ama arzular alev alev yanarken, Legion yine kaçacak mı? Yoksa bu beklenmedik çift sonunda aşka yenik mi düşecek?

En Karanlık Kral

Yeraltı Dünyasının Lordları, Kitap
15 Yazan: Gena Showalter,
25 Şubat 2020'de geliyor Ön
sipariş vermek için [buraya](#)
tıklayın!

Gena Showalter'ın Yeraltı Dünyası'nın Lordları serisinin bir sonraki kitabından özel bir önizleme için okumaya devam edin: William the Ever Randy, The Darkest King.

Herkesin korktuğu acımasız bir prens...

İntikamcı bir cadı tarafından lanetlenen Karanlık William, aşık olursa ölecektir; kalbini çalan kadın tarafından öldürülecektir. Kurtuluş için tek şansı, çözölemeyen şifrelerle dolu bir kitaptır. Şifreyi kırarsan, laneti de kırarsın. Şimdi, yüzyıllar sonra, bir dizi tek gecelik ilişkiye mahkûmdur... ta ki dünyada onu özgür kılabilecek tek kadını bulana kadar.

Efsane ve gücün nadir yaratıklarından biri...

Yaşayan son tek boynuzlu at şekil değıştiricilerden biri olan Sunday "Sunny" Lane, suikastçılardan ve kaçak avcılardan kaçarak gölgelerden bir kriptanalist olarak çalışmaktadır. Sonra karanlık ve baştan çıkarıcı William onu kaçırır ve Cehennem'de esir tutar. Yakınlaştıkça, onun dokunuşuna daha çok açlık duyar... ve onu öldürmek için mistik bir arzu daha da güçlenir...

İkisi de sonsuza dek mahkum mu?

Kardeşi Lucifer'la savaş halinde olan ve sonunda yeraltı dünyasının kralı olmaya kararlı olan William, geleceğini tehdit eden saygısız güzele direnmek zorundadır. Ama Sunny her geçen gün onu daha da cezbediyor, ona duyduğu açlık eşsiz. Kalbini ve hayatını riske mi atacak yoksa lanet sonunu mu getirecek?

* * * *

Sunday "Sunny" Lane bir şarap kadehinden şekerli su yudumlarken, genç ve yaşlı şifre kırıcılar, hackerlar ve hobicilerle dolu karanlık bir otel barında dolaşıyordu. Çoğu, yarın başlayacak olan dünyanın önde gelen kriptanalist konferansı öncesinde ağ kurmak ve eğlenmek için o sabah erkenden New York'a uçmuş olan insanlardı. Uzun zamandır arkadaşı...daha doğrusu tanıdığı Sable onun yanındaydı. Altı ayak boyundaki siyah güzel, Sunny ile aynı diyardan ve eski köyden geliyordu.

Kendi türlerini avlayan ölümsüzler için bal tuzakları kurmaya gelmişlerdi.

Bir garson elinde beyaz bir şişeyle yaklaştı. "İçkinizi yeniden doldurabilir miyim, hanımefendi?"

Hanımefendi mi? Kadınlar için bilinen en kötü hakaret.

Auraları okuyabildiği için ölümsüzleri insanlardan kolayca ayırt edebiliyordu. Garson bir insandı. "Hayır, teşekkürler," dedi. "Kendi kendini tayin etmiş bir süper kahraman ve gururlu bir kanunsuz olarak, ayık kalmayı ve pisliklerin farkında olmayı tercih ediyorum." Asterhole.

Sunny, küfür etmesini engelleyen ve küfürleri çiçeklere dönüştüren doğuştan gelen bir büyüyle doğdu. "Daisy" papatyanın yerini aldı. Argh! D.a.m.n. "Hellebore" h.e.l.l. "Sage" s.h.i.t. "Bluebell" b.a.s.t.a.r.d. ve b.i.t.c.h. "Aster" a.s.s.'nin yerini aldı ve "frezya" f.u.c.k.

Garson acele etmeden önce ona emin olmayan bir gülümseme sundu.

Kapalı.

"Bu ikiliğin bu gece bize iyi hizmet etmesini umuyoruz."

Sable

elindeki şekerli su bardağını Sunny'ninkiyle tokuşturdu.

Oh, evet. İkilik. Doğalarının yarısı, ister ölümsüz ister insan olsun, kötülerini avlamak ve öldürmek için can atıyordu. Onun bu yanı -Korku Gösterisi Sunny- bir suikastçı olarak çalışıyordu. Bir kızın bir amaca ihtiyacı vardı, değil mi? Diğer yarısı ise sevgi, neşe ve barış yaymalarını isterdi. Bu kısmına Güller ve Gökkuşakları Sunny adını vermişti ve şifre çözücü

olarak çalışıyordu.

İki taraf sonsuza dek acımasız bir çekişme içinde kilitli kaldı. "Burada olacağımı dünyaya duyurmak için internete ilan verdim."

Sunny boynunda asılı duran madalyonu parmaklayarak konuştu. Çok az kişinin hayal edebileceği yeteneklere sahip, en değerli varlığı.

Son derece nadir bulunan "efsanevi" bir yaratık olarak, her zaman silahlı kalmaları gerekiyordu. Kaçak avcılar onları spor için, koleksiyoncular ise zevk için avlıyordu. Sunny'nin hiç kimseye, hatta Sable'a bile güvenmemesine ve bir yerde birkaç haftadan fazla kalmamasına şaşmamalı. Sürekli omzunun üzerinden bakıyor ve nadiren uyuyordu.

"Eğer biri saldırırsa," diye başladı Sable.

"Çılgılık atarak ölüyorlar."

Heyecandan çatlayan Sable, suyunun geri kalanını yudumladı ve bardağını bir kenara koydu. "Kaçak avcıları ve toplayıcıları ortadan kaldırdıktan sonra, her gün her saniye pusuya düşürülmekten endişe etmemize gerek kalmayacak. Gözümüzü yeraltı kraliyet ailesine çevirebiliriz."

"Dokuz kralın hepsi ve karanlığın son prensi." Listesinin başında özellikle iki karanlık prensi vardı. Yok Edici Lucifer ve Ebedi Randy William. İsimleri bile içini kabaran bir öfkeyle dolduruyordu. Lucifer'in halkına yaptığı korkunç şeyler... "William için!" diye bağırırken yaptığı şeyler.

İkisi şimdi savaş halinde olabilirdi ama o zamanlar birbirlerinden ayrılamazlardı.

Odaklan. Bir amaç için buradasın, hatırladın mı? Doğru. Sunny yüzler denizini taradı. Bazı katılımcılar gruptan gruba dolaşıyordu. Bazıları yerinde duruyor, konuşuyor, gülüyor ve genellikle yolları tıkıyordu. Diğerleri masalarında oturup içkilerini yudumluyordu. Birçoğu rahat ve huzurluydu. Ah, dünyanın kötülüğüne bu kadar karışmamış, ilgisiz ve dokunulmamış olmak, çevredeki tehlikeden herkes kadar habersiz olmak. Sunny kendini güvende hissettiği bir zamanı hatırlayamıyordu.

Barın içinde bir yerde cam kırıldı. Hem Sunny hem de Sable sarsıldı.

Derin nefes al, ver. Güzel, bu iyi.

"Kaçmayı bırakmaya ve korkusuzca yaşamaya çok hazırım," diye mırıldandı. Bir ev satın alacak ve bir bahçe ekecekti. Bir köpek ve bir kedi evlat edinecekti. Barınaktaki en yaşlı, en huysuz, en çirkin iti ve domu. Yıllar... on yıllar... muhtemelen yüzyıllar sonra ilk kez biriyle çıkacaktı; tek yapması gereken doğru adamı bulmaktı. Güvenini kazanmak için emek harcayacak birini. Böylece bir daha asla çiftleşme mevsimini tek başına geçirmek zorunda kalmayacaktı. Tırmalama, kemirme, kontrol edilemeyen cinsel uyarılma zamanı.

Bir sonraki sadece iki hafta içinde başladı.

"Ben de," dedi Sable. "Kendimi kilitli bir odaya zincirlemeyi bırakmaya hazırım, böylece şüphelenmeyen veya isteksiz erkeklerin üzerine atlamayacağım."

"Evet!"

"Bir gün o zincirleri eriteceğim ve bir popo tıkacı yapacağım. Onu öldürmeden önce Lucifer'a hediye edeceğim."

Sunny kıs kıs güldü. "Zihninin çalışma şeklini seviyorum."

Barın derinliklerine indikçe daha fazla parfüm birbirine karıştı. Yanıp sönen ışıklar tanıdık olmayan yüzlerden oluşan bir denizi aydınlatıyordu. İnsan. İnsan. İnsan. Vampir. Cadı. İnsan. İnsan. İnsan. Kurtadam. Kimse onlara gereğinden fazla ilgi göstermiyor gibi görünse de Sunny ölümsüz üçlüyü dikkatle izliyordu.

Ta ki boğuk erkek kahkahası dikkatini çekene kadar.

Omurgasından aşağı sıcak bir ürperti yayıldı ve kaşlarını çattı. Bu kadar sıradan bir şeye ne tuhaf bir tepki vermişti. Evet, sesi seksi ve ateşliydi ama daha ateşlilerini de duymuştu. Kesinlikle!

Sunny barı taradı, işte! O adam. Yüzünü göremese de aradığının o olduğunu biliyordu. Kalın siyah saçları, geniş omuzları ve benzersiz bir aurası vardı. Okuyamadığı bir aura.

Adam tekrar gülerek başını geriye attı ve kadının omurgasında yeni bir ürperti dalgası oluştu.

"Daisy," diye mırıldandı.

Solundaki kadın kulağına fısıldamak için eğildi.

Sağındaki kadın elini sırtında gezdirdi.

Etli sandviçin içindeki et gibiydi.

Sonunda yer değiştirerek Sunny'ye profilini gösterdi.

Kadın hırıltılı bir nefes çekti.

Bir kadın onun gibi bir yüzü asla unutmaz. Merhaba, William the Ever Randy, Lucifer'in kardeşi. Bluebell.

Sanki her özelliği bir katalogdan seçilmiş gibi özel olarak hazırlanmış görünüyordu. O yüzü, o saçları ve o gözleri alacağım. Kaslarını da unutmayalım. Kusursuz bronz bir teni, simsiyah saçları ve uzun, sivri kirpiklerle çerçevelenmiş safir-elmas karışımı gözleri vardı. Geniş elmacık kemikleri, koyu kirli sakalla gölgelenmiş güçlü bir çeneye doğru sivriliyordu. Mükemmel bir burun, mükemmel dudaklar, mükemmel her şey -onun dışında dünyadaki herkes için.

"Ne oldu? Ne oldu?" Sage kolsuz ceketinin altında sakladığı hançere uzanmaya başlamıştı bile.

Öfke kıvılcımlandı ve hızla alev aldı. "Bak." William'a işaret etti.

Ailesine karşı giriştikleri kan davasını duymuş ve onları durdurmaya mı gelmişti? Yoksa neden burada olsun ki? Ve neden onlara gizlice yaklaşmadı?

"Şeytandan söz edersen," dedi Sable, "ortaya çıkar."

Sunny araştırmasını yapmıştı. William'ın kötü şöhretli bir paralı asker ve evliliğin kutsallığını küçümseyen efsanevi bir kadın avcısı olduğunu biliyordu. Birkaç yıl önce bir tanrı kralın öldürülmesine yardım etmişti. Daha yakın bir zamanda, bir gece kulübünde sarhoş olmuş ve bağırmıştı, "Kendimi bir zevkperest olarak görüyorum. Sadece organik kedi yerim." Kedi. Sadece, onun aptal, büyülü filtreyi aşmak için yapması gerektiği gibi "kedi" kelimesini kullanmamıştı.

"Söylentiler doğruysa," dedi, "her gece yeni bir kadınla yatıyor, ateşli bir öfkesi var, bazen gülmek için arkadaşlarını yaralıyor ve düşmanlarını öldürmekten hoşlanıyor

mümkün olduğunca acı verici bir şekilde." Hayran olunacak çok şey var. Küçümsenecek çok şey var.

"Bu durumda, bence vurulacaklar listemizi yeniden düzenlemeli ve fırsatımız varken önce kraliyet ailesini ortadan kaldırmalıyız."

"Anlaştık. Öyle ya da böyle, Ebedi Randy William bugün ölecek." İntikam benim olacak! "Sorun var. Aurasını okuyamıyorum. Sen okuyabiliyor musun?"

"Ben... yapamam," dedi Sable ve kaşlarını çatı.

Daisy! "Tonlarca araştırma yapmama rağmen, gerçek kökenini veya türünü öğrenemedim, bu yüzden hangi güçlü yönlerine karşı korunacağımı veya hangi zayıflıklarından yararlanacağımı bilmiyorum."

"Neyse, önemli değil. Öğreneceğiz." Sable alt dudağını çiğnedi. "Yine de çok güzel, değil mi?"

"Öyle." Hayal edilemeyecek kadar güzel. Ve bu itiraf canını sıkıyordu. Sunny karnındaki çarpıntıyı görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. "Masum kadınları yatağına çekmeye hazır bir karabasan gibi görünüyor." O bir karabasan mıydı?

Kibir ve duygusallık ona ikinci bir deri gibi yapışmıştı.

Kalbi küt küt atarken bakışlarını adamın geri kalanında gezdirdi. Mmm, mmm, mmm. Daha önce hiç bu kadar mükemmel bir ham, sert seksapel örneği görmüş müydü? Böylesine lezzetli, büyük bir kas kütlesi? Siyah gömleği şişkin pazularını sarıyor, siyah derisi güçlü bedenine yapışıyordu. Ayaklarında savaş botları vardı.

Adam biraz daha kımıldayınca gömleğindeki yazıyı gördü. "Pantolonumdaki Şifreye Bakın" yazıyordu. Her iki kadına da kollarını doladığında, bileklerindeki metal kelepçeleri ve parmaklarındaki çivili yüzükleri fark etti. Daha doğrusu parmaklarındaki silahları. Ama ne olmuş yani? Onun da bir silah yüzüğü vardı: Pirinçten ateşlenen mermileri olan küçük bir silah.

Başını geriye attı ve üçüncü kez güldü. Öfke ateşi büyüyerek bir cehenneme dönüştü. "O ve kardeşinin halkımıza, masum insanlara yaptığı korkunç şeylerden sonra, sefaleti hak ediyor."

"Anlaştık."

Karaca otu kadar seksi hareketlerle bir bardak viskiyi dudaklarına götürdü.

Sunny bir inilti yutarak dikkatini masadaki kadınlara çevirdi. Üç kişiydiler ve onun her sözünü bekliyorlardı. Sunny onlardan ikisini tanıdı. Ekran adları Jaybird ve Cash'ti ve kendisi gibi kriptanalisttiler.

Jaybird onun bakışlarını oraya çekmek için dudaklarına dokundu. Cash öne doğru eğilerek zengin göğüs dekoltesini sergiledi.

"Dostum. Flört sanatını çok iyi biliyorlar ve ben de imzalarını almak istiyorum." Hem Korku Şovu Sunny hem de Güller ve Gökkuşağı Sunny flört etme konusunda berbattı.

Bardağını masanın üzerine koydu ve Sable'ı bir saksı bitkisinin yanındaki gölgeli bir noktaya götürdü, böylece saldırılarını planlayabileceklerdi.

"-evet, dostum, doğru," diyordu masanın yanındaki adam bir grup arkadaşına. "Bilgeyi tekmeledim-" Duraklama. "Bilge." Kaşlarını çattı. "Neden bilge diyemiyorum?"

Arkadaşları sanki alay ediyormuş gibi kahkahalarla güldüler. Hatta biri göğüs kafesine dirsek attı.

Hay Allah. Sunny ve Sable'ın büyü filtreleri, onların yanında kimsenin küfür etmesini engelledi. Diğer taraftan, büyüleri insanların yalan konuşmasını da engelliyordu.

İyiyle birlikte kötüyü de kabul etmek lazım.

"Bunu nasıl oynayalım?" Sunny ağzına bir çiçek yaprağı attı ve-oh, karaca otu! Bunca zamandır yaprak ve taç yaprak yiyordu, saksı bitkisi neredeyse çıplaktı. Kötü Sunny! Atıştıрма zamanı değildi. Kalan yaprakları bıraktı ve parmaklarındaki kiri temizledi. Her neyse.

"Bence sıcak girmeliyiz. Gerçek bir pusu. Geldiğimizi görmeyecektir, çünkü kim ya da ne olduğumuzu bilmiyor. En azından bildiğinden şüpheliyim. Bilseydi, Hades de burada olurdu. Son duyduğumda, kral bizim gibi yaratıkları Lucifer'e karşı sihrimizi kullanmaları için işe almayı umuyordu."

"Haklısın. Ayrıca, onu öldürmeye kararlı olduğumuzu nereden öğrenmiş olabilir? Yeraltı dünyasının kraliyet aileleri hakkında sorguladığımız herkesi öldürür, hakkımızdaki haberlerin ve görevimizin asla yayılmamasını sağlarız."

Sable alt dudağını tekrar çiğnedi. "Sanırım şimdi tek soru şu: Onu nasıl pusuya düşüreceğiz?"

Bekleyip William'ın onlara yaklaşmasını mı ummalıydılar? Ya gelmezse? Gel buraya gülümsemesiyle onu cezbetmeli miydiler? O bunu kabul etmeyebilirdi. Şu anki randevuları süslü elbiseler giyiyordu; Sunny ve Sable her zamanki gibi süssüz tişörtler ve kot pantolonlar giymişlerdi, mükemmel bir uyum ve burada olduğumuzu unutturan bir kıyafet.

İçlerinden biri mesafeyi kapatıp hamle yapmalı mıydı? Mesela ona asılıp gol atacağına inandırmalı, sonra da onu otel odalarına götürmeli mi?

Evet. Bu. Teması garantiledi.

Bu fikri Sable'a açıkladığında kalbi hızla çarpmaya başladı. "Mükemmel. Hadi kura çekelim," dedi Sable.

"En güzel kız

Daha kısa olanın ona yaklaşması gerekiyor. Şanslı kız odada bekler ve içeri girer girmez onu vurur."

Sunny homurdandı. "Çizmene gerek yok. Angarya işleri ben yaparım. Flört edemem ama sadece kişiliğimle bile bir erkeğin aklını başından alabilirim." Beklenti damarlarında köpürdü. "Sadece... odaya girdiğinde onu öldürmeyin. Önce onu sorgulayalım. Sonunda Lucifer'in bölgesinin koordinatlarını öğrenebiliriz."

"Tamamdır! Oraya gidip zihin çorbası numaranı yapmadan önce, görünüşünde küçük bir değişiklik yapman gerekiyor. Bu arada, bana bunu nasıl yaptığını öğretmeni istiyorum. Kıskançlıktan ağzım köpürüyor." Sable, Sunny'nin saç örgüsünü çözdü ve parmaklarıyla uzun dalgaları taradı.

Sunny saçlarını kestirmek için neler vermezdi. Ama kafasını kazıtsa bile, masmavi kalın kütle birkaç saat içinde yeniden uzayacaktı.

Sable memnun bir şekilde başını salladı. "Pekâlâ, hazırsın. Karşı konulmaz ve tüm o saçmalıklar. Sadece hatırla. Senin en büyük

Zayıflık senin etkileyici yüzün. Gerçek duygularınızı saklamakta zorlanıyorsunuz."

"On-dört." Sunny çenesini çıkarıp omuzlarını dikleştirdi. "İşte bir şey yok."

"Bunu sen halledersin." Sable lobiye gitmeden önce kışını sıvazladı. Tüm türleri gibi o da sessizce yürüyordu, ayak sesleri duyulmuyordu.

Ben hallederim. Ben hallederim. Sunny gölgelerden çıktı... ve insanlar ona doğru baktıkça bir gerginlik dalgasına kapıldı. Ya buna sahip değilse? Ter avuçlarını ıslattı.

Hayır, hayır. Her şeyi yapabilirim.

"-Bilgisayar gibi," diyordu masalardan birinde oturan bir adam. Tanıdık bir sesi vardı. "Ben ciddiym. Sadece bir bakışıyla bir kodu kırabilir. Herhangi bir kodu. Buna tanık olmak şok edici. O-olamaz! Tam orada!" Konuşmacı onu işaret etti ve el salladı. "Sunny! Sunny Lane. Merhaba. Ben Harry. Ben Harry. Harry Shorts. Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?"

Daha fazla insan ona doğru baktı. William da dahil. Bakışları karşılaştı. Birden sanki levyeyle vurulmuş gibi hissetti. Nefesi kesildi ve kekeleyerek adım attı.

Yüzünü inceledi, dikkati her bir özelliğin üzerindeydi. Yüz hatları sıcaklıkla karardı.

Cazibenin sıcaklığı mı? Dudaklarını yaladı, gerginliği yeni bir boyut kazanmış, ensesinde boncuk boncuk terler oluşmuştu.

Kaşlarını çattı. Bir hedefi seksi bulmak mı? Öyle olsun. Her neyse. Birinden etkilenmek ve hatta belki biraz tahrik olmak? Hayır! Kabul edilemez. Ya adam bir tür şehvet tozu yayıyordu -evet, evet, hepsi onun hatasıydı- ya da çiftleşme mevsimi hormonlarını erkenden mahvetmişti. Ya da ikisi birden!

Sonra arkasını dönüp onu kovdu ve Sunny kayarak masasına giden yolun yarısında durdu. Sage! Onu istemiyor muydu? Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. Kızgınlık gerginliğini gölgede bıraktı. Kalbi sakinleşti ve kanı soğudu, beyindeki sinapslar yeniden ateşlendi.

Alet aşağı iniyor. Kararlılıkla bir kez daha ileriye doğru süzüldü. Adamın masasına ulaştığında durdu, onun gelişini fark etmesini bekliyordu. Adam fark etmedi.

Çenesini oynattı ve gözleri büyüdü. Oh, vay canına. O da büyü kullanıyordu. Çok fazla büyü. Kadim, karanlık ve güçlü. Etrafındaki hava onunla titreşiyor, tenini karıncalandırıyordu.

Kadınlar da onu görmezden geldi, William'a o kadar dalmışlardı ki başkalarını umursamıyorlardı.

Sonunda William hafifçe kasıldı ve o da gülümsemek için kendini zor tuttu. Son dakika haberi! Onunla ilgili farkındalığı en ufak bir şekilde azalmamıştı; sadece bunu bilmesini istemiyordu.

Çok kötü, çok üzücü. Derin nefes al, ver. Hata! Kokusu... Gözlerini kapadı ve ağzı sulanarak tadını çıkardı. Adam kokainli kek gibi kokuyordu.

Sakin. Sakin. Kaba bir kurt değiştirici gibi davranmaya gerek yok.

Sunny orada değilmiş gibi davranarak Jaybird ve Cash'e, "-en iyi düşüncem çıplak," diyordu. "Sen mi?"

Yeter! "Selam. Merhaba. Hey," dedi Sunny, parmak eklemlerini masaya vurarak. Ugh! Bunu şimdiden mahvediyorum.

İlk başta sadece kadınlar onun varlığını kabul etti. Ama William konuşmaya ve viskisini yudumlamaya devam etti ve onu tamamen unuttular.

Masaya tekrar vurdu.

Sonunda başını ona doğru eğdi, kendinden emin bir edayla. Sanki gişe rekorları kıran bir filmin prömiyerini yapıyormuş gibi bunu gerçek bir olay haline getirdi. Neden bu kadar zahmete girsin ki? İşte bu yüzden. Yakından bakınca gözleri daha da gösterişliydi; tahrikle parlıyor, buz gibi bir öfkeyle ışılıyor ve çelik gibi bir kararlılıkla parlıyordu.

Elektrik akımları sinir uçlarına çarptı ve neredeyse inliyordu. Zevkin ipuçlarını görmezden gel. İlerlemeye devam et.

En iyi gülümsemesini takındı ve el salladı. El sallamak mı? Ciddi misin? Kendine gel, Sun. Onun ailesinin seninkine ne yaptığını hatırla.

Kadın ellerini yumruk haline getirirken, adam onu yavaşça gözden geçirdi, en alttan başlayıp yukarı doğru ilerleyerek onu yaktı. Uyluklarının tepesine ulaştığında, ürperti ve sıcaklık onu tüketti.

Hayır, hayır. Tepki vermeyeceğim. O ve çiftleşme mevsimi beni etkilemeyecek.

Bakışları daha da sıcaklaşarak yukarıya doğru ilerlemeye devam etti.

Yapıştırılmış gülümsemesine ulaştı ve sırttan bir sırtış ortaya çıkardı. Ama... ama... neden?

"Sana nasıl hizmet edebilirim, evcil hayvan?" diye sordu, yavaş ve kasıtlı bir şekilde.

Kelimeleri bir okşayış gibi hissetti. Bekle. Evcil hayvan mı? Evcil hayvan! Kendi türüne böyle bir hakaret! "Hiç hayal etmediğin şekillerde, yakışıklı," diye cevap verdi, ses tonunu yumuşatmaya dikkat ederek. Önce Jaybird'e, sonra da Cash'e baktı. Gitmeleri gerekiyordu. Vahşi ve saldırgan yanının gözlerini kamaştırmasına izin vererek, "Kaybolun," diye bağırdı.

William'ın sırttan sırtışı bir kez daha ortaya çıktı.

Jaybird öfkeli bir ifadeyle ona baktı. "Onu gönderecek misin?"

"Hayır," dedi basitçe.

"Tamam. O tamamen senin. Biz gidelim." Öfkeyle ayağa kalktı. Durakladı. Onun kendisini durdurmasını mı bekliyordu? Adam sessiz kaldığında, kadın fırladı gitti. Cash ve diğer kadın da onu takip etti.

Umarım Willy-boy'u manipüle etmek de o kadar kolaydır. "Merhaba." Ugh. Yine mi bu? "Ben Sunny. Beni tahrik eden şeyler nezaket ve sorumluluktur. Yirmi bir yaşında görünüyorum ama daha yaşlıyım. Söz veriyorum!" Neredeyse on bin yaşında.

Bir anlık entrika, orada ve gitti. "Ben William. Aşıklar bana Külot Eritici der. Diğer herkes bana Ever Randy der. Benim tahrik edicilerim yaşıyor ve nefes alıyor. Yirmi bir yaşından da büyüğüm."

Mmm. Sesi... duyulabilir seks gibi. Eğer kadınlar "seks kedisi" ise, bu adam "seks panteri "ydi. Miyav.

Gah! Ne yapıyorsun, ona hayranlık mı duyuyorsun? Kendine onun birçok suçunu hatırlattı. Uzun zaman önce Lucifer ve iblis sürüsü onun köyüne girmişti. Halkına tecavüz etmiş, yağmalamış ve tamamen katletmişlerdi. Erkekleri, kadınları ve çocukları. Ailesini. Arkadaşlarını.

Bazen gözlerini kapattığında hâlâ onların çığlıklarını duyuyordu.

Bildiği tek ev yerle bir edilmişti ve hayatının tüm kapsamı değişmişti.

Sunny dahil altı kişi kurtulmuştu. Kimse William'ı gördüğünü hatırlamıyordu, sadece Lucifer hatırlıyordu ama Willy de işin içinde olmalıydı. Yoksa Lucifer neden "William için" diye ağlasın ki?

Belki de baskını Ever Randy planlamıştı. Belki de bir maskenin arkasına saklanmıştı. Her iki durumda da Sunny her şeyini kaybetmişti. Diğer kurtulanları bile. Kökenlerini gizleme şanslarını artırmak için ayrılmaya ve sadece gerektiğinde ulaşmaya karar verdiler.

O ve Sable şu anda sadece Sunny yardım istediği için birlikteydi.

Parmakları yüzünün önünde şakladı ve onu şimdiki zamana geri çekti.

Farkına vardı: Kafasının içinde kaybolmuştu. Ölmek mi istiyordu? Sunny yüzündeki gülümsemeyi yeniden tazeledi. "Hiç Randy, hmm? Sana kısaca ER diyen var mı?"

"Sadece ölmek istiyorlarsa," diye cevap verdi, ses tonu kuruydu. Sesi kuru olmasına rağmen gerginlikle titriyordu. Kızın yakınlığı onu tedirgin mi ediyordu?

"Yani hem sevimli hem de vahşi. İyi iş, Sunny." Rolünü oynayarak omzunu sıvazladı. "Şarküterideki en iyi bifteği seçtim."

Tek kaşını kaldırdı. "Yani ben senin için bir et parçası mıyım?"

"Evet, domuz pirzolası. Evet, domuz pirzolası. Ama kendimi savunmak için söylüyorum, bunu sadece haklı olduğum için düşünüyorum." Eğildi ve onun yanağını okşadı,

Ona tokat atma isteğini görmezden gelmek neredeyse imkânsızdı. "Bir uyarı etiketiyle birlikte gelmelisin. Ya da göz küresi prezervatifleri."

"Neden? Neden? sen plan için şeyler senin gözler içeride prizlerim?"

"Belki mi?"

"Üzgünüm ama sanırım pas geçeceğim." Kollarını kavuşturdu, tişörtü lezzetli bir şekilde esnemiş kaslarının üzerinde gerilmişti. "Hayır, biliyor musun? Bugün kendimi cesur hissediyorum. Hadi deneyelim. Her şeyi bir kez denemek lazım, değil mi?"

İçinden bir kahkaha koptu. Ne karaca otu! Bir karanlıklar prensi onu eğlendiremezdi. "Arkadaşlarını gönderdiğim için üzgün değilim. Bir şey istediğimde, onun peşinden giderim." Gerçek!

Bakışlarını bir kez daha onun üzerinde gezdirdi. "Ve beni istediğine karar verdin?"

Ses tonunda... bir miktar kesinlik ve belirsizlik sezdiğini düşündü. Ne tuhaf. "Seni baştan çıkarmayı planlamak için tam beş dakika harcadım. Bu normalden altı dakika daha uzun."

"Yani benden sadece yirmi dört saat geridesin," diye cevap verdi, onun berbat matematiğini görmezden gelerek.

Şaka mı yaptı yoksa gerçekleri mi söyledi? Konferansa onu bulmak için katıldığını mı itiraf etti?

Yani. Yanılmış olma ihtimalim var. Onun kim olduğunu bilme ya da şüphelenme ve onu durdurmaya gelme ihtimali.

Öfke yeniden alevlendi. Yakında yatışacaktı.

Şimdilik, başka bir gülümsemeyi zorladı. Pislik henüz onu kendisine katılmaya davet etmemiş ya da onunla birlikte gitme arzusunu dile getirmemişti. Zoru mu oynuyordu? Ona harekete geçmesi için bir bahane vermek üzere şakalaşmalarını bir sonraki seviyeye taşımanın zamanı gelmişti. "Eğer sen bir pizza malzemesi olsaydın, hamburger ve jalapeno olurdun, çünkü sen birinci sınıf biftek ve acısın. Ben jambon ve ananas olurdum çünkü tuzlu ve tatlıyım." Hayır. Sanki bir Facebook sınavına giryormuşuz gibi bizi açıkça pizza malzemeleriyle karşılaştırmamın imkanı yok.

Tamam, yani sadece flörtte berbat değildi. Berbattı, nokta. Ama bir dakika! Sanki kız onu gerçekten eğlendirmiş gibi sırtarak değil, içten bir gülümsemeyle gülümsedi. Bu görüntü karnını titretti.

Sadece bir saniye sonra, sanki kadın ona yumruk atmış gibi sarsıldı ve gülümsemesi kayboldu. İçkisinden arta kalanları geri fırlattı, hareketleri güçlü, saldırgan ve baştan çıkarıcıydı. Titreme daha da kötüleşti. Bana ne yapıyor?

Bardağı kapatırken yüz hatlarını boş bir maske kapladı. "Gidebilirsiniz." Ses tonunu da değiştirmişti. "Sıra sana geldiğinde sonra konuşuruz."

Ne sırası? Sorgulama mı? Belki de her kadın şifre kırıcının ailesini avlayan kişi olduğundan şüpheleniyordu. Ve onu terk mi edecekti? Çok zor. Artık onun muhteşem kokusunu içine çektiğine, sesinin okşayıcılığını ve bakışlarının ölümcül baştan çıkarıcılığını deneyimlediğine göre, onun bir an önce ölmesini istiyordu. Sandığımdan daha tehlikeli.

Bekleme arzusunu geçersiz kılmanın bir yolu olmalıydı. Oh! Oh! "Sen kaybedersin, bebeğim. Ben süper azgınım." Hayatına son verecek kadar azgın! "Muhtemelen ölüyorum ve beni sadece orgazm kurtaracak. Seni birkaç saatliğine odama davet etmeyi planlamıştım... bilirsin işte... düşünüp taşınmak için." Bir parmağını göğüslerinin arasında gezdirdi ve mırıldandı, "En iyi çıplak düşündüğünü söylediğini duydum."

Gözbebekleri büyümüş, soluk mavinin üzerine taşmıştı. Cinsel özlemin bir işareti. Ama talebini geçersiz kılmadı.

Daisy! Oynayacak son bir kozu vardı. Eğer adam onu yine de reddederse, saklanacak, sonra da onu otel odasına kadar takip edecekti. "Peki, gideceğim. Neyse ki menüdeki tek et parçası sen değilsin. Gecenin geri kalanında iyi eğlenceler. Biliyorum, eğleneceğim." Ona bir öpücük verdi ve dönerek en iyi özelliğini ortaya çıkardı: yuvarlak bir aster. Argh! Yuvarlak bir kıç. Frezya! Aptal sihirli filtre. Lanet olası yuvarlak bir poposu vardı, tamam mı?

Nefesini içine çekti. "Ya da birkaç dakika kal," diye mırıldandı.

Rahatlama, serin ve yatıştırıcı bir şekilde üzerine çöktü. Umduğu gibi, zekâsının başarısız olduğu yerde poposu başarılı olmuştu. Bir adım daha yaklaştı.

Sunny onun karşısındaki sandalyeye otururken titreme nöbetleri geçiriyordu. Adam, dalgın bir şekilde bardağının kenarında parmağını gezdirerek, niyetli ve yoğun bir şekilde onu izledi.

Farkındalığın karıncalanmasını görmezden gel. İhtiyacın çıtırtısını görmezden gel. Arzunun cızırtısını görmezden gel.

Gözlerini ondan ayırmadan bir kolunu kaldırdı ve parmaklarını şıklattı. Bir garson koşarak geldi ve ona taze bir bardak viski ikram etti. Bir tanesini saniyeler içinde bitirdi.

Sunny dirseklerini masanın üzerine koydu. "Peki. Ne yapmalıyız-"

Bardağı masaya çarparak onu susturdu. Sonra ayağa kalktı ve yardım elini uzattı. "Gecenin eğlencesini çoktan seçmiştim ve planlarımı asla yeniden düzenlemem. Öte yandan, ben verici biriyim, son derece cömertim ve hayatın pamuk ipliğine bağlı. Bu yüzden, bunu senin için yapacağım. Sana orgazm yaşatacağım." Parmaklarını ona doğru salladı. "Gel. Odama gidelim."

"Hayır, odama gidelim," diye ısrar etti, bu kez gerçek bir gülümsemeyle. Başardı! Onu kazanmıştı!

Tekrar sarsıldı ama aynı zamanda sert bir şekilde başını salladı. "Pekâlâ. Odana gidelim ve bu gece hayatta kalmanı sağlayayım."

1001 Karanlık Gecenin Dünyasını Keşfedin

[Koleksiyon Bir](#)

[Koleksiyon İki](#)

[Koleksiyon Üç](#)

[Koleksiyon Dört](#)

[Koleksiyon Beş](#)

[Paketler](#)

[Discovery Authors](#)

[Mavi Kutu Özel](#)

[Ürünleri Yükselen](#)

[Fırtına](#)

[Liliana Hart'ın MacKenzie Ailesi](#)

[Lexi Blake'in Crossover Koleksiyonu](#)

[Kristen Proby'nin Crossover Koleksiyonu](#)

1001 Karanlık Gece adına,

Liz Berry ve M.J. Rose teşekkür etmek istiyor ~

Steve Berry
Doug Scofield
Kim Guidroz
Jillian Stein
InkSlinger PR
Dan Slater
Asha Hossain
Chris Graham
Chelle Olson
Jessica Johns
Dylan Stockton
Richard Blake
ve Simon Lipskar

İçindekiler

Kitap Açıklaması	
Birinci Bölüm İkinci	
Bölüm Üçüncü	
Bölüm Dördüncü	
Bölüm Beşinci	
Bölüm Altıncı	
Bölüm Yedinci	
Bölüm Sekizinci	
Bölüm Dokuzuncu	
Bölüm Onuncu	
Bölüm Onbirinci	
Bölüm Oniki Bölüm	
Onüçüncü Bölüm	
Ondördüncü Bölüm	
Onbeşinci Bölüm	
Onaltı Bölüm	
Onyedinci Bölüm	
Onsekizinci Bölüm	
Ondokuzuncu	
Bölüm Yirmi	
Sonsöz	.

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

